

- Ebanghelyo ayon kay Mateo:

1 1 Ito ang aklat ng kapanganakan ni Jesucristo, na anak ni David na anak ni Abraham.
2 Si Abraham ay naging anak ni Isaac. Si Isaac ay naging anak ni Jacob. Naging anak ni Jacob si Juda at ang kanyang mga kapatid.
3 Si Juda ay naging anak nina Perez at Sera mula kay Tamar. Naging anak ni Perez si Hezron. Naging anak ni Hezron si Ram.
4 Naging anak ni Ram si Amminadab. Amminadab amado Nahesson. Nahesson ama Salma.
5 Naging anak ni Salma si Boaz kay Rahab. Naging anak ni Boaz si Obed kay Ruth. Si Obed ang ama ni Jesse.
6 Naging anak ni Jesse si Haring David. Si Haring David ay naging anak ni Solomon sa asawa ni Urias.
7 Naging anak ni Solomon si Roboam. Naging anak ni Roboam si Abia. Naging anak ni Abia si Asa.
8 Naging anak ni Asa si Josaphat. Si Josaphat ay naging anak ni Joram. Naging anak ni Jehoram si Uzzias.
9 Si Uzzias ay naging anak ni Jotam. Naging anak ni Jotam si Achaz. Naging anak ni Achaz si Ezechias.
10 Si Ezechias ay naging anak ni Manases. Naging anak ni Manases si Amon. Naging anak ni Amon si Josias.
11 Si Josias ay naging anak ni Jeconias at ng kanyang mga kapatid noong panahon ng pagkabiha sa Babilonia.
12 Pagkatapos ng pagkabiha sa Babilonia, naging anak ni Jeconias si Sealthiel. Si Sealthiel ay naging anak ni Zorobabel.
13 Naging anak ni Zorobabel si Abiud. Naging anak ni Abiud si Eliakim. Naging anak ni Eliakim si Azor.
14 Naging anak ni Azor si Zadok. Naging ama ni Zadok si Achim. Naging ama ni Achim si Eliud.
15 Naging anak ni Eliud si Eleazar. Naging anak ni Eleazar si Matthan. Si Mateo ay naging anak ni Jacob.
16 Si Jacob ay naging anak ni Jose, ang asawa ni Maria, na ipinanganak na si Jesus, na tinatawag na Cristo.
17 Ang lahat ng mga miyembro mula kay Abraham hanggang kay David ay labing apat na miyembro. Mula kay David hanggang sa pagkabiha ay labing apat na miyembro. Mula sa pagkabiha sa Babilonia hanggang kay Cristo ay labing apat na miyembro.
18 Ngunit ang pagsilang ni Cristo ay ganito ang nangyari. Nang si Maria, ang kanyang ina, ay kumpiyansa kay Jose, natagpuan bago niya ito iuwi na siya ay buntis sa pamamagitan ng Espiritu Santo.
19 Ngunit ang kanyang asawang si Jose ay naawa, at ayaw niyang mapahiya siya, ngunit naisipan niyang iwan siya nang palihim.
20 At samantalang siya'y nag iisip ng ganito, narito, isang anghel ng Panginoon ang nagpakita sa kaniya sa panaginip, na nagsasabi, "Jose, anak ni David, huwag kang matakot na kunin mo si Maria na iyong asawa sa iyong sarili, sapagkat ang ipinanganak sa kaniya ay mula sa Banal na Espiritu."
21 At siya'y manganganak ng isang anak na lalaki, na ang pangalan ay ikaw ay magiging Jesus, sapagkat ililigtas niya ang kanyang bayan mula sa kanilang mga kasalanan.
22 Ngunit nangyari na ang lahat ng ito, upang matupad ang sinabi ng Panginoon sa pamamagitan ng propeta, na nagsasabi,
23 "Narito, ang isang dalaga ay maglilihi at manganganak ng isang lalaki, at tatawagin nilang Emmanuel ang kanyang pangalan."
24 Nang magising si Jose mula sa pagkakatulog, ginawa niya ang iniutos sa kanya ng anghel ng Panginoon, at isinama ang kanyang asawa.
25 At hindi niya ito nakilala hanggang sa manganak ito ng kanyang panganay na lalaki, at ang pangalan nito ay Jesus.

2 1 Nang isilang si Jesus sa Betlehem sa lupain ng Judea, sa mga kaarawan ni Haring Herodes, narito, ang mga pantas ay nagsiparoon mula sa Silangan sa Jerusalem at nagsabi,
2 Nasaan ang bagong silang na Hari ng mga Judio Nakita natin ang kanyang bituin sa silangan at naparito upang sambahin siya.
3 Nang marinig ito ni Haring Herodes, siya ay natakot, at kasama niya ang buong Jerusalem.
4 At kaniyang tinipon ang lahat ng mga punong saserdote at mga eskriba sa bayan, at nagtanong sa kanila kung saan ipanganak si Cristo.
5 At sinabi nila sa kaniya, "Sa Betlehem sa lupain ng Juda, sapagkat ito ang isinulat ng propeta:
6 "At ikaw, Betlehem sa lupain ng Juda, ay hindi sa anomang paraan ay pinakamaliit sa mga prinsipe ng Juda sapagkat mula sa inyo ay lalabas sa akin ang duke, na magiging panginoon sa aking bayang Israel."
7 Nang magkagayo'y tinawag ni Herodes ang mga pantas na lalaki nang palihim, at masigasig na natuto sa kanila kung kailan magpapakita ang bituin,
8 at itinuro sila sa Betlehem, na sinasabi, "Yumaon ka at masigasig mong hanapin ang Sanggol kung matagpuan mo siya, sabihin mo sa akin muli na paroroon din ako at sasamba sa kanya."
9 Nang marinig nila ang hari, sila ay umalis. At masdan, ang bituin na kanilang nakita sa silangan ay nauna sa kanila hanggang sa ito ay dumating, at tumayo sa itaas nito, kung saan naroon ang Sanggol.

10 Nang makita nila ang bituin, ay nagalak sila
 11 at pumasok sa bahay, at nasumpungan ang Sanggol na kasama ni Maria na kaniyang ina, at nagpatirapa at sumamba sa kaniya, at binuksan ang kanilang mga kayamanan, at binigyan siya ng ginto, kamangyan, at mira.
 12 At iniutos sa kanila ng Dios sa panaginip na huwag silang magsibalik kay Herodes, at sila'y nagsibalik sa kanilang lupain sa pamamagitan ng ibang daan.
 13 At nang sila'y umalis, narito, ang anghel ng Panginoon ay nagpakita kay Jose sa panaginip, na nagsasabi, "Bumangon ka at isama mo ang sanggol at ang kanyang ina, at tumakas ka patungo sa lupain ng Egipto, at manatili ka roon hanggang sa sabihin ko sa iyo, sapagkat totoong hinahangad ni Herodes na patayin ang sanggol."
 14 At siya'y bumangon at isinama ang bata at ang kaniyang ina sa gabi, at tumakas patungo sa lupain ng Egipto.
 15 At nanatili siya roon hanggang sa pagkamatay ni Herodes, upang matupad ang sinabi ng Panginoon sa pamamagitan ng propeta, na nagsasabi, "Mula sa Egipto ay tinawag ko ang aking anak."
 16 Nang makita ni Herodes na siya'y nalinlang ng mga pantas, siya'y labis na nagalit, at siya'y nagsugo at ipinapatay ang lahat ng mga bata sa Betlehem, at sa lahat ng hangganan nito, na dalawang taong gulang pababa, ayon sa panahong siya'y masigasig na natuto sa mga pantas.
 17 Pagkatapos ay natupad ang sinabi tungkol kay propeta Jeremias, na nagsabi:
 18 "Sa mga bundok ay narinig nila ang isang sigaw, maraming panaghoy, pagtangis, at pagtangis Umiyak si Raquel para sa kanyang mga anak, at ayaw niyang aliwin, sapagkat natapos na ang lahat sa kanila."
 19 Ngunit nang mamatay na si Herodes, narito, ang anghel ng Panginoon ay nagpakita kay Jose sa panaginip sa lupain ng Egipto
 , 20 at sinabi, "Bumangon ka at isama mo ang sanggol at ang kanyang ina, at pumunta ka sa lupain ng Israel, sapagkat namatay ang mga sumusunod sa buhay ng bata."
 21 At siya'y bumangon at isinama ang sanggol at ang kaniyang ina, at naparoon sa lupain ng Israel.
 22 Ngunit nang marinig niya na si Arquelao ay hari sa lupain ng Judea, sa halip na ang kanyang amang si Herodes, ay natakot siyang pumunta roon. At sa panaginip ay tumanggap siya ng utos mula sa Diyos at nagtungo sa mga dako ng lupain ng Galilea.
 23 At siya'y dumating at nanirahan sa bayan na tinatawag na Nazaret, upang matupad ang sinabi ng mga propeta, na siya'y tatawaging Nazareno.

3

1 Nang panahong iyon ay dumating si Juan Bautista at nangaral sa ilang ng lupain ng Judea
 , 2 na nagsasabi, "Magsisi kayo, sapagkat malapit na ang kaharian ng langit."
 3 At siya ang sinabi ni propeta Isaias, na nagsasabi, "May tinig ng isang mangangaral sa ilang, 'Ihanda mo ang daan para sa Panginoon, at gawing matuwid ang kanyang mga landas.'"
 4 At siya, si Juan, ay may balabal na balahibo ng kamelyo, at may sinturon na katad na nakapalibot sa kaniyang balakang at ang kaniyang pagkain ay mga balang at ligaw na pulot.
 5 Nang magkagayo'y ang bayan ng Jerusalem, at ang buong lupain ng Judea, at ang lahat na lupain sa palibot ng Jordan ay lumabas sa kaniya
 , 6 at sila'y bininyagan niya sa Jordan, at ipinagtapat ang kanilang mga kasalanan.
 7 Nang makita niya ang maraming Fariseo at Saduceo na dumarating sa kanyang binyag, sinabi niya sa kanila, "Mga ulupong, sino ang nagpakita sa inyo na makakatakas kayo sa galit na darating
 8 Mag ingat kayo, gumawa kayo ng matuwid na bunga ng pagsisisi.
 9 Huwag ninyong isipin na gusto ninyong sabihin sa inyong sarili, 'Si Abraham ang ating ama.' Sinasabi ko sa inyo, ang Diyos ay may kakayahang magtayo ng mga anak para kay Abraham mula sa mga batong ito.
 10 Ang palakol ay nailagay na sa ugat ng mga puno. Samakatuwid, ang alinmang puno na hindi nagbubunga ng mabuti ay pinuputol at itinapon sa apoy.
 11 Binibinyagan ko kayo sa tubig para sa pagsisisi, ngunit siya na dumarating pagkatapos ko ay mas malakas kaysa sa akin, na hindi sapat upang isuot ang kanyang sapatos, at siya ay magbibinyag sa inyo sa pamamagitan ng Banal na Espiritu at sa apoy.
 12 At kaniyang hawak ang kaniyang pala sa kaniyang kamay: kaniyang iwawalis ang kaniyang bakuran at titipunin ang trigo sa kaniyang kamalig, nguni't susunugin niya ang dawag ng walang hanggang apoy.
 13 Nang panahong iyon ay dumating si Jesus mula sa Galilea sa Jordan kay Juan upang magpabinyag sa kanya.
 14 Ngunit pinagsabihan siya ni Juan, na sinasabi, "Kailangan kong mabinyagan sa pamamagitan mo, at ikaw ay lumapit sa akin "
 15 Ngunit sumagot si Jesus at sinabi sa kanya, "Maging gayon ngayon, kaya't nararapat sa atin na tuparin ang lahat ng katuwiran." Pagkatapos ay pinayagan niya ito.
 16 At nang mabautismuhan si Jesus, ay kaagad siyang umahon mula sa tubig, at narito, ang langit ay nabuksan sa itaas niya. At nakita niya ang Espiritu ng Diyos na bumababa na parang kalapati at sumasapit sa kanya.

17 At narito, isang tinig mula sa langit ang nagsabi, "Ito ang aking pinakamamahal na Anak, na lubos kong kinalulugdan."

4

1 Nang magkagayo'y pinatnubayan si Jesus ng Espiritu sa ilang, upang siya'y tuksuhin ng diyablo.

2 At nang siya'y makapag ayuno ng apat na pung araw at apat na pung gabi, ay nagugutom siya.

3 At lumapit sa kanya ang manunukso at sinabi, "Kung ikaw ang Anak ng Diyos, sabihin mo na ang mga batong ito ay magiging tinapay."

4 At sumagot siya at sinabi, "Nasusulat, 'Ang tao ay hindi mabubuhay sa tinapay lamang, kundi sa bawat salitang nagmumula sa bibig ng Diyos.'"

5 Pagkatapos ay dinala siya ng diyablo sa Banal na Lungsod, at inilagay siya sa rurok ng templo,

6 at sinabi sa kanya, "Kung ikaw ang Anak ng Diyos, ibaba mo ang iyong sarili, sapagkat nasusulat, 'luutos niya sa kanyang mga anghel ang tungkol sa iyo, at dadalhin ka nila sa kanilang mga kamay, upang hindi mo matamaan ang iyong paa sa bato.'

7 Pagkatapos ay sinabi ni Jesus sa kanya, "Muli ay nasusulat din, 'Huwag mong tuksuhin ang Panginoon mong Dios.'"

8 Muli siyang sinamahan ng diyablo sa isang napakataas na bundok, at ipinakita sa kanya ang lahat ng kaharian ng sanlibutan at ang kaluwalhatian nito

, 9 at sinabi sa kanya, "Ibibigay ko sa iyo ang lahat ng bagay na ito, kung ikaw ay magpapatirapa at sasamba sa akin."

10 Pagkatapos ay sinabi ni Jesus sa kanya, "Lumayo ka sa akin, Satanas, sapagkat nasusulat, 'Sasambahin mo ang Panginoon mong Dios, at siya lamang ang paglilingkuran.'"

11 Nang magkagayo'y iniwan siya ng diyablo, at narito, ang mga anghel ay lumapit sa kaniya at naglingkod sa kaniya.

12 Nang marinig ni Jesus na ipinasa na si Juan, nagpunta siya sa lupain ng Galilea.

13 At iniwan niya ang bayan ng Nazaret, at dumating at nanirahan sa Capernaum, na nasa tabi ng dagat, sa lupain ng Zebulun at Naphthali,

14 upang matupad ang sinabi ni propeta Isaias,

na nagsasabi, 15 "Ang lupain ng Zabulon at ang lupain ng Naphthali, sa daan ng dagat, sa kabila ng Jordan, at Galilea ng mga Gentil,

16 Ang mga taong nakaupo sa kadiliman ay nakakita ng isang malaking liwanag, at ang mga nakaupo sa lugar, at ang anino ng kamatayan, ay isang liwanag ang bumulaga sa kanila."

17 Mula noon ay nagsimulang mangaral si Jesus, na sinasabi, "Magsisi kayo, sapagkat malapit na ang kaharian ng langit."

18 Kaya nang naglalakad si Jesus sa tabi ng Dagat ng Galilea, nakita niya ang dalawang magkapatid, si Simon na kanyang pangalan ay Pedro, at si Andres na kaniyang kapatid, na nagtatapon ng kanilang mga lambat sa dagat, sapagkat sila ay mga mangingisda.

19 At sinabi niya sa kanila, "Sumunod kayo sa akin, at gagawin ko kayong mangingisda ng mga tao."

20 Agad nilang iniwan ang kanilang mga lambat at sumunod sa kanya.

21 At nang siya'y magpatuloy mula roon, ay nakita niya ang dalawa pang kapatid, si Santiago na anak ni Zebedeo, at si Juan na kaniyang kapatid, sa daong kasama ng kanilang amang si Zebedeo, na nag aayos ng kanilang mga lambat at tinawag niya sila.

22 Agad nilang iniwan ang barko at ang kanilang ama at sumunod sa kanya.

23 At nilibot ni Jesus ang buong lupain ng Galilea, na tinuturuan sila sa kanilang mga paaralan, at ipinangangaral ang evangelio ng kaharian, at nagpapagaling ng lahat ng uri ng salot at karamdaman sa mga tao.

24 At kumalat ang kaniyang ulat sa buong lupain ng Siria. At dinala nila sa kanya ang lahat ng uri ng maysakit, na pinahirapan ng iba't ibang salot at pagdurusa, ang mga sinasaniban ng demonyo, ang buwan, at ang mga taong may gout; at pinagaling niya silang lahat.

25 At sila'y sumunod sa kaniya pagkatapos ng maraming bayan mula sa Galilea, mula sa Sampung Lungsod, mula sa Jerusalem, mula sa lupain ng Judea, at mula sa kabila ng Jordan.

5

1 Nang makita niya ang mga tao, umakyat siya sa isang bundok at umupo, at lumapit sa kanya ang kanyang mga alagad,

2 at binuksan niya ang kanyang bibig at tinuruan sila, na sinasabi,

3 "Mapalad ang mga dukha sa espiritu, sapagkat ang kaharian ng langit ay sa kanila."

4 Mapalad ang mga nagdadalamhati, sapagkat sila ay aaliwin.

5 Mapalad ang mga maamo, sapagkat sila ang magmamay ari ng lupa.

6 Mapalad ang mga nagugutom at nauuhaw sa katuwiran, sapagkat sila ay masisiyahan.

7 Mapalad ang mga maawain, sapagkat sila ay tatanggap ng awa.

8 Mapalad ang mga may dalisay na puso, sapagkat makikita nila ang Diyos.

9 Mapalad ang mga tagapamayapa, sapagkat sila ay tatawaging mga anak ng Diyos.

10 Mapalad ang mga inuusig dahil sa katuwiran, sapagkat ang kaharian ng langit ay sa kanila.

11 Mapalad kayo kapag kayo'y pinagtatawanan at inuusig ng mga tao dahil sa akin, at nagsasalita ng lahat ng uri ng kasamaan laban sa inyo, kung sila'y nagsisinungaling tungkol dito.

12 Magsaya kayo at magsaya, sapagkat gagantimpalaan kayo sa langit. Sapagkat ganito ang kanilang pag uusig sa mga propetang nauna sa inyo.

13 Ikaw ang asin ng lupa. Ngayong nagiging bongga na ang asin, ano ang dapat mong asin Mula ngayon ay wala nang silbi kundi ibuhos ito at hayaang yapakan sa ilalim ng paa.

14 Ikaw ang ilaw ng sanlibutan. Ang lungsod, na namamalagi sa isang bundok, ay hindi maaaring itago.

15 Ni hindi magsisindi ng kandila at ilalagay sa ilalim ng palumpong, kundi sa isang lampara, upang ito ay lumiwanag sa lahat ng nasa bahay.

16 Kaya't magliwanag ang inyong liwanag sa harap ng mga tao, upang makita nila ang inyong mabubuting gawa at luwalhatiin ang inyong Ama na nasa langit.

17 Huwag ninyong isipin na ako'y naparito upang buwagin ang kautusan o ang mga propeta hindi ako naparito upang buwagin kundi upang tuparin.

18 Sapagka't tunay na sinasabi ko sa inyo, hanggang sa lumipas ang langit at ang lupa, ni ang pinakamaliit na titik ni isang tittle ng kautusan ay lilipas, hanggang sa ang lahat ng bagay ay mangyari.

19 Ang sinumang lumabag sa isa sa mga pinakamaliit na utos na ito, at nagtuturo sa mga tao nang ganito, ay tatawaging pinakamaliit sa kaharian ng langit, ngunit ang sinumang gumawa nito at magturo nito ay tatawaging dakila sa kaharian ng langit.

20 Sapagka't sinasabi ko sa inyo, maliban na ang inyong katuwiran ay mas mabuti kaysa sa mga eskriba at mga Fariseo, hindi kayo papasok sa kaharian ng langit.

21 Narinig ninyo na sinabi sa mga sinauna, "Huwag kayong papatay; ngunit ang sinumang pumatay ay magkakasala ng paghatol."

22 Ngunit sinasabi ko sa inyo, ang sinumang magalit sa kanyang kapatid ay may kasalanan sa paghatol, ngunit ang sinumang magsabi sa kanyang kapatid, 'Racha,' ay may kasalanan sa payo ngunit ang sinumang magsasabi, 'Ikaw na hangal,' ay may kasalanan sa apoy ng impiyerno.

23 Kaya nga, kung iaalay mo ang iyong handog sa altar at alalahanin mo na may laban sa iyo ang iyong kapatid,

24 iwan mo roon sa harap ng altar ang iyong handog, at humayo ka muna at makipagkasundo sa iyong kapatid, at pagkatapos ay lumapit ka at ialay ang iyong handog.

25 Maging masunurin ka sa iyong kaaway sa lalong madaling panahon, habang ikaw ay kasama pa niya sa daan, baka isang araw ay ibigay ka ng kaaway sa hukom, at ibibigay ka ng hukom sa alipin at maitapon sa bilangguan.

26 Sinasabi ko sa inyo nang tunay, hindi kayo makalalabas doon hangga't hindi ninyo binabayaran ang huling farthing.

27 Narinig ninyo na sinabi sa mga sinaunang tao, "Huwag kayong makikipid."

28 Ngunit sinasabi ko sa inyo, ang sinumang tumingin sa isang babae upang pagnanasahan siya ay nangangalunya na sa kanya sa kanyang puso.

29 Ngunit kung ang iyong kanang mata ay nakasakit sa iyo, kunin mo ito at itapon ito. Mas mabuti para sa inyo na ang isa sa inyong mga sangkap ay mapahamak, at hindi ang buong katawan ang ihagis sa impiyerno.

30 Kung ang iyong kanang kamay ang dahilan ng iyong pagdaramdam, putulin mo ito at itapon sa iyo. Mas mabuti para sa inyo na ang isa sa inyong mga sangkap ay mapahamak, at hindi ang buong katawan ang ihagis sa impiyerno.

31 Sinasabi rin, "Ang sinumang magdiborsyo sa kanyang asawa ay magbibigay sa kanya ng sertipiko ng diborsyo."

32 Ngunit sinasabi ko sa inyo, ang sinumang magdiborsyo sa kanyang asawa (maliban sa pangangalunya) ay nagdudulot sa kanya ng pangangalunya, at ang sinumang magpakasal sa isang babaeng umalis ay nagkakasala ng pangangalunya.

33 Nabalitaan mo rin na sinabi sa mga sinaunang tao, "Huwag kayong manumpa ng bulaang, at tutuparin ninyo ang inyong sumpa sa Diyos."

34 Ngunit sinasabi ko sa inyo na huwag kayong manumpa sa lahat, ni sa langit, sapagkat ito ang luklukan ng Diyos,

35 ni sa lupa, sapagkat ito ang sandigan ng kanyang mga paa, ni sa pamamagitan ng Jerusalem, sapagkat ito ang bayan ng dakilang Hari.

36 Ni hindi ka manumpa sa iyong ulo, sapagkat hindi mo magagawang gumawa ng kahit isang buhok na itim o puti.

37 Ngunit ang inyong mga salita ay: Oo, oo; hindi, hindi. Kung ano ang nasa itaas na masama.

38 Narinig mo na sinabi, "Mata sa mata, ngipin sa ngipin."

39 Ngunit sinasabi ko sa inyo, hindi ninyo dapat labanan ang kasamaan, ngunit kung may tumama sa inyo ng isang suntok sa inyong kanang pisngi, ihandog din ninyo sa kaniya ang isa.

40 At kung may gustong makipagtalos sa iyo at kunin ang iyong balabal, ay magkaroon din siya ng kanyang balabal.

41 At kung may pumilit sa inyo ng isang milya, sumama kayo sa kanya para sa dalawa.

42 Bigyan mo ang humihingi sa iyo, at huwag kang tatalikod sa gustong mangutang sa iyo.

43 Narinig mo na sinabi, "Ibigin mo ang iyong kapwa at kapootan mo ang iyong kaaway."

44 Ngunit sinasabi ko sa inyo, ibigin ninyo ang inyong mga kaaway, pagpalain ninyo ang mga sumusumpa sa inyo, gumawa ng mabuti sa mga napopoot sa inyo, ipanalangin ninyo ang mga nang iinsulto sa inyo at umuusig sa inyo,

45 upang kayo ay maging mga anak ng inyong Ama na nasa langit, sapagkat pinasisikat niya ang kanyang araw sa masasama at sa mabuti, at nagpapadala ng ulan sa matuwid at sa mga di matuwid.

46 Sapagka't kung mahal mo ang mga nagmamahal sa iyo, ano ang magiging gantimpala sa iyo Hindi ba't ganyan din ang ginagawa ng mga tax collectors

47 At kung mabait ka lamang sa iyong mga kapatid, anong espesyal na bagay ang ginagawa mo Hindi ba't ganyan din ang ginagawa ng mga customs officers

48 Kaya nga kayo ay dapat maging ganap, tulad ng inyong Ama na nasa langit na ganap.

6 1 Ingatan ninyo ang inyong mga limos, upang huwag ninyong ibigay ang mga ito sa harap ng mga tao, upang kayo ay makita nila kung hindi, kayo ay walang gantimpala sa inyong Ama na nasa langit.

2 Kapag kayo ay naglilimos, huwag ninyong hayaang magtrumpeta sila sa harap ninyo, gaya ng ginagawa ng mga mapagkunwari sa mga paaralan at sa mga lansangan, upang sila ay purihin ng mga tao. Tunay na sinasabi Ko sa inyo, nawalan sila ng gantimpala.

3 Ngunit kapag nagbigay ka ng limos, huwag mong ipaalam sa iyong kaliwang kamay ang ginagawa ng iyong kanang kamay,

4 upang ang iyong pag ibig sa kapwa ay maitago, at ang iyong Ama, na nakakakita nang lihim, ay gagantimpalaan ka sa publiko.

5 Asin kun nagdarasal kamo, huwag kayong maging katulad ng mga mapagkunwari na mahilig tumayo at manalangin sa mga paaralan at sa mga sulok ng mga lansangan, upang sila ay makita ng mga tao. Tunay na sinasabi Ko sa inyo, nawalan sila ng gantimpala.

6 Ngunit kapag ikaw ay nananalangin, pumasok ka sa iyong aparador at isara ang pinto, at manalangin ka sa iyong Ama nang palihim, at ang iyong Ama, na nakakakita sa lihim, ay gagantimpalaan ka sa publiko.

7 At kapag kayo ay nananalangin, huwag kayong mag-babble ng maraming katulad ng mga Gentil, sapagkat inaakala nilang sila ay maririnig kung sila ay magsasalita nang marami.

8 Kaya't hindi kayo magiging kapantay nila. Alam ng tatay mo kung ano ang kailangan mo bago mo siya tanungin.

9 Kaya't ganito ang inyong panalangin, 'Ama namin na nasa langit.' Nawa'y mapabanal ang iyong pangalan.

10 Dumating nawa ang inyong kaharian. Ang Iyong kalooban ay mangyari sa lupa gaya ng sa langit.

11 Bigyan mo kami sa araw na ito ng aming pang araw araw na pagkain.

12 At patawarin mo kami sa aming mga pagkakasala, gaya ng pagpapatawad namin sa mga nagkasala sa amin.

13 At huwag mo kaming dalhin sa tukso, kundi ilitas mo kami sa kasamaan. Sapagkat sa iyo ang kaharian at ang kapangyarihan at ang kaluwalhatian magpakailanman. Amen.

14 Sapagkat kung patatawarin ninyo ang mga tao sa kanilang mga pagkakamali, patatawarin din kayo ng inyong Ama sa langit,

15 ngunit kung hindi ninyo patatawarin ang mga tao sa kanilang mga pagkakamali, hindi kayo patatawarin ng inyong Ama sa inyong mga pagkakasala.

16 Kapag nag aayuno kayo, huwag kayong magmukhang maasim tulad ng mga mapagkunwari, sapagkat nagbabalat kayo sila ng kanilang mga mukha, upang sila ay makaharap ng mga tao na may kanilang pag aayuno. Tunay na sinasabi Ko sa inyo, nawalan sila ng gantimpala.

17 Ngunit kapag ikaw ay nag aayuno, pahid ang iyong ulo at hugasan ang iyong mukha,

18 upang hindi ka magpakita sa harap ng mga tao sa iyong pag aayuno, kundi sa harap ng iyong Ama na nakatago, at ang iyong Ama na nakakakita sa lihim ay gagantimpalaan ka sa publiko.

19 Huwag kayong mag iipon para sa inyong sarili ng mga kayamanan sa lupa, kung saan ang mga langaw at kalawang ay lumalamon, at ang mga magnanakaw ay naghuhukay at nagnanakaw.

20 Kundi mag ipon kayo ng kayamanan sa langit, sapagkat hindi sila kumakain ng langaw o kalawang, at ang mga magnanakaw ay hindi naghuhukay o nagnanakaw.

21 Sapagka't kung nasaan ang inyong kayamanan, naroon din ang inyong puso.

22 Ang mata ang ilaw ng katawan. Kung simple ang iyong mata, ang iyong buong katawan ay magaan;

23 Ngunit kung ang iyong mata ay isang balakyot, ang iyong buong katawan ay madilim. Kung ang liwanag na nasa inyo ay kadiliman, napakadakila ng kadiliman!

24 Walang sinumang makapaglilingkod sa dalawang panginoon: alinman sa kapopootan niya ang isa at iibigin ang isa, o kakapit siya sa isa at hahamakin ang isa. Hindi ka maaaring maglingkod sa Diyos at sa kayamanan.

25 Kaya't sinasabi ko sa inyo, huwag kayong mag alala tungkol sa inyong buhay, kung ano ang inyong kakainin at iinum, ni ang inyong katawan, kung ano ang inyong isusuot. Hindi ba't ang buhay ay higit pa sa pagkain at ang katawan ay higit pa sa damit?

26 Tingnan ninyo ang mga ibon sa himpapawid: hindi sila naghahasik, hindi sila nag aani, hindi sila nagtitipon sa mga kamalig, gayon ma'y pinapakain sila ng inyong Ama sa langit. Hindi ba't mas marami ka pa sa kanila?

27 Ngunit sino sa inyo ang magdaragdag ng isang siko sa kanyang haba, kahit na siya ang mag alaga nito nang sabay sabay

28 At bakit kayo nag-aalaga ng damit? Tingnan ang mga liryo sa bukid, kung paano sila tumutubo: hindi sila gumagana, ni hindi sila umiikot.

29 Sinasabi ko sa inyo, maging si Salomon sa buong kaluwalhatian niya ay hindi nakadamit na gaya niya.

30 Kung sa gayon ay binibihis ng Dios ang damo sa parang, na nakatayo ngayon at itatapon sa hurno bukas, hindi ba't dapat niyang gawin ito sa inyo, Oh kayong kakaunti ang pananampalataya

31 Kaya't huwag kang mag alala, na sinasabi, 'Ano ang ating kakainin, ano ang ating iinum, ano ang ating isusuot

32 Hinahanap ng mga Gentil ang lahat ng bagay na ito. Sapagkat alam ng inyong Ama sa langit na kailangan ninyo ang lahat ng bagay na ito.

33 Hanapin muna ninyo ang kaharian ng Diyos at ang kaniyang katuwiran, at ang lahat ng mga bagay na ito ay idaragdag sa inyo.

34 Kaya't huwag kayong mag alala tungkol sa kinaumagahan, sapagkat ang umaga ay mag aasikaso ng sarili nitong. Sapat na ang bawat araw ay may sariling salot.

7

1 Huwag kang manghusga, baka ikaw ay hatulan.

2 Sapagka't kung ano ang hatol na iyong hahatulan, ikaw ay hahatulan, at kung ano ang sukat na iyong sinusukat, ito ay susukatin sa iyo.

3 Datapuwa't bakit mo nakikita ang butil sa mata ng iyong kapatid, at hindi mo nakikilala ang kahoy sa iyong sariling mata

4 O paano mo masasabi sa iyong kapatid, 'Tigilan mo, kukunin ko ang butil sa iyong mata,' at narito, may isang kahoy sa iyong mata

5 Ikaw na mapagkunwari, alisin mo muna ang kahoy sa iyong sariling mata, at pagkatapos ay tingnan mo kung paano mo inaalas ang pekang sa mata ng iyong kapatid.

6 Huwag ninyong ibibigay ang santuwaryo sa mga aso, o itatapon man ang inyong mga perlas sa harap ng mga baboy, baka yurakan nila ang mga ito sa ilalim ng kanilang mga paa, at ibaling at punitin kayo.

7 Humingi kayo, at kayo'y bibigyan maghanap kayo, at kayo'y makakasumpung kumatok kayo, at kayo'y bubuksan.

8 Sapagka't ang humihingi ay tumatanggap, at ang naghahanap ay nakakasumpung, at sa kaniya na kumatok ay bubuksan.

9 Sino sa inyo ang mga tao kapag ang kaniyang anak ay humingi sa kaniya ng tinapay, na naghahandog sa kaniya ng bato

10 O, kung humingi siya sa kaniya ng isda na naghahandog sa kaniya ng ahas

11 Kung kayo, na masasama, ay makapagbibigay pa rin ng mabubuting kaloob sa inyong mga anak, lalong magbibigay ang inyong Ama sa langit ng mabubuting bagay sa mga humihingi sa kanya!

12 Anuman ang gusto mong gawin sa iyo ng mga tao, gawin mo sa kanila. Ito ang kautusan at ang mga propeta.

13 Pumasok sa makipot na pintuan. Sapagkat ang pintuan ay malawak, at ang daan ay malawak na patungo sa kapahamakan; at marami sa kanila ang naglalakad dito.

14 At ang pintuang daan ay makitid, at ang daan ay makipot na patungo sa buhay, at iilan lamang sa kanila ang nakakasumpung nito.

15 Mag ingat kayo sa mga bulaang propeta na lumalapit sa inyo na nakasuot ng damit ng tupa, ngunit sa loob ay mga lobong mapanglaw.

16 Makikilala mo sila sa kanilang mga bunga. Maaari ka ring pumili ng mga ubas mula sa mga tinik o igos mula sa mga tistle

17 Kaya't ang bawat mabuting punong kahoy ay nagbubunga ng mabuti, ngunit ang bulok na punong kahoy ay nagbubunga ng masama.

18 Ang mabuting punong kahoy ay hindi maaaring magbunga ng masama, at ang bulok na punong kahoy ay hindi maaaring magbunga ng mabuti.

19 Bawat punong kahoy na hindi nagbubunga ng mabuti ay puputulin at itatapon sa apoy.
 20 Kaya't makikilala ninyo sila sa kanilang mga bunga.
 21 Hindi lahat ng nagsasabi sa akin, 'Panginoon, Panginoon!' ay papasok sa kaharian ng langit, kundi yaong mga gumagawa ng kalooban ng aking Ama na nasa langit.
 22 Marami ang magsasabi sa akin sa araw na iyon, 'Panginoon, Panginoon, hindi ba't nagpropesiya kami sa iyong pangalan, hindi ba't nagpalayas kami ng mga demonyo sa iyong pangalan, at hindi ba't marami kaming ginawang gawa sa iyong pangalan.'
 23 Pagkatapos ay itatapat ko sa kanila, 'Hindi ko kayo kailanman nakilala lumayo kayo sa akin, kayong lahat na gumagawa ng masama.'
 24 Kaya nga, sinumang makarinig ng mga salitang ito tungkol sa akin at gumawa ng mga ito, inihahambing ko siya sa isang matalinong tao na nagtayo ng kanyang bahay sa bato.
 25 Kaya't nang bumagsak ang isang malakas na ulan, at dumating ang isang katawan ng tubig, at ang hangin ay umihip at humampas sa bahay, hindi ito bumagsak, sapagkat ito ay nakasalig sa bato.
 26 At sinumang makarinig ng mga salitang ito ng akin at hindi niya ginagawa ang mga ito ay katulad ng isang mangmang na nagtayo ng kanyang bahay sa buhangin.
 27 Kaya't nang bumagsak ang isang malakas na ulan, at dumating ang isang katawan ng tubig, at umihip ang hangin at tumama sa bahay, ito ay bumagsak at gumawa ng isang malaking pagbagsak.
 28 At nangyari, nang matapos ni Jesus ang pananalitang ito, na ang mga tao ay nangagtaka sa kaniyang pagtuturo.
 29 Sapagka't siya'y nangaral na may dakilang awtoridad, at hindi gaya ng mga eskriba.

8

1 Ngunit nang siya'y bumaba mula sa bundok, maraming tao ang sumunod sa kanya.
 2 At narito, isang ketongin ang lumapit at sumamba sa kanya, na nagsasabi, "Panginoon, kung ibig mo, maaari mo akong linisin."
 3 At iniunat ni Jesus ang kanyang kamay at hinawakan siya, na sinasabi, "Gagawin ko ito; malinis." At kaagad siyang nalinis ng ketong.
 4 At sinabi ni Jesus sa kanya, "Tingnan mo siya, huwag mong sabihin kaninuman, kundi humayo ka at ipakita mo ang iyong sarili sa saserdote, at ialay mo ang kaloob na iniutos ni Moises bilang patotoo tungkol sa kanila."
 5 Ngunit nang pumasok si Jesus sa Capernaum, isang senturion ang lumapit sa kanya, at nagmakaawa sa kanya, 6 na nagsasabi, "Panginoon, ang aking lingkod ay nasa bahay, may sakit sa gota, at nasa matinding paghihirap."
 7 Sinabi sa kanya ni Jesus, "Paririto ako at pagagalangin siya."
 8 Sumagot ang senturion at sinabi, "Panginoon, hindi ako karapat dapat na pumunta ka sa ilalim ng aking bubong, kundi magsalita lamang ng isang salita, at ang aking lingkod ay gagaling."
 9 Sapagka't ako'y isang taong napapailalim sa awtoridad, at may mga kawal akong nasa ilalim ko, at kung sasabihin ko sa isa, 'Yumaon ka,' siya'y aalis, at sa isa 'Halika rito,' siya'y paparito, at sa aking lingkod, 'Gawin mo ito,' ginagawa niya ito.
 10 Nang marinig ito ni Jesus, namangha siya at sinabi sa mga sumunod sa kanya, "Katotohanan sinasabi ko sa inyo, hindi ako nakasumpong ng gayong pananampalataya sa Israel.
 11 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, marami ang darating mula umaga at gabi, at uupo sa kaharian ng langit kasama nina Abraham, Isaac, at Jacob;
 12 Datapuwa't ang mga anak ng kaharian ay itatapon sa kadiliman, at magkakaroon ng pagtangis at pagngangalit ng mga ngipin.
 13 At sinabi ni Jesus sa senturion, "Yumaon ka, mangyari sa iyo ang ayon sa iyong pananampalataya." At ang kanyang lingkod ay gumaling sa oras na yaon.
 14 At si Jesus ay naparoon sa bahay ni Pedro, at nakita niya na ang kaniyang biyenang nakahiga at may lagnat.
 15 Nang magkagayo'y sinalakay niya ang kamay nito, at iniwan siya ng lagnat. At tumayo siya at naglingkod sa kanila.
 16 Kinagabihan ay dinala nila sa kaniya ang maraming taong inaapi ng demonyo, at pinalayas niya ang mga espiritu sa pamamagitan ng mga salita, at pinagaling ang lahat ng uri ng maysakit
 , 17 upang matupad ang sinabi ni propeta Isaias, na sinasabi, "Inako niya sa kanyang sarili ang ating mga kahinaan, at dinala niya ang ating mga salot."
 18 At nang makita ni Jesus ang maraming tao sa paligid niya, ay inutusan niya siyang magtungo sa kabilang dako ng dagat.
 19 At lumapit sa kanya ang isang eskriba at sinabi sa kanya, "Guro, susundin kita saan ka man magpunta."
 20 Sinabi sa kanya ni Jesus, "Ang mga soro ay may mga hukay, at ang mga ibon sa himpapawid ay may mga pugad, ngunit ang Anak ng Tao ay hindi kailangang maglatag ng kanyang ulo."
 21 At sinabi sa kanya ng isa pa sa kanyang mga alagad, "Panginoon, payagan mo akong umalis at ilibing muna ang aking ama."

22 Pero sinabi ni Jesus sa kanya, "Sumunod ka sa akin, at hayaan mong ilibing ng mga patay ang kanilang mga patay."

23 At siya'y pumasok sa daong, at ang kaniyang mga alagad ay sumunod sa kaniya.

24 At masdan, nagkaroon ng malaking impetuosidad sa dagat, kaya't ang barko ay natabunan din ng mga alon, at siya ay natutulog.

25 At lumapit sa kanya ang mga alagad at ginising siya, na nagsasabi, "Panginoon, tulungan mo kami, kami ay nasisira."

26 Pagkatapos ay sinabi niya sa kanila, "Kayo na may kaunting pananampalataya, bakit kayo natatakot At siya ay bumangon at nagbanta sa hangin at dagat; Pagkatapos ay naging medyo tahimik.

27 Ngunit namangha ang mga tao at sinabi, "Anong uri ng tao ito, na ang hangin at ang dagat ay sumusunod sa kanya

28 At siya'y dumating sa kabilang dako ng dagat sa rehiyon ng mga Gergesenes. Nang magkagayo'y dalawang inaari na tao ang tumakbo patungo sa kaniya, na lumabas sa mga tagapaghukay ng libingan, at labis na nagalit, kaya't walang makalakad sa kalye na ito.

29 At masdan, sila ay sumigaw, na nagsasabi, "O Jesus, Anak ng Diyos, ano ang kinalaman namin sa iyo?" Nagpunta ka na ba dito para pahirapan kami bago pa dumating ang panahon

30 At malayo sa kanila ang isang malaking kawan ng mga baboy sa pastulan.

31 Pagkatapos ay nagmakaawa sa kanya ang mga demonyo, na sinasabi, "Kung nais mo kaming palayasin, payagan mo kaming pumasok sa kawan ng mga baboy."

32 At sinabi niya, "Umalis ka Pagkatapos ay lumabas sila at pumasok sa kawan ng mga baboy. At narito, ang lahat ng kawan ng mga baboy ay nagsipagtapon mula sa dalisdis patungo sa dagat at nalunod sa tubig.

33 At ang mga pastol ay tumakas at nagtungo sa bayan at isinaysay ang lahat ng bagay na ito at ang nangyari sa mga demonyo.

34 At narito, ang buong bayan ay lumabas upang salubungin si Jesus. At nang siya'y kanilang makita, ay nagmakaawa sila sa kaniya na umalis sa kanilang rehiyon.

9

1 Nang magkagayo'y pumasok siya sa daong, at muling naglayag, at dumating sa kaniyang bayan.

2 At narito, dinala nila sa kaniya ang isang lalaking may sakit na gout, na nakahiga sa isang higaaan. Nang makita ni Jesus ang kanilang pananampalataya, sinabi niya sa lalaking may gout, "Lakasan mo ang iyong loob, anak ko; ang iyong mga kasalanan ay pinatawad sa iyo.

3 At narito, sinabi ng ilan sa mga eskriba sa kanilang sarili, "Ang taong ito ay lumalapastangan sa Diyos."

4 Ngunit nang makita ni Jesus ang kanilang mga iniisip, sinabi niya, "Bakit kayo nag iisip ng napakasama sa inyong mga puso

5 Alin ang mas madali: ang sabihing, "Ang iyong mga kasalanan ay pinatawad na," o ang sabihing, "Bumangon ka at lumakad ka "

6 Upang malaman ninyo na ang Anak ng Tao ay may kapangyarihang magpatawad ng mga kasalanan sa lupa, (sabi niya sa taong nagdurusa sa gout), "Bumangon ka, itaas mo ang iyong higaaan, at umuwi ka."

7 At siya'y bumangon at umuwi.

8 Nang makita ito ng mga tao, sila ay namangha at pinuri ang Diyos, na nagbigay ng gayong kapangyarihan sa mga tao.

9 At habang papalayo si Jesus, nakita niya ang isang lalaking nakaupo sa customs office, na ang pangalan ay Mateo, at sinabi niya sa kanya, "Sumunod ka sa akin." At tumayo ito at sumunod sa kanya.

10 At nangyari, samantalang siya'y nakaupo sa hapag sa bahay, narito, maraming maniningil ng buwis at mga makasalanan ang nagsiparoon at naupo sa hapag kasama ni Jesus at ng kaniyang mga alagad.

11 Nang makita ito ng mga Fariseo, sinabi nila sa kanyang mga alagad, "Bakit kumakain ang inyong panginoon kasama ang mga maniningil ng buwis at mga makasalanan

12 Nang marinig ito ni Jesus, sinabi niya sa kanila, "Ang malakas ay hindi nangangailangan ng manggagamot, kundi ang maysakit.

13 Ngunit humayo ka at alamin kung ano ito: "Ako ay nalulugod sa awa at hindi sa hain." Ako ay naparito upang tawagin ang mga makasalanan sa pagsisisi, at hindi ang matuwid.

14 Samantala lumapit sa kanya ang mga alagad ni Juan at sinabi, "Bakit kami at ang mga Fariseo ay nag aayuno nang labis, at ang inyong mga alagad ay hindi nag aayuno "

15 Sinabi sa kanila ni Jesus, "Paano magdadalamhati ang mag asawa habang kasama nila ang lalaking ikakasal " Subalit darating ang panahon na ang lalaking ikakasal ay kukunin mula sa kanila; Pagkatapos ay mag aayuno sila.

16 Walang sinuman ang nagaayos ng lumang damit na may trapo ng bagong tela, sapagkat muling pinupunit ng trapo ang damit, at lumalala ang luha.

17 Ni hindi ka naglalagay ng cider sa mga lumang balat, kung hindi, ang mga balat ay mapupunit at ang mga

dapat ay mabubuhos, at ang mga balat ay mawawala. Sa halip, inilalagay nila ang dapat sa mga bagong balat, upang ang mga ito ay mapanatili nang magkasama.

18 Habang sinasabi niya ang mga bagay na ito sa kanila, narito, dumating ang isa sa mga pinuno at nagpatirapa sa harap niya, na nagsasabi, "Panginoon, ang aking anak na babae ay patay na ngayon, ngunit halika at ipatong mo ang iyong kamay sa kanya, at siya ay mabubuhay."

19 At tumayo si Jesus at sumunod sa kaniya, at sa kaniyang mga alagad.

20 At narito, isang babae na may labindalawang taon nang dumudugo ang lumapit sa kanya mula sa likuran at hinawakan ang laylayan ng kanyang damit.

21 Sapagkat sinabi niya sa sarili, "Kung hahawakan ko lamang ang kanyang damit, gagaling ako."

22 Nang magkagayo'y lumingon si Jesus at nakita siya, na sinasabi, "Magsaya ka, anak ko, sapagkat ang iyong pananampalataya ay nagpagaling sa iyo." At ang babae ay gumaling sa parehong oras.

23 At nang siya'y pumasok sa punong bahay, at makita ang mga piper at ang kaguluhan ng mga tao,

24 ay sinabi niya sa kanila, "Umalis kayo, sapagkat ang dalaga ay hindi patay, kundi natutulog." At pinagtawanan nila siya.

25 Datapuwa't nang mapalayas na ang bayan, ay pumasok siya at hinawakan ang kamay niya, at tumayo ang dalaga.

26 At ang balitang ito ay lumaganap sa buong lupain ding iyon.

27 At habang si Jesus ay nagpatuloy mula roon, dalawang bulag na lalaki ang sumunod sa kanya, na sumisigaw, na nagsasabi, "O Anak ni David, maawa ka sa amin!"

28 At nang siya'y umuwi, ay lumapit sa kaniya ang mga bulag. At sinabi ni Jesus sa kanila, "Naniniwala ba kayo na magagawa ko ang mga bagay na ito sa inyo " Pagkatapos ay sinabi nila sa kanya, "Panginoon, oo."

29 Pagkatapos ay hinawakan niya ang kanilang mga mata at sinabi, "Gawin sa inyo ang ayon sa inyong pananampalataya."

30 At ang kanilang mga mata ay namula. At pinagsabihan sila ni Jesus, na sinasabing, "Tiyakin ninyo na walang nakakaalam."

31 Ngunit lumabas sila at ipinakilala siya sa buong lupain ding iyon.

32 At nang sila'y lumabas, narito, dinala nila sa kaniya ang isang lalaking pipi at may ari.

33 At nang mapalayas na ang demonyo, ay nagsalita ang lalaking pipi. At ang mga tao ay namangha at nagsabi, "Ang gayong bagay ay hindi kailanman nakita sa Israel."

34 Ngunit sinabi ng mga Fariseo, "Nagpapalayas siya ng mga demonyo sa pamamagitan ng mga pinuno ng mga demonyo."

35 At si Jesus ay lumibot sa lahat ng mga bayan at pamilihan, na nagtuturo sa kanilang mga paaralan, at nangangaral ng evangelio ng kaharian, at nagpapagaling ng lahat ng uri ng salot at karamdaman sa mga tao.

36 At nang makita niya ang mga tao, ay naawa sila sa kanila, sapagkat sila ay nagpe fake at nagkalat na parang mga tupang walang pastol.

37 Pagkatapos ay sinabi niya sa kanyang mga alagad, "Ang ani ay sagana, ngunit ang mga manggagawa ay kakaunti.

38 Hilingin sa Panginoon ng ani na magpadala ng mga manggagawa sa kanyang pag aani.

9

10

1 At tinawag niya sa kaniya ang kaniyang labindalawang alagad at binigyan sila ng kapangyarihan laban sa mga maruming espiritu, na sila'y kanilang pinalayas, at pinagaling ang lahat ng uri ng salot at lahat ng uri ng sakit.

2 Ngayon, ang mga pangalan ng labindalawang apostol ay ito: si Simon na una, na tinatawag na Pedro, at si Andres na kaniyang kapatid; Santiago, anak ni Zebedeo, at Juan na kaniyang kapatid;

3 Si Felipe at si Bartolome; Sina Tomas at Mateo, ang maniningil ng buwis; Santiago, anak ni Alfeo, si Lebeo, na may apelyidong Tadeo;

4 Si Simon na taga Cana at si Judas Iscariote, na nagtaksil sa kanya.

5 Sinugo ni Jesus ang labindalawang ito at inutusan sila, na sinasabi, "Huwag kayong maglakad sa daang Hentil, o magtungo man sa mga lunsod ng Samaria,

6 kundi magtungo kayo sa mga nawawalang tupa ng sambahayan ni Israel."

7 Ngunit humayo ka at mangaral at sabihin mo, 'Ang kaharian ng langit ay malapit na.'

8 Pinagaling ang maysakit, nilinis ang mga ketongin, binuhay ang patay, pinalayas ang mga demonyo.

Natanggap mo ito nang libre, ibigay ito nang libre.

9 Huwag kayong magkakaroon ng ginto, pilak, o tanso sa inyong mga sinturon,

10 ni isang supot na mawawala, ni dalawang tunika, ni sapatos, ni tungkod. Sapagkat ang isang manggagawa ay karapat dapat sa kanyang pagkain.

11 Ngunit kung ikaw ay papasok sa isang lunsod o palengke, tanungin mo kung may karapat dapat dito, at manatili ka sa kanya hanggang sa ikaw ay umalis.

12 Datapuwa't saan ka man pumasok sa isang bahay, batiin mo ito;

13 At kung ang bahay ay karapat dapat, ang inyong kapayapaan ay sasapit sa kanila. Ngunit kung hindi ito karapat dapat, ang inyong kapayapaan ay babalik sa iyo.

14 At kung may ayaw tumanggap sa inyo o makinig sa inyong mga salita, lumabas kayo mula sa iisang bahay o lunsod at iling ang alikabok sa inyong mga paa.

15 Tunay na sinasabi ko sa inyo, ang lupain ng Sodoma at Gomorrow ay magiging mas mapagparaya sa Huling Paghuhukom kaysa sa lunsod na ito.

16 Narito, sinusugo ko kayo na gaya ng mga tupa sa gitna ng mga lobo kaya't maging matalino kayo na gaya ng mga ahas, at walang panlilinlang na gaya ng mga kalapati.

17 Mag ingat kayo sa mga tao, sapagkat ibibigay nila kayo sa kanilang mga kapulungan, at kayo'y kanilang hahampasin sa kanilang mga paaralan.

18 At kayo'y dadalhin sa harap ng mga prinsipe at mga hari dahil sa akin, bilang patotoo laban sa kanila at laban sa mga Gentil.

19 Kaya kapag ipinasa ka nila, huwag kang mag alala kung paano o ano ang sasabihin mo, sapagkat ang sasabihin mo ay ibibigay sa iyo sa oras na iyon.

20 Sapagka't hindi kayo ang nagsasalita, kundi ang espiritu ng inyong Ama ang nagsasalita sa pamamagitan ninyo.

21 Ngunit ibibigay ng kapatid ang kapatid sa kamatayan, at ang ama sa anak at ang mga anak ay maghihimagsik laban sa kanilang mga magulang at tutulungan sila hanggang sa kamatayan.

22 At kayo ay tiyak na kapopootan ng lahat dahil sa aking pangalan. Ngunit siya na magtitiis hanggang wakas ay maliligtas.

23 Ngunit kung inuusig nila kayo sa isang bayan, tumakas kayo sa isa pa. Tunay na sinasabi Ko sa inyo, hindi kayo magtatapos sa mga lunsod ng Israel hanggang sa dumating ang Anak ng Tao.

24 Ang alagad ay hindi nakahihigit sa kanyang panginoon, ni ang alipin man sa Panginoon.

25 Sapat na para sa alagad na maging katulad ng kanyang panginoon, at ang alipin ay maging katulad ng kanyang panginoon. Kung tinawag nila ang ama ng sambahayan na si Beelzebub, gaano pa kaya sila tatawaging kanyang sambahayan!

26 Kaya't huwag kayong matakot sa kanila. Walang nakatago na hindi mabubunyag, at walang lihim na hindi malalaman.

27 Ang sinasabi ko sa inyo sa kadiliman, ay sabihin ninyo sa liwanag, at ang inyong naririnig sa tainga ay ipinangangaral sa mga bubungan ng bahay.

28 At huwag matakot sa mga pumapatay sa katawan, at hindi makapatay ng kaluluwa, kundi sa halip ay matakot sa kaniya na kayang lipulin ang katawan at kaluluwa sa impiyerno.

29 Hindi ba't dalawang maya ang binibili mo sa isang sentimo Subalit wala sa kanila ang nahuhulog sa lupa kung wala ang inyong Ama.

30 Ngunit ngayon ang mga buhok ng inyong ulo ay nabilang na lahat.

31 Kaya't huwag kang matakot, sapagkat ikaw ay mas mabuti kaysa sa maraming maya.

32 Kaya nga, ang sinumang kumikilala sa akin sa harap ng mga tao, siya ay aking ipapahayag sa harap ng aking Ama sa langit.

10

33 Ngunit ang sinumang magtatatwa sa akin sa harap ng mga tao, siya rin ay aking itatatwa sa harap ng aking Ama sa langit.

34 Huwag ninyong isipin na naparito ako upang magpadala ng kapayapaan sa lupa. Hindi ako naparito upang magpadala ng kapayapaan, kundi ang tabak.

35 Sapagka't ako'y naparito upang pukawin ang isang lalake laban sa kaniyang ama, at ang anak na babae laban sa kaniyang ina, at ang manugang na babae laban sa kaniyang biyenang.

36 At ang magiging kaaway ng tao ay ang mga miyembro ng kanyang sariling sambahayan.

37 Ang sinumang nagmamahal sa ama o sa ina nang higit sa akin ay hindi karapat dapat sa akin, at ang sinumang nagmamahal sa anak na lalaki o anak na babae nang higit sa akin ay hindi karapat dapat sa akin.

38 At ang sinumang hindi pasanin ang kanyang krus at sumunod sa akin ay hindi karapat dapat sa akin.

39 Ang sinumang makasumpong ng kanyang buhay ay mawawalan nito, at ang sinumang mawawalan ng buhay dahil sa akin ay matatagpuan ito.

40 Ang tumatanggap sa inyo ay tumatanggap sa akin, at ang tumatanggap sa akin ay tumatanggap sa nagsugo sa akin.

41 Ang sinumang tumanggap ng propeta sa pangalan ng propeta ay tatanggap ng gantimpala ng propeta. Ang sinumang tumanggap ng isang taong matuwid sa pangalan ng isang matuwid ay tatanggap ng gantimpala ng isang taong matuwid.

42 At sinuman sa mga pinakamaliit na ito sa mga ito ay umiinom ng isang sarong malamig na tubig sa pangalan ng isang alagad, tunay na sinasabi ko sa inyo, hindi ito mawawalan ng gantimpala sa kanya.

11

1 At ito ay nangyari na, nang matapos ni Jesus ang utos na ito sa kanyang labindalawang alagad, siya ay nagpatuloy mula roon upang magturo at mangaral sa kanilang mga lunsod.

2 Ngunit nang marinig ni Juan ang mga gawa ni Cristo sa bilangguan, nagsugo siya ng dalawa sa kanyang mga alagad,

3 at sinabi sa kanya, "Ikaw ba ang darating, o maghihintay pa kami ng iba "

4 Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Humayo kayo at sabihin ninyo muli kay Juan ang inyong nakikita at naririnig:

5 ang bulag ay nakakakita at ang mga pilay ay naglalakad, ang mga ketongin ay nalilinis at ang mga bingi ay naririnig, ang mga patay ay binubuhay, at ang ebanghelyo ay ipinangangaral sa mga dukha.

6 At mapalad ang hindi nasasaktan sa akin.

7 Nang sila'y papunta, nagsimulang sabihin ni Jesus sa mga tao ni Juan, "Bakit ka lumabas sa ilang upang makakita " Gusto mo bang makita ang isang tubo na pabalik-balik ng hangin?

8 O ano ang iyong lumabas upang makita Gusto mo bang makita ang isang lalaking nakasuot ng malambot na damit? Narito, ang mga nagsusuot ng malambot na kasuutan ay nasa mga bahay ng mga hari.

9 O ano ang iyong lumabas upang makita Gusto mo bang makita ang isang propeta? Oo, sinasabi ko sa inyo, na higit pa rin sa isang propeta.

10 Sapagkat ito ang isa na nasusulat, "Narito, isinugo ko ang aking anghel sa harap mo, na maghahanda ng iyong daan sa harap mo."

11 Tunay na sinasabi ko sa inyo, sa lahat ng ipinanganak ng mga babae, hindi pa lumitaw ang isang mas dakila kay Juan Bautista, ngunit ang pinakamaliit sa kaharian ng langit ay higit na dakila kaysa sa kanya.

12 Datapuwa't mula sa mga araw ni Juan Bautista hanggang sa araw na ito, ang kaharian ng langit ay nagdusa ng karahasan, at ang mga gumagawa ng karahasan ay umaagaw nito.

13 Sapagka't ang lahat ng mga propeta at ang kautusan ay nanghula maliban kay Juan.

14 At siya'y si Elias, na darating.

15 Ang may mga tainga upang makinig, ay makinig.

16 Ngunit kanino ko ihahambing ang salinlahing ito? Ito ay tulad ng maliliit na bata na nakaupo sa palengke at sumisigaw sa kanilang mga kasama

, 17 na nagsasabi, "Kami ay humihilik sa iyo, at ayaw mong sumayaw; kami ay nagdalamhati sa iyo, at ayaw mong umiyak."

18 Dumating si Juan at hindi kumain o uminom, kaya sinasabi nila, "Nasa kanya ang diyablo."

19 Ang Anak ng Tao ay dumating, kumakain at umiinom, kaya sinasabi nila, "Narito, kung paanong ang tao ay isang mabusog at isang umiinom ng alak, ang maniningil ng buwis at ang manlalakbay ng makasalanan." At ang karunungan ay dapat bigyang katwiran ng mga anak nito.

20 Nang magkagayo'y pinasimulan niyang sawayin ang mga bayan na karamihan sa kaniyang mga gawa ay nagawa, gayon ma'y hindi sila nagbago:

21 Sa aba mo, Chorazin Sa aba mo, Betsaida! Kung nangyari ang gayong mga gawa sa Tiro at Sidon, tulad ng nangyari sa inyo, nagsisi sana sila sa sarong at abo noong unang panahon.

22 Ngunit sinasabi ko sa inyo, mas matitiis ang Tiro at Sidon sa Huling Paghuhukom kaysa sa inyo.

23 Asin ikaw, Capernaum, na naitaas sa langit, ikaw ay itatapon sa impiyerno. Sapagkat kung ang mga gawa na ginawa sa iyo ay nangyari sa Sodoma, ito ay mananatili pa rin hanggang ngayon.

24 Ngunit sinasabi ko sa inyo, ang lupain ng Sodoma ay magiging mas matiis sa Huling Paghuhukom kaysa sa inyo.

25 Nang panahong iyon ay sumagot si Jesus at sinabi, "Pinupuri kita, Ama at Panginoon ng langit at lupa, na itinago mo ang mga bagay na ito sa mga matatalino at maingat, at inihayag mo ang mga ito sa mga sanggol.

26 Oo, ama, sapagkat naging kasiya siya sa harap mo.

27 Ang lahat ng bagay ay ibinigay sa akin ng aking Ama. At walang sinumang nakakakilala sa Anak maliban sa Ama; at walang nakakakilala sa Ama maliban sa Anak, at kung kanino siya nais ipahayag ng Anak.

28 Lumapit kayo sa akin, kayong lahat na nagpapagal at mabigat ang pasan, at kayo'y aking papapahingahin.

29 Pasanin ninyo ang aking pamatok at matuto kayo sa akin, sapagkat ako ay maamo at mapagpakumbaba ang puso, at makakasumpong kayo ng kapahingahan para sa inyong mga kaluluwa.

30 Sapagka't ang aking pamatok ay magaan, at ang aking pasanin ay magaan.

12

1 Nang panahong yaon ay dumadaan si Jesus sa binhi sa araw ng Sabbath, at ang kanyang mga alagad ay nagugutom at nagsimulang magbunot ng mga tainga ng mais at kumakain.

2 Nang makita ito ng mga Fariseo, sinabi nila sa kanya, "Narito, ang iyong mga alagad ay gumagawa ng hindi nararapat gawin sa araw ng Sabbath."

3 At sinabi niya sa kanila, "Hindi ba ninyo nabasa ang ginawa ni David nang siya at ang mga kasama niya ay nagugutom

4 Paano siya pumasok sa templo at kumain ng tinapay na pantanghalan, na hindi angkop na kainin niya, ni para sa mga kasama niya, kundi para lamang sa mga saserdote

5 O hindi mo ba nabasa sa kautusan kung paanong ang mga saserdote ay lumalabag sa Sabbath sa templo sa araw ng Sabbath, gayon ma'y walang kasalanan

6 Ngunit sinasabi ko sa inyo na narito ang isa na mas dakila rin kaysa sa templo.

7 Pero kung alam mo kung ano iyon, "Nalulugod ako sa awa at hindi sa hain," hindi mo sana hinatulan ang walang kasalanan.

8 Ang Anak ng Tao ay Panginoon maging sa Sabbath.

9 At nagpatuloy siya mula roon at dumating sa kaniyang paaralan.

10 At narito, may isang lalaking tuyo ang kamay. At tinanong nila siya, na sinasabi, "Tama bang magpagaling sa araw ng Sabbath " para may laban sila sa kanya.

11 Ngunit sinabi niya sa kanila, "Sino sa inyo kung may tupa siyang nahulog sa hukay para sa kanya sa araw ng Sabbath, sino ang hindi humahawak nito at nagpupulot

"12 Ang tao ay lalong mabuti kaysa tupa! Samakatuwid, maaaring gumawa ng mabuti ang isang tao sa araw ng Sabbath.

13 Pagkatapos ay sinabi niya sa lalaki, "lunat mo ang iyong kamay." At iniunat niya ito; at gumaling na naman siya, tulad ng isa.

14 Nang magkagayo'y lumabas ang mga Fariseo at nagpayo tungkol sa kaniya kung paano nila siya papatayin.

15 Ngunit nang marinig ito ni Jesus, umalis siya. At maraming tao ang sumunod sa kanya, at pinagaling niya silang lahat

, 16 at pinagbantaan silang huwag siyang iulat,

17 kaya't ang sinabi tungkol sa propeta Isaias na nagsasabi,

18 "Narito, ito ang aking lingkod na aking pinili, at aking minamahal, na lubos na kinalulugdan ng aking kaluluwa; Ilalagay ko ang aking Espiritu sa kaniya, at siya'y magpapahayag ng kahatulan sa mga Gentil.

19 Hindi siya mag aaway o magsisigaw, at ang kanyang daing ay hindi maririnig sa mga lansangan.

20 Hindi niya babaliin ang nabugbog na tambo, at hindi niya papatayin ang nag aalab na linta hanggang sa siya'y magpatupad ng kahatulan tungo sa tagumpay;

21 at ang mga Gentil ay aasa sa kanyang pangalan."

22 Nang magkagayo'y dinala sa kaniya ang isang lalaking may ari ng demonyo, na naging bulag at pipi, at pinagaling niya ito, kaya't ang bulag at pipi ay nagsalita at nakakita.

23 At ang buong bayan ay natakot, na nagsasabi, "Hindi ba't ito ang anak ni David "

24 Ngunit ang mga Fariseo, nang marinig nila ito, ay nagsabi, "Hindi siya nagpapalayas ng mga demonyo maliban kay Beelzebub, ang pinuno ng diyablo."

25 Ngunit alam ni Jesus ang kanilang mga iniisip at sinabi sa kanila, "Ang bawat kaharian na nahahati laban sa sarili ay magiging walang tirahan, at ang bawat lunsod o bahay na nahahati laban sa sarili ay hindi makatatayo.

26 Kung ang isang Satanas ay nagpapalayas sa iba, tiyak na siya ay salungat sa kanyang sarili.

27 Datapuwa't kung aking pinalalayas ang mga demonyo sa pamamagitan ni Beelzebub, kanino nila pinalalayas ang inyong mga anak Kaya sila ang magiging mga hukom ninyo.

28 Ngunit kung ako'y nagpapalayas ng mga demonyo sa pamamagitan ng Espiritu ng Dios, ang kaharian ng Dios ay dumating na sa inyo.

29 O paanong may makakapasok sa bahay ng isang malakas na tao at nakawan siya ng kanyang mga gamit sa bahay, maliban kung una niyang igapos ang malakas na tao at pagkatapos ay agawin siya ng kanyang bahay

30 Ang hindi kasama ko ay laban sa akin, at ang hindi nagtitipon sa akin ay nangangalat.

31 Kaya't sinasabi ko sa inyo, ang lahat ng kasalanan at kalapastanganan ay patatawarin sa mga tao, ngunit ang kalapastanganan laban sa Espiritu ay hindi magpapatawad sa mga tao.

32 At ang sinumang magsalita laban sa Anak ng Tao ay patatawarin, ngunit ang sinumang magsalita laban sa Banal na Espiritu ay hindi patatawarin, maging sa mundong ito o sa kabilang buhay.

33 Magtanim man ng mabuting puno, at ang bunga ay magiging mabuti, o magtanim ng bulok na puno, at ang bunga ay mabubulok Dahil makikilala mo ang puno sa pamamagitan ng bunga.

34 Mga ulupong, paano kayo magsasalita ng mabuti kung kayo ay masama Umaapaw ang bibig kapag puno ang puso.

35 Ang mabuting tao ay nagbubunga ng mabubuting bagay mula sa kanyang mabuting kayamanan ng puso, at ang masamang tao ay nagbubunga ng masama mula sa kanyang masamang kayamanan.

36 Ngunit sinasabi ko sa inyo, ang mga tao ay kailangang magbigay ng salaysay sa Huling Paghuhukom ng bawat walang silbing salita na kanilang sinabi.

37 Ikaw ay magiging matuwid sa pamamagitan ng iyong mga salita, at ikaw ay hahatulan ng iyong mga salita.

38 Nang magkagayo'y sumagot ang ilan sa mga eskriba at mga Fariseo, na nagsasabi, "Guro, nais naming makakita ng tanda mula sa inyo."

39 At sumagot siya at sinabi sa kanila, "Ang masama at nangangalunya ay naghahanap ng tanda, at walang tanda ang ibibigay dito maliban sa tanda ni Jonas na propeta."

40 Sapagkat kung paanong si Jonas ay tatlong araw at tatlong gabi sa tiyan ng balyena, gayon din naman ang Anak ng Tao ay magiging tatlong araw at tatlong gabi sa gitna ng lupa.

41 Magpapakita ang mga taga Ninive sa Huling Paghuhukom kasama ng salinlahing ito at hahatulan sila, sapagkat nagsisi sila pagkatapos ng pangangaral ni Jonas. At narito, narito ang higit pa kay Jonas.

42 Ang Reyna ng Tanghali ay magpapakita sa Huling Paghuhukom kasama ng salinlahing ito at hahatulan ito, sapagkat siya ay dumating mula sa mga dulo ng mundo upang pakinggan ang karunungan ni Solomon. At masdan, narito ang higit pa kay Solomon.

43 Kapag ang maruming espiritu ay lumabas na sa tao, ito ay gumagala sa mga tuyong lugar, naghahanap ng kapahingahan, at hindi ito natagpuan.

44 Pagkatapos ay sinabi niya, "Babalik ako sa aking bahay, kung saan ako nanggaling." At pagdating niya, natagpuan niya itong walang laman, winalis at pinalamutian.

45 Kaya't siya'y yumaon at kumuha sa kaniyang sarili ng pitong iba pang espiritu na mas masahol pa sa kaniyang sarili, at pagpasok nila, sila'y nananahan doon, at pagkatapos ay ang parehong tao ay nagiging mas masahol pa kaysa dati. Ganoon din ang mangyayari sa masamang henerasyong ito.

46 Habang siya ay nagsasalita pa sa mga tao, narito, ang kanyang ina at ang kanyang mga kapatid ay nakatayo sa labas, na nais na makipag usap sa kanya.

47 Pagkatapos ay sinabi sa kanya ng isa, "Narito, ang iyong ina at ang iyong mga kapatid ay nakatayo sa labas at nais na makipag usap sa iyo.

48 Ngunit sumagot siya at sinabi sa nagsabi, "Sino ang aking ina, at sino ang aking mga kapatid "

49 At iniunat niya ang kanyang kamay sa kanyang mga alagad at sinabi, "Narito, ito ang aking ina at ang aking mga kapatid.

50 Sapagka't ang sinumang gumagawa ng kalooban ng aking Ama na nasa langit ay aking kapatid, kapatid na babae at ina.

13

1 Nang araw ding iyon ay lumabas si Jesus sa bahay at umupo sa tabi ng dagat.

2 At maraming tao ang nagtipon sa kaniya, kaya't siya'y sumakay sa daong at umupo at ang buong bayan ay nakatayo sa dalampasigan.

3 At nagsalita siya sa kanila ng maraming bagay sa pamamagitan ng mga talinghaga, na sinasabi, "Narito, isang manghahasik ang lumabas upang maghasik.

4 At habang siya'y naghahasik, ang ilan ay nahulog sa tabi ng daan at ang mga ibon ay dumating at nilamon ang mga ito.

5 May mga bagay na nahulog sa lupang bato, kung saan walang masyadong lupa, at di nagtagal ay sumibol, sapagkat wala silang malalim na lupa.

6 Ngunit nang sumikat ang araw, ay natuyo, at dahil wala itong ugat, ito ay natuyo.

7 May mga bagay na nahulog sa gitna ng mga tinik, at ang mga tinik ay lumaki at natigil ang mga ito.

8 Ang ilan ay nahulog sa mabuting lupain at nagbunga, ang ilan ay isang daang beses, ang ilan ay animnapu't beses, ang ilan ay tatlumpung beses.

9 Siya na may mga tainga upang makinig, ay makinig.

10 At lumapit sa kanya ang mga alagad at sinabi, "Bakit mo sila kinakausap sa pamamagitan ng mga talinghaga "

11 Sumagot siya at sinabi, "Ibinigay sa inyo na maunawaan ang hiwaga ng kaharian ng langit, ngunit hindi ito ibinigay sa kanila.

12 Sapagka't ang mayroon, ay ibinibigay sa kaniya upang siya'y magkaroon ng kasaganaan, nguni't sa kaniya na wala, maging ang mayroon siya ay kinuha sa kaniya.

13 Kaya't kinakausap ko sila sa pamamagitan ng mga talinghaga. Sapagkat sa mga mata na nakakakita ay hindi sila nakakakita, at sa mga tainga ay hindi sila nakakarinig; kasi hindi nila ito naiintindihan.

14 At sa itaas nila ay matutupad ang hula ni Isaias, na nagsasabi, "Sa pamamagitan ng iyong mga tainga ay maririnig mo, ngunit hindi mo mauunawaan at sa mga mata na nakakakita ay makikita mo, at hindi mo mauunawaan.

15 Sapagka't ang puso ng bayang ito ay matitigas, at ang kanilang mga tainga ay nakakarinig ng masama, at ang kanilang mga mata ay natutulog, baka isang araw ay makakita sila ng kanilang mga mata, at makarinig ng kanilang mga tainga, at makaunawa ng kanilang mga puso, at magbalik loob, upang matulungan ko sila."

16 Datapuwa't mapalad ang inyong mga mata na makakita, at ang inyong mga tainga ay makarinig.

17 Tunay na sinasabi ko sa inyo, maraming propeta at mabubuting tao ang nagnais na makita ang inyong

nakikita, at hindi ninyo ito nakita, at marinig ang inyong naririnig, at hindi ninyo ito narinig.

18 Kaya't naririnig mo ang talinghagang ito tungkol sa manghahasik:

19 Kung may makarinig ng salita ng kaharian at hindi ito nauunawaan, ang masama ay dumarating at inagaw ang naihasik sa kanyang puso, at ito ang taong pinaghasik ng daan.

20 Datapuwa't yaong naihasik sa bato ay kapag narinig ng tao ang salita at kaagad na tinanggap ito nang may kagalakan;

21 Datapuwa't siya'y walang ugat sa kaniyang sarili, kundi pabago bago kapag ang kapighatian at pag uusig ay lumitaw dahil sa salita, siya'y kaagad na nagagalit.

22 Datapuwa't ang naihasik sa gitna ng mga tinik ay kapag ang sinoman ay nakarinig ng salita, at ang mga alalahanin ng sanglibutang ito at ang panlilinlang ng kayamanan ay nagsisisikip sa salita, at hindi ito nagbubunga.

23 Datapuwa't ang naihasik sa mabuting lupain ay kapag ang sinoman ay nakarinig ng salita at naunawaan ito, at pagkatapos ay nagbunga, at ang ilan ay nagbubunga ng isang daang beses, at ang ilan ay animnapu, ang ilan ay tatlung beses.

24 Nagbigay siya ng isa pang talinghaga sa kanila, na sinasabi, "Ang kaharian ng langit ay tulad ng isang taong naghasik ng mabuting binhi sa kanyang bukid.

25 Ngunit habang natutulog ang mga tao, dumating ang kanyang kaaway at naghasik ng mga dawag sa gitna ng trigo at umalis.

26 Ngayon, nang tumubo ang halamang gamot at nagbunga, natagpuan din ang mga damo.

27 Nang magkagayo'y lumapit ang mga alipin sa ama ng sambahayan at sinabi, "Panginoon, hindi ba't naghasik ka ng mabuting binhi sa iyong bukid Saan niya nakuha ang mga damo

28 Sinabi niya sa kanila, "Ito ang ginawa ng kaaway." Pagkatapos ay sinabi ng mga alipin, "Gusto mo bang umalis tayo at magdamo?"

29 Sinabi niya, "Hindi, baka sabay mong ilabas ang trigo habang hinuhugot mo ang mga damo."

30 Pabayaang ninyong parehong magkasamang lumaki hanggang sa pag aani, at sa oras ng pag aani ay sasabihin ko sa mga manggagapas, 'Tipunin muna ninyo ang mga damong panirang damo, at itali ninyo ang mga ito sa mga bungkos, upang masunog ang mga ito, ngunit tipunin ninyo ang trigo sa aking kamalig.'

31 Nagbigay siya ng isa pang talinghaga sa kanila, na sinasabi, "Ang kaharian ng langit ay parang binhi ng mustasa na kinuha ng isang tao at itinanim sa kanyang bukid;

32 Na siyang pinakamaliit sa lahat ng binhi kapag ito'y tumubo, ito ang pinakadakila sa mga repolyo, at nagiging punong kahoy, kaya't ang mga ibon sa himpapawid ay dumarating at nananahan sa mga sanga nito.

33 Nagsalita siya ng isa pang talinghaga sa kanila: Ang kaharian ng langit ay katulad ng lebadura, na kinuha ng isang babae at hinaluan ng tatlong palumpong ng harina hanggang sa ito ay lubos na malebadura.

34 Sinabi ni Jesus ang lahat ng mga bagay na ito sa mga tao sa pamamagitan ng mga talinghaga, at hindi siya nagsalita sa kanila nang walang talinghaga,

35 upang matupad ang sinabi ng propeta, na sinasabi, "Bubuksan ko ang aking bibig sa mga talinghaga, at sasabihin ko ang mga hiwaga mula pa sa simula ng sanlibutan."

36 Kaya iniwan ni Jesus ang mga tao at umuwi. At lumapit sa kanya ang kanyang mga alagad at sinabi, "Ipaliwanag mo sa amin ang hiwaga ng mga damo sa bukid."

37 Sumagot siya at sinabi sa kanila, "Ang Anak ng Tao ang naghahasik ng binhi ng mabuti.

38 Ang bukid ay ang mundo. Ang mabuting binhi ay ang mga anak ng kaharian. Ang mga dawag ay mga anak ng kasamaan.

39 Ang kaaway na naghahasik ng mga ito ay ang Diyablo. Ang ani ay ang katapusan ng mundo. Ang mga manggagapas ay ang mga anghel.

40 Kung paanong ang mga damo ay hinugot at sinunog sa apoy, gayon din ang mangyayari sa katapusan ng daigdig na ito:

41 Isusugo ng Anak ng Tao ang kanyang mga anghel, at titipunin nila sa labas ng kanyang kaharian ang lahat ng mga batong matitisod at ang mga gumagawa ng mali,

42 at itatapon nila ang mga ito sa nagniningas na hurno, kung saan magkakaroon ng pagtangis at pagngangalit ng mga ngipin.

43 Sa gayo'y ang matuwid ay magsisiningning na gaya ng araw sa kaharian ng kanilang ama. Siya na may mga tainga na makarinig, makinig!

44 Muli ang kaharian ng langit ay parang isang nakatagong kayamanan sa bukid, na natagpuan ng isang tao, at itinago, at tumawid sa ibabaw nito sa kagalakan, at ipinagbili ang lahat ng kaniyang taglay, at binili ang bukid.

45 Muli ang kaharian ng langit ay parang isang mangangalakal na naghahanap ng magagandang perlas.

46 At nang makasumpong siya ng isang perlas na napakahalaga, ay yumaon siya at ipinagbili ang lahat ng kaniyang tinatangkilik at binili niya ito.

47 Muli ang kaharian ng langit ay parang lambat na itinapon sa dagat, na kung saan ang isa ay nahuhuli ang

lahat ng uri

ng bagay. 48 Nguni't kapag puno na, ay kanilang hinila ito sa dalampasigan, at umupo at tinipon ang mabubuti sa isang sisidlan, nguni't kanilang itinapon ang mga bulok.

49 Gayon din ang mangyayari sa katapusan ng sanlibutan: lalabas ang mga anghel at ihihiwalay ang masasama sa matuwid

, 50 at itatapon sila sa hurno ng apoy, kung saan magkakaroon ng pagtangis at pagngangalit ng mga ngipin.

51 At sinabi ni Jesus sa kanila, "Naunawaan ba ninyo ang lahat ng ito " Sinabi nila, "Oo, Panginoon.

52 Pagkatapos ay sinabi niya, "Kaya't ang bawat eskriba na tinuturuan sa kaharian ng langit ay tulad ng isang maybahay na nagbubunga ng bago at lumang mga bagay mula sa kanyang kayamanan.

53 At ito ay nangyari na, nang matapos ni Jesus ang mga talinghagang ito, siya ay umalis,

54 at dumating sa kanyang bayang tinubuan at tinuruan sila sa kanilang paaralan, kaya't sila ay namangha at nagsabi, "Saan nagmumula ang karunungan at gawaing ito

"55 Hindi ba't siya'y anak ng karpintero Hindi ba Maria ang pangalan ng kanyang ina at ang kanyang mga kapatid na sina Jacob at Jose at Simon at Judas?

56 At ang kaniyang mga kapatid na babae, hindi ba't silang lahat ay kasama natin Saan ba nagmumula ang lahat ng ito para sa kanya

57 At sila'y nagdamdam sa kaniya. At sinabi ni Jesus sa kanila, "Ang isang propeta ay hindi gaanong pinahalalagahan kaysa sa kanyang sariling bayan at sa kanyang sambahayan."

58 At hindi siya gumawa ng maraming tanda roon dahil sa kanilang kawalang pananampalataya.

14

1 Noong panahong iyon ang alingawngaw tungkol kay Jesus ay dumating sa harap ng apat na prinsipe na si Herodes.

2 At sinabi niya sa kanyang mga lingkod, "Ito si Juan Bautista siya ay nagbangon mula sa mga patay, kaya't ginagawa niya ang mga gawaing ito."

3 Sapagka't hinawakan ni Herodes si Juan at ibinilanggo dahil kay Herodias, na asawa ng kaniyang kapatid na si Felipe.

4 Sapagkat sinabi sa kanya ni Juan, "Hindi tama na mapasaiyo ang mga ito."

5 Asin siya nagpoon na patayon siya, pero siya natakot sa mga katawohan, asin an mga ini naghuna na siya sarong propeta.

6 Ngunit nang ipagdiwang ni Herodes ang kanyang anibersaryo, ang anak na babae ni Herodias ay sumasayaw sa harap nila. Natuwa rito si Herodes.

7 Kaya't nangako siya sa kanya na may sumpa na ibibigay niya ang hinihingi nito.

8 At nang siya'y mahikayat ng kaniyang ina, ay sinabi niya, "Ibigay mo sa akin ang ulo ni Juan Bautista sa isang pinggan."

9 At ang hari ay nalungkot, nguni't dahil sa sumpa at sa mga nakaupo sa hapag na kasama niya, ay inutusan niya siyang ibigay ito.

10 At siya'y nagsugo at pinugutan ng ulo si Juan sa bilangguan.

11 At ang kaniyang ulo ay dinala sa isang pinggan, at ibinigay sa dalaga, at dinala niya sa kaniyang ina.

12 Nang magkagayo'y lumapit ang kaniyang mga alagad at kinuha ang kaniyang bangkay at inilibing siya, at lumapit at ipinahayag ito kay Jesus.

13 Nang marinig ito ni Jesus, umalis siya roon sakay ng isang barko patungo sa isang disyerto nang mag isa. At nang marinig ito ng mga tao, ay sumunod sila sa kaniya na naglalakad palabas ng mga bayan.

14 At si Jesus ay lumabas at nakita ang mga dakilang tao, at siya'y naawa sa kanila, at pinagaling niya ang kanilang mga maysakit.

15 Kinagabihan ay lumapit sa kanya ang kanyang mga alagad at sinabi, "Ito ay isang disyerto, at ang gabi ay bumabagsak; lwanan ang mga tao mula sa iyo, at sila ay pumunta sa mga pamilihan at bumili ng pagkain.

16 Ngunit sinabi ni Jesus sa kanila, "Hindi na kailangan pang umalis sila bigyan mo sila ng pagkain.

17 Sinabi nila, "Wala kaming iba rito kundi limang tinapay at dalawang isda."

18 At sinabi niya, "Dalhin mo sila sa akin."

19 At kaniyang pinahiga ang bayan sa damo, at kinuha ang limang tinapay at ang dalawang isda, at tumingin sa langit, at nagpasalamat, at pinagputolputol, at ibinigay ang mga tinapay sa mga alagad, at ibinigay ng mga alagad sa bayan.

20 At silang lahat ay kumain at nabusog, at dinampot ang natitira sa mga piraso, labindalawang basket na puno.

21 Ngunit ang mga kumain ay mga limang libong lalaki, walang asawa o anak.

22 At agad na hinimok ni Jesus ang kanyang mga alagad na pumasok sa barko at dumaan sa harap niya hanggang sa umalis siya sa mga tao.

23 At nang maiwan niya ang mga tao sa kaniya, ay umakyat siya sa isang bundok na mag isa upang manalangin. At sa gabi ay naroon siya mag isa.

24 At ang daong ay nasa gitna na ng dagat, at nangangailangan ng mga alon, sapagka't ang hangin ay kasuklam suklam sa kanila.

25 Ngunit sa ikaapat na pagpupuyat ng gabi ay lumapit sa kanila si Jesus at lumakad sa dagat.

26 At nang makita siya ng mga alagad na naglalakad sa dagat, ay nangatakot sila, na nagsasabi, "Ito ay isang multo," at sumigaw sa takot.

27 Ngunit kaagad na nagsalita si Jesus sa kanila, na sinasabi, "Magsaya kayo, ako ito huwag kayong matakot."

28 Ngunit sumagot si Pedro sa kanya at sinabi, "Panginoon, kung ikaw iyon, ipaubaya mo sa akin na lumapit sa iyo sa tubig.

29 At sinabi niya, "Halika rito At si Pedro ay bumaba sa daong at lumakad sa tubig, upang siya'y lumapit kay Jesus.

30 Ngunit nakita niya ang isang malakas na hangin, at siya ay natakot, at nagsimulang lumubog, na sumisigaw, na nagsasabi, "Panginoon, tulungan mo ako!"

31 Agad na iniunat ni Jesus ang kanyang kamay at hinawakan siya at sinabi sa kanya, "O ikaw na may kaunting pananampalataya, bakit ka nagduda

32 At sila'y pumasok sa daong, at ang hangin ay namatay pababa.

33 Ngunit ang mga nasa barko ay lumapit at nagpatirapa sa harap niya, na nagsasabi, "Ikaw ay tunay na Anak ng Diyos."

34 At sila'y naglayag at dumating sa lupain ng Galilea.

35 At nang makilala siya ng mga tao sa dakong yaon, ay pinalibot nila ang buong lupain at dinala sa kaniya ang lahat ng uri ng masasamang

tao, 36 at nagmakaawa sa kaniya na hawakan lamang ang laylayan ng kaniyang damit. At lahat ng humipo sa kanya ay gumaling.

15

1 Nang magkagayo'y lumapit sa kaniya ang mga eskriba at mga Fariseo ng Jerusalem at nagsabi, 2 Bakit nilalabag ng inyong mga alagad ang mga salita ng mga matanda Hindi sila naghuhugas ng kamay kapag kumakain sila ng tinapay.

3 Sumagot siya at sinabi sa kanila, "Bakit ninyo nilalabag ang utos ng Diyos dahil sa inyong mga sanaysay

4 Iniutos ng Diyos: "Igagalang mo ang iyong ama at ina; Ang sinumang sumumpa sa ama at ina ay mamamatay."

5 Ngunit itinuturo mo na ang sinumang magsabi sa kanyang ama o ina, 'Ibinigay na sa Diyos ang dapat na makinabang sa inyo mula sa akin,' ay mabuti.

6 Kaya ito ay nangyari na, na walang sinuman ang nagpaparangal sa kanyang ama o ina mula ngayon, at kaya mo inalis ang utos ng Diyos dahil sa iyong mga sanaysay.

7 Kayong mga mapagpaimbabaw, si Isaias ay nagpropesiya at nagsalita tungkol sa inyo,

8 "Ang bayang ito ay lumalapit sa akin sa pamamagitan ng kanilang mga bibig at nagpaparangal sa akin ng kanilang mga labi, ngunit ang kanilang mga puso ay malayo sa akin;

9 Ngunit walang kabuluhan ang paglilingkod nila sa akin, sapagkat nagtuturo sila ng mga doktrinang walang iba kundi ang mga utos ng mga tao."

10 At tinawag niya ang mga tao sa kanya at sinabi sa kanila, "Makinig kayo at mahuli sila."

11 Ang pumapasok sa bibig ay hindi nagpaparumi sa tao, kundi ang lumalabas sa bibig ay nagpaparumi sa tao.

12 Pagkatapos ay lumapit sa kanya ang kanyang mga alagad at sinabi, "Alam mo ba na ang mga Fariseo ay nagdamdam nang marinig nila ang salita "

13 Ngunit sumagot siya at sinabi, "Lahat ng halaman na hindi itinanim ng aking Ama sa langit ay kukunin.

14 Hayaan mo silang umalis. Sila ay mga bulag na lider para sa mga bulag. Ngunit kung ang isang bulag ay nangunguna sa isa, pareho silang nahuhulog sa hukay.

15 Pagkatapos ay sumagot si Pedro at sinabi sa kanya, "Ipaliwanag mo ang talinghagang ito para sa amin."

16 At sinabi ni Jesus sa kanila, "Hangal pa rin ba kayo

17 Hindi mo pa ba namamalayan na ang lahat ng pumapasok sa bibig ay napupunta sa tiyan at itinaon sa pamamagitan ng likas na daanan

18 Datapuwa't ang lumalabas sa bibig ay nagmumula sa puso, at siyang dudumi sa tao.

19 Sapagka't ang masasamang kaisipan ay lumalabas sa puso: pagpatay, pangangalunya, pakikiapid, pagnanakaw, maling patotoo, kalapastanganan.

20 Ito ang mga piraso na nagpaparumi sa tao. Ngunit ang pagkain gamit ang mga kamay na hindi nahuhugasan ay hindi kontaminado ang mga tao.

21 At lumabas si Jesus at tumakas sa rehiyon ng Tiro at Sidon.

22 At narito, isang babaeng Cananeo ang dumating mula sa parehong rehiyon at sumigaw sa kanya, na sinasabi, "O Panginoon, Anak ni David, maawa ka sa akin Ang aking anak na babae ay masamang plagued sa pamamagitan ng diyablo.

23 At hindi siya sumagot sa kaniya ng kahit isang salita. Pagkatapos ay lumapit sa kanya ang kanyang mga alagad at nagmakaawa sa kanya, na sinasabi, "Iwanan mo siya, sapagkat siya ay umiiyak sa pagsunod sa amin."

24 Ngunit sumagot siya at sinabi, "Hindi ako isinugo maliban sa mga nawawalang tupa ng sambahayan ni Israel."

25 At siya'y lumapit at nagpatirapa sa harap niya, na nagsasabi, "Panginoon, tulungan mo ako."

26 Ngunit sumagot siya at sinabi, "Hindi tama na kunin ang tinapay ng mga bata at ihagis sa harap ng mga aso."

27 Sinabi niya, "Oo, Panginoon, ngunit ang mga aso ay kumakain ng mga mumo na nahuhulog mula sa mesa ng kanilang panginoon."

28 Nang magkagayo'y sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya, "O babae, ang iyong pananampalataya ay dakila! Hayaan mong gawin sa iyo ang gusto mo. At ang kanyang anak na babae ay gumaling sa parehong oras."

29 At nagpatuloy si Jesus mula roon at dumating sa Dagat ng Galilea, at umakyat sa isang bundok at umupo roon.

30 At maraming tao ang lumapit sa kaniya, na kasama nila ang mga pilay, bulag, pipi, lumpo, at marami pang iba, at itinaon sila sa paanan ni Jesus, at pinagaling niya sila,

31 kaya't ang mga tao ay nangagtaka, nang makita nilang nagsasalita ang mga pipi, ang mga lumpo ay gumaling, ang mga pilay ay lumakad, ang mga bulag ay nakakita, at kanilang pinuri ang Diyos ng Israel.

32 At tinawag ni Jesus ang kanyang mga alagad sa kanya at sinabi, "Naaawa ako sa mga tao, sapagkat mananatili sila sa akin ng tatlong araw at wala silang makakain, at hindi ko sila iiwan na hindi kinakain sa akin, baka sila ay mahina sa daan."

33 Pagkatapos ay sinabi sa kanya ng kanyang mga alagad, "Saan tayo makakakuha ng napakaraming tinapay sa ilang upang masiyahan natin ang napakaraming tao "

34 At sinabi ni Jesus sa kanila, "Ilan ba ang tinapay ninyo " Sabi nila, "Pito at isang maliit na isda."

35 At pinahiga niya sa lupa ang bayan,

36 at kinuha ang pitong tinapay at ang mga isda, nagpasalamat, pinagputolputol, at ibinigay sa kaniyang mga alagad, at ibinigay ng mga alagad sa bayan.

37 At silang lahat ay kumain at nabusog, at dinampot ang natitira sa mga piraso, pitong basket na puno.

38 At ang mga kumain roon ay apat na libong lalaki, maliban sa mga babae at mga bata.

39 At nang siya'y makaalis na sa bayan, ay sumakay siya sa isang daong at dumating sa teritoryo ng Magdala.

16

1 Nang magkagayo'y lumapit sa kaniya ang mga Fariseo at mga Saduceo, at siya'y kanilang tinukso, na hinihingi na ipakita niya sa kanila ang isang tanda mula sa langit.

2 Ngunit sumagot siya at sinabi, "Sa gabi ay sinasabi mo, 'Magiging magandang araw, sapagkat ang langit ay pula;

3 At sa umaga ay sinasabi mo, 'Magkakaroon ng bagyo ngayon, sapagkat ang langit ay pula at maulap.' Mga mapagpaimbabaw! maaari kayong humusga sa anyo ng langit; hindi ba pwedeng husgahan mo rin ang mga palatandaan ng panahong ito

4 Ang masama at mapangalunya na species na ito ay naghahanap ng tanda, at walang tanda ang ibibigay dito maliban sa tanda ni Jonas na propeta. At iniwan niya ito at umalis.

5 At nang makatawid na ang kaniyang mga alagad, ay nakalimutan nilang magdala ng tinapay.

6 At sinabi ni Jesus sa kanila, "Mag ingat kayo, at mag ingat kayo sa lebadura ng mga Fariseo at mga Saduceo.

7 Pagkatapos ay nag isip sila sa kanilang sarili, na sinasabi, "Ito ang mangyayari na hindi kami nagdala ng tinapay."

8 Nang makita ito ni Jesus, sinabi niya sa kanila, "Kayo na may kaunting pananampalataya, bakit kayo nag aalala na hindi kayo nagdala ng tinapay

9 Wala ka pa bang naririnig? Hindi mo ba naaalala ang limang tinapay sa limang libo, at kung ilang basket ang iyong napulot

10 Ni hindi mo naaalala ang pitong tinapay mula sa apat na libo, at ilang basket ang iyong napulot

11 Bakit, hindi mo ba nauunawaan na hindi ko sinasabi sa iyo ang tungkol sa tinapay kapag sinabi ko, 'Mag ingat ka sa lebadura ng mga Fariseo at mga Saduceo.'

12 Nang magkagayo'y naunawaan nila na hindi niya sinabi na dapat silang mag ingat sa lebadura ng tinapay, kundi sa turo ng mga Fariseo at mga Saduceo.

13 Pagkatapos ay dumating si Jesus sa rehiyon ng Cesarea Filipos at tinanong ang kanyang mga alagad, na sinasabi, "Sino ang sinasabi ng mga tao na ang Anak ng Tao ay "

14 Sinabi nila, "Sinasabi ng ilan na ikaw ay si Juan Bautista ang iba ay nagsasabi na ikaw ay si Elias ang ilan ay nagsasabi na ikaw ay si Jeremias o isa sa mga propeta."

15 Sinabi niya sa kanila, "Sino ang sinasabi ninyong ako "

16 Nang magkagayo'y sumagot si Simon Pedro at sinabi, "Ikaw ang Cristo, ang Anak ng Diyos na buhay."

17 At sumagot si Jesus at sinabi sa kanya, "Mapalad ka, Simon na anak ni Jonas, sapagkat hindi ito inihayag sa iyo ng laman at dugo, kundi ang aking Ama na nasa langit."

18 At sinasabi ko rin sa iyo, Ikaw ay Pedro, at sa batong ito ay itatayo ko ang aking simbahan, at ang mga pintuan ng impiyerno ay hindi mananaig laban dito.

19 At ibibigay ko sa inyo ang mga susi ng kaharian ng langit: anomang inyong ipagtatali sa lupa ay ipagtatali sa langit, at anomang inyong ikakawala sa lupa ay magiging maluwa sa langit.

20 Pagkatapos ay pinagbawalan niya ang kanyang mga alagad na huwag sabihin sa kaninuman na siya, si Jesus, ang Cristo.

21 Mula noon ay nagsimulang ipakita ni Jesus sa kanyang mga alagad kung paano siya pupunta sa Jerusalem at magdurusa ng marami mula sa mga matanda at mga punong saserdote at mga eskriba, at papatayin, at muling babangon sa ikatlong araw.

22 At dinala siya ni Pedro at pinutol siya, na sinasabi, "Panginoon, iligtas mo ang iyong sarili huwag mong hayaang mangyari ito sa iyo."

23 Ngunit tumalikod siya at sinabi kay Pedro, "Lumayo ka sa akin, Satanas galit ka sa akin, sapagkat hindi mo ibig sabihin ang banal, kundi kung ano ang tao."

24 Pagkatapos ay sinabi ni Jesus sa kanyang mga alagad, "Kung may nais sumunod sa akin, itanggi niya ang kanyang sarili at pasanin ang kanyang krus at sumunod sa akin."

25 Sapagka't ang sinomang nagnanais na ingatan ang kaniyang buhay ay mawawalan nito, ngunit ang sinumang mawawalan ng kaniyang buhay dahil sa akin ay matatagpuan ito.

26 Ano ang pakinabang ng tao kung matamo niya ang buong sanlibutan at mawawala ang kanyang kaluluwa O ano ang maibibigay ng tao upang matubos niya muli ang kanyang kaluluwa

27 Sapagka't mangyayari na ang Anak ng Tao ay darating sa kaluwalhatian ng kaniyang Ama kasama ang kaniyang mga anghel, at pagkatapos ay gagantihan niya ang bawat isa ayon sa kaniyang mga gawa.

28 Tunay na sinasabi ko sa inyo, may ilang nakatayo rito na hindi makakatikim ng kamatayan hangga't hindi nila nakikita ang Anak ng Tao na dumarating sa kanyang kaharian.

17

1 At pagkaraan ng anim na araw ay isinama ni Jesus sina Pedro, Santiago, at Juan na kaniyang kapatid, at inakay sila sa isang mataas na bundok.

2 At siya'y nagbagong anyo sa harap nila, at ang kaniyang mukha ay nagniningning na parang araw, at ang kaniyang mga damit ay naging maputi na parang liwanag.

3 At narito, nagpakita sa kanila sina Moises at Elias, at sila'y nangagsalita sa kaniya.

4 Ngunit sumagot si Pedro at sinabi kay Jesus, "Panginoon, mabuti na ang narito." Kung ibig mo, gagawa kami ng tatlong tabernakulo dito: isa para sa iyo, isa para kay Moises, at isa para kay Elias.

5 Habang siya'y nagsasalita pa ng ganito, narito, isang maliwanag na ulap ang nakalilimutan sila. At masdan, isang tinig mula sa ulap ang nagsabi, "Ito ang aking pinakamamahal na Anak, na lubos kong kinalulugdan, at siya ay inyong maririnig."

6 Nang marinig ito ng mga alagad, sila ay nagpatirapa at natakot.

7 Ngunit lumapit si Jesus sa kanila at hinawakan sila, na sinasabi, "Bumangon kayo, at huwag matakot."

8 Ngunit nang itaas nila ang kanilang mga mata, wala silang nakitang iba kundi si Jesus lamang.

9 At nang sila'y bumababa na mula sa bundok, iniutos sa kanila ni Jesus, na sinasabi, "Huwag ninyong sasabihin ang pangitaing ito sa kaninuman hangga't hindi pa nabuhay na mag uli ang Anak ng Tao."

10 At tinanong siya ng kaniyang mga alagad, na sinasabi, "Bakit sinasabi ng mga eskriba na si Elias ay kailangang mauna "

11 Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Hayaan ninyong mauna si Elias at itama ang lahat."

12 Ngunit sinasabi ko sa inyo, si Elias ay dumating na, at hindi nila siya nakilala, kundi ginawa nila sa kaniya ang kanilang nais. Samakatuwid din ang Anak ng Tao ay kailangang magdusa mula sa kanila.

13 Nang magkagayo'y naunawaan ng mga alagad na sinabi niya sa kanila ang tungkol kay Juan Bautista.

14 At nang sila'y dumating sa mga tao, isang lalaki ang lumapit sa kanya at nagpatirapa sa kaniyang paanan , 15 na nagsasabi, "Panginoon, maawa ka sa aking anak, sapagkat siya'y isang lunatiko, at may matinding paghihirap: madalas siyang nahuhulog sa apoy at madalas sa tubig

16 At dinala ko siya sa inyong mga alagad, at hindi nila siya natulungan.

17 Ngunit sumagot si Jesus at sinabi, "O kayong mga di sumasampalataya at mga lihis na uri, hanggang kailan ako makakasama ninyo Dalhin mo siya dito!

18 At pinagsabihan siya ni Jesus, at lumabas sa kaniya ang diyablo at ang bata ay gumaling nang oras na yaon.

19 Pagkatapos ay lumapit sa kanya ang kanyang mga alagad sa isang espesyal na paraan at sinabi, "Bakit hindi namin siya maitaboy "

20 Ngunit sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Dahil sa inyong kawalang pananampalataya. Sapagkat tunay na sinasabi ko sa inyo, kung kayo ay may pananampalatayang tulad ng buto ng mustasa, maaari ninyong sabihin sa

bundok na ito, 'Lumayo kayo rito patungo rito.' pagkatapos siya ay babangon; at walang magiging imposible sa iyo.

21 Ngunit ang ganitong uri ay hindi lumalabas maliban sa pamamagitan ng panalangin at pag aayuno.

22 Ngunit nang nasa Galilea na ang kanilang mga ari-arian, sinabi ni Jesus sa kanila, "Mangyayari na ang Anak ng Tao ay ibibigay sa mga kamay ng mga tao;

23 At papatayin nila siya, at sa ikatlong araw ay muling babangon. At sila ay naging lubhang nalungkot.

24 Nang sila'y dumating sa Capernaum, sila'y nagtungo kay Pedro, na kumuha ng sentimo ng interes, at nagsabi, "Hindi ba't ang inyong panginoon ay nakagawiang magbigay ng sentimo "

25 Sinabi niya, "Oo." At nang siya'y umuwi, si Jesus ay lumapit sa harap niya at sinabi, "Ano sa palagay mo, Simon Kanino kinukuha ng mga hari sa lupa ang toll o interes? Mula sa inyong mga anak o sa mga estranghero?

26 Pagkatapos ay sinabi ni Pedro sa kanya, "Sa mga taga ibang lupa." Sinabi sa kanya ni Jesus, "Kaya ang mga bata ay malaya."

27 Ngunit upang hindi natin sila masaktan, pumunta ka sa dagat at ihagis ang pamingwit, at kunin mo ang unang isdang umaahon at kapag binuksan mo ang bibig nito ay makakakita ka ng isang stater, na iyong kukunin at ibibigay sa kanila para sa akin at sa iyo.

18

1 Nang oras na iyon ay lumapit ang mga alagad kay Jesus at sinabi, "Sino ang pinakadakila sa kaharian ng langit "

2 Tinawag ni Jesus ang isang bata sa kanya at inilagay siya sa gitna nila

, 3 na sinasabi, "Katotohanan sinasabi ko sa inyo, maliban kung kayo ay magsisi at maging katulad ng mga bata, hindi kayo makakapasok sa kaharian ng langit.

4 Ang sinumang nagpapakumbaba tulad ng batang ito ay siyang pinakadakila sa kaharian ng langit.

5 At sinumang tumatanggap ng gayong bata sa aking pangalan ay tumatanggap sa akin.

6 Datapuwa't ang sinomang makatisod sa isa sa mga pinakamaliit sa mga ito na sumasampalataya sa akin, ay mas mabuti sa kaniya na ang isang gilingang bato ay ibitin sa kaniyang leeg, at siya'y malunod sa dagat, kapag ito ay pinakamalalim.

7 Sa aba ng daigdig ng pagkatisod! Tiyak na may kaguluhan; subalit sa aba ng tao na sa pamamagitan niya ay dumarating ang pagkatisod!

8 Ngunit kung ang iyong kamay o ang iyong paa ang dahilan kung bakit ka nasasaktan, putulin mo ito at itapon sa iyo. Mas mabuting ikaw ay maging pilay o lumpo sa buhay, kaysa sa ikaw ay may dalawang kamay o dalawang paa at itatapon sa apoy ng impiyerno.

9 At kung ang iyong mata ay nasasaktan sa iyo, kunin mo ito at itapon sa iyo. Mas mabuti para sa iyo na pumasok sa buhay na may isang mata, kaysa sa iyo na magkaroon ng dalawang mata at ihagis sa apoy ng impiyerno.

10 Tiyakin ninyong huwag ninyong hamakin ang alinman sa maliliit na ito. Sapagkat sinasabi Ko sa inyo, ang kanilang mga anghel sa langit ay laging nakatingin sa mukha ng aking Ama na nasa langit.

11 Sapagkat ang Anak ng Tao ay naparito upang iligtas ang mga nawawala.

12 Ano sa palagay mo Kung ang sinoman ay may isang daang tupa at ang isa sa kanila ay naligaw ng landas, hindi ba niya iiwan ang siyamnapu't siyam sa mga bundok, at yumaon at hahanapin ang naligaw

13 At kung mangyayari na matagpuan niya ito, tunay na sinasabi ko sa inyo, siya ay higit na nagagalak kaysa sa siyamnapu't siyam na hindi naligaw ng landas.

14 Kaya hindi kalooban ng inyong Ama na nasa langit na mapahamak ang sinuman sa maliliit na ito.

15 Ngunit kung ang iyong kapatid ay magkasala laban sa iyo, humayo ka at parusahan siya sa pagitan mo at sa kanya lamang. Kung marinig ka niya, nanalo ka na sa kapatid mo.

16 Kung hindi niya kayo naririnig, kumuha pa kayo ng isa o dalawa pa sa kaniya, upang ang lahat ng bagay ay maging bibig ng dalawa o tatlong saksi.

17 Kung hindi niya sila naririnig, sabihin mo sa kongregasyon. Kung hindi niya naririnig ang simbahan, ituring siyang maniningil ng buwis o pagano.

18 Tunay na sinasabi ko sa inyo, anumang itali ninyo sa lupa ay ipagtatali sa langit, at ang anumang inyong ikakawala sa lupa ay magiging maluwas sa langit.

19 At sinasabi ko sa inyo, kung ang dalawa sa inyo ay magiging isa, at kung bakit ito ang nais nilang itanong, ito ay gagawin sa kanila ng aking Ama na nasa langit.

20 Sapagka't kung saan ang dalawa o tatlo ay nagtitipon sa aking pangalan, doon ako nasa gitna nila.

21 Pagkatapos ay lumapit sa kanya si Pedro at sinabi, "Panginoon, gaano kadalas ko dapat patawarin ang aking kapatid na nagkakasala sa akin " Sapat na ba ang pitong beses

22 Sinabi sa kaniya ni Jesus, "Hindi ko sinasabi sa iyo, hindi pitong beses, kundi pitumpu't pitong beses."

23 Kaya't ang kaharian ng langit ay tulad ng isang hari na nais na magbilang kasama ng kanyang mga lingkod.

24 At nang siya'y magsimulang magkwenta, tila may isang taong may utang sa kaniya na sampung libong libra.

25 Yamang wala siyang pambayad nito, sinabi sa kanya ng Panginoon at ng kanyang asawa at mga anak at lahat ng kanyang kailangang bayaran.

26 Pagkatapos ay nagpatirapa ang alipin at sumamba sa kanya, na nagsasabi, "Panginoon, pasensyahan mo ako, at babayaran ko sa iyo ang lahat."

27 Nang magkagayo'y naawa ang panginoon ng alipin, at pinalaya niya ito, at pinatawad din niya ang utang sa kanya.

28 Nang magkagayo'y lumabas ang lingkod ding iyon at natagpuan ang isa sa kanyang mga kapwa alipin na may utang sa kanya ng isang daang sentimo, at sinalakay niya ito at pinagbigti, na sinasabi, "Bayaran mo ako ng utang mo sa akin."

29 Pagkatapos ay nagpatirapa ang kanyang kapwa alipin at nagmakaawa sa kanya, na sinasabi, "Magtiyaga ka sa akin, at babayaran ko sa iyo ang lahat."

30 Ngunit hindi siya pumayag, bagkus ay yumaon at ibinilanggo siya hanggang sa mabayaran niya ang kanyang utang.

31 Ngunit nang makita ito ng kanyang mga kapwa alipin, ay labis silang nalungkot, at lumapit at dinala sa harap ng kanilang panginoon ang lahat ng nangyari.

32 Nang magkagayo'y ipinatawag siya ng kaniyang amo sa harap niya at sinabi sa kaniya, "Ikaw na rascal, pinatawad ko na ang lahat ng utang na ito habang hinihiling mo sa akin;

33 Hindi ka rin ba maawa sa iyong kapwa alipin, gaya ng pagkaawa ko sa iyo

34 At nagalit na lubha ang kaniyang panginoon, at ipinasa siya sa mga nagpapahirap, hanggang sa mabayaran niya ang lahat ng kaniyang utang sa kaniya.

35 Gayon din naman ang gagawin sa inyo ng aking Ama sa langit, kung hindi ninyo patatawarin mula sa inyong puso, ang bawat isa sa inyo na kaniyang kapatid ang kaniyang mga pagkakasala.

19

1 At nangyari, nang matapos ni Jesus ang mga salitang ito, siya'y bumangon mula sa Galilea at dumating sa teritoryo ng lupain ng Judea sa kabilang dako ng Jordan. 2 At maraming tao ang sumunod sa kaniya, at pinagaling niya sila roon. 3 Nang magkagayo'y lumapit sa kaniya ang mga Fariseo at tinukso siya, at sinabi sa kaniya, "Tama ba na ang lalaki ay dapat na magdiborsyo sa kanyang asawa sa anumang dahilan? 4 At sumagot siya at sinabi sa kanila, "Hindi ba ninyo nabasa na ang gumawa ng lalaki sa simula ay gumawa ng lalaki at isang babae, 5 at sinabi, "Kaya't iiwan ng lalaki ang kanyang ama at ina at magiging kabit sa kanyang asawa, at ang dalawa ba ay magiging isang laman"? 6 Kaya ngayon ay hindi na sila dalawa, kundi isang laman. Ngayon kung ano ang pinagsama sama ng Diyos, huwag hayaang maghiwalay ang sinuman. 7 Pagkatapos ay sinabi nila, "Bakit iniutos ni Moises na magbigay ng sertipiko ng diborsyo at hiwalayan siya " 8 Sinabi niya sa kanila, "Pinahintulutan kayo ni Moises na humiwalay sa inyong mga asawa dahil sa katigasan ng inyong mga puso; Ngunit hindi ito nangyari mula pa sa simula. 9 Ngunit sinasabi ko sa inyo, ang sinumang magdiborsyo sa kanyang asawa (maliban sa pakikiapid) at magpakasal sa iba, ay nangangalunya at siya na magpapakasal sa umalis ay nangangalunya rin. 10 Pagkatapos ay sinabi sa kaniya ng mga alagad, "Kung ganito ang nangyari sa pagitan ng isang lalaki at ng kaniyang asawa, hindi mabuti ang maging mag asawa." 11 Sinabi niya sa kanila, "Ang salita ay hindi ibinigay sa lahat, kundi sa mga nagbigay nito. 12 Sapagka't may ilan na nangahiwalay, na ipinanganak sa sinapupunan ng kanilang ina sa ganitong paraan. at may ilan na hinihiwalay ng mga tao; at may ilan na humiwalay sa kanilang sarili alang-alang sa kaharian ng langit. Kung sino man ang makahawak nito, hayaang mahawakan niya ito! 13 Kaya't dinala sa kaniya ang maliliit na bata, at ipinatong niya ang kaniyang mga kamay sa kanila at nanalangin. Ngunit pinagsabihan sila ng mga alagad.

14 Ngunit sinabi ni Jesus, "Hayaan ninyong lumapit sa akin ang maliliit na bata, at huwag ninyo silang pagbawalan, sapagkat gayon ang kaharian ng Diyos." 15 At ipinatong niya ang kanyang mga kamay sa kanila at umalis. 16 At narito, isa sa kanila ang lumapit sa kaniya at nagsabi, "Mabuting Guro, ano ang mabuting gagawin ko upang ako'y magkaroon ng buhay na walang hanggan " 17 At sinabi niya sa kaniya, Bakit mo ako inaaprubahan Walang sinuman ang mabuti kundi ang nag iisang Diyos. Ngunit kung nais mong pumasok sa buhay, sundin ang mga utos. 18 Pagkatapos ay sinabi niya sa kanya, "Ano ang mga ito " Ngunit sinabi ni Jesus: "Huwag kayong papatay; Huwag kang makikiapid; Huwag kang magnakaw; huwag kang magpatotoo ng bulaang; 19 igalang mo ang iyong ama at ina;" at: "Ibigin mo ang iyong kapwa gaya ng iyong sarili." 20 Nang magkagayo'y sinabi sa kaniya ng binata, "Aking itinago ang lahat ng mga bagay na ito mula sa aking kabataan; Ano pa ba ang kulang sa akin 21 Sinabi sa kanya ni Jesus, "Kung nais mong maging perpekto, humayo ka at ibenta mo ang mayroon ka, at ibigay mo ito sa mga dukha, at magkakaroon ka ng kayamanan sa langit. at halika at sumunod sa akin. 22 Nang marinig ng binata ang salita, malungkot siyang umalis sa kanya, sapagkat marami siyang pag aari. 23 At sinabi ni Jesus sa kanyang mga alagad, "Katotohanan sinasabi ko sa inyo, mahirap para sa isang mayaman na makapasok sa kaharian ng langit. 24 At muli sinasabi ko sa inyo, mas madali para sa isang kamelyo na dumaan sa butas ng karayom kaysa sa isang mayaman na pumasok sa kaharian ng Diyos. 25 Nang

marinig ito ng kanyang mga alagad, labis silang namangha at sinabi, "Oo, sino ang maliligtas " 26 Ngunit tiningnan sila ni Jesus at sinabi sa kanila, "Imposible sa mga tao; pero sa Diyos lahat ng bagay ay posible. 27 Nang magkagayo'y sumagot si Pedro at sinabi sa kaniya, "Narito, iniwan namin ang lahat at sumunod kami sa iyo; Ano ang makukuha natin para dito 28 At sinabi ni Jesus sa kanila, "Katotohanan sinasabi ko sa inyo, kayong mga sumunod sa akin, sa bagong pagsilang, kapag ang Anak ng Tao ay uupo sa trono ng kanyang kaluwalhatian, ay uupo rin sa labindalawang upuan at hahatulan ang labindalawang pamilya ng Israel. 29 At sinomang mag iwan ng mga bahay, o mga kapatid na lalaki, o mga kapatid na babae, o ama, o ina, o asawa, o mga anak, o mga bukid, alang alang sa aking pangalan, ay kukunin niya ito ng isang daang beses, at magmamana ng buhay na walang hanggan.

30 Ngunit marami ang nauna ay magiging huli, at ang huli ay magiging una.

20

1 Ang kaharian ng langit ay tulad ng isang maybahay na lumalabas sa umaga upang kumuha ng mga manggagawa sa kanyang ubasan.

2 At nang siya'y maging isa sa mga manggagawa sa isang sentimo sa isang araw na sahod, ay isinugo niya sila sa kaniyang ubasan.

3 At lumabas siya nang mga ikatlong oras, at nakita niya ang iba na nakatayo nang walang ginagawa sa palengke

, 4 at sinabi sa kanila, "Pumunta rin kayo sa ubasan, at ibibigay ko sa inyo ang tama."

5 At sila'y yumaon. Muli siyang lumabas sa ika anim at ikasiyam na oras at ginawa rin niya iyon.

6 Ngunit nang mga ikalabing isang oras ay lumabas siya at natagpuan ang iba na nakatayo nang walang ginagawa, at sinabi sa kanila, "Bakit kayo nakatayo rito na walang ginagawa buong araw

7 Sinabi nila sa kaniya, "Walang nag upa sa amin. Sinabi niya sa kanila, "Kayo rin ay pumapasok sa ubasan, at ang tama ay magiging sa inyo."

8 Nang sumapit ang gabi, sinabi ng panginoon ng ubasan sa kanyang konduktor, "Tawagin mo ang mga manggagawa at ibigay mo sa kanila ang kanilang sahod, at magsimula ka mula sa huli hanggang sa una."

9 Nang magkagayo'y dumating ang mga upahan nang mga ikalabing isang oras, at bawa't isa ay tumanggap ng kaniyang sentimo.

10 Ngunit nang dumating ang mga nauna, akala nila ay tatanggap sila ng higit pa, at bawat isa ay tumanggap ng kani kaniyang sentimo.

11 At nang tanggapin nila siya, bumulung bulungan sila laban sa may ari ng bahay,

12 na nagsasabi, "Isang oras lamang ang ginawa ng mga ito, at ginawa ninyong katulad natin, na nagdala ng pasanin ng araw at ng init."

13 Ngunit sumagot siya at sinabi sa isa sa kanila, "Kaibigan ko, hindi ako gumagawa sa iyo ng mali. Hindi ba't naging isa ka sa akin kahit isang sentimo

14 Kunin mo ang sa iyo at yumaon ka. Ngunit ibibigay ko hanggang sa huling ito tulad ng ginagawa ko sa inyo.

15 O wala ba akong kapangyarihang gawin ang nais ko, sa kung ano ang akin? Kaya ba mali mali ang tingin mo sa akin kaya mabait ako

16 Kaya't ang huli ay magiging una, at ang una ay magiging huli. Sapagkat marami ang tinawag, ngunit kakaunti ang pinili.

17 At siya'y umahon sa Jerusalem, at isinama ang labindalawang alagad lalo na sa daan, at sinabi sa kanila,

18 Narito, tayo'y aakyat sa Jerusalem, at ang Anak ng Tao ay ibibigay sa mga punong saserdote at mga eskriba,

19 at hahatulan nila siya ng kamatayan,

19 at ibibigay siya sa mga Gentil upang kutyain at hampasin at ipako sa krus, at sa ikatlong araw ay muling babangon.

20 Nang magkagayo'y ang ina ng mga anak ni Zebedeo ay lumapit sa kaniya na kasama ng kaniyang mga anak, ay nagpatirapa sa harap niya, at humingi ng isang bagay sa kaniya.

21 At sinabi niya sa kaniya, "Ano ang gusto mo " Sinabi niya sa kanya, "Paupuin mo ang dalawang anak kong ito sa iyong kaharian, ang isa sa iyong kanan at ang isa sa iyong kaliwa."

22 Ngunit sumagot si Jesus at sinabi, "Hindi mo alam ang hinihiling mo. Maaari mo bang inumin ang saro na aking iinom at mabinyagan sa bautismo na kasama ko sa pagbibinyag Sinabi nila sa kanya, "Oo, ginoo."

23 At sinabi niya sa kanila, "Iinom ninyo ang aking saro, at sa bautismo na kasama ko sa pagbibinyag sa akin ay mabibinyagan kayo, ngunit hindi para sa akin ang umupo sa aking kanan at sa aking kaliwa, kundi sa mga naghanda nito mula sa aking Ama."

24 Nang marinig ito ng sampu, nagalit sila sa dalawang magkapatid.

25 Ngunit tinawag sila ni Jesus sa kanya at sinabi, "Alam ninyo na ang mga makamundong prinsipang namamahala, at ang mga pinuno ay may awtoridad.

26 Hindi mangyayari sa inyo ang gayon. Subalit kung nais ng sinuman na maging makapangyarihan sa inyo, siya

ay maging inyong lingkod;

27 At ang sinumang nais na maging pinakamarangal ay dapat maging inyong lingkod,

28 tulad ng Anak ng Tao na hindi naparito upang paglingkuran, kundi upang maglingkod, at ibigay ang kanyang buhay bilang pagtubos sa marami.

29 At nang sila'y lumabas ng Jerico, maraming tao ang sumunod sa kaniya.

30 At narito, dalawang bulag ang nakaupo sa tabi ng daan, at nang marinig nilang dumadaan si Jesus, ay sumigaw sila, na sinasabi, "O Panginoon, Anak ni David, maawa ka sa amin!"

31 Ngunit pinagbantaan sila ng mga tao na dapat silang manahimik. Ngunit sila ay sumigaw nang higit pa, na nagsasabi, "O Panginoon, Anak ni David, maawa ka sa amin!"

32 Ngunit nakatayo si Jesus at tinawag sila, na sinasabi, "Ano ang gusto ninyong gawin ko sa inyo "

33 Sinabi nila sa kanya, "Panginoon, upang ang aming mga mata ay mabuksan."

34 At nagdalamhati si Jesus, at hinawakan niya ang kanilang mga mata at kaagad na nabawi ng kanilang mga mata ang kanilang paningin at sila'y sumunod sa kaniya.

21

1 Nang malapit na sila sa Jerusalem, patungo sa Betfage sa Bundok ng mga Olibo, isinugo ni Jesus ang dalawa sa kanyang mga alagad

, 2 at sinabi sa kanila, "Pumunta kayo sa lugar na nasa harap ninyo, at kaagad ninyong makikita ang isang asno na nakatali at ang kanyang asno na kasama niya; pakawalan siya at dalhin siya sa akin."

3 At kung may magsabi sa inyo ng anoman, sabihin ninyo, 'Kailangan sila ng Panginoon, at iiwan niya sila sa inyo sa lalong madaling panahon.'

4 At nangyari ang lahat ng mga bagay na ito, upang matupad ang sinabi ng propeta, na sinasabi,

5 "Sabihin mo sa anak na babae ng Sion, 'Narito, ang iyong hari ay dumarating sa iyo nang maamo, nakasakay sa asno at sa isang asno ng isang mabigat na asno.'"

6 Ang mga alagad ay yumaon at ginawa ang iniutos sa kanila ni Jesus,

7 at dinala ang asno at ang batang asno, at inilapag ang kanilang mga damit, at inilagay siya rito.

8 Ngunit maraming tao ang nagkalat ng kanilang mga damit sa daan, at ang iba ay pumutol ng mga sanga mula sa mga puno at ikinalat sa daan.

9 Ngunit ang mga taong nauna at sumunod ay sumigaw, na nagsasabi, "Hosana sa Anak ni David!" Purihin siya na dumarating sa pangalan ng Panginoon! Hosana sa pinakamataas!

10 At nang siya'y pumasok sa Jerusalem, ay naguluhan ang buong bayan, na nagsasabi, "Sino siya "

11 At sinabi ng mga tao, "Ito si Jesus, ang propeta ng Nazaret mula sa Galilea."

12 At pumasok si Jesus sa templo ng Dios, at pinalayas ang lahat ng nagbebenta at bumibili sa templo, at pinaikot ang mga mesa ng mga nagpapalit ng salapi, at ang mga upuan ng mga nagtitinda ng kalapati

, 13 at sinabi sa kanila, "Nasusulat, 'Ang aking bahay ay tatawaging bahay panalangin,' ngunit ginawa ninyong lungga ng mga mamamatay tao mula rito.

14 At ang bulag at ang pilay ay nagsiparoon sa kaniya sa templo, at pinagaling niya sila.

15 Ngunit nang makita ng mga punong saserdote at mga eskriba ang mga himalang ginagawa niya, at ng mga batang sumisigaw sa templo, na nagsasabi, "Hosana sa Anak ni David," 16 ay nagalit

sila at sinabi sa kanya, "Naririnig mo rin ba ang sinasabi nila " Sinabi ni Jesus sa kanila, "Oo! Hindi mo pa ba nababasa, "Sa bibig ng mga sanggol at mga sanggol na nagpapasuso ay naghanda ka ng papuri"?

17 At iniwan niya sila roon, at lumabas sa bayan sa Betania, at doon nanatili.

18 Datapuwa't nang siya'y bumalik sa bayan sa kinaumagahan, siya'y nagugutom;

19 At nakita niya ang isang puno ng igos sa tabi ng daan, at nagpunta siya rito, at wala siyang nakita rito kundi mga dahon, at sinabi niya rito, "Ngayon ay huwag nang tumubo pa sa inyo ang anumang bunga." At di nagtagal ay natuyo ang puno ng igos.

20 At nang makita ito ng mga alagad, sila ay namangha at nagsabi, "Paano natuyo kaagad ang puno ng igos

21 Ngunit sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Katotohanan sinasabi ko sa inyo, kung kayo ay may pananampalataya at hindi nag aalinlangan, hindi lamang ninyo gagawin ito sa puno ng igos, kundi kung sasabihin ninyo sa bundok na ito, 'Tumindig kayo at ihagis ninyo ang inyong sarili sa dagat,' ito ay mangyayari."

22 At anomang hilingin mo sa panalangin, kung ikaw ay naniniwala, ay tatanggapin mo.

23 At nang siya'y pumasok sa templo, habang siya'y nagtuturo, ang mga punong saserdote at ang mga matanda ng bayan ay lumapit sa kaniya at nagsabi, "Sa anong kapangyarihan mo ginagawa ito

24 Ngunit sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Magtatanong ako sa inyo ng isang salita, at kung sasabihin ninyo ito sa akin, sasabihin ko rin sa inyo kung sa anong kapangyarihan ko ginagawa ito:

25 Saan nanggaling ang bautismo ni Juan Mula ba ito sa langit o sa mga tao? Pagkatapos ay nag-isip sila sa kanilang sarili at sinabi, "Kung sasabihin natin na siya ay mula sa langit, sasabihin niya sa atin, 'Bakit hindi kayo naniwala sa kanya?'

26 Ngunit kung sasabihin natin na ito ay mula sa mga tao, dapat tayong matakot sa mga tao, sapagkat

itinuturing nilang lahat si Juan na isang propeta.

27 At sila'y sumagot kay Jesus, na nagsasabi, "Hindi namin alam." Pagkatapos ay sinabi niya sa kanila, "Hindi ko sasabihin sa inyo kung sa anong kapangyarihan ko ginagawa ito."

28 Ngunit ano sa palagay ninyo May isang lalaking may dalawang anak na lalaki, at nagpunta sa una, na nagsasabi, "Anak ko, humayo ka at magtrabaho sa aking ubasan ngayon."

29 Ngunit sumagot siya at sinabi, "Hindi ko ito gagawin." Pagkatapos noon ay nagsisi siya at umalis.

30 At siya'y nagtungo sa kabilang dako at agad na nagsalita. Ngunit sumagot siya at sinabi, "Panginoon, oo! – at hindi pumunta.

31 Sino sa dalawa ang sumunod sa kalooban ng Ama Sinabi nila sa kanya, "Ang una." Sinabi ni Jesus sa kanila, "Katotohanan sinasabi ko sa inyo, ang mga maniningil ng buwis at mga patutot ay maaaring makapasok sa kaharian ng langit nang mas maaga kaysa sa inyo.

32 Lumapit sa inyo si Juan at itinuro sa inyo ang tamang daan, at hindi kayo naniwala sa kanya, kundi ang mga maniningil ng buwis at mga patutot ay naniwala sa kanya. At bagama't nakita mo ito nang maayos, hindi ka nagsisi na maniniwala ka sana sa kanya pagkatapos.

33 Makinig ka sa isa pang talinghaga: May isang kasambahay na nagtanim ng ubasan at naglagay ng bakod sa paligid nito, at naghukay ng isang piga ng ubas doon, at nagtayo ng tore, at ibinigay sa mga tagapagtanim ng ubas, at tumawid sa bayan.

34 Nang dumating ang panahon ng bunga, isinugo niya ang kanyang mga lingkod sa mga nagtatanim ng ubas upang tanggapin ang kanyang bunga.

35 Kaya't kinuha ng mga tagapagtanim ng ubas ang kanyang mga lingkod, at kanilang natigilan ang isa, pinatay ang isa, at binato ang pangatlo.

36 Muli ay nagsugo siya ng ibang mga alipin, higit pa sa mga nauna, at gayon din ang ginawa nila sa kanila.

37 Pagkatapos ay isinugo niya ang kanyang anak sa kanila, na sinasabi, "Matatakot sila sa aking anak."

38 Nang makita ng mga tagapag alaga ng ubas ang anak, sinabi nila sa kanilang sarili, "Ito ang tagapagmana halika, patayin natin siya at dalhin sa atin ang kanyang mana."

39 At dinala nila siya at itinaon sa ubasan at pinatay siya.

40 Kaya pagdating ng panginoon ng ubasan, ano ang gagawin niya sa mga tagapagtanim ng ubas na ito

41 Sinabi nila sa kaniya, "Papatayin niya ang masasama, at ibibigay niya ang kanyang ubasan sa ibang mga tagapagtanim ng puno ng ubas, na magbibigay sa kanya ng bunga sa tamang panahon."

42 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Hindi ba ninyo kailanman nabasa sa Kasulatan, "Ang batong itinakwil ng mga tagapagtayo ay naging batong panulok. Ito ay ginawa ng Panginoon, at ito ay kahanga-hanga sa ating mga mata"?

43 Kaya't sinasabi ko sa inyo, ang kaharian ng Diyos ay kukunin sa inyo at ibibigay sa isang bayan na magbubunga nito.

44 At ang sinumang nahulog sa batong ito ay mabubuwag, ngunit ang sinumang nahulog nito ay dudurog din.

45 At nang marinig ng mga punong saserdote at ng mga Fariseo ang kaniyang mga talinghaga, ay naunawaan nila na ang tinutukoy niya ay ang mga yaon.

46 At kanilang pinagsikapang makita kung paanong siya'y kanilang sinunggaban, nguni't sila'y natakot sa bayan, sapagka't siya'y inakala nilang propeta.

23

22

1 At sumagot si Jesus at muling nagsalita sa kanila sa pamamagitan ng mga talinghaga, na sinasabi,

2 Ang kaharian ng langit ay tulad ng isang hari na nagbigay ng kasal sa kanyang anak. 3 At pinapunta niya ang kanyang mga lingkod upang tawagin ang mga panauhin sa kasalan, at ayaw nilang pumunta. 4 Muli siyang nagsugo ng ibang mga alipin at sinabi, "Sabihin mo sa mga panauhin, 'Tingnan mo Inihanda ko na ang aking pagkain, ang aking mga baka at ang aking mga pinataba na baka ay napatay, at ang lahat ay handa na; Halika sa kasal! 5 Datapuwa't hinamak nila ito at nagsiparoon sa kaniyang bukid, at ang isa naman ay sa kaniyang gawain. 6 Ang ilan sa kanila ay sinunggaban ang kanyang mga lingkod, kinutya at pinatay sila.

7 Nang marinig ito ng hari, nagalit siya, at pinalabas ang kanyang mga hukbo, at pinatay ang mga mamamatay taong ito, at sinunog ang kanilang lunsod. 8 Pagkatapos ay sinabi niya sa kanyang mga lingkod, "Handa na ang kasalan, ngunit hindi karapat dapat ang mga panauhin." 9 Kaya't lumabas ka sa mga lansangan at imbitahan mo sa kasalan kung sino ang matatagpuan mo. 10 At ang mga lingkod ay lumabas sa mga lansangan at nagtipon, na kanilang natagpuan, masama at mabuti; at puno na ang mga mesa. 11 Nang magkagayo'y pumasok ang hari upang tingnan ang mga panauhin, at nakita roon ang isang lalaking walang suot na damit pangkasal. 12 At sinabi niya sa kaniya, "Kaibigan, paano ka pumasok at walang suot na damit pangkasal " Pero natahimik siya. 13 Pagkatapos ay sinabi ng hari sa kanyang mga lingkod, "Talian ninyo ang kanyang mga kamay at paa at itapon siya sa kadiliman." magkakaroon ng pagtangis at pagngangalit ng ngipin. 14 Sapagka't marami ang tinawag, nguni't kakaunti ang pinili. 15 Nang magkagayo'y nagsiparoon ang mga Fariseo at nagpayo, gaya ng kanilang

nahuli sa kaniyang pagsasalita. 16 At sinugo nila ang kanilang mga alagad sa kaniya, kasama ang mga lingkod ni Herodes. At sinabi nila, "Guro, alam namin na ikaw ay totoo, at itinuturo namin nang tama ang daan ng Diyos, at hindi ka humihingi ng sinuman; kasi hindi mo nire respeto ang reputasyon ng mga tao. 17 Sabihin mo sa amin, kung gayon, ano sa palagay mo: Tama bang ibigay ang interes kay Cesar, o hindi 18 Nang makita ni Jesus ang kanilang kasamaan, sinabi niya, "Mga mapagkunwari, bakit ninyo ako tinutukso 19 Ipakita mo sa akin ang barya ng interes. At inalok nila siya ng isang sentimo. 20 At sinabi niya sa kanila, "Ano ang larawan at ang inskripsiyon 21 Sinabi nila sa kaniya, "Kay Cesar." Pagkatapos ay sinabi niya sa kanila, "Ibigay ninyo kay Cesar ang mga bagay na kay Cesar, at sa Diyos ang mga bagay na sa Diyos." 22 Nang marinig nila ito, ay nangagtaka sila, at iniwan siya at umalis. 23 Nang araw na iyon ay lumapit sa kanya ang mga Saduceo, na naniniwala na walang pagkabuhay na mag uli, at tinanong siya, 24 na nagsasabi, "Guro, sinabi ni Moises, 'Kung ang isang lalaki ay namatay at walang anak, ang kanyang kapatid na lalaki ay magpapakasal sa kanyang asawa at bubuhayin ang binhi ng kanyang kapatid.' 25 Ngayon ay may pitong kapatid na kasama namin. Ang una ay nag-asawa at namatay; at dahil wala siyang binhi, iniwan niya ang kanyang asawa sa kanyang kapatid; 26 At gayon din ang isa at ang ikatlo sa ikapitong. 27 Sa wakas, tutal, namatay din ang babae. 28 Ngayon, sa pagkabuhay na maguli, anong babae ang magiging kabilang sa pitong Nagkaroon na sila ng lahat ng mga ito. 29 Ngunit sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Nagkakamali kayo, at hindi ninyo alam ang Kasulatan, ni ang kapangyarihan ng Diyos. 30 Sa pagkabuhay na mag uli ay hindi sila mag-aasawa o magpapakasal, kundi sila ay magiging katulad ng mga anghel ng Diyos sa langit. 31 Hindi mo ba nabasa ang tungkol sa pagkabuhay na mag uli ng mga patay ano ang sinabi sa iyo ng Diyos, na nagsasabi, 32 "Ako ang Diyos ni Abraham, at ang Diyos ni Isaac, at ang Diyos ni Jacob". Ngunit ang Diyos ay hindi Diyos ng mga patay, kundi ng mga buhay. 33 At nang marinig ito ng bayan, ay nangagtaka sila sa kaniyang turo. 34 Ngunit nang marinig ng mga Fariseo kung paano niya pinigilan ang bibig ng mga Saduceo, nagtipon sila. 35 At tinukso siya ng isa sa kanila, isang eskriba, at sinabi, 36 "Guro, ano ang pinaka marangal na utos sa kautusan " 37 Pero sinabi ni Jesus sa kanya, "Ibigin mo ang Panginoon mong Diyos ng buong puso mo, at ng buong kaluluwa mo, at ng buong pag-iisip mo." 38 Ito ang pinakamarangal at pinakadakilang utos. 39 Datapuwa't ang iba ay katulad niya; Ibigin mo ang iyong kapwa gaya ng iyong sarili. 40 Sa dalawang utos na ito nakabitin ang buong kautusan at ang mga propeta. 41 Nang magkasama ang mga Fariseo, tinanong sila ni Jesus, 42 at sinabi, "Ano ang nararamdaman ninyo tungkol kay Cristo " Kanino ba siya anak Sinabi nila, "Kay David." 43 Sinabi niya sa kanila, "Paano siya tinatawag ni David na Panginoon sa Espiritu, samantalang sinabi niya, 44 "Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon, 'Upo ka sa aking kanan hanggang sa gawin kong sandigan ng iyong mga paa ang inyong mga kaaway.'" 45 Kung tawagin siya ni David na panginoon, paano siya magiging anak niya 46 At walang makasagot sa kaniya ng kahit isang salita, ni walang nangahas na magtanong sa kaniya mula sa araw na yaon.

23

1 Pagkatapos ay nagsalita si Jesus sa mga tao at sa kanyang mga alagad
, 2 at sinabi, "Ang mga eskriba at mga Fariseo ay nakaupo sa trono ni Moises."
3 Kaya't anomang sabihin nila sa inyo na ingatan, ingatan ninyo at gawin ninyo ito, nguni't hindi ninyo gagawin ang ayon sa kanilang mga gawa: sinasabi nila ito nang mabuti at hindi nila ginagawa.
4 Ngunit tinatali nila ang mabibigat at hindi matitiis na pasanin at inilalagay ang mga ito sa leeg ng mga tao, ngunit sila mismo ay ayaw na ilipat ang mga ito sa pamamagitan ng isang daliri.
5 Ngunit ginagawa nila ang lahat ng kanilang mga gawa, upang sila ay makita ng mga tao. Ipinakalat nila ang kanilang mga paalala at ang mga hems sa kanilang mga damit malaki.
6 Gusto nilang umupo sa unahan ng mesa at sa mga paaralan
, 7 at gusto nilang salubungin sa palengke at tawagin silang rabbi ng mga tao.
8 Ngunit hindi kayo tatawaging Rabbi, sapagkat iisa ang inyong Guro, si Cristo, at kayong lahat ay magkakapatid.
9 At walang tatawaging ama sa lupa, sapagkat iisa ang inyong Ama na nasa langit.
10 At hindi kayo tatawaging Guro, sapagkat may isa sa inyo, si Cristo.
11 Ang pinakadakila sa inyo ay ang inyong lingkod.
12 Sapagka't ang nagtataas ng kaniyang sarili ay magpapakumbaba, at ang nagpapakumbaba ay itataas.
13 Sa aba ninyo, mga eskriba at mga Fariseo, mga mapagpaimbabaw, na nagsara ng kaharian ng langit sa harap ng mga tao! Hindi ka nakakapasok, at hindi mo pinapasok ang mga gustong pumasok.
14 Sa aba ninyo, mga eskriba at mga Fariseo, mga mapagpaimbabaw, na nangunguha ng mga bahay ng mga balo, at nag-aalay ng mahahabang panalangin! Iyon ang dahilan kung bakit makakatanggap ka ng lahat ng higit na kapahamakan.
15 Sa aba ninyo, mga eskriba at mga Fariseo, mga mapagpaimbabaw, na gumagalaw sa inyong lupain at tubig, upang kayo'y gumawa ng kapwa Judio at kapag siya ay naging gayon, gagawin ninyo siyang anak ng impiyerno, dalawang beses na higit pa kaysa sa inyo
16 Sa aba ninyo, mga bulag na lider, na nagsasabi, "Ang sumumpa sa templo ay walang kabuluhan; ngunit ang

sinumang sumumpa sa ginto ng templo ay may utang na loob."

17 Mga hangal at mga bulag! Alin ang mas dakila: ang ginto o ang templong nagpapabanal sa ginto

18 "Ang sumumpa sa altar ay walang kabuluhan; pero kung sino man ang sumumpa sa sakripisyong nakalagay, utang na loob niya."

19 Mga hangal at mga bulag! Alin ang mas dakila: ang hain o ang dambana na nagpapabanal sa hain

20 Kaya nga, ang sinumang sumumpa sa altar ay sumumpa sa pamamagitan nito at sa lahat ng nasa ibabaw nito.

21 At sinumang sumumpa sa templo ay sumumpa sa pamamagitan nito at sa isa na nananahan dito.

22 At ang sinumang sumumpa sa langit ay sumumpa sa luklukan ng Diyos at sa nakaupo rito.

23 Sa aba ninyo, mga eskriba at mga Fariseo, mga mapagpaimbabaw, na nag iikapu ng mint, dill at kumin, at iniwan sa likuran nila ang pinakamabigat na bagay sa kautusan, alalaong baga, ang paghatol, awa at pananampalataya. Dapat gawin ito ng isa at hindi iwanan iyon.

24 Kayong mga nalililang na mga pinuno, na nagsisipagsipilyo ng mga gnats at lumunok ng mga kamelyo.

25 Sa aba ninyo, mga eskriba at mga Fariseo, mga mapagpaimbabaw, na nagpapanatili ng mga saro at pinggan na malinis sa labas, ngunit sa loob ay puno ng panloloob at kasakiman

26 Bulag na Fariseo, linisin mo muna ang loob ng saro at ng pinggan, upang ang labas ay malinis din.

27 Sa aba ninyo, mga eskriba at mga Fariseo, mga mapagpaimbabaw, na katulad ng mga libingang pinaputi, na tila maganda sa labas, ngunit sa loob ay puno ng mga buto ng mga patay at lahat ng karumihan!

28 Gayon din naman kayo: mula sa labas ay tila kayo'y makasalanan sa mga tao, ngunit sa inyong disentang kalagayan ay puno kayo ng pagpaimbabaw at bisyo.

29 Sa aba ninyo, mga eskriba at mga Fariseo, mga mapagkunwari, na nagtatayo ng mga libingan ng mga propeta at nagdedekorasyon sa mga libingan ng mga matuwid

, 30 at nagsasabi, "Kung kami ay nasa panahon ng aming mga ninuno, hindi sana kami naging mga kabahagi nila sa dugo ng mga propeta."

31 Kaya't kayo'y nagpapatotoo tungkol sa inyong sarili, na kayo'y mga anak ng mga pumatay sa mga propeta.

32 Halika, tinutupad mo rin ang sukat ng inyong mga ninuno.

33 Kayong mga ahas at mga ulupong, paano kayo makakatakas sa impiyernong kapahamakan

34 Kaya't narito, ako'y nagsusugo sa inyo ng mga propeta at mga pantas at mga eskriba, at ang ilan sa kanila'y inyong papatayin at ipapako sa krus, at ang ilan ay inyong hahampasin sa kanilang mga paaralan, at sila'y inyong uugaliin mula sa isang bayan hanggang sa isa pa.

35 upang ang lahat ng matuwid na dugo na nabuhos sa lupa ay dumating sa inyo, mula sa dugo ng matuwid na si Abel hanggang sa dugo ni Zacarias na anak ni Berechias, na pinatay ninyo sa pagitan ng templo at ng dambana.

36 Tunay na sinasabi ko sa inyo, ang lahat ng mga bagay na ito ay darating sa salinlahing ito.

37 Jerusalem, Jerusalem, ikaw na pumapatay sa mga propeta at nagbabato sa mga isinugo sa iyo, gaano kadalas ko gustong tipunin ang iyong mga anak, gaya ng pagtitipon ng isang manok sa kanyang mga sisiw sa ilalim ng kanyang mga pakpak, at ayaw mo

38 Narito, ang inyong bahay ay iiwan na walang tirahan sa inyo.

39 Sapagka't sinasabi ko sa inyo, hindi ninyo ako makikita mula ngayon hanggang sa sabihin ninyo, 'Mapalad ang pumaparito sa pangalan ng Panginoon.'

24

1 At lumayo si Jesus sa templo at ang kaniyang mga alagad ay lumapit sa kaniya upang ipakita sa kaniya ang pagtatayo ng templo.

2 At sinabi ni Jesus sa kanila, "Hindi ba ninyo nakikita ang lahat ng ito " Tunay na sinasabi Ko sa inyo, walang isang bato sa ibabaw ng isa pa na hindi mabubuwag.

3 At habang nakaupo siya sa Bundok ng mga Olibo, lalo na ang kanyang mga alagad at sinabi, "Sabihin mo sa amin, kailan mangyayari ang lahat ng bagay na ito " At ano ang magiging tanda ng inyong kinabukasan at ng katapusan ng mundo?

4 Ngunit sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Tiyakin ninyo na walang sinumang nanlililang sa inyo.

5 Sapagka't marami ang darating sa aking pangalan, na magsasabi, "Ako ang Cristo," at madadaya ang marami.

6 Makakarinig kayo ng mga digmaan at mga daing ng mga digmaan magbantay kayo at huwag matakot. Una sa lahat, kailangang gawin ang lahat ng ito; pero hindi pa ito ang katapusan.

7 Sapagka't ang bansa laban sa bansa ay maghihimagsik, at ang kaharian laban sa kaharian at magkakaroon ng salot, at mahalagang panahon, at mga lindol ngayon at pagkatapos.

8 Kung gayon una sa lahat ay lalong dadami ang kaguluhan.

9 Kung magkagayo'y ibibigay nila kayo sa kapighatian, at papatayin nila kayo. At kayo ay tiyak na kinapopootan ng lahat ng mga bayan dahil sa aking pangalan.

10 Kung magkagayo'y marami ang magagalit, at magkakanulo sa isa't isa, at mangagkapoot sa isa't isa.

11 At maraming bulaang propeta ang babangon at dadayain ang marami.
12 At habang ang kasamaan ay sasagana, ang pag ibig ay lalamig sa marami.
13 Ngunit siya na magtitiis hanggang wakas ay maliligtas.
14 At ang ebanghelyo ng kaharian ay ipangangaral sa buong sanglibutan bilang patotoo sa lahat ng bansa, at pagkatapos ay darating ang wakas.
15 Kapag nakita ninyo ang karumal dumal na kapahamakan (na binanggit ni propeta Daniel) na nakatayo sa banal na dako,
16 pagkatapos ay tumakas kayo patungo sa mga bundok na nasa lupain ng Judea.
17 At ang nasa bubungan ng bahay ay hindi dapat bumaba upang kumuha ng anoman sa kaniyang bahay;
18 At siya na nasa bukid, huwag siyang tumalikod upang kunin ang kaniyang mga damit.
19 Ngunit sa aba ng mga buntis at ng mga sanggol na nagpapasuso sa panahong yaon!
20 Ngunit ipanalangin ninyo na ang inyong pagtakas ay huwag maganap sa taglamig o sa araw ng Sabbath.
21 Sapagka't malapit nang magkaroon ng malaking kapighatian, na hindi pa nangyayari mula pa sa pasimula ng sanglibutan, ni mangyayari man.
22 At maliban kung ang mga araw na ito ay maiikli, walang sinumang maliligtas, kundi alang alang sa mga hinirang ang mga araw ay maiikli.
23 Kung gayon, kung may magsabi sa inyo, 'Narito, narito si Cristo,' o 'Doon,' hindi kayo maniniwala rito.
24 Sapagka't ang mga bulaang Cristo at mga bulaang propeta ay babangon at gagawa ng mga dakilang tanda at kababalaghan, kaya't maging ang mga hinirang ay malinlang sa kamalian (kung saan posible).
25 Narito, sinabi ko na sa inyo noon.
26 Kaya nga, kapag sinabi nila sa inyo, 'Narito, siya'y nasa ilang,' huwag kayong lumabas, narito, siya'y nasa silid, huwag kayong maniwala.
27 Sapagkat kung paanong ang kidlat ay lumalabas mula sa pagsikat at nagniningning hanggang sa paglubog ng araw, gayon din ang pagdating ng Anak ng Tao.
28 Ngunit kung saan may bangkay, ay may mga agila na nagtipon.
29 Ngunit sa lalong madaling panahon pagkatapos ng kapighatian ng panahong iyon, ang araw at ang buwan ay mawawalan ng liwanag, at ang mga bituin ay mahuhulog mula sa langit, at ang mga kapangyarihan ng kalangitan ay kikilos.
30 At pagkatapos ay lilitaw sa langit ang tanda ng Anak ng Tao. At pagkatapos ang lahat ng lipi sa lupa ay tatangis, at makikita ang Anak ng Tao na dumarating sa mga ulap ng langit na may kapangyarihan at dakilang kaluwalhatian.
31 At isusugo niya ang kaniyang mga anghel na may dalang mga maningning na pakakak, at kanilang titipunin ang kaniyang mga hinirang mula sa apat na hangin, mula sa isang dulo ng langit hanggang sa kabilang dulo.
32 Alamin ang isang talinghaga mula sa puno ng igos: kapag ang sanga nito ay lumambot at tumutubo ang mga dahon, alam mo na malapit na ang tag init.
33 Kaya't kahit na makita ninyo ang lahat ng mga bagay na ito, alamin ninyo na malapit ito sa pintuan.
34 Tunay na sinasabi ko sa inyo, ang salinlahing ito ay hindi lilipas hangga't hindi nangyayari ang lahat ng bagay na ito.
35 Ang langit at ang lupa ay lilipas, ngunit ang aking mga salita ay hindi lilipas.
36 Ngunit tungkol sa araw at oras na yaon ay walang nakakaalam, maging ang mga anghel sa langit, kundi ang aking Ama lamang.
37 Ngunit tulad ng nangyari sa panahon ni Noe, gayon din ang magiging kinabukasan ng Anak ng Tao.
38 Sapagka't nang sila'y nasa mga araw bago ang Baha, sila'y kumain, sila'y uminom, sila'y nag asawa, at nangagkasal, hanggang sa araw na pumasok si Noe sa daong.
39 At hindi nila ito binigyang pansin hanggang sa dumating ang baha, at inalis silang lahat, gayon din ang pagdating ng Anak ng Tao.
40 Pagkatapos ay magkakaroon ng dalawa sa bukid, ang isa ay tatanggapin, at ang isa ay iiwan.
41 Dalawa ang maggiling sa gilingan ang isa ay tatanggapin, at ang isa ay pababayaang.
42 Kaya't maging mapagmatyag kayo, sapagkat hindi ninyo alam kung anong oras darating ang inyong Panginoon.
43 Ngunit alamin ninyo ito, na kung malaman ng ama ng sambahayan kung anong oras darating ang magnanakaw, siya ay magbabantay at hindi hahayaan na ang kanyang bahay ay mapasok.
44 Kaya't handa na kayo, sapagkat ang Anak ng Tao ay darating sa oras na hindi ninyo iniisip.
45 Ngunit sino ang isang tapat at maingat na alipin na inatasan ng panginoon na pangasiwaan ang kanyang mga alipin upang bigyan sila ng pagkain sa tamang panahon
46 Mapalad ang alipin kapag dumating ang kanyang panginoon, at nasumpungan siyang gumagawa nito.
47 Tunay na sinasabi ko sa inyo, itatalaga niya siya sa lahat ng kanyang pag aari.
48 Ngunit kung sasabihin ng masamang alipin sa kanyang puso, 'Ang aking panginoon ay malayo sa darating,

' 49 at sinisimulan niyang bugbugin ang kanyang mga kapwa alipin, kumakain at umiinom kasama ng mga lasing,
50 at ang panginoon ng alipin ay darating sa araw na hindi niya nahuhulaan, at sa oras na hindi niya iniisip,
51 At siya'y lilipulin niya, at bibigyan niya siya ng gantimpala kasama ng mga mapagkunwari, at magkakaroon ng pagtangis at pagngangalit ng mga ngipin.

25

1 Kung magkagayo'y ang kaharian ng langit ay magiging gaya ng sampung dalaga, na kumuha ng kanilang mga ilawan at lumabas upang salubungin ang lalaking ikakasal.

2 Ngunit lima sa kanila ay mangmang, at lima ang matatalino.

3 Ang mga mangmang ay nagdala ng langis sa kanilang mga ilawan, ngunit hindi sila nagdala ng langis.

4 Ngunit ang mga pantas ay kumuha ng langis sa kanilang mga sisidlan at sa kanilang mga ilawan.

5 Kaya't nang manatili ang lalaking ikakasal, silang lahat ay nakatulog at nakatulog.

6 Nang hatinggabi ay may sumigaw, "Narito, ang lalaking ikakasal ay darating lumabas ka upang salubungin siya."

7 Nang magkagayo'y tumayo ang lahat ng dalaga na ito at pinalamutian ang kanilang mga ilawan.

8 Ngunit sinabi ng mangmang sa mga pantas, "Bigyan mo kami ng ilan sa iyong langis, sapagkat ang aming mga ilawan ay pumapatay."

9 Nang magkagayo'y sumagot ang pantas, na nagsasabi, "Huwag gayon, baka kami at kayo ay masira, kundi magsiparoon kayo sa mga tindera at bumili kayo para sa inyong sarili."

10 At habang sila'y nagsisiparoon upang bumili, ay dumating ang lalaking ikakasal, at ang mga handa ay nagsipasok na kasama niya sa piging ng kasalan at ang pintuan ay isinara.

11 Sa wakas ay dumating din ang ibang mga dalaga at nagsabi, "Panginoon, Panginoon, buksan mo ang pinto sa amin."

12 Ngunit sumagot siya at sinabi, "Katotohanan sinasabi ko sa inyo, hindi ko kayo kilala.

13 Kaya't magbantay kayo, sapagkat hindi ninyo alam ang araw o ang oras na darating ang Anak ng Tao.

14 Tulad ng isang lalaking naglalakbay sa buong bansa, tinawag ang kanyang mga lingkod at ibinigay sa kanila ang kanyang mga ari-arian;

15 At sa isa ay nagbigay siya ng limang talento, ang dalawa pa, ang ikatlo, ang bawat isa ayon sa kaniyang kakayahan, at di nagtagal ay umalis.

16 Kaya't ang lalaking tumanggap ng limang talento ay yumaon at nakipagkalakalan sa mga ito, at nakakuha ng limang talento pa.

17 Sa gayon ding paraan, ang tumanggap ng dalawang talento ay nakakuha rin ng dalawa pang talento.

18 Datapuwa't ang tumanggap ng isa ay yumaon at gumawa ng hukay sa lupa, at itinago ang salapi ng kaniyang panginoon.

19 Pagkaraan ng mahabang panahon ay dumating ang panginoon ng mga aliping ito at binigyan sila ng pananagutan.

20 Nang magkagayo'y lumapit ang tumanggap ng limang talento at naglagay ng limang talento pa, na nagsasabi, "Panginoon, binigyan mo ako ng limang talento narito, nagkaroon pa ako ng limang talento."

21 Nang magkagayo'y sinabi sa kaniya ng kaniyang panginoon, "O aliping mapagpaumanhin at matapat, naging tapat ka sa kaunti, itatalaga kita sa marami; pumasok ka sa kagalakan ng iyong panginoon."

22 Pagkatapos ay lumapit ang tumanggap ng dalawang talento at sinabi, "Panginoon, binigyan mo ako ng dalawang talento narito, dalawa pa ang nakuha ko sa kanila."

23 Sinabi sa kanya ng kanyang panginoon, "O aliping mapagpaumanhin at tapat, naging tapat ka sa kaunti, itatalaga kita sa marami, pumasok ka sa kagalakan ng iyong panginoon."

24 Nang magkagayo'y lumapit ang tumanggap ng isang daang timbang, at nagsabi, "Panginoon, nalaman ko na ikaw ay isang matigas na tao: pinutol mo ang hindi mo itinanim, at nagtitipon ka sa hindi mo ikinalat;

25 At ako'y natakot, at yumaon at itinago ang inyong talento sa lupa. Narito, naroon ang sa iyo.

26 Ngunit sumagot ang kanyang amo at sinabi sa kanya, "Ikaw na alipin na may lahi at tamad, alam mo ba na ako ay nagpuputol kapag hindi ako naghahasik, at nagtitipon kapag hindi ako nagkalat

27 Kaya dapat ay ibinigay ninyo ang aking pera sa mga nagpapalit ng pera, at kung ako ay dumating, sana ay kinuha ko ang akin na may interes.

28 Kaya't kunin mo sa kaniya ang daang timbang at ibigay mo sa may sampung talento.

29 Sapagka't sa mayroon, ay ibibigay, at siya'y magkakaroon ng kasaganaan, ngunit sa kaniya na wala, maging ang mayroon siya ay kukunin.

30 At itapon ang walang kabuluhang alipin sa kadiliman, at magkakaroon ng pagtangis at pagngangalit ng mga ngipin.

31 Ngunit kapag ang Anak ng Tao ay dumating sa kanyang kaluwalhatian, at ang lahat ng banal na anghel na kasama niya, kung gayon siya ay uupo sa upuan ng kanyang kaluwalhatian,

32 at ang lahat ng mga bayan ay titipunin sa harap niya. At ihihiwalay niya sila sa isa't isa, tulad ng paghihiwalay ng isang pastol sa mga tupa at kambing,

33 at ilalagay ang mga tupa sa kaniyang kanan, at ang mga kambing sa kaniyang kaliwa.

34 Pagkatapos ay sasabihin ng hari sa mga nasa kaniyang kanan, "Halika, kayong mga pinagpala ng aking Ama, manahin ninyo ang kaharian na inihanda para sa inyo mula pa sa simula ng sanlibutan."

35 Sapagka't ako'y nagugutom, at ako'y iyong pinakain. Ako ay nauuhaw, at binigyan mo ako ng tubig. Naging guest ako, at ikaw ang nag host sa akin.

36 Ako'y hubad, at ako'y iyong dinamitan. May sakit ako, at dinalaw mo ako. Ako ay nabilanggo, at ikaw ay lumapit sa akin.

37 Pagkatapos ay sasagutin siya ng matuwid, na sasabihin, "Kailan ka namin nakitang nagugutom at nagpakain sa iyo

38 Kailan ka namin nakitang panaulin at binigyan ka namin ng kanlungan, o hubad at nakadamit sa iyo

39 Kailan ka namin nakitang may sakit o nakulong at lumapit sa iyo

40 At sasagot ang hari at sasabihin sa kanila, "Katotohanan sinasabi ko sa inyo, Yayamang ginawa ninyo ito sa isa sa pinakamaliit sa mga kapatid kong ito, ginawa ninyo ito sa akin."

41 Pagkatapos ay sasabihin din niya sa mga nasa kaliwa, "Lumayo kayo sa akin, kayo na isinumpa, sa walang hanggang apoy na inihanda para sa diyablo at sa kanyang mga anghel."

42 Nagugutom ako, at hindi mo ako pinakain. Ako'y nauuhaw, at hindi mo ako pinadilig.

43 Ako ay naging panaulin, at hindi ninyo ako naging host. Ako ay naging hubad, at hindi mo ako binihisan. Ako ay nagkasakit at nabilanggo, at hindi mo ako dinalaw.

44 Pagkatapos ay sasagutin nila siya at sasabihin, "Panginoon, kailan ka namin nakitang nagugutom o nauuhaw o bilang panaulin o hubad o may sakit o bihag, at hindi ka pinaglingkuran "

45 Pagkatapos ay sasagutin niya sila at sasabihing, "Katotohanan sinasabi ko sa inyo, yayamang hindi ninyo ginawa ito sa isa sa pinakamaliit sa mga ito, hindi ninyo ginawa ito sa akin."

46 At sila'y papasok sa walang hanggang pagpapahirap, nguni't ang matuwid ay sa buhay na walang hanggan.

26

1 At nangyari, nang matapos na ni Jesus ang lahat ng mga salitang ito, na sinabi niya sa kanyang mga alagad,

2 "Alam ninyo na pagkaraan ng dalawang araw ay magkakaroon ng Pasko ng Pagkabuhay, at ang Anak ng Tao ay ipapasa upang ipako sa krus.

3 Nang magkagayo'y nagtipon ang mga punong saserdote at ang mga eskriba at ang mga matanda ng bayan sa palasyo ng mataas na saserdote, na tinatawag na Caifas,

4 at nagsanggunian kung paano nila hinuli si Jesus nang may katusuhan at pinatay siya.

5 Ngunit sinabi nila, "Oo, hindi sa kapistahan, baka magkaroon ng kaguluhan sa mga tao."

6 At nang si Jesus ay nasa Betania sa bahay ni Simon na ketongin,

7 ay lumapit sa kaniya ang isang babae, na may isang basong mahalagang tubig, at ibinuhos sa kaniyang ulo habang siya'y nakaupo sa mesa.

8 Nang makita ito ng kanyang mga alagad, nagalit sila at sinabi, "Bakit ito nasayang

9 Ang tubig na ito ay maaaring ipinagbili sa mataas na halaga at ibinigay sa mga mahihirap.

10 Nang makita ito ni Jesus, sinabi niya sa kanila, "Bakit ninyo inaalaan ang babae " Maganda ang ginawa niya sa akin.

11 Lagi kang may mga dukha na kasama, ngunit hindi mo ako laging kasama.

12 Ibinuhos niya ang tubig na ito sa aking katawan, ginawa niya ito upang ihanda ako sa libingan.

13 Tunay na sinasabi ko sa inyo, kung saan ipinangangaral ang ebanghelyong ito sa buong mundo, sasabihin din bilang pag alaala sa kanya ang kanyang ginawa.

14 Pagkatapos ay nagtungo sa mga punong saserdote ang isa sa labindalawa, na ang pangalan ay Judas Iscariote,

15 at sinabi, "Ano ang ibibigay mo sa akin " Sasabihin ko sa iyo. At inihandog nila sa kaniya ang tatlong pung pirasong pilak.

16 At mula noon ay naghanap siya ng pagkakataong ipagkanulo siya.

17 Ngunit sa unang araw ng matamis na tinapay, lumapit ang mga alagad kay Jesus at sinabi sa kanya, "Saan mo nais na maghanda kami para sa iyo upang kainin ang Kordero ng Paskal "

18 Sinabi niya, "Pumunta kayo sa lunsod sa isa, at sabihin ninyo, sinabi sa inyo ng Guro, 'Ang aking panahon ay malapit na, ako ay magdiriwang ng Pasko ng Pagkabuhay kasama ninyo kasama ang aking mga alagad.'

19 At ginawa ng mga alagad ang iniutos sa kanila ni Jesus, at inihanda ang Kordero ng Pascal.

20 At nang kinagabihan ay umupo siya sa hapag kasama ng labindalawa.

21 At habang kumakain sila, sinabi niya, "Katotohanan sinasabi ko sa inyo, isa sa inyo ang magtataksilan sa akin.

22 At sila'y lubhang nalungkot, at ang bawat isa sa kanila ay nagsimulang magsabi, "Panginoon, ako ba "

23 Sumagot siya at sinabi, "Ang naglubog ng kanyang kamay sa mangkok na kasama ko ay magtataksilan sa akin."

24 Ang Anak ng Tao ay napupunta ayon sa nasusulat tungkol sa kanya, ngunit sa aba ng taong pinagtaksilan ng Anak ng Tao. Mas maganda para sa kanya na hindi pa siya ipinanganak.

25 Nang magkagayo'y sumagot si Judas, na nagtaksil sa kaniya, at nagsabi, "Ako ba, Rabbi " Sabi nito sa kanya, "Ikaw ang magsabi."

26 At habang sila'y kumakain, kinuha ni Jesus ang tinapay, nagpasalamat, at pinagputolputol, at ibinigay sa mga alagad, na sinasabi, "Kunin ninyo, kainin ninyo ito ang aking katawan."

27 At kinuha niya ang saro at nagpasalamat, at ibinigay sa kanila, na sinasabi, "Uminom kayo rito, kayong lahat

28 Ito ang aking dugo ng Bagong Tipan, na ibinubuhos para sa marami para sa kapatawaran ng mga kasalanan.

29 Sinasabi ko sa inyo, mula ngayon ay hindi na ako iinom pa ng mga halaman na ito na puno ng ubas hanggang sa araw na muli ko itong iinom kasama ninyo sa kaharian ng aking Ama.

30 At nang siya'y magsalita ng himno ng papuri, ay lumabas sila sa Bundok ng mga Olibo.

31 Pagkatapos ay sinabi ni Jesus sa kanila, "Sa gabing ito ay kayong lahat ay magagalit sa akin. Sapagkat nasusulat, "Aking sasaktan ang pastol, at ang mga tupa ng kawan ay magkakalat."

32 Ngunit pagbangon ko, mauuna ako sa inyo sa Galilea.

33 Ngunit sumagot si Pedro at sinabi sa kanya, "Kahit na ang lahat ay nasasaktan sa iyo, hindi ako kailanman magagalit.

34 Sinabi sa kanya ni Jesus, "Katotohanan sinasabi ko sa iyo, sa gabing ito, bago dumating ang mga uwak, tatlong beses mo akong ipagkakaila.

35 Sinabi sa kanya ni Pedro, "At kung kailangan kong mamatay na kasama mo, hindi kita ipagkakaila. Ganoon din ang sinabi ng lahat ng mga alagad.

36 Pagkatapos ay sumama si Jesus sa kanila sa isang palasyo na tinatawag na Getsemani, at sinabi sa kanyang mga alagad, "Upo kayo rito hanggang sa pumunta ako roon at manalangin."

37 At isinama niya si Pedro at ang dalawang anak ni Zebedeo, at nagsimulang magdalamhati at manginig.

38 Nang magkagayo'y sinabi ni Jesus sa kanila, "Ang aking kaluluwa ay nagdadalamhati hanggang sa kamatayan manatili kayo rito at magbantay sa piling ko."

39 At siya'y lumakad nang kaunti, at nagpatirapa, at nanalangin, na sinasabi, "Ama ko, kung maaari, hayaan mong lumayo sa akin ang sarong ito, ngunit hindi ayon sa aking kalooban, kundi ayon sa iyong kalooban."

40 At lumapit siya sa kanyang mga alagad at natagpuan silang natutulog, at sinabi kay Pedro, "Hindi ka ba maaaring magbantay sa akin nang isang oras "

41 Magbantay at manalangin upang hindi ka mahulog sa tukso. Ang espiritu ay handa; pero mahina ang laman.

42 Sa ikalawang pagkakataon ay yumaon siya at nanalangin, na sinasabi, "Ama ko, hindi ba posibleng iwan ako ng sarong ito, maliban kung iinom ko ito, at matupad ang iyong kalooban."

43 At siya'y lumapit at nasumpungan siyang natutulog muli, at ang kaniyang mga mata ay puno ng tulog.

44 At iniwan niya sila, at muling umalis, at nanalangin sa ikatlong pagkakataon, at nagsalita ng gayon ding mga salita.

45 Pagkatapos ay lumapit siya sa kanyang mga alagad at sinabi sa kanila, "O, matutulog ka lang ba at magpapahinga Narito, ang oras ay narito para sa Anak ng Tao na ibigay sa mga kamay ng mga makasalanan.

46 Bumangon ka, tayo'y umalis. Masdan, narito siya na nagtataksil sa akin!

47 At samantalang siya'y nagsasalita pa, narito, si Judas na taga Labindalawa ay dumating, at kasama niya ang isang malaking pulutong, na may mga tabak at may mga tungkod, mula sa mga punong saserdote at sa mga matanda ng bayan.

48 At ang taksil ay gumawa ng tanda sa kanila, na nagsasabi, "Sino ang aking hahalikan, siya iyon; dakpin mo siya."

49 At kaagad siyang lumapit kay Jesus at sinabi, "Hail to you, Rabbi," at hinalikan siya.

50 Ngunit sinabi sa kanya ni Jesus, "Kaibigan ko, bakit ka pa dumating Pagkatapos ay lumapit sila at ipinatong ang kanilang mga kamay kay Jesus at hinawakan siya.

51 At masdan, isa sa mga kasama ni Jesus ang nag unat ng kanyang kamay at hinila ang kanyang tabak, at sinaktan ang alipin ng mataas na saserdote at pinutol ang isa sa kanyang mga tainga.

52 Nang magkagayo'y sinabi ni Jesus sa kaniya; Ilagay ang iyong tabak sa lugar nito! sapagkat ang sinumang kumuha ng tabak ay masasawi sa pamamagitan ng tabak.

53 O sa palagay ninyo ay hindi ko maaaring hilingin sa aking ama na magpadala sa akin ng higit sa labindalawang legion ng mga anghel

54 Ngunit paano matutupad ang Kasulatan Kaya kailangan itong gumana.

55 Nang oras na iyon ay sinabi ni Jesus sa mga pulutong, "Lumabas kayo na parang mamamatay tao, na may mga tabak at mga tungkod upang mahuli ako. Sapagka't ako'y nakaupo sa tabi ninyo araw araw at nagtuturo sa templo, at hindi ninyo ako sinakop.

56 Datapuwa't ang lahat ng ito ay nangyari, upang ang mga kasulatan ng mga propeta ay matupad. Pagkatapos ay iniwan siya ng mga alagad at tumakas.

57 Ngunit dinala siya ng mga nang agaw kay Jesus kay Caifas na mataas na saserdote, kung saan nagtipon ang mga eskriba at matatanda.

58 Ngunit sinundan siya ni Pedro mula sa malayo patungo sa palasyo ng mataas na saserdote, at pumasok at umupo kasama ng mga alipin, upang makita niya kung saan siya pupunta.

59 Datapuwa't ang mga punong saserdote, at ang mga matanda, at ang buong kapulungan ay naghanap ng maling patotoo laban kay Jesus, upang siya'y kanilang patayin,

60 at wala silang nasumpungan. At bagama't maraming bulaang saksi ang lumitaw, wala silang nakita. Sa wakas ay lumapit ang dalawang bulaang saksi

at sinabing, "Sinabi niya, 'Maaari kong buwagin ang templo ng Diyos at itayo ito sa loob ng tatlong araw.'

62 At tumayo ang mataas na saserdote at sinabi sa kaniya, "Hindi mo ba sinasagot ang pinatotohanan ng mga ito laban sa iyo "

63 Ngunit tahimik si Jesus. At sumagot ang mataas na saserdote at sinabi sa kanya, "Sumpa ko sa iyo sa pamamagitan ng Diyos na buhay na sabihin sa amin kung ikaw ay si Cristo, ang Anak ng Diyos."

64 Sinabi ni Jesus sa kanya, "Sabi mo. Ngunit sinasabi Ko sa inyo, mula ngayon ay mangyayari na makikita ninyo ang Anak ng Tao na nakaupo sa kanan ng kapangyarihan, at dumarating sa mga ulap ng langit.

65 Pagkatapos ay pinunit ng mataas na saserdote ang kanyang mga damit at sinabi, "Nilapastangan niya ang Diyos." Ano pang patotoo ang kailangan natin? Narito, ngayon ay narinig mo na ang kanyang kalapastanganan.

66 Ano sa palagay mo Sumagot sila at sinabi, "Siya ay karapat-dapat sa kamatayan!"

67 Pagkatapos ay nilawayan nila ang kanyang mukha at hinampas siya ng kanilang mga kamao. At ang ilan ay humampas sa kanya sa mukha

, 68 na nagsasabi, "Propesiya sa amin, Kristiyano, sino ang tumama sa iyo

69 At si Pedro ay nakaupo sa labas sa looban, at isang aliping babae ang lumapit sa kanya at nagsabi, "At ikaw ay kasama rin ni Jesus na taga Galilea."

70 Ngunit itinanggi niya ito sa harap nilang lahat, na sinasabi, "Hindi ko alam ang sinasabi ninyo."

71 Ngunit habang palabas siya ng pintuan, nakita siya ng isa pa at sinabi sa mga naroon, "Ang lalaking ito ay kasama rin ni Jesus na taga Nazaret."

72 At muli siyang nagtanggi, na sumumpa rito, "Hindi ko kilala ang tao."

73 At pagkaraan ng ilang sandali ay lumapit ang mga nakatayo roon at sinabi kay Pedro, "Katotohanan isa ka rin sa mga ito, sapagkat ang iyong wika ay nagtataksil sa iyo."

74 Pagkatapos ay nagsimula siyang sumpain ang kanyang sarili at sumumpa, "Hindi ko kilala ang taong ito." Agad na umungol ang mga ito.

75 Nang magkagayo'y naalala ni Pedro ang mga salita ni Jesus, nang sabihin niya sa kaniya, "Sa harap ng mga uwak, tatlong beses mo akong itatatwa," at lumabas siya at umiyak ng mapait.

27

1 Nang umaga ay nagsanggunian ang lahat ng punong saserdote at ang mga matanda sa bayan laban kay Jesus, na siya'y kanilang patayin.

2 At siya'y kanilang iginapos, at inilayo, at ibinigay kay Poncio Pilato, na gobernador.

3 Nang makita ni Judas, na nagtaksil sa kanya, na siya ay hinatulan ng kamatayan, siya ay nagsisi, at muling dinala ang tatlung pirasong pilak sa mga punong saserdote at matatanda,

4 na nagsasabi, "Nakagawa ako ng masama sa pagtaksil sa dugo ng walang kasalanan."

5 Sinabi nila, "Ano ito sa amin " Tingnan mo! At kaniyang itinaon ang mga pirasong pilak sa templo, at yumaon, at nagbitin.

6 Ngunit kinuha ng mga punong saserdote ang mga pirasong pilak at sinabi, "Hindi mabuti para sa amin na ilagay ang mga ito sa kaban ng Diyos, sapagkat ito ay pera ng dugo."

7 Ngunit nagpayo sila at binili ang sako ng palayok para sa paglilibing sa mga pilgrimo.

8 Kaya't ang bukid na ito ay tinatawag na bukid ng dugo hanggang ngayon.

9 Pagkatapos ay natupad ang sinabi ni propeta Jeremias, na nagsasabi, "Kinuha nila ang tatlung pirasong pilak, na nagbayad sa ibinebenta, na binili nila sa mga anak ni Israel,

10 at ibinigay ang mga ito para sa bukid ng palayok, gaya ng iniutos sa akin ng Panginoon."

11 Ngunit tumayo si Jesus sa harap ng gobernador, at tinanong siya ng gobernador, na sinasabi, "Ikaw ba ay hari ng mga Judio " Ngunit sinabi ni Jesus sa kanya, "Sinasabi mo."

12 At nang siya'y paratanganan ng mga punong saserdote at matatanda, ay hindi siya sumagot.

13 Pagkatapos ay sinabi sa kanya ni Pilato, "Hindi mo ba naririnig kung gaano ka kalupit ang kanilang paratang "

14 At hindi siya sumagot sa kaniya kahit isang salita, kaya't ang gobernador ay namangha.

15 Ngunit sa kapistahan ay nakagawian ng gobernador na palayain ang isang bilanggo sa mga taong gusto nila.

16 At nang panahong yaon ay mayroon siyang isang bilanggo, na ang isa sa kanila ay espesyal kaysa sa iba, na

ang pangalan ay Barabas.

17 At nang sila'y magtipon, sinabi sa kanila ni Pilato, "Sino ang gusto ninyong palayain ko kayo " Si Barabas o si Jesus, na sinasabing si Cristo

18 Sapagka't nalalaman niyang mabuti na ipinasa nila siya dahil sa paninibugho.

19 At habang nakaupo siya sa luklukan ng paghuhukom, ang kanyang asawa ay nagsugo sa kanya at sinabi sa kanya, "Wala ka bang kinalaman sa matuwid na taong ito ako ay nagdusa nang husto sa aking mga panaginip ngayon dahil sa kanya."

20 Ngunit hinikayat ng mga punong saserdote at ng mga matanda ang mga tao na hilingin si Barabas at patayin si Jesus.

21 Nang magkagayo'y sumagot ang gobernador at sinabi sa kanila, "Sino sa dalawang ito ang gusto ninyong palayain ko sa inyo " Sabi nila, "Barabas."

22 Sinabi sa kanila ni Pilato, "Ano ang gagawin ko kay Jesus, na sinasabing si Cristo " Sinabi nilang lahat, "Ipako siya sa krus."

23 Sinabi ng gobernador, "Anong kasamaan ang ginawa niya " Ngunit mas sumigaw pa rin sila, na sinasabing, "Siya ay ipako sa krus!"

24 Ngunit nang makita ni Pilato na wala siyang ginagawa, kundi may mas malaking kaguluhan, kumuha siya ng tubig at naghugas ng kanyang mga kamay sa harap ng mga tao, na sinasabi, "Ako ay walang kasalanan sa dugo ng matuwid na taong ito.

25 Nang magkagayo'y sumagot ang buong bayan at nagsabi, "Nawa'y mapasa amin at sa aming mga anak ang kanyang dugo."

26 Kaya't ibinigay niya sa kanila si Barabas, ngunit ipinahagupit niya si Jesus at ipinasa siya upang ipako sa krus.

27 Nang magkagayo'y dinala ng mga kawal ng gobernador si Jesus sa bahay ng paghuhukom, at tinipon ang buong pulutong sa kaniya

, 28 at hinubad siya at isinuot sa kaniya ang isang balabal na kulay ube

, 29 At pinagtagpi tagpi ang isang koronang tinik, at inilagay sa kaniyang ulo, at isang tambo sa kaniyang kanang kamay, at yumukod ang kanilang mga tuhod sa harap niya, at siya'y kinutya, na sinasabi, Hail sa iyo, Hari ng mga Judio!

30 At siya'y kanilang nilawayan, at kinuha ang tambo, at tinamaan ang kaniyang ulo ng mga ito.

31 At nang siya'y kanilang laitin, ay kanilang isinuot ang kaniyang mga damit at dinala siya upang ipako siya sa krus.

32 At habang sila'y palabas, ay natagpuan nila ang isang taga Cirene na nagngangalang Simon, na pinilit nilang dalhin ang kaniyang krus para sa kaniya.

33 At nang sila'y dumating sa dakong tinatawag na Golgota, na siyang dako ng bungo sa Ingles,

34 ay binigyan nila siya ng suka na maiinom, na hinaluan ng apdo at nang matikman niya ito, ay ayaw niyang uminom.

35 At nang siya'y kanilang maipako sa krus, hinati hati nila ang kanyang mga damit at naghagis ng mga salot para sa kanila, upang matupad ang sinabi ng propeta: "Hinati hati nila ang aking mga damit sa kanilang sarili, at sa aking kasuotan ay nagsabog sila ng mga salot."

36 At sila'y naupo roon at siya'y binabantayan. ³¹

37 At sa kanyang pangunguna ay inilagay nila ang dahilan ng kanyang kamatayan, at nasusulat, "Ito si Jesus, Hari ng mga Judio."

38 At dalawang mamamatay tao ang ipinako sa krus na kasama niya, isa sa kanan at isa sa kaliwa.

39 Ngunit ang mga dumaan ay nilapastangan siya at umiling,

40 na nagsasabi, "Kayo na nagsisira sa templo ng Diyos at nagtatayo nito sa loob ng tatlong araw, iligtas ninyo ang inyong sarili." Kung ikaw ang Anak ng Diyos, bumaba ka mula sa krus.

41 Sa gayon ding paraan, siya ay kinutya ng mga punong saserdote, kasama ang mga eskriba at matatanda, na nagsasabi,

42 Tinulungan niya ang iba, at hindi niya maililigtas ang kanyang sarili. Kung siya ang Hari ng Israel, bumaba siya ngayon mula sa krus, at maniwala tayo sa kanya.

43 Nagtiwala siya sa Diyos, at hayaan siyang iligtas kung siya ay nalulugod sa kanya, sapagkat sinabi niya, "Ako ang Anak ng Diyos."

44 Sa gayon ding paraan, siya'y pinagalitan ng mga mamamatay tao na kasama niya sa krus.

45 At mula sa ikaanim na oras ay nagkaroon ng kadiliman sa buong lupain hanggang sa ikasiyam na oras.

46 At nang mga ikasiyam na oras ay sumigaw si Jesus sa malakas na tinig, "Eli, Eli, lama asabtani " ibig sabihin, "Diyos ko, Diyos ko, bakit mo ako pinabayaan "

47 At ang ilang nakatayo roon nang marinig ito, ay nagsabi sila, "Tinatawag niya si Elias."

48 At pagdaka'y tumakbo ang isa sa kanila, at kumuha ng isang espongha at pinuno ng suka, at inilagay sa isang tambo, at dinilig.

49 Pero sinabi ng iba, "Tigilan mo, tingnan mo kung lalapit si Elias at tutulungan siya."
 50 Ngunit si Jesus ay muling sumigaw at namatay.
 51 At narito, ang tabing sa templo ay napunit sa dalawa mula sa itaas hanggang sa ibaba.
 52 At ang lupa ay nayanig, at ang mga bato ay napunit sa ilalim at ang mga libingan ay nabuksan, at tumayo sa maraming katawan ng mga banal na natutulog,
 53 at lumabas sa mga libingan pagkatapos ng kanyang pagkabuhay na mag uli, at dumating sa banal na lunsod, at nagpakita sa marami.
 54 Ngunit ang senturion at ang mga kasama niya at nag iingat kay Jesus, nang makita nila ang lindol at ang nangyari, sila ay natakot at nagsabi, "Tunay na ito ang Anak ng Diyos."
 55 At maraming babae ang nagmamasid mula sa malayo, na sumunod kay Jesus palabas ng Galilea at naglingkod sa kanya.
 56 Kabilang sa kanila si Maria Magdalena at si Maria na ina ng mga anak ni Zebedeo.
 57 Kinagabihan ay dumating ang isang mayamang lalaki mula sa Arimatea, na ang pangalan ay Jose, na isa ring alagad ni Jesus.
 58 Lumapit siya kay Pilato at hiniling sa kanya ang bangkay ni Jesus. Pagkatapos ay iniutos ni Pilato na ibigay siya sa kanya.
 59 Kaya kinuha ni Jose ang bangkay at binalot sa malinis na lino,
 60 at inilagay sa sariling libingan na kanyang pinutol sa bato, at iginulong ang isang malaking bato sa harap ng pintuan ng libingan at umalis.
 61 Ngayon, si Maria Magdalena at ang isa pang Maria ay umupo sa harap ng libingan.
 62 Kinabukasan, pagkatapos ng araw ng paghahanda, ang mga punong saserdote at mga Fariseo ay lumapit kay Pilato at nagsabi, "Panginoon, akala namin na sinabi ng manloloko na ito, habang buhay pa siya, 'Babangon akong muli pagkaraan ng tatlong araw.'
 64 Kaya't ipag utos mo na ang libingan ay ingatan hanggang sa ikatlong araw, baka ang kanyang mga alagad ay dumating at nakawin ito, at sabihin sa mga tao, 'Siya ay nagbangon mula sa mga patay, at hayaang ang huling panlilinlang ay maging mas masahol pa kaysa sa una.'
 65 Sinabi ni Pilato sa kanila, "Narito ang mga tagapag alaga ninyo humayo kayo at ingatan ninyo ang nalalaman ninyo."
 66 Sila'y yumaon at nagbantay sa libingan na may mga tagapag alaga, at tinatakan ang bato.

28

1 Datapuwa't nang matapos ang Sabbath, at magbukas ang unang araw ng linggo, si Maria Magdalena at ang isa pang Maria ay nagsiparoon upang tingnan ang libingan.
 2 At narito, nagkaroon ng malakas na lindol. Sapagka't ang anghel ng Panginoon ay bumaba mula sa langit at lumapit at iginulong ang bato mula sa pintuan at umupo dito.
 3 At ang kaniyang anyo ay parang kidlat, at ang kaniyang damit ay maputi na gaya ng niyebe.
 4 Datapuwa't ang mga tagapag alaga ay nangatakot sa takot, at naging parang mga patay.
 5 Ngunit sumagot ang anghel at sinabi sa mga babae, "Huwag kayong matakot. Alam ko na hinahanap mo si Jesus, ang Napako sa Krus."
 6 Wala siya rito siya ay nagbangon, gaya ng sinabi niya. Halika at tingnan ang lugar kung saan nakahiga ang Panginoon.
 7 At yumaon ka kaagad at sabihin mo sa kaniyang mga alagad na siya'y nagbangon mula sa mga patay. At masdan, siya ay mauuna sa inyo sa Galilea; doon mo siya makikita. Masdan, sinabi ko na sa inyo.
 8 At sila'y nagmamadali na lumabas sa libingan, na may takot at malaking kagalakan, at tumakbo upang sabihin sa kaniyang mga alagad. At nang sila'y magsiparoon upang mangaral sa kaniyang mga alagad,
 9 narito, sinalubong sila ni Jesus at sinabi, "Hail!" At sila'y lumapit sa kaniya at hinawakan ang kaniyang mga paa at nagpatirapa sa harap niya.
 10 Pagkatapos ay sinabi ni Jesus sa kanila, "Huwag kayong matakot. Humayo at sabihin sa aking mga kapatid na sila ay pupunta sa Galilea; doon nila ako makikita.
 11 At habang sila'y yumaon, narito, ang ilan sa mga tagapagbantay ay nagsiparoon sa bayan at sinabi sa mga punong saserdote ang lahat ng nangyari.
 12 At lumapit sila kasama ang mga matanda at nagpayo, at binigyan ng sapat na salapi ang mga kawal,
 13 na nagsasabi, "Sabihin mo, 'Ang kanyang mga alagad ay dumating sa gabi at ninakaw siya habang kami ay natutulog.'
 14 At kung ito ay dapat na kasama ng gobernador, kami ay mag alaga sa kanya at gagawin kayong ligtas.
 15 At kinuha nila ang salapi at ginawa ang itinuro sa kanila. Ang gayong bagay ay naging karaniwang pananalita ng mga Judio hanggang ngayon.
 16 Ngunit ang labing isang alagad ay nagtungo sa Galilea sa isang bundok kung saan sila isinugo ni Jesus.

17 At nang siya'y makita nila, ay nagpatirapa sila sa harap niya, nguni't ang ilan ay nagduda.
18 At lumapit si Jesus sa kanila at kinausap sila, na sinasabi, "Ang lahat ng awtoridad sa langit at sa lupa ay ibinigay na sa akin."
19 Kaya't yumaon ka at turuan mo ang lahat ng mga bansa, na binabautismuhan sila sa pangalan ng Ama at ng Anak at ng Banal na Espiritu,
20 at turuan mo silang sundin ang lahat ng iniutos ko sa inyo. At masdan, ako ay sumasa inyo palagi, maging hanggang sa katapusan ng mundo.

- Ebanghelyo ayon kay Marcos:

1 Ito ang simula ng ebanghelyo ni Jesucristo.
2 Gaya ng nasusulat kay propeta Isaias, "Narito, isinugo ko ang aking sugo sa unahan mo, at siya ang maghahanda ng iyong daan."
3 "May tinig ng isang mangangaral sa ilang: ihanda ninyo ang daan ng Panginoon, ituwid ninyo ang kaniyang mga landas."
4 Si Juan Bautista ay nasa ilang na nangangaral ng bautismo ng pagsisisi para sa kapatawaran ng mga kasalanan.
5 At ang buong lupain ng Judea, at ang buong bayan ng Jerusalem, ay lumabas sa kaniya, at ipinagtapat ang kanilang mga kasalanan, at sila'y bininyagan niya sa Jordan.
6 At si Juan ay nakasuot ng buhok ng kamelyo at may sinturon na katad sa paligid ng kanyang balakang, at kumain ng mga balang at ligaw na pulot
, 7 at nangaral at nagsabi, "May isang darating na kasunod ko na mas malakas kaysa sa akin, at hindi ako sapat upang yumuko at alisin ang tali ng mga strap ng kanyang sapatos."
8 Binibinyagan ko kayo sa tubig, ngunit babautismuhan niya kayo sa Banal na Espiritu.
9 At nangyari, nang panahong yaon, na si Jesus ay dumating mula sa Nazaret sa Galilea at bininyagan ni Juan sa Jordan.
10 At pagkalabas niya sa tubig, ay nakita niya na ang langit ay nabuksan, at ang Espiritu ay bumaba sa kaniya na parang kalapati.
11 At isang tinig ang dumating mula sa langit, na nagsasabi, "Ikaw ang aking minamahal na anak, sa iyo ako lubos na nalulugod."
12 At kaagad siyang pinalayas ng Espiritu sa ilang;
13 At siya'y nasa ilang na apat na pung araw, at tinukso ni Satanas, at kasama ng mga hayop, at pinaglingkuran siya ng mga anghel.
14 Matapos makulong si Juan, dumating si Jesus sa Galilea at ipinangaral ang ebanghelyo ng Diyos
, 15 na nagsasabi, "Natupad na ang panahon, at malapit na ang kaharian ng Diyos." Magsisi at maniwala sa ebanghelyo!
16 At habang siya'y naglalakad sa tabi ng Dagat ng Galilea, nakita niya sina Simon at Andres na kaniyang kapatid na naghahagis ng kanilang mga lambat sa dagat, sapagkat sila'y mga mangingingisda.
17 At sinabi ni Jesus sa kanila, "Sumunod kayo sa akin, at gagawin ko kayong mangingingisda ng mga tao."
18 Agad nilang iniwan ang kanilang mga lambat at sumunod sa kanya.
19 At nang siya'y lumayo nang kaunti, ay nakita niya si Santiago na anak ni Zebedeo at si Juan na kaniyang kapatid na nag aayos ng mga lambat sa daong, at kaagad niyang tinawag ang mga ito.
20 At iniwan nila sa daong ang kanilang amang si Zebedeo kasama ng mga upahan at sumunod sa kaniya.
21 At sila'y nagsipasok sa Capernaum, at kaagad sa araw ng Sabbath ay pumasok siya sa sinagoga at nagturo.
22 At sila'y nangagtaka sa kaniyang pagtuturo, sapagka't siya'y nagturo nang may awtoridad, at hindi gaya ng ginawa ng mga eskriba.
23 At kaagad sa kanilang sinagoga ay may isang lalaking inaapi ng isang maruming espiritu,
24 na sumisigaw, na nagsasabi, "Ano ang gusto mo sa amin, si Jesus na taga Nazaret " Dumating ka upang sirain kami. Alam ko kung sino ka: ang Banal ng Diyos.
25 At pinagsabihan siya ni Jesus, na sinasabi, "Tahimik ka at lumabas ka sa kanya."
26 At siya'y pinunit ng maruming espiritu pabalik balik, at sumigaw ng malakas, at lumabas sa kaniya.
27 At silang lahat ay nangagtaka, kaya't sila'y nagtanong sa isa't isa, na nagsasabi, "Ano ito " Isang bagong doktrinang may awtoridad! Inuutusan din Niya ang maruruming espiritu, at sinusunod nila siya!
28 At ang balita tungkol sa kaniya ay kaagad na umalingawngaw sa buong lupain ng Galilea.
29 At kaagad silang lumabas sa sinagoga sa bahay nina Simon at Andres kasama sina Santiago at Juan.
30 At ang biyenang ni Simon ay nakahiga na may lagnat, at kaagad nilang sinabi sa kaniya ang tungkol sa kaniya.
31 At lumapit siya sa kaniya at hinawakan ang kamay niya at itinaas siya at iniwan siya ng lagnat at siya'y naglingkod sa kanila.

32 At nang kinagabihan, nang lumubog na ang araw, ay dinala nila sa kaniya ang lahat ng maysakit at mga inaari.

33 At ang buong bayan ay nagtipon sa pintuan.

34 At tinulungan niya ang maraming maysakit na nabibigatan ng iba't ibang karamdaman, at pinalayas ang maraming masasamang espiritu, at hindi hinayaang magsalita ang mga espiritu, sapagkat siya'y kanilang nakikilala.

35 At sa umaga bago magliwanag ang araw ay bumangon siya at lumabas. At nagpunta siya sa isang malungkot na lugar at doon nagdasal.

36 At si Simon na kasama ng mga kasama niya ay nagmadali sa pagsunod sa kanya.

37 At nang siya'y kanilang matagpuan, ay sinabi nila sa kaniya, "Lahat ay naghahanap sa inyo."

38 At sinabi niya sa kanila, "Pumunta tayo sa ibang lugar sa pinakamalapit na mga lunsod, upang doon din ako makapangaral, sapagkat iyan ang aking ipinarito."

39 At siya'y naparoon at nangaral sa kanilang mga sinagoga sa buong Galilea, na nagpapalayas ng masasamang espiritu.

40 At lumapit sa kaniya ang isang ketongin, at nagmakaawa sa kaniya, ay lumuhod, at sinabi sa kaniya, "Kung ibig mo, maaari mo akong linisin."

41 At siya'y naawa, at iniunat ang kaniyang kamay at hinawakan siya, at sinabi sa kaniya, "Gagawin ko ito; malinis."

42 At pagdaka'y lumayo sa kaniya ang ketong, at siya'y nalinis.

43 At pinagbantaan siya ni Jesus at agad siyang pinalayas,

44 at sinabi sa kanya, "Tiyakin mong huwag mong sasabihin ito kaninuman, kundi humayo ka at ipakita mo ang iyong sarili sa saserdote, at para sa iyong paglilinis ay ialay mo ang iniutos ni Moises bilang patotoo sa kanila.

45 Datapuwa't nang siya'y lumabas, siya'y nagsimula at nagsabi ng marami tungkol dito, at ipinaalam ang kuwento, upang hindi na makapunta si Jesus sa publiko sa isang bayan, kundi siya'y nasa labas sa mga malungkot na dako, at sila'y nagsiparoon sa kaniya mula sa lahat ng dako.

2

1 At pagkaraan ng ilang araw ay bumalik siya sa Capernaum at nalaman na siya'y nasa bahay.

2 At marami ang nagtipon, kaya't sila'y walang puwang, kahit sa labas ng pintuan at ipinangaral niya ang salita sa kanila.

3 At ang ilan ay lumapit sa kaniya, na nagdadala ng isang lalaking may sakit na gout, na dala ng apat.

4 At nang hindi nila siya madala sa kaniya sa harap ng bayan, ay kanilang binunyag ang bubong na kaniyang kinaroroonan, at gumawa ng bukana, at ibinaba ang higaan na kinalalagyan ng lalaking may gout.

5 Nang makita ni Jesus ang kanilang pananampalataya, sinabi niya sa lalaking may sakit na gout, "Anak ko, ang iyong mga kasalanan ay pinatawad na.

6 At may ilang eskriba na nakaupo roon, na nag iisip sa kanilang mga puso,

7 Paano nagsasalita ng ganito ang taong ito Nilapastangan niya ang Diyos! Sino ba naman ang makapagpapatawad ng mga kasalanan kundi ang Diyos lamang

8 At agad na nalaman ni Jesus sa kaniyang espiritu na iniisip nila sa kanilang sarili, at sinabi sa kanila, "Bakit ninyo iniisip ang mga bagay na ito sa inyong mga puso ^{3,4}

9 Ano ang mas madali, ang sabihin sa taong may sakit na gout, 'Napatawad ka na sa iyong mga kasalanan,' o ang sabihin, 'Bumangon ka, buhatin mo ang iyong higaan, at maglakad ka '

10 Ngunit upang malaman ninyo na ang Anak ng Tao ay may awtoridad na magpatawad sa mga kasalanan ng lupa, sinabi niya sa taong nagdurusa sa gout,

11 "Sinasabi ko sa iyo, bumangon ka, buhatin mo ang iyong higaan, at umuwi ka."

12 At siya'y bumangon, binuhat ang kaniyang higaan, at kaagad na lumabas sa harap nilang lahat, kaya't sila'y nangatakot, at pinuri ang Dios, na sinasabi, "Hindi pa kami nakakita ng ganito."

13 At muling lumabas si Jesus sa dagat at ang buong bayan ay lumapit sa kaniya, at siya'y nagturo sa kanila.

14 At habang siya'y dumadaan, nakita niya si Levi na anak ni Alfeo na nakaupo sa toll, at sinabi sa kanya, "Sumunod ka sa akin." At tumayo ito at sumunod sa kanya.

15 At nangyari, samantalang siya'y nakaupo sa hapag sa kaniyang bahay, na maraming maniningil ng buwis at mga makasalanan ang nagsiupo sa hapag kasama ni Jesus at ng kaniyang mga alagad, sapagka't marami sa kanila at sila'y nagsisunod sa kaniya.

16 At ang mga eskriba sa mga Fariseo, nang makita nilang kumakain siya kasama ng mga maniningil ng buwis at mga makasalanan, ay nagsabi sa kanyang mga alagad, "Kumakain ba siya kasama ng mga maniningil ng buwis at mga makasalanan "

17 Nang marinig ito ni Jesus, sinabi niya sa kanila, "Ang malakas ay hindi nangangailangan ng doktor, kundi ang maysakit. Ako ay naparito upang tawagin ang mga makasalanan, at hindi ang matuwid.

18 At ang mga alagad ni Juan at ang mga Fariseo ay nag aayuno noon, at ang ilan ay lumapit at nagsabi sa

kaniya, "Bakit nag aayuno ang mga alagad ni Juan at ang mga alagad ni Fariseo, at ang inyong mga alagad ay hindi nag aayuno "

19 At sinabi ni Jesus sa kanila, "Paano mag aayuno ang mag asawa habang kasama nila ang lalaking ikakasal " Hangga't kasama nila ang lalaking ikakasal, hindi sila maaaring mag ayuno.

20 Ngunit darating ang panahon na ang lalaking ikakasal ay kukunin sa kanila, at pagkatapos ay mag aayuno sila sa araw na iyon.

21 Walang sinuman ang nagpapatul ng isang trapo ng bagong tela sa isang lumang damit, sapagkat ang bagong trapo ay napupunit mula sa luma, at ang luha ay nagiging mas masahol pa.

22 At walang sinumang maglalagay ng batang alak sa mga lumang balat ng alak, kung hindi, ang batang alak ay puputulin ang mga balat, at ang alak ay masasawi sa mga balat, kundi ang batang alak ay dapat ibuhos sa mga bagong balat ng ubas.

23 At ito ay nangyari na, na sa araw ng Sabbath ay naglalakad siya sa isang taniman ng mais at ang kanyang mga alagad, habang sila ay naglalakad, ay nagsimulang magbunot ng mga tainga ng mais.

24 At sinabi sa kaniya ng mga Fariseo, "Tingnan mo ba kung ano ang ginagawa ng iyong mga alagad sa araw ng Sabbath na hindi tama

25 At sinabi niya sa kanila, "Hindi ba ninyo kailanman nabasa ang ginawa ni David noong siya ay nasa problema at nagugutom sa kanya at sa mga kasama niya

26 Paano siya pumasok sa bahay ng Dios sa mga kaarawan ni Abiathar na dakilang saserdote, at kumain ng tinapay na pangtanghal, na walang sinuman kundi ang mga saserdote ang pinahihintulatang kainin, at ibinigay din niya ang mga yaon sa mga kasama niya

27 At sinabi niya sa kanila, "Ang Sabbath ay ginawa alang alang sa tao, at hindi ang tao alang alang sa Sabbath."

28 Kaya ang Anak ng Tao ay Panginoon din sa Sabbath.

3

1 At siya'y muling pumasok sa isang sinagoga. At may isang lalaking tuyo ang kamay.

2 At hinintay kung siya'y gagaling din niya sa araw ng Sabbath, upang magkaroon sila ng kaso laban sa kaniya.

3 At sinabi niya sa lalaking may tuyong kamay, "Lumabas ka."

4 At sinabi niya sa kanila, "Ang isang tao ba ay gagawa ng mabuti o gagawa ng masama sa araw ng Sabbath, mag iingat ng buhay o magpapatay " Pero tahimik lang sila.

5 At tiningnan niya siya sa paligid na may galit, at nalungkot sa kanyang matigas na puso, at sinabi sa lalaki, "Iunat mo ang iyong kamay." At iniunat niya ito; at ang kanyang kamay ay gumaling.

6 At lumabas ang mga Fariseo at kaagad na sumangguni sa mga tauhan ni Herodes tungkol sa kaniya kung paano nila siya papatayin.

7 Datapuwa't si Jesus ay umalis na kasama ng kaniyang mga alagad sa dagat, at maraming tao ang sumunod sa kaniya mula sa Galilea,

8 at mula sa Jerusalem, at mula sa Idumea, at mula sa kabila ng Jordan, at yaong mga nananahan sa palibot ng Tiro at Sidon, at ang isang malaking pulutong na nakarinig ng kaniyang mga gawa ay nagsiparoon sa kaniya.

9 At sinabi niya sa kaniyang mga alagad na naghanda sila ng isang maliit na bangka para sa kaniya alang alang sa bayan, kaya't ayaw nilang pilitin siya. ³⁵

10 Sapagka't marami sa kanila ang pinagaling niya, kaya't ang lahat ng mga naghihirap ay sumalakay sa kaniya, upang siya'y kanilang mahawakan.

11 At nang makita siya ng mga maruming espiritu, ay nagpatirapa sila sa harap niya at sumigaw, na sinasabi, "Ikaw ang Anak ng Diyos!"

12 At mahigpit niyang pinagbantaan sila, baka siya'y kanilang ipakita.

13 At siya'y umahon sa isang bundok at tinawag ang kaniyang nais, at sila'y nagsiparoon sa kaniya.

14 At inutusan niya ang labindalawa na sila'y makasama niya, at sila'y kanyang ipadala upang mangaral,

15 at sila'y magkaroon ng awtoridad na magpalayas ng masasamang espiritu.

16 At kaniyang itinalaga ang labindalawa, at ibinigay kay Simon ang pangalang Pedro;

17 At si Santiago na anak ni Zebedeo, at si Juan na kapatid ni Santiago, at binigyan sila ng pangalang Boanerges, ibig sabihin, mga anak ng kulog;

18 Si Andres, si Felipe, si Bartolome, at si Mateo, at si Tomas, at si Santiago, na anak ni Alfeo, at si Tadeo, si Simon Cananaeus,

19 at si Judas Iscariote, na nagtaksil sa kanya.

20 At siya'y umuwi, at ang bayan ay muling nagsama sama, upang hindi sila makain.

21 At nang marinig ito ng kaniyang mga sarili, ay lumabas sila at nais na siya'y hawakan, sapagkat sinabi nila, "Siya'y wala sa kaniyang isipan."

22 At sinabi ng mga eskribang bumaba mula sa Jerusalem, "Nasa kanya si Beelzebub, at pinalayas niya ang masasamang espiritu sa pamamagitan ng kanilang pinuno."

23 At tinawag niya silang magkasama at sinabi sa kanila sa mga talinghaga, "Paano maitataboy ni Satanas si Satanas "

24 Kung ang isang kaharian ay nahahati laban sa sarili, hindi ito maaaring tumayo.

25 At kung ang isang bahay ay nahahati laban sa sarili, hindi ito makatatayo.

26 Kung, kung gayon, si Satanas ay bumangon laban sa kanyang sarili at salungat sa kanyang sarili, hindi siya makatayo, kundi tapos na sa kanya.

27 Walang makakapasok sa bahay ng isang malakas na tao at manakawan siya ng kanyang mga gamit sa bahay, maliban kung siya muna ang magtatali sa malakas na tao at pagkatapos ay nakawan ang kanyang bahay.

28 Tunay na sinasabi ko sa inyo, ang lahat ng kasalanan ay patatawarin sa mga anak ng tao, maging mga kalapastanganan, gaya ng kanilang paglapastangan

29 Ngunit ang sinumang lumalapastangan sa Banal na Espiritu ay walang kapatawaran magpakailanman, kundi nagkasala ng walang hanggang kasalanan.

30 Sapagka't sinabi nila, "Siya'y may maruming espiritu."

31 At ang kaniyang ina at mga kapatid ay dumating at tumayo sa labas, at nagsugo sa kaniya, at nagsugo para sa kaniya.

32 At ang bayan ay nakaupo sa palibot niya. At sinabi nila sa kanya, "Narito, ang iyong ina at ang iyong mga kapatid na lalaki at babae sa labas ay humihingi para sa iyo."

33 At sumagot siya sa kanila at sinabi, "Sino ang aking ina at ang aking mga kapatid "

34 At tumingin siya sa paligid niya sa mga nakaupo sa paligid niya at sinabi, "Narito, ito ang aking ina at ang aking mga kapatid.

35 Ang sinumang gumagawa ng kalooban ng Diyos ay ang aking kapatid na lalaki at kapatid na babae at ang aking ina.

- 4 1 At muli siyang nagsimulang magturo sa tabi ng dagat. At napakaraming tao ang nagtipon sa kanya, kung kaya't kinailangan niyang humakbang sa isang barko at umupo sa tubig; at ang buong bayan ay nakatayo sa lupa sa tabi ng dagat.
- 2 At marami siyang itinuro sa kanila sa pamamagitan ng mga talinghaga, at sa kanyang sermon ay sinabi niya sa kanila,
- 3 "Makinig kayo Narito, isang manghahasik ang lumabas upang maghasik.
- 4 At nangyari, habang siya'y naghahasik, na ang ilang bagay ay nahulog sa tabi ng daan at ang mga ibon ay dumating at nilamon ang mga yaon.
- 5 May mga bagay na nahulog sa mga bato, kung saan wala silang maraming lupa, at di nagtagal ay sumibol, sapagkat wala silang malalim na lupa.
- 6 Kaya't pagsikat ng araw, ito'y natuyo, at dahil wala itong ugat, natuyo.
- 7 At ang ilan ay nahulog sa gitna ng mga tinik, at ang mga tinik ay tumubo at pinigil sila, at hindi sila nagbunga.
- 8 At ang iba'y nahulog sa mabuting lupain, at sumibol, at lumaki, at nagbunga, at nagbunga ng tatlong pu, at animnapu't beses, at isang daang beses.
- 9 At sinabi niya, "Siya na may mga tainga upang makinig, ay makinig."
- 10 At nang siya'y mag isa, ang mga nakapaligid sa kaniya, pati na ang labindalawa, ay nagtanong sa kaniya tungkol sa mga talinghaga.
- 11 At sinabi niya sa kanila, "Ang hiwaga ng kaharian ng Diyos ay ibinigay na sa inyo, ngunit sa mga nasa labas nito ang lahat ng ito ay nangyayari sa pamamagitan ng mga talinghaga,
- 12 upang makita nila ito nang may mga mata na nakakakita at gayon ma'y hindi nila ito nalalaman, at makarinig nang may pakikinig at gayon ma'y hindi makaunawa, baka sila ay magsisi at patawarin sila.
- 13 At sinabi niya sa kanila, "Kung hindi ninyo nauunawaan ang talinghagang ito, paano ninyo mauunawaan ang lahat ng iba pa "
- 14 Ang manghahasik ay naghahasik ng salita.
- 15 Ngunit ito ang mga nasa daan: kung saan ang salita ay naihahasik, at kapag narinig nila ito, si Satanas ay kaagad na dumarating at inaalas ang salitang naihasik sa kanila.
- 16 Sa gayon ding paraan, yaong mga naihasik sa mga bato, kapag narinig nila ang salita, hindi nagtagal ay tinanggap nila ito nang may kagalakan,
- 17 ngunit wala silang ugat sa mga ito, kundi pabagu bago kapag ang kapighatian o pag uusig ay lumitaw dahil sa salita, agad silang nasasaktan.
- 18 At ang iba ay yaong mga kabilang sa mga tinik ay naihahasik: kanilang naririnig ang salita,
- 19 Datapuwa't ang mga alalahanin ng sanglibutan, at ang panlilinlang ng kayamanan, at ang mga pagnanasa ng lahat ng iba pang mga bagay, ay tumatagos at nagsisisikip sa salita, at ito'y nananatiling walang bunga.
- 20 Datapuwa't ang mga yaon ay yaong mga naihasik ng mabuting lupain: kanilang naririnig ang salita at tinatanggap ito, at namumunga ng tatlong pu, at animnapu't beses, at isang daang beses.

21 At sinabi niya sa kanila, "Nagsisindi rin ba kayo ng kandila at inilalagay ito sa ilalim ng palumpong o sa ilalim ng bangko." Sa pamamagitan ng hindi ibig sabihin nito, ngunit na ito ay dapat na ilagay sa kandelerero.

22 Sapagka't walang nakatagong hindi ihahayag, at walang lihim na hindi ihahayag.

23 Siya na may mga tainga upang makinig, ay makinig.

24 At sinabi niya sa kanila, "Tingnan ninyo ang inyong naririnig." Sa kung anong sukat ang sinusukat mo, susukatin ka nila ulit, at aaminin pa rin nila sa iyo.

25 Sapagka't sa mayroon, ay ibibigay, at sa wala, ang mayroon siya ay kukunin din.

26 At sinabi niya, "Ang kaharian ng Diyos ay tulad ng isang taong nagtatapon ng binhi sa lupain,

27 at natutulog, at nakatayo gabi at araw, at ang binhi ay sumisibol at lumalaki nang hindi niya nalalaman."

28 Sapagka't ang lupa ay nagbubunga sa kaniyang sarili, una ang tangkay, pagkatapos ay ang tainga, at pagkatapos ay ang buong trigo sa tainga.

29 Ngunit kapag ito ay nagbunga, agad niyang ipinapadala ang suklay, sapagkat ang ani ay narito.

30 At sinabi niya, Kanino natin ihahambing ang kaharian ng Dios, at sa anong talinghaga natin ito irerepresenta

31 Ito ay parang buto ng mustasa: kapag ito ay naihasik sa lupain, ito ang pinakamaliit sa lahat ng binhi sa lupa.

32 At pagka ito'y naihasik, ay sumisibol at lumalaki nang mas malaki kaysa sa lahat ng mga palumpong, at nagbubunga ng malalaking sanga, upang ang mga ibon sa langit ay makatahan sa ilalim ng lilim nito.

33 At sa pamamagitan ng maraming gayong talinghaga ay sinabi niya sa kanila ang salita ayon sa kanilang naririnig.

34 At hindi siya nagsalita sa kanila nang walang talinghaga, kundi nang sila'y mag isa, ipinaliwanag niya ang lahat sa kaniyang mga alagad.

35 At nang araw ding iyon sa gabi ay sinabi niya sa kanila, "Tumawid tayo sa kabilang dako."

36 At kanilang pinayaon ang bayan, at siya'y kanilang inalis habang siya'y nasa daong, at may mga ibang sasakyang dagat na kasama niya.

37 At isang malaking ipo ipo ang bumangon, at ang mga alon ay humampas sa daong, kaya't ang barko ay napuno na.

38 At siya'y nasa likuran ng daong, natutulog sa unan. At ginising nila siya at sinabi sa kanya, "Guro, hindi mo ba hinihiling na kami ay mapahamak?"

39 At siya'y tumayo at pinagsabihan ang hangin, at sinabi sa dagat, "Tahimik ka at manahimik ka." At ang hangin ay namatay pababa, at nagkaroon ng isang malakas na katahimikan.

40 At sinabi niya sa kanila, "Bakit kayo natatakot Paano nga kayo walang pananampalataya?

41 At sila'y natakot na mainam, at nagsabi sa kanilang sarili, "Sino siya." Maging hangin at dagat ay masunurin sa kanya!

5

1 At sila'y nagsiparoon sa kabilang dako ng dagat, sa dako ng mga Geraseneo.

2 At nang siya'y bumaba sa barko, kaagad na tumakbo ang isang lalaking may maruming espiritu sa mga libingan upang salubungin siya,

3 na may tirahan sa mga lungga ng libing. At walang sinuman ang makagapos pa sa kanya, maging ng mga tanikala;

4 Sapagka't siya'y madalas na iginapos ng mga gapos at mga tanikala, at sinira ang mga tanikala at giniling ang mga gapos at walang sinuman ang makapipigil sa kaniya.

5 At siya ay palaging, araw at gabi, sa mga lungga ng libing at sa mga bundok, na sumisigaw at hinahampas ang kanyang sarili ng mga bato.

6 Ngunit nang makita niya si Jesus mula sa malayo, tumakbo siya sa kanya at nagpatirapa sa harap niya, sumisigaw nang malakas, na sinasabi,

7 "Ano ang gusto mo sa akin, Oh Jesus, Anak ng Kataastaasan Isinusumpa ko sa inyo ng Diyos na huwag ninyo akong pahirapan!

8 Sapagkat sinabi niya sa kanya, "Lumabas ka, kayong maruming espiritu, mula sa lalaki.

9 At tinanong niya siya, "Ano ang pangalan mo." At sumagot siya, "Legion ang pangalan ko; kasi marami tayo.

10 At nagmakaawa siya kay Jesus na huwag silang paalisin sa lugar.

11 At may isang malaking kawan ng mga baboy sa pastulan sa bundok.

12 At ang mga maruming espiritu ay nagmakaawa sa kaniya, na nagsasabi, "Hayaan mo kaming pumunta sa mga baboy."

13 At pinayagan niya silang gawin iyon. Nang magkagayo'y lumabas ang mga maruming espiritu at nagsipasok sa mga baboy, at itinapon ng bakahan ang kanilang sarili sa dalisdis patungo sa dagat, nguni't may dalawang libo sa kanila, at sila'y nalunod sa dagat.

14 At ang kanilang mga pastor ay tumakas at ipinahayag ito sa lunsod at sa bayan. At sila'y lumabas upang tingnan ang nangyari,

15 at lumapit kay Jesus, at nakita nila siya na inaari ng mga maruming espiritu, na nakaupo roon, nakadami at

makatuwiran, at natatakot.

16 At sinabi sa kanila ng mga nakakita nito ang nangyari sa taong sinasapian ng demonyo, at tungkol sa mga baboy.

17 At sila'y nagsimula at siya'y pinalabas sa kanilang rehiyon.

18 At nang siya'y pumasok sa barko, ang lalaking may ari ng demonyo ay nagmakaawa sa kaniya na pahintulutan siyang manatili sa kaniya.

19 Ngunit ayaw siyang payagan ni Jesus, sa halip ay sinabi sa kanya, "Pumasok ka sa iyong bahay na may sariling bahay at sabihin mo sa kanila kung gaano karaming kabutihan ang ginawa sa iyo ng Panginoon, at kung gaano ka naawa sa Panginoon."

20 At siya'y yumaon at nagsimulang ipahayag sa Sampung Lungsod kung gaano kalaki ang kabutihang ginawa ni Jesus sa kaniya, at ang lahat ay namangha.

21 At nang si Jesus ay muling maglayag sa daong, maraming tao ang nagtipon sa kaniya, at siya'y nasa tabi ng dagat.

22 Nang magkagayo'y dumating ang isa sa mga pinuno ng sinagoga na nagngangalang Jairo. At nang makita niya si Jesus, siya ay nagpatirapa sa kanyang paanan

, 23 at nagmakaawa sa kanya nang taimtim, na sinasabi, "Ang aking anak na babae ay namamatay na ikaw ay lalapit at ipapatong mo ang iyong mga kamay sa kanya, upang siya ay gumaling at mabuhay."

24 At siya'y sumama sa kaniya, at maraming tao ang sumunod sa kaniya at sila'y nangahikayat sa kaniya.

25 At may isang babae na labindalawang taon nang may daloy ng dugo,

26 at nagdusa nang labis mula sa maraming doktor, at ginugol ang buong ari arian niya rito, at wala itong silbi sa kanya, kundi mas masahol pa ito sa kanya.

27 Nang marinig niya ang tungkol kay Jesus, nanggaling siya sa likuran ng mga tao at hinawakan ang damit nito.

28 Sapagkat sinabi niya sa sarili, "Kung mahahawakan ko lamang ang kanyang mga damit, gagaling ako."

29 At kaagad na natuyo ang bukal ng kaniyang dugo, at naramdaman niya sa kaniyang katawan na siya'y gumaling sa kaniyang salot.

30 At agad na naramdaman ni Jesus sa kanyang sarili na ang kapangyarihan ay lumabas sa kanya, at siya ay tumalikod sa karamihan at sinabi, "Sino ang humipo sa aking mga damit

"31 At sinabi sa kaniya ng kaniyang mga alagad, "Nakikita mo na pinipilit ka ng mga tao, at sinasabi mo, 'Sino ang humipo sa akin '

32 At hinanap niya sa paligid ang gumawa nito.

33 Datapuwa't natakot at nanginig ang babae, sapagkat nalaman niya ang nangyari sa kaniya, at lumapit at nagpatirapa sa harap niya, at sinabi sa kaniya ang lahat ng katotohanan.

34 At sinabi niya sa kaniya, "Anak ko, ang iyong pananampalataya ay nagpagaling sa iyo yumaon ka nang payapa, at gumaling ka sa iyong salot."

35 Habang nagsasalita pa siya, may mga lumabas sa bahay ng pinuno ng sinagoga at sinabi, "Patay na ang anak mo bakit mo pa ginugulo ang Guro "

36 Ngunit si Jesus, habang nakikinig sa sinabi, ay sinabi sa pinuno, "Huwag kang matakot, manampalataya ka lamang."

37 At wala siyang pinayagang sumama sa kanya maliban kina Pedro, Santiago, at Juan na kapatid ni Santiago.

38 At sila'y nagsiparoon sa bahay ng punong bayan, at kaniyang nakita ang kaguluhan, at kung paanong sila'y umiyak at nangagsisigaw ng labis.

39 At pumasok siya at sinabi sa kanila, "Bakit kayo nag aaway at umiiyak Ang bata ay hindi namatay, ngunit natutulog. At pinagtawanan nila siya.

40 At pinalayas niya silang lahat, at isinama ang ama ng bata, at ang ina, at ang mga kasama niya, at pumasok sa kinalalagyan ng bata,

41 at hinawakan ang kamay ng bata, at sinabi sa kaniya, "Talitha kumi," na isinalin, "Dalaga, sinasabi ko sa iyo, bumangon ka."

42 At kaagad na tumayo ang batang babae at naglakad sa palibot, nguni't siya'y labindalawang taong gulang. At hindi nagtagal ay nakilabot sila nang hindi nasusukat.

43 At mahigpit niyang iniutos sa kanila na walang makaalam, at sinabi sa kanila na bigyan siya ng pagkain.

6

1 At siya'y lumabas at dumating sa kaniyang bayang tinubuan at sumunod sa kaniya ang kaniyang mga alagad.

2 At nang dumating ang Sabbath, ay nagsimula siyang magturo sa sinagoga. At ang karamihan ng tao na nakikinig ay namangha, at sinabi nila, "Saan ito nanggaling?" At anong karunungan ang ibinigay sa kanya? At gayong mga makapangyarihang gawa na ginagawa ng kanyang mga kamay!

3 Hindi ba't siya ang karpintero, na anak ni Maria, at kapatid ni Santiago, at ni Joses, at ni Judas, at ni Simon

Hindi ba't nandito rin ang mga kapatid niya sa atin At sila ay nagdamdam sa kanya.

4 At sinabi ni Jesus sa kanila, "Ang isang propeta ay hindi gaanong pinahahalagahan kaysa sa kaniyang sariling bayan, at sa kaniyang mga kamag anak, at sa kaniyang bahay.

5 At wala siyang magawa kahit isang gawa doon, kundi ipinatong niya ang kanyang mga kamay sa ilang maysakit at pinagaling sila.

6 At siya'y namangha sa kanilang kawalang pananampalataya. At siya'y lumibot sa mga nayon at nagturo.

7 At tinawag niya ang labindalawa sa kaniya, at sila'y itinaas, at sinugo silang dalawa at dalawa, at binigyan sila ng kapangyarihan sa mga maruming espiritu

, 8 at iniutos sa kanila na huwag magdala ng anoman sa kanilang paglalakbay maliban sa tungkod, walang tinapay, walang supot, walang salapi sa kanilang mga sinturon,

9 kundi sapatos sa kanilang mga paa. at upang hindi sila magsuot ng dalawang tunika.

10 At sinabi niya sa kanila, "Saan man kayo pumasok sa isang bahay, manatili kayo roon hanggang sa kayo ay umalis."

11 At kung hindi kayo tinanggap o narinig, lumabas kayo sa lugar at iling ang alabok sa inyong mga paa bilang patotoo sa kanila.

12 At sila'y lumabas at nangaral na magsisi,

13 at pinalayas ang maraming masasamang espiritu, at pinahiran ng langis ang maraming maysakit, at pinagaling sila.

14 At ito ay dumating sa harap ni Haring Herodes, sapagkat ang pangalan ni Jesus ay kilala na ngayon. At sinabi ng mga tao, "Si Juan Bautista ay nagbangon mula sa mga patay; kaya nga ginagawa niya ang mga ganyang gawa.

15 Asin an iba nagsabi: "Siya si Elias," asin an iba nagsabi: "Siya ay propeta na katulad ng isa sa mga propeta."

16 Nang marinig ito ni Herodes, sinabi niya, "Si Juan, na pinugutan ko ng ulo, ay nagbangon."

17 Sapagka't siya, si Herodes, ay nagsugo at sinunggaban si Juan at ibinilanggo siya alang alang kay Herodias, ang asawa ng kaniyang kapatid na si Felipe, sapagkat siya ang kanyang kinuha bilang asawa.

18 Sapagkat sinabi ni Juan kay Herodes, "Hindi tama na mapasaiyo ang asawa ng iyong kapatid."

19 Ngunit tinugis siya ni Herodias, at nais siyang patayin, ngunit hindi niya magawa.

20 Sapagka't natakot si Herodes kay Juan, sapagka't nalalaman niya na siya'y isang taong mapagpaumanhin at banal, at iningatan niya siya at nang marinig niya siya, ay naging lubhang hindi mapakali, gayon ma'y nagustuhan niyang pakinggan siya.

21 At dumating ang isang araw na bukas, nang magbigay si Herodes ng pagkain sa kaniyang kaarawan sa kaniyang mga dakilang tauhan at sa mga pinuno at sa mga pinakamarangal sa Galilea.

22 Nang magkagayo'y pumasok ang anak na babae ni Herodias at sumayaw, at natuwa si Herodes at ang mga nakaupo sa hapag. Pagkatapos ay sinabi ng Hari sa batang babae, "Itanong mo sa akin kung ano ang gusto mo, at ibibigay ko ito sa iyo."

23 At sumumpa siya ng sumpa sa kanya, "Anuman ang hilingin mo sa akin, ibibigay ko sa iyo, hanggang sa kalahati ng aking kaharian."

24 At siya'y lumabas at sinabi sa kaniyang ina, "Ano ang aking itatanong " Sabi niya, "Ang ulo ni Juan Bautista."

25 At agad siyang pumasok nang nagmamadali sa hari, at nagtanong, na sinasabi, "Gusto kong ibigay mo sa akin ang ulo ni Juan Bautista sa isang pinggan sa oras na ito."

26 At ang hari ay labis na nalungkot, nguni't dahil sa sumpa at sa mga nakaupo sa hapag, ay hindi niya pinayagan silang gumawa ng maling kahilingan.

27 Agad na isinugo ng hari ang berdugo at iniutos na dalhin dito ang kanyang ulo. Siya'y yumaon at pinugutan ng ulo sa bilangguan

, 28 at dinala ang kanyang ulo sa isang pinggan, at ibinigay sa batang babae, at ibinigay ng babae sa kanyang ina.

29 At nang marinig ito ng kaniyang mga alagad, ay lumapit sila at kinuha ang kaniyang bangkay at inihimlay sa isang libingan.

30 At ang mga apostol ay nagtipon sama sama kasama ni Jesus at sinabi sa kaniya ang lahat ng kanilang ginawa at itinuro.

31 At sinabi niya sa kanila, "Mag isa kayo sa isang malungkot na lugar at magpahinga kayo nang kaunti.

Sapagkat marami sa kanila, na paminsan-minsan ay nagpupunta; at wala silang sapat na oras para kumain.

32 At sila'y naglayag sa isang daong patungo sa isang malungkot na dako nang mag isa.

33 At nakita sila ng mga tao na paalis, at marami ang nakapansin nito, at tumakbo roon na naglalakad mula sa lahat ng bayan, at nauna sa kanila.

34 At si Jesus ay nagliwanag at nakita ang mga dakilang tao, at siya'y naawa sa kanila, sapagka't sila'y parang mga tupang walang pastol. At nagsimula siya ng mahabang sermon.

35 Nang halos lumipas na ang araw, lumapit sa kanya ang kanyang mga alagad at sinabi, "Ito ay mapanglaw

dito, at ang araw ay malapit nang lumipas;

36 Iwan mo sila sa inyo, at maaari silang maglibot sa mga bukid at mga nayon, at bumili ng tinapay para sa kanilang sarili.

37 Ngunit sumagot siya at sinabi sa kanila, "Binibigyan ninyo sila ng makakain." At sinabi nila sa kanya, "Tayo nga ba ay lalakad at bibili ng tinapay sa halagang dalawang daang pirasong pilak at bibigyan sila ng makakain?"

38 Ngunit sinabi niya sa kanila, "Ilan ba ang tinapay ninyo Pumunta ka at tingnan mo! At nang ma explore nila ito, sinabi nila, "Lima at dalawang isda."

39 At inutusan niya silang lahat na humiga sa luntiang damo sa pamamagitan ng mesa.

40 At sila'y umupo nang magkakagrupong isang daan at limampung.

41 At kinuha niya ang limang tinapay at dalawang isda, at tumingala sa langit, nagpasalamat, at pinagputolputol ang mga tinapay, at ibinigay sa mga alagad, na kanilang inilatag sa harap nila at hinati niya ang dalawang isda sa kanilang lahat.

42 At silang lahat ay kumain at nabusog.

43 At sila'y nagtaas sa mga bato, labing dalawang basket na puno, at ng mga isda.

44 At ang mga kumain ng mga tinapay ay limang libong lalake.

45 At kaagad niyang hinimok ang kanyang mga alagad na pumasok sa daong at akayin sila sa harap niya sa Betsaida, hanggang sa siya ay umalis sa mga tao.

46 At nang sila'y kanyang iwan, ay umakyat siya sa isang bundok upang manalangin.

47 At nang kinagabihan ay nasa gitna ng dagat ang daong, at siya'y nag iisa sa lupa.

48 At nakita niya na sila ay nangangailangan ng pagsagwan, sapagkat ang hangin ay laban sa kanila. At nang mga ikaapat na pagpupuyat ng gabi ay lumapit siya sa kanila, at lumakad sa dagat

, 49 at nais niyang dumaan sa kanila. At nang makita nila siyang naglalakad sa dagat, inakala nilang multo, at sumigaw;

50 Sapagka't nakita siyang lahat at nangatakot. Ngunit kaagad siyang nagsalita sa kanila at sinabi sa kanila, "Magsaya kayo, ako nga; Huwag matakot!

51 At siya'y sumakay sa daong na kasama nila, at ang hangin ay namatay pababa. At sila ay nangilabot nang hindi nasusukat;

52 Sapagka't hindi sila naging mas makatuwiran tungkol sa mga tinapay, kundi ang kanilang mga puso ay tumigas.

53 At nang sila'y maglayag na sa ibabaw, ay nagsiparoon sila sa dalampasigan sa Galilea at lumapag.

54 At nang sila'y bumaba sa daong, ay agad siyang nakilala ng bayan,

55 at tumakbo sa buong lupain, na nagsimulang buhatin ang mga maysakit sa mga higaan, kung saan narinig nila na siya'y naroroon.

56 At saan man siya pumasok sa mga nayon, mga bayan, at mga bukid, ay inilalagay nila ang maysakit sa palengke, at nagmakaawa sa kaniya na hawakan maging ang laylayan ng kaniyang damit at ang lahat ng humipo sa kaniya ay gumaling.

7

1 At ang mga Fariseo at ang ilan sa mga eskriba na nanggaling sa Jerusalem ay nagtipon sama sama sa kaniya. 2 At nakita nila ang ilan sa kaniyang mga alagad na kumakain ng kanilang tinapay na may maruming mga kamay, ibig sabihin, nang hindi naghuhugas ng kanilang mga kamay. 3 Sapagka't ang mga Fariseo at ang lahat ng mga Judio ay hindi kumakain, maliban kung maghugas sila ng kanilang mga kamay ng isang dakot na tubig, at sa gayon ay ingatan ang mga palatuntunan ng mga matanda. 4 At paglabas nila sa palengke, Huwag kang kakain, unless maghugas ka ng sarili. At marami pang ibang bagay na ipinalagay nilang panatilihin, tulad ng: paghuhugas ng mga sisidlang inumin at mga pitsel at kaldero. 5 Nang magkagayo'y tinanong siya ng mga Fariseo at ng mga eskriba, "Bakit hindi lumalakad ang inyong mga alagad ayon sa mga palatuntunan ng mga matanda, kundi kumakain ng kanilang tinapay na may maruming mga kamay " 6 At sinabi niya sa kanila, "Si Isaias ay nagpropesiya nang napakadelikado tungkol sa inyo na mga mapagpaimbabaw, gaya ng nasusulat, "Ang bayang ito ay nagpaparangal sa akin ng kanilang mga labi ngunit ang kanilang mga puso ay malayo sa akin. 7 Walang kabuluhan ang paglilingkod nila sa akin, sapagkat itinuturo nila ang gayong mga aral, na walang iba kundi ang mga utos ng mga tao." 8 Tinalikuran ninyo ang utos ng Diyos at sinusunod ninyo ang mga palatuntunan ng mga tao. 9 At sinabi niya sa kanila, "Sinusunod ninyo nang napakaingat ang utos ng Diyos, upang matupad ninyo ang inyong mga palatuntunan. 10 Sapagkat sinabi ni Moises, "Igagalang mo ang iyong ama at ina," at "Ang sinumang sumumpa sa ama o ina ay mamamatay."

11 Ngunit sinasabi mo, 'Kung ang sinuman ay magsasabi sa iyong ama o ina, 'Korbab, ibig sabihin, isang handog,' ay magiging kung ano ang dapat na dumating sa iyo mula sa akin, 12 hindi mo hahayaan na gumawa siya ng anumang bagay para sa kanyang ama o sa kanyang ina mula ngayon, 13 at kaya aalisin mo ang salita ng Diyos sa pamamagitan ng iyong mga palatuntunan na iyong ginawa, at marami kang ginagawa sa mga katulad nito. 14 At tinawag niya muli ang mga tao sa kanya at sinabi sa kanila, Makinig kayo sa akin, kayong lahat, at

unawain ito! 15 Walang pumapasok sa tao mula sa labas na makapagpaparumi sa kanya; Ngunit ang lumalabas sa tao ay siyang nagpaparumi sa tao. 16 17 At nang siya'y pumasok sa bahay ng mga tao, ay tinanong siya ng kaniyang mga alagad tungkol sa talinghagang ito. 18 At sinabi niya sa kanila, "Ganyan ba kayo kamangmang Hindi ba ninyo namamalayan na lahat ng pumapasok sa tao mula sa labas ay hindi maaaring magparumi sa kanya? 19 Sapagka't hindi ito pumapasok sa kaniyang puso, kundi sa kaniyang tiyan, at lumalabas sa natural na landas. Kaya idineklara niyang dalisay ang lahat ng pagkain. 20 At sinabi niya, "Ang anumang lumalabas sa tao ay nagpaparumi sa tao; 21 Sapagka't mula sa loob, mula sa puso ng mga tao, ay nagmumula ang masasamang kaisipan, pakikiapid, pagnanakaw, pagpatay, 22 pangangalunya, kasakiman, malisya, katusuhan, kasayahan, inggit, kalapastanganan, kapalaluan, kamangmangan. 23 Ang lahat ng masasamang bagay na ito ay nagmumula sa loob at nagpaparumi sa tao. 24 At siya'y bumangon at yumaon sa rehiyon ng Tiro, at pumasok sa isang bahay, at ayaw ipaalam sa kanino man, gayon ma'y hindi siya maaaring manatiling nakatago. 25 Datapuwa't kaagad na narinig ng isang babae tungkol sa kaniya, na ang munting anak na babae ay may maruming espiritu, at siya'y lumapit at nagpatirapa sa kaniyang paanan; 26 Ngayon ay may isang babaeng Griyego na taga Sirophoenicia, at nagmakaawa siya sa kanya na palayasin ang masamang espiritu mula sa kanyang anak na babae. 27 Ngunit sinabi ni Jesus sa kaniya, "Hayaan mo munang pakainin ang mga bata; hindi maganda ang pagkuha ng tinapay ng mga bata at itapon sa mga aso. 28 Ngunit sumagot siya at sinabi sa kanya, "Oo, Panginoon; pero kumakain pa rin ang mga aso sa ilalim ng mesa mula sa mga crumbs ng mga bata. 29 At sinabi niya sa kaniya, "Dahil sa salitang ito, yumaon ka; lumabas na ang masamang espiritu sa anak mo. 30 At siya'y pumasok sa kaniyang bahay, at nasumpungan niya ang bata na nakahiga sa higaan, at ang masamang espiritu ay lumabas. 31 At nang siya'y muling lumayo sa rehiyon ng Tiro, ay dumating siya sa Sidon sa Dagat ng Galilea, sa gitna ng rehiyon ng Sampung Lunsod. 32 At dinala nila sa kaniya ang isang bingi at pipi at sila'y nagmakaawa sa kaniya na ipatong ang kaniyang kamay sa kaniya. 33 At siya'y tinanggap niya nang espesyal mula sa mga tao, at ipinasok ang kaniyang mga daliri sa kaniyang mga tainga, at hinawakan ang kaniyang dila ng laway, 34 at tumingin sa langit, at nagbuntong hininga, at sinabi sa kaniya, "Hephatha!" ibig sabihin: Buksan mo! 35 At kaagad na nabuksan ang kaniyang mga tainga, at ang lubid ng kaniyang dila ay nakawala, at siya'y nagsalita ng tama. 36 At iniutos niya sa kanila na huwag sabihin kaninuman. Pero habang mas pinagbawalan niya, mas lalo nilang ikinakalat ito. 37 At sila ay namangha nang hindi nasusukat, na nagsasabi, "Mabuti ang ginawa niya sa lahat ng bagay; pinapakinggan niya ang mga bingi at nagsasalita ang mga pipi.

8

- 1 Sa panahong maraming tao at wala silang makakain, tinawag ni Jesus ang mga alagad sa kanya at sinabi sa kanila,
- 2 "Naaawa ang mga tao sa akin, sapagkat tatlong araw na silang kasama ko at wala silang makakain.
- 3 At kung pababayaang ko silang umuwi na walang pagkain, sila'y manghihina sa daan, sapagka't ang ilan ay nanggaling sa malayo.
- 4 Sumagot sa kanya ang kanyang mga alagad, "Paano sila mapapakain ng tinapay dito sa ilang "
- 5 At tinanong niya sila, "Ilang tinapay ang mayroon kayo " Sabi nila, "Pito."
- 6 At inutusan niya ang bayan na humiga sa lupa. At kinuha niya ang pitong tinapay, nagpasalamat, at pinagputolputol, at ibinigay sa kaniyang mga alagad, upang kanilang maiharap at kanilang iniharap sa bayan.
- 7 At sila'y may ilang maliliit na isda at siya'y nagpasalamat sa kanila, at iniutos na iharap ang mga ito.
- 8 Ngunit sila'y kumain at nabusog, at dinampot ang natitirang mga piraso, pitong basket.
- 9 At may mga apat na libo, at pinayaon niya sila.
- 10 At kaagad siyang pumasok sa daong kasama ang kanyang mga alagad at dumating sa rehiyon ng Dalmanutha.
- 11 At lumabas ang mga Fariseo at nagsimulang makipagtalo sa kaniya, na tinutukso siya at humingi sa kaniya ng tanda mula sa langit.
- 12 At siya'y nagdaing sa kaniyang espiritu, na sinasabi, "Bakit naghahanap ng tanda ang lahing ito Tunay na sinasabi Ko sa inyo, walang tanda ang ibibigay sa henerasyong ito.
- 13 At iniwan niya sila at muling sumakay sa barko at naglayag sa tapat.
- 14 At nakalimutan nilang magdala ng tinapay, at wala nang higit pa sa kanilang dala sa barko kundi isang tinapay.
- 15 At iniutos niya sa kanila, na sinasabi, "Tingnan ninyo at mag ingat kayo sa lebadura ng mga Fariseo at sa lebadura ni Herodes.
- 16 At sila'y nag iisip pabalik balik, at nagsabi sa isa't isa, "Ito ang katotohanan na wala kaming tinapay."
- 17 At nakita ito ni Jesus at sinabi sa kanila, "Bakit kayo nag aalala na wala kayong tinapay Hindi mo pa ba naiintindihan at hindi mo pa naiintindihan Mayroon ka bang matigas na puso sa loob mo?
- 18 May mga mata ka at hindi nakakakita? may mga tainga, at hindi nakakarinig? At hindi ba ninyo naaalala,
- 19 Nang aking putulin ang limang tinapay sa limang libo, ilang basket na puno ng mga pira piraso ang iyong pinulot Sabi nila, "Labindalawa."

20 Nang aking basagin ang pito sa apat na libo, ilang basket na puno ng mga piraso ang iyong pinulot Sabi nila, "Pito."

21 At sinabi niya sa kanila, "Hindi pa ba ninyo nauunawaan

22 At sila'y nagsiparoon sa Betsaida. At dinala nila sa kaniya ang isang bulag, at nagmakaawa sa kaniya na siya'y hawakan.

23 At hinawakan niya ang kamay ng lalaking bulag at inakay palabas ng nayon, at nilagyan ng laway ang kanyang mga mata, at ipinatong ang kanyang mga kamay sa kanya, at tinanong siya, "May nakikita ka ba "

24 At tumingala siya at nagsabi, "Nakikita ko ang mga taong naglalakad na parang nakakita ako ng mga puno.

25 Pagkatapos ay muling ipinatong niya ang kanyang mga kamay sa kanyang mga mata. Pagkatapos ay nakita niya nang malinaw, at naitama muli, at nakita ang lahat nang malinaw.

26 At pinauwi niya siya at sinabi, "Huwag kang pumunta sa nayon."

27 At umalis si Jesus kasama ang kaniyang mga alagad sa mga nayon na malapit sa Cesarea Filipos. At sa daan ay tinanong niya ang kanyang mga alagad at sinabi sa kanila, "Sino ang sinasabi ng mga tao na ako "

28 Sumagot sila, "Sinasabi nila na ikaw ay si Juan Bautista sinasabi ng ilan na ikaw ay si Elias sinasabi ng ilan na isa ka sa mga propeta."

29 At sinabi niya sa kanila, "Ngunit sino ang sinasabi ninyong ako " Pagkatapos ay sumagot si Pedro at sinabi sa kanya, "Ikaw ang Cristo!"

30 At pinagbantaan niya sila, upang hindi sila magsalita tungkol sa kaniya.

31 At nagsimula siyang magturo sa kanila, "Ang Anak ng Tao ay kailangang magdusa nang labis, at itakwil ng mga matanda, at ng mga punong saserdote, at ng mga eskriba, at papatayin, at pagkaraan ng tatlong araw ay muling magbabangon."

32 At siya'y nagsalita tungkol dito nang malaya at hayagan. At dinala siya ni Pedro sa isang tabi at nagsimulang lumaban sa kanya.

33 Ngunit lumingon siya at tumingin sa kanyang mga alagad, at pinagsabihan si Pedro, na sinasabi, "Lumayo ka sa akin, Satanas, sapagkat hindi mo ibig sabihin ang banal, kundi kung ano ang tao."

34 At tinawag niya ang mga tao at ang kanyang mga alagad sa kanya at sinabi sa kanila, "Sinuman ang nais na sumunod sa akin, ipagkait niya ang kanyang sarili at pasanin ang kanyang krus at sumunod sa akin."

35 Sapagka't ang sinomang nagnanais na pangalagaan ang kaniyang buhay ay mawawalan nito, at ang sinumang mawawalan ng kaniyang buhay dahil sa akin at alang alang sa ebanghelyo ay mananatili rito.

36 Sapagka't ano ang pakinabang ng tao kung matamo niya ang buong sanlibutan at mawawala ang kanyang kaluluwa

37 Sapagka't ano ang maibibigay ng tao upang tubusin ang kaniyang kaluluwa

38 Ngunit ang sinumang mahiya sa akin at sa aking mga salita sa apostatang at makasalanang salinlahing ito, ang Anak ng Tao ay mapapahiya rin sa kanya kapag siya ay dumating sa kaluwalhatian ng kanyang Ama kasama ang mga banal na anghel.

9

1 At sinabi niya sa kanila, "Katotohanan sinasabi ko sa inyo, may ilang nakatayo rito na hindi makakatikim ng kamatayan hangga't hindi nila nakikita ang kaharian ng Diyos na dumarating na may kapangyarihan." 2 At pagkaraan ng anim na araw ay isinama ni Jesus sina Pedro, Santiago, at Juan, at inakay sila sa isang mataas na bundok, sila lamang, at nagbagong anyo sa harap nila. 3 At ang kaniyang mga damit ay naging maliwanag na maputi, bilang walang bleacher sa lupa ay maaaring gumawa ng mga ito kaya puti. 4 At nagpakita si Elias sa kanila kasama ni Moises, at sila'y nagsalita kay Jesus. 5 At si Pedro ay nagsimula at sinabi kay Jesus, "Rabbi, mabuti para sa amin na makarating dito." At gagawa kami ng tatlong tabernakulo, isa para sa inyo, isa para kay Moises, at isa para kay Elias. 6 Datapuwa't hindi niya nalalaman ang kaniyang sinasabi; kasi nadismaya sila. 7 At isang ulap ang dumating at sila'y nalilim. At isang tinig ang lumabas mula sa ulap, na nagsasabi, "Ito ang aking pinakamamahal na anak; maririnig ninyo ito! 8 At biglang, habang tinitingnan nila ang kanilang paligid, wala silang nakitang kasama kundi si Jesus lamang. 9 Ngunit nang sila ay bumababa mula sa bundok, inutusan sila ni Jesus na huwag sabihin sa kaninuman ang kanilang nakita hanggang sa bumangon ang Anak ng Tao mula sa mga patay. 10 At tinupad nila ang kanilang salita, at nagtanong sa isa't isa, "Ano ang ibig sabihin, ang pagkabuhay na maguli mula sa mga patay "

11 At tinanong nila siya, na sinasabi, "Sinasabi ng mga eskriba na si Elias ay dapat mauuna." 12 Ngunit sinabi niya sa kanila, "Oo, mauuna si Elias at muling ilalagay ang lahat." At paano nasusulat ang tungkol sa Anak ng Tao, na siya ay magdurusa nang labis at hamakin? 13 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, si Elias ay dumating na, at ginawa nila sa kaniya ang kanilang nais, gaya ng nasusulat tungkol sa kaniya. 14 At sila'y nagsiparoon sa mga alagad, at nakita nila ang maraming tao sa palibot nila, at mga eskriba na nakikipagtalo sa kanila. 15 At pagkakita sa kaniya ng buong bayan, ay nangatakot sila, at tumakbo upang salubungin siya. 16 At tinanong niya sila, "Bakit kayo nakikipagtalo sa kanila " 17 At sumagot ang isa sa mga tao, "Guro, dinala ko sa inyo ang aking anak, na may espiritung walang salita." 18 At kung saan siya nahuli, ay pinupunit niya siya; at siya foams at

nangngangalit ang kanyang mga ngipin at nagiging matigas. At ako'y nagsalita sa inyong mga alagad na siya'y kanilang pinalayas, at hindi nila nagawa. 19 Ngunit sumagot siya sa kanila at sinabi, "O lahing hindi mananampalataya, hanggang kailan ako makakasama ninyo Hanggang kailan ko kayo matitiis Dalhin siya dito sa akin! 20 At dinala nila siya sa kaniya. At pagkakita sa kanya ng Espiritu, pinunit niya ito. At siya ay nahulog sa lupa at gumulong at foamed. 21 At tinanong ni Jesus ang Ama, "Kailan pa nangyari sa kaniya ang ganito " Sabi niya, "Mula pagkabata." 22 At maraming beses niyang itinaapon siya sa apoy at sa tubig, upang siya'y patayin. Ngunit kung may magagawa kayo, maawa kayo sa amin at tulungan kami! 23 At sinabi sa kaniya ni Jesus, "Paano mo sasabihin, 'May magagawa ka ba '" Lahat ng bagay ay posible sa kanya na naniniwala. 24 Agad na sumigaw ang ama ng bata at sinabi, "Naniniwala ako; tulungan ang aking kawalang-paniniwala! 25 Kaya nang makita ni Jesus na ang mga tao ay tumatakbo papunta sa kanya, pinagsabihan niya ang maruming espiritu at sinabi sa kanya, "Ikaw na espiritong pipi at bingi, iniuutos ko sa iyo na lumabas ka rito, at huwag ka nang pumasok pa rito." 26 Pagkatapos ay sumigaw siya at pinunit siya at lumabas. At ang bata ay naging parang patay na, kaya't sinabi ng karamihan, "Siya ay patay na." 27 Ngunit hinawakan siya ni Jesus sa kamay at itinaas, at siya'y tumayo. 28 At nang siya'y umuwi, siya'y tinanong ng kanyang mga alagad na nag iisa, "Bakit hindi namin siya maitaboy " 29 At sinabi niya, "Ang ganitong uri ay maaaring lumabas sa pamamagitan ng walang iba kundi panalangin at pag aayuno." 30 At sila'y lumayo roon at dumaan sa Galilea. at ayaw niyang may makaalam. 31 Sapagkat tinuruan niya ang kanyang mga alagad at sinabi sa kanila, "Ang Anak ng Tao ay ibibigay sa mga kamay ng mga tao, at papatayin nila siya; at kung siya ay mapatay, siya ay babangon pagkatapos ng tatlong araw. 32 Ngunit hindi nila naunawaan ang salita at natakot silang magtanong sa kanya. 33 At sila'y nagsiparoon sa Capernaum. At nang nasa bahay na siya, tinanong niya sila, "Ano ang nakipag-ayos sa isa't isa sa daan?" 34 Datapuwa't sila'y nanahimik; sapagkat nakipagnegosasyon na sila sa isa't isa sa daan na magiging pinakadakila. 35 At umupo siya at tinawag ang labindalawa, at sinabi sa kanila, "Kung nais ng sinuman na maging una, siya ay magiging huli sa lahat at sa lahat ng mga alipin." 36 At kumuha siya ng isang bata, at inilagay sa gitna nila, at niyakap ito, at sinabi sa kanila, 37 "Ang sinumang tumatanggap ng gayong bata sa aking pangalan ay tumatanggap sa akin At ang tumatanggap sa akin ay hindi tumatanggap sa akin, kundi siya na nagsugo sa akin. 38 Sinabi sa kanya ni Juan, "Guro, nakita namin ang isang nagpapalayas ng masasamang espiritu sa iyong pangalan, ngunit hindi siya sumusunod sa amin; at pinagbawalan namin siya na gawin ito, dahil hindi niya kami sinusunod. 39 Ngunit sinabi ni Jesus, "Huwag ninyo siyang pagbawalan. Sapagkat walang sinumang gumagawa ng himala sa aking pangalan ang hindi magtatagal ay maaaring magsalita ng masama tungkol sa akin. 40 Ang hindi laban sa atin ay para sa atin. 41 Sapagka't sinumang magbibigay sa inyo ng isang sarong tubig sa aking pangalan, sapagkat kayo ay kay Cristo, katotohanang sinasabi ko sa inyo, hindi siya magiging walang gantimpala. 42 At sinumang makatisod sa isa sa maliliit na ito na naniniwala sa akin, mas mabuti para sa kanya na ang isang gilingang bato ay ibitin sa kanyang leeg at ihagis sa dagat. 43 Ngunit kung ang iyong kamay ang dahilan ng iyong pagkatisod, putulin mo ito. Mas mabuting pumasok ka sa buhay na parang lumpo kaysa magkaroon ng dalawang kamay at pumunta sa impiyerno, sa walang hanggang apoy, 44 . 45 Kung ang iyong paa ang dahilan ng iyong pagkatisod, putulin mo ito. Mas mabuting pumasok ka sa buhay na pilay kaysa sa may dalawang paa ka at ihagis sa impiyerno. 47 Kung ang iyong mata ang dahilan ng iyong pagkatisod, itapon mo ito. Mas mabuting pumasok ka sa kaharian ng Diyos nang may isang mata kaysa magkaroon ka ng dalawang mata at ihagis sa impiyerno. 48 kung saan ang uod nito ay hindi namamatay at ang apoy nito ay hindi napapatay. 49 Ang bawat isa ay kailangang maalat ng apoy. 50 Ang asin ay mabuti, ngunit kung ang asin ay maging mahina, ano ang magiging lasa nito Magkaroon ng asin sa iyo, at magkaroon ng kapayapaan sa isa't isa.

10

1 At siya'y umalis at dumating sa rehiyon ng Judea at sa kabila ng Jordan. At ang mga tao ay muling tumakbo sa kanya nang maraming tao, at gaya ng kanyang kaugalian, ay muli niyang tinuruan sila. 2 At lumapit sa kaniya ang mga Fariseo at tinanong siya kung maaaring diborsiyo ng isang lalaki ang kaniyang asawa, at siya'y sinubukan. 3 At sumagot siya at sinabi, "Ano ang iniutos sa inyo ni Moises " 4 Sinabi nila, "Pinayagan siya ni Moises na magsulat ng sertipiko ng diborsyo at magdiborsyo sa kanya." 5 At sinabi ni Jesus sa kanila, "Dahil sa katigasan ng inyong puso ay isinulat niya sa inyo ang utos na ito; 6 Ngunit mula sa simula ng paglikha ay nilikha sila ng Diyos na lalaki at babae. 7 Kaya't iiwan ng tao ang kanyang ama at ina, 8 at ang dalawa ay magiging isang laman. Kaya ngayon hindi na sila dalawa, kundi isang laman. 9 Ang pinagsama sama ng Diyos, huwag ihiwalay ng sinuman. 10 At sa bahay ay muling tinanong siya ng kaniyang mga alagad tungkol dito. 11 At sinabi niya sa kanila, "Ang sinumang magdiborsyo sa kaniyang asawa at magpakasal sa iba ay nangangalunya laban sa kaniya; 12 At kung ang isang babae ay humiwalay sa kaniyang asawa at mag asawa ng iba, siya'y nangangalunya. Binasbasan ni Jesus ang mga bata 13 At nagdala sila ng mga bata sa kaniya, upang mahawakan niya sila. Ngunit pinagsabihan sila ng mga alagad, . 14 Ngunit nang makita ito ni Jesus, nagalit siya at sinabi sa kanila, "Hayaan ninyong lumapit sa akin ang mga bata, at huwag ninyo silang pagbawalan sapagkat gayon ang kaharian ng Diyos. 15 Tunay na sinasabi ko sa inyo, ang sinumang hindi tumatanggap ng kaharian ng

Diyos na parang bata ay hindi papasok dito. 16 At niyakap niya siya, at ipinatong ang kaniyang mga kamay sa kaniya, at pinagpala siya. 17 At habang palabas siya sa daan, isa sa kanila ang tumakbo palapit sa kanya at lumuhod sa harapan niya at tinanong siya, "Mabuting Guro, ano ang gagawin ko upang magmana ng buhay na walang hanggan " 18 Ngunit sinabi ni Jesus sa kanya, "Bakit mo ako kinalulugdan " Walang sinuman ang mabuti kundi ang Diyos lamang. 19 Alam ninyo ang mga utos: "Huwag kayong papatay; Huwag kang makikiapid; Huwag kang magnakaw; hindi kayo magpapatotoo ng bulaang-katotohanan; wala kang manakawan; Igalang ang Ama at Ina." 20 At sinabi niya sa kaniya, "Guro, itinago ko ang lahat ng mga bagay na ito mula sa aking kabataan. 21 At tiningnan siya ni Jesus at minahal siya, at sinabi sa kanya, "May isang bagay na kulang sa iyo." Humayo ka, ibenta mo ang lahat ng mayroon ka, at ibigay mo sa mga dukha, at magkakaroon ka ng kayamanan sa langit, at halika, sumunod ka sa akin. 22 Ngunit hindi siya natuwa sa salita at umalis na malungkot. kasi marami siyang kalakal. 23 At tumingin si Jesus sa paligid niya at sinabi sa kanyang mga alagad, "Napakahirap para sa mayayaman na makapasok sa kaharian ng Diyos! 24 Ngunit namangha ang mga alagad sa kanyang sinabi. Ngunit sumagot muli si Jesus at sinabi sa kanila, "Mahal naming mga anak, napakahirap pumasok sa kaharian ng Diyos! 25 Mas madali para sa isang kamelyo na dumaan sa butas ng karayom kaysa sa isang mayaman na pumasok sa kaharian ng Diyos. 26 Ngunit lalo silang namangha, at nagsabi sa kanilang sarili, "Sino nga ba ang maliligtas " 27 Ngunit tiningnan sila ni Jesus at sinabi, "Hindi ito posible sa mga tao, ngunit hindi sa Diyos; sapagkat ang lahat ng bagay ay posible sa Diyos. 28 Nang magkagayo'y sumagot si Pedro at sinabi sa kaniya, "Narito, iniwan namin ang lahat at sumunod kami sa iyo. 29 Sinabi ni Jesus, "Tunay na sinasabi ko sa inyo, walang nag iiwan ng bahay o mga kapatid na lalaki o kapatid na babae o ina o ama o mga anak o bukid alang alang sa akin at alang alang sa ebanghelyo, 30 na hindi tumatanggap ng isang daang beses na bahay at mga kapatid na lalaki at babae at mga ina at mga bata at mga bukid sa gitna ng mga pag uusig, at buhay na walang hanggan sa daigdig na darating. 31 Ngunit marami ang magiging huli, na siyang mga nauna, at ang mga nauna ay ang mga huli. 32 At sila'y nasa daan paakyat sa Jerusalem; at si Jesus ay nauna sa kanila, at sila ay namangha; pero natakot ang mga sumunod sa kanya. At muli niyang dinala sa kaniya ang labindalawa at nagsimulang sabihin sa kanila ang mangyayari sa kaniya: 33 Narito, tayo'y aakyat sa Jerusalem, at ang Anak ng Tao ay ipapasa sa mga punong saserdote at mga eskriba, at hahatulan nila siya ng kamatayan at ibibigay siya sa mga Gentil. 34 Lalaitin nila siya at lalawayan at hahampasin at papatayin, at pagkaraan ng tatlong araw ay muling babangon siya. 35 Pagkatapos ay lumapit sa kanya sina Santiago at Juan na mga anak ni Zebedeo at sinabi, "Guro, nais naming gawin mo sa amin ang hinihiling namin sa iyo." 36 Sinabi niya sa kanila, "Ano ang gusto ninyong gawin ko para sa inyo 37 Sinabi nila sa kanya, "Bigyan mo kami upang kami ay makaupo ng isa sa iyong kanan at isa sa iyong kaliwa sa iyong kaluwalhatian." 38 Ngunit sinabi ni Jesus sa kanila, "Hindi ninyo alam ang hinihiling ninyo." Maaari mo bang inumin ang saro na aking iniinom, o mabinyagan sa bautismo na kasama ko sa pagbibinyag 39 Sinabi nila sa kanya, "Oo, kaya namin. At sinabi ni Jesus sa kanila, "linom ninyo ang saro na aking iniinom, at kayo ay mabibinyagan sa bautismo na kasama ko sa pagbibinyag; 40 Ngunit ang umupo sa aking kanan at sa kaliwa, hindi para sa akin na ibigay sa inyo, kundi kung kanino ito inihanda. 41 At nang marinig ito ng sangpu, ay nagalit sila kay Santiago at kay Juan. 42 Pagkatapos ay tinawag sila ni Jesus sa kanya at sinabi sa kanila, "Alam ninyo na ang mga makamundong prinsipal ay sumasalungat sa kanilang mga tao, at ang kanilang mga pinuno ay gumagawa ng karahasan sa kanila. 43 Ngunit hindi mangyayari sa inyo; subalit sinuman ang nais na maging dakila sa inyo, siya ay maging inyong tagapaglingkod; 44 At sinuman sa inyo ang nagnanais na maging una, ay maging alipin ng lahat. 45 Sapagka't maging ang Anak ng Tao ay hindi naparito upang paglingkuran, kundi upang maglingkod, at ibigay ang kaniyang buhay bilang pagtubos sa marami. Ang Bulag ng Jerico 46 At sila'y nagsiparoon sa Jerico. At nang siya ay lumayo sa Jerico, siya at ang kanyang mga disipulo at ang isang malaking pulutong, ay may isang lalaking bulag; Si Bartimeo, na anak ni Timeo, ay nasa tabi ng daan at nagmakaawa. 47 At nang marinig niya na si Jesus na taga Nazaret, ay nagsimula siyang sumigaw, na sinasabi, "Jesus, Anak ni David, maawa ka sa akin." 48 At siya'y pinagsabihan ng marami, na nagsasabi sa kaniya na manahimik siya. Ngunit mas sumigaw siya, "Anak ni David, maawa ka sa akin!" 49 At si Jesus ay nakatayo at nagsabi, "Tawagin mo siya." At tinawag nila ang bulag at sinabi sa kanya, "Magsaya ka, bumangon ka." Tinatawag ka niya! 50 At hinubad niya ang kanyang balabal, tumalon, at lumapit kay Jesus. 51 At sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya, "Ano ang gusto mong gawin ko para sa iyo " Sinabi sa kanya ng bulag, "Rabbuni, upang ako'y makakita muli." 52 Ngunit sinabi ni Jesus sa kanya, "Umalis ka, pinagaling ka ng iyong pananampalataya." At agad siyang nakakita muli, at sinundan siya sa daan.

11

1 At nang malapit na sila sa Jerusalem sa Betfage at Betania sa Bundok ng mga Olibo, ay nagsugo siya ng dalawa 2 sa kanyang mga alagad at sinabi sa kanila, "Pumunta kayo sa nayon na nasa unahan ninyo." At pagpasok ninyo, makakakita kayo ng isang batang asno na nakatali, na hindi pa nauupuan ng sinuman; Alisin ang tali nito at dalhin dito! 3 At kung may magsabi sa iyo, 'Ano ang ginagawa mo ' Sabihin mo, "Kailangan ito ng Panginoon at agad itong ibinabalik." 4 At sila'y yumaon at nasumpungan ang

batang asno na nakatali sa isang pintuan sa labas ng daan, at hinubad ito. 5 At sinabi sa kanila ng ilang nakatayo roon, "Ano ang ginagawa ninyo para matanggal ang tali ng batang asno " 6 Ngunit sinabi nila sa kanila ang iniutos ni Jesus sa kanila, at pinayagan nila ito. 7 At dinala nila ang batang asno kay Jesus, at nilapag ang kanilang mga damit at siya'y umupo sa ibabaw niyaon. 8 At marami ang nagkalat ng kanilang mga damit sa daan, at ang iba ay nagkalat ng mga luntiang sanga na kanilang pinutol sa mga parang. 9 At ang mga nauna at sumunod ay sumigaw at nagsabi, Hosana Purihin siya na dumarating sa pangalan ng Panginoon! 10 Purihin ang kaharian ng ating amang si David, na darating. Hosana sa pinakamataas! 11 At siya'y pumasok sa Jerusalem at pumasok sa templo at kaniyang tiningnan ang lahat ng bagay sa palibot niya, at nang kinagabihan ay lumabas siya sa Betania kasama ng labindalawa. 12 At kinabukasan, nang sila'y lumabas sa Betania, ay nagugutom siya. 13 At nakita niya ang isang puno ng igos mula sa malayo na may mga dahon; Pagkatapos ay umakyat siya para tingnan kung may makikita siya rito. At nang makarating siya rito, wala siyang natagpuan kundi mga dahon; sapagkat hindi ito ang panahon ng mga igos. 14 At sumagot si Jesus at sinabi sa kanya, "Ngayon ay huwag nang kumain pa ng sinuman ang bunga mo magpakailanman." At narinig ito ng kaniyang mga alagad. 15 At sila'y nagsiparoon sa Jerusalem. At pumasok si Jesus sa templo at nagsimulang palayasin ang mga nagbebenta at bumibili sa templo; at ang mga mesa ng mga nagpapalit ng pera at ang mga upuan ng mga nagbebenta ng kalapati ay itinulak niya sa edad na 16, at hindi niya pinapayagan ang sinuman na magdala ng anumang bagay sa pamamagitan ng templo. 17 At nagturo siya at sinabi sa kanila, "Hindi ba't nasusulat, 'Ang aking bahay ay tatawaging bahay dalangin para sa lahat ng bansa.' Ngunit ginawa ninyong lungga ng mga tulisan ang mga ito. 18 At siya'y lumapit sa harap ng mga punong saserdote at ng mga eskriba, at kanilang hinanap kung paano siya papatayin. Sapagkat sila ay natakot sa kanya; sapagkat ang buong bayan ay natakot sa kanyang turo. 19 At kinagabihan ay lumabas sila sa bayan. 20 At nang sila'y dumaan sa tabi ng puno ng igos sa umaga, ay nakita nila na natuyo na hanggang sa ugat. 21 At naisip ito ni Pedro at sinabi sa kaniya, "Rabbi, narito, ang puno ng igos na iyong isinumpa ay natuyo. 22 At sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Manampalataya kayo sa Diyos. 23 Tunay na sinasabi ko sa inyo, ang sinumang magsabi sa bundok na ito, 'Bumangon ka at ihagis mo ang iyong sarili sa dagat.' At hindi siya nagduda sa kanyang puso, ngunit naniwala na kung ang sinasabi niya ay mangyayari, mangyayari ito sa kanya. 24 Kaya't sinasabi ko sa inyo, anuman ang inyong hilingin sa inyong mga panalangin, maniwala kayo na tatanggapin ninyo ito, at ito ay para sa inyo. 25 At kapag kayo ay nakatayo at nananalangin, kung mayroon kayong anumang bagay laban sa sinuman, patawarin ninyo sila, upang ang inyong Ama na nasa langit ay mapatawad din kayo sa inyong mga pagkakasala. 26 27 At sila'y muling nagsiparoon sa Jerusalem. At habang siya'y naglalakad sa templo, lumapit sa kanya ang mga punong saserdote at mga eskriba at matatanda 28 at sinabi sa kanya, "Sa anong awtoridad mo ginagawa ito " o sino ang nagbigay sa inyo ng awtoridad na ito na gawin ito? 29 Ngunit sinabi ni Jesus sa kanila, "Hihingi ako sa inyo ng isang salita; sagutin mo ako, at sasabihin ko sa iyo kung sa anong awtoridad ko ginagawa ito. 30 Ang bautismo ni Juan, mula ba ito sa langit o sa mga tao Sagutin mo ako! 31 At inisip nila ito sa kanilang sarili, na sinasabi, "Kung sasabihin natin na siya ay mula sa langit, sasabihin niya, 'Bakit hindi ka naniwala sa kanya ' 32 O sasabihin ba natin na ito ay mula sa mga tao? - pagkatapos ay sila ay takot sa mga tao. Sapagkat lahat sila ay naniniwala na si Juan ay tunay na isang propeta. 33 At sila'y sumagot at sinabi kay Jesus, "Hindi namin alam. At sinabi ni Jesus sa kanila, "Hindi ko rin sinasabi sa inyo kung sa anong awtoridad ko ginagawa ang mga bagay na ito."

45

12

1 At siya'y nagsimulang magsalita sa kanila sa pamamagitan ng mga talinghaga: Isang lalake ang nagtanim ng ubasan at naglagay ng bakod sa palibot niyaon, at naghukay ng isang pisaan ng ubas, at nagtayo ng isang tore, at ibinigay sa mga tagapagtanim ng ubas na may lease, at lumabas sa bayan.

2 At nang dumating ang panahon, ay nagsugo siya ng isang alipin sa mga nagtatanim ng ubas, upang kunin niya ang ilan sa bunga ng ubasan sa mga tagapagtanim ng ubas.

3 Ngunit kinuha nila siya at binugbog at iniwan siyang walang laman.

4 Muli ay nagsugo siya ng isa pang alipin sa kanila, at kanilang dinurog ang kanyang ulo at pinagalitan siya.

5 Muli ay nagsugo siya ng isa pa, at pinatay nila siya. At marami pang iba; ang iba ay kanilang tinamaan, ang ilan ay kanilang pinatay.

6 Pagkatapos ay nagkaroon pa siya ng isa, ang minamahal na anak, na sa wakas ay ipinadala niya sa kanila, na nagsasabi, "Matatakot sila sa aking anak."

7 Ngunit sinabi ng mga tagapagtanim ng ubas sa isa't isa, "Ito ang mana halika, patayin natin siya, at ang mana ay magiging sa atin."

8 At dinala nila siya at pinatay at itinaon sa ubasan.

9 Ano ang gagawin ngayon ng panginoon ng ubasan? Darating siya at papatayin ang mga nagtatanim ng ubas at ibibigay ang ubasan sa iba.

10 Hindi mo ba nabasa sa Kasulatan, "Ang batong itinakwil ng mga tagapagtayo ay naging batong panulok.

11 Ito ay nangyari mula sa Panginoon, at ito ay isang himala sa harap ng ating mga mata"?

12 At pinagsikapan nilang makita kung paano nila siya nahawakan, gayon ma'y natakot sila sa mga tao, sapagkat naunawaan nila na sinabi niya sa kanila ang talinghagang ito. At iniwan nila siya at umalis.

13 At sila'y nagsugo sa kaniya ng ilan sa mga Fariseo at ng mga tauhan ni Herodes, upang siya'y mahuli sa kaniyang mga salita.

14 At lumapit sila at sinabi sa kaniya, "Guro, alam namin na ikaw ay totoo, at hindi kami nagtatanong tungkol sa sinuman, sapagkat hindi mo iginagalang ang reputasyon ng mga tao, kundi nagtuturo ka ng daan ng Diyos nang tama." Tama ba na magbayad ng buwis ang isang tao sa emperador o hindi Dapat ba natin itong ibigay o hindi

15 Ngunit nakita niya ang kanilang pagpapaimbabaw at sinabi sa kanila, "Bakit ninyo ako tinutukso Dalhin mo ako ng isang sentimo para makita siya!

16 At nagdala sila ng isa. Pagkatapos ay sinabi niya, "Ano ang imahen at ang inskripsyon?" Sinabi nila sa kanya, "Kay Cesar."

17 Pagkatapos ay sinabi ni Jesus sa kanila, "Ibigay ninyo kay Cesar ang mga bagay na kay Cesar, at sa Diyos ang mga bagay na sa Diyos." At sila ay namangha sa kanya.

18 Pagkatapos ay lumapit sa kanya ang mga Saduceo, na naniniwalang walang pagkabuhay na mag uli, at tinanong siya, na sinasabi,

19 Guro, sumulat sa atin si Moises, "Kung ang kapatid ng isang lalaki ay namatay at iniwan ang isang asawa at walang anak, hayaan mong kunin ng kanyang kapatid ang asawa at itaas ang supling ng kanyang kapatid."

20 Ngayon ay may pitong magkakapatid. Ang una ay kumuha ng asawa; namatay siya at walang naiwang anak.

21 At kinuha sila ng pangalawa at namatay, na walang naiwang anak. Ang pangatlo rin.

22 At ang lahat ng pito ay hindi nag iwan ng mga anak. Sa wakas, tutal, namatay din ang babae.

23 Ngayon, sa pagkabuhay na mag-uli, kapag sila ay nabuhay na mag-uli, kaninong asawa siya magiging kasama nila? Dahil lahat ng pito ay may kanya kanyang asawa.

24 Pagkatapos ay sinabi ni Jesus sa kanila, "Hindi ba?" Mali ka dahil hindi mo alam ang Kasulatan, ni ang kapangyarihan ng Diyos.

25 Kapag sila'y bumangon mula sa mga patay, hindi sila mag aasawa o magpapakasal, kundi sila ay magiging katulad ng mga anghel sa langit.

26 Ngunit tungkol sa mga patay, upang sila'y mabuhay, hindi ba't nabasa mo sa aklat ni Moises, kung paanong sinabi ng Dios sa kaniya sa palumpong, na sinasabi, "Ako ang Dios ni Abraham, at ang Dios ni Isaac, at ang Dios ni Jacob"?

27 Ang Diyos ay hindi Diyos ng mga patay, kundi ng mga buhay. Ikaw ay napaka mali.

28 At lumapit sa kaniya ang isa sa mga eskriba, na nakinig sa kanila habang sila'y nagtatalo. At nang makita niyang sinagot niya sila nang maayos, tinanong niya ito, "Ano ang pinakamarangal na utos sa lahat "

29 Ngunit sumagot si Jesus sa kanya, "Ang pinaka marangal na utos ay ito: "Pakinggan mo, O Israel, ang Panginoon nating Diyos ang Panginoon lamang,

30 at iibigin mo ang Panginoong Diyos ng buong puso mo, at ng buong kaluluwa mo, at ng buong pag iisip mo, at ng buong lakas mo."

31 Ang isa pa ay ito: "Ibigin mo ang iyong kapwa gaya ng iyong sarili." Walang ibang utos na mas dakila kaysa rito.

32 At sinabi sa kaniya ng eskriba, "Guro, tunay na tama ang iyong sinabi. Siya ay isa lamang, at walang iba kundi siya;

33 At iibigin mo siya ng buong puso mo, at ng buong pagiisip mo, at ng buong lakas mo, at iibigin mo ang iyong kapwa na gaya ng iyong sarili, na higit pa sa lahat ng handog na susunugin at mga hain.

34 Pero nang makita ni Jesus na matalino ang sagot niya, sinabi niya sa kanya, "Hindi ka malayo sa kaharian ng Diyos." At mula noon ay wala nang naglakas loob na magtanong pa sa kanya.

35 At si Jesus, habang nagtuturo sa templo, ay nagsabi, "Paano sinasabi ng mga eskriba na si Cristo ay Anak ni David "

36 Si David mismo ang nagsabi sa pamamagitan ng Banal na Espiritu, "Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon, 'Upo ka sa aking kanan hanggang sa ilagay ko ang iyong mga kaaway sa ilalim ng iyong mga paa.'"

37 Tinatawag siya ni David na kanyang panginoon. Taga saan ba siya ng anak niya At lahat ng tao ay gustong marinig siya.

38 At tinuruan niya sila at sinabi sa kanila, "Mag ingat kayo sa mga eskriba, na mahilig maglakad na nakasuot ng mahahabang damit at nagbabati sa isa't isa sa palengke

, 39 at mahilig umupo sa unahan ng mga sinagoga at sa hapag sa salu salo;

40 Nilalamon nila ang mga bahay ng mga balo at nag aalay ng mahahabang panalangin sa anyo. Tatanggapin nila ang mas matinding paghatol.

41 At umupo si Jesus sa tapat ng kahon ng Diyos at nakita kung paano naglagay ng pera ang mga tao sa kahon. At maraming mayayaman ang naglagay ng maraming.

42 At isang dukha na balo ang lumapit at naglagay ng dalawang mite, na gumagawa ng isang farthing.

43 At tinawag niya ang kanyang mga alagad sa kanya at sinabi sa kanila, "Katotohanan ang sinasabi ko sa inyo, ang kawawang balo na ito ay naglagay ng higit pa sa kaban ng Diyos kaysa sa lahat ng mga naglagay nito. 44 Sapagka't silang lahat ay nagsipaglagay ng kanilang kasaganaan, nguni't ang isang ito ay naglagay ng lahat ng kaniyang ipinamuhay mula sa kaniyang kahirapan, ang lahat ng kaniyang mga pag aari.

13

1 At habang palabas siya ng templo, sinabi sa kanya ng isa sa kanyang mga alagad, "Guro, narito kung anong mga bato at kung ano ang mga gusali! 2 At sinabi ni Jesus sa kanya, "Nakikita mo ba ang mga malalaking gusaling ito " Walang isang bato ang maiiwan sa ibabaw ng isa pa na hindi mawawasak. 3 At habang siya'y nakaupo sa Bundok ng mga Olibo sa tapat ng templo, ay nagtanong sa kaniya sina Pedro, Santiago, Juan, at Andres, 4 Sabihin mo sa amin, kailan mangyayari ito at ano ang magiging tanda kapag natapos na ang lahat ng bagay na ito? 5 Sinimulan ni Jesus na sabihin sa kanila, "Tiyakin ninyo na walang sinumang nanlililang sa inyo." 6 Marami ang darating sa aking pangalan, na magsasabi, 'Ako siya,' at madadaya ang marami. 7 Ngunit kapag nakarinig kayo ng mga digmaan at mga alingawngaw ng digmaan, huwag kayong matakot. Kailangang gawin ito. Pero wala pa ang katapusan. 8 Sapagka't ang bansa ay magsisibangon laban sa bansa, at ang kaharian laban sa kaharian. At ang mga lindol ay mangyayari pabalik balik, at magiging mahal na oras. Ito ang simula ng mga sakit sa paggawa. 9 Ngunit kayo, mag ingat kayo. Sapagka't kayo'y kanilang ibibigay sa paghuhukom, at sa mga sinagoga kayo'y hahampasin, at sa harap ng mga prinsipal at mga hari ay dadalhin kayo sa harap ng mga prinsipal at mga hari dahil sa akin, bilang patotoo sa kanila. 10 At ang ebanghelyo ay kinakailangang ipangaral muna sa lahat ng bansa. 11 Kaya't kung ilayo ka nila at iabot sa iyo, huwag muna kayong mag alala sa sasabihin ninyo. Ngunit ang ibinigay sa iyo sa oras na iyon ay nagsasalita. Sapagkat hindi kayo ang nagsasalita, kundi ang Banal na Espiritu. 12 Ang kapatid ay ibibigay ang kapatid hanggang kamatayan, at ang ama sa anak, at ang mga anak ay maghihimagsik laban sa mga magulang at tutulungan sila hanggang kamatayan. 13 At kayo'y kapopootan ng lahat dahil sa aking pangalan. Ngunit siya na magtitiis hanggang wakas ay maliligtas. 14 Ngunit kapag nakita ninyo ang karumal dumal na kapahamakan na nakatayo sa lugar na hindi dapat, ang sinumang magbasa nito, ay bigyan niya ng pansin. - pagkatapos ay sinuman sa Judea, hayaan siyang tumakas sa mga bundok. 15 Ang nasa bubungan ng bahay ay hindi dapat bumaba o pumasok upang kumuha ng anumang bagay mula sa kanyang bahay. 16 At ang sinomang nasa bukid, ay huwag siyang tumalikod upang kunin ang kaniyang balabal. 17 Ngunit sa aba ng mga buntis at nagpapasuso sa panahong yaon! 18 Ngunit manalangin na huwag itong mangyari sa taglamig. 19 Sapagka't sa mga araw na ito ay magkakaroon ng gayong kapighatian na hindi pa nangyari mula pa sa simula ng paglikha, na nilikha ng Diyos, at hindi na muling mangyayari. 20 At kung hindi pinaikli ng Panginoon ang mga araw na ito, walang taong maliligtas; ngunit alang alang sa mga hinirang na kanyang pinili, pinaikli niya ang mga araw na ito. 21 Kung may magsasabi sa inyo sa panahong iyon, 'Narito, narito ang Cristo.' masdan, nariyan siya!, huwag maniwala dito. 22 Sapagka't maraming bulaang Cristo at mga bulaang propeta ang babangon at magpapakita ng mga tanda at kababalaghan, upang sila'y manlinlang maging sa mga hinirang, kung maaari. 23 Ngunit kayo ay mag ingat. Nasabi ko na sa inyo ang lahat! 24 Ngunit sa panahong yaon, pagkatapos ng kapighatiang ito, ang araw at ang buwan ay mawawalan ng liwanag, 25 at ang mga bituin ay mahuhulog mula sa langit, at ang mga kapangyarihan ng kalangitan ay manginig. 26 At pagkatapos ay makikita nila ang Anak ng Tao na dumarating sa mga ulap na may kapangyarihan at dakilang kaluwalhatian. 27 At pagkatapos ay isusugo niya ang kaniyang mga anghel, at titipunin ang kaniyang mga hinirang mula sa apat na hangin, mula sa mga dulo ng lupa hanggang sa mga dulo ng langit. 28 Ngunit matuto ka ng isang talinghaga mula sa puno ng igos: Kapag ang sanga nito ngayon ay sumibol at ang mga dahon ay dumating, alam mo na malapit na ang tag init. 29 Gayon din naman, kung nakikita ninyong nangyayari ang mga bagay na ito, alamin ninyo na malapit na ang mga ito sa pintuan. 30 Tunay na sinasabi ko sa inyo, ang salinlahing ito ay hindi lilipas hangga't hindi nangyayari ang lahat ng mga bagay na ito. 31 Ang langit at ang lupa ay lilipas; ngunit ang aking mga salita ay hindi lilipas. 32 Ngunit tungkol sa araw at oras na yaon ay walang nakakaalam, maging ang mga anghel sa langit, maging ang Anak, kundi ang Ama lamang. 33 Mag ingat ka, magbantay ka. kasi hindi mo alam kung kailan dumating ang panahon. 34 Kung paanong ang isang tao na naglalakbay sa buong lupain at umalis sa kaniyang bahay, at nagbigay ng kapangyarihan sa kaniyang mga lingkod, sa bawa't isa sa kaniyang gawain, at inutusan ang bantay pinto na magbantay: 35 gayon din naman ngayon magbantay kayo sapagkat hindi ninyo alam kung kailan darating ang panginoon ng bahay, sa gabi man o sa hatinggabi, o sa pag ugong ng, o sa umaga, 36 upang hindi niya kayo matagpuan na natutulog kapag bigla siyang dumating. 37 Ngunit ang sinasabi ko sa inyo, sinasabi ko sa lahat: Magbantay kayo.

14

1 At may dalawang araw pa bago ang Pasko ng Pagkabuhay at ang mga araw ng tinapay na walang lebadura. At ang mga punong saserdote at mga eskriba ay naghanap kung paano siya agawin nang may katusuhan at patayin siya. Literal: "Passa". Luther na isinalin ang "Paskuwa" bilang "Pasko ng Pagkabuhay" sa Bagong Tipan. 2 Sapagkat sinabi nila, "Huwag sa kapistahan, baka magkaroon ng

pag aalsa sa mga tao." Pagpapahid sa Betania 3 At nang siya'y nasa Betania sa bahay ni Simon na ketongin, at nakaupo sa hapag, ay dumating ang isang babae na may isang basong dalisay at mahalagang langis ng spikenard, at kaniyang binasag ang salamin at ibinuhos sa kaniyang ulo. 4 Ngunit may ilan na nagalit at nagsabi sa kanilang sarili, "Ano ang pag aaksaya ng langis na ito ng pagpapahid " 5 Ang langis na ito ay maaaring ibenta sa halagang mahigit tatlong daang pirasong pilak at ibigay sa mga dukha; 6 Pero sinabi ni Jesus, "Hayaan mo na sila." Bakit mo siya ginugulo Maganda ang ginawa niya sa akin. 7 Lagi kang may mga taong maralita, at kung gusto mo ay magagawa mo ang mabuti sa kanila; pero hindi mo ako laging kasama. 8 Ginawa niya ang kanyang makakaya; Pinahiran niya nang maaga ang aking katawan para sa aking libing. 9 Tunay na sinasabi ko sa inyo, kung saan ipinangangaral ang ebanghelyo sa buong mundo, doon din sasabihin bilang pag alaala sa kanya ang kanyang ginawa ngayon. 10 At si Judas Iscariote, na isa sa labindalawa, ay nagtungo sa mga punong saserdote upang ipagkanulo siya sa kanila. 11 Nang marinig nila ito, nagalak sila at nangako na bibigyan siya ng pera. At naghanap siya ng mga paraan upang ipagkanulo siya sa isang magandang pagkakataon. 12 At nang unang araw ng tinapay na walang lebadura, nang ihain ang Kordero ng Paskua, sinabi sa kanya ng kanyang mga alagad, "Saan mo gustong pumunta kami at ihanda ang Paschal Lamb para sa iyo upang kainin " 13 At nagsugo siya ng dalawa sa kanyang mga alagad at sinabi sa kanila, "Pumunta kayo sa lunsod, at makakasalubong ninyo ang isang lalaking may dalang banga ng tubig; sumunod sa kanya, 14 at saanman siya pumasok, sabihin mo sa panginoon ng bahay, 'Ang Guro ay nagpadala ng salita sa iyo, 'Saan ang silid kung saan maaari kong kainin ang Paschal Lamb kasama ang aking mga disipulo?' 15 At ipapakita niya sa inyo ang isang malaking bulwagan, na nakakuskos at handa; doon naghahanda para sa atin. 16 At ang mga alagad ay yumaon at nagsiparoon sa bayan, at nasumpungan ito, gaya ng kaniyang sinabi sa kanila, at inihanda ang Kordero ng Pascal. 17 Kinagabihan ay dumating siya kasama ang labindalawa. 18 At habang nakaupo sila sa hapag at kumakain, sinabi ni Jesus, "Katotohanan sinasabi ko sa inyo, isa sa inyo na kasama ko sa pagkain ang magtataksilan sa akin. 19 At sila'y nagdalamhati at sinabi sa kaniya, isa isa, "Ako ba " 20 At sinabi niya sa kanila, "Isa sa labindalawang sasama sa akin sa paglubog sa mangkok." 21 Totoo na ang Anak ng Tao ay umalis, gaya ng nasusulat tungkol sa kanya; ngunit sa aba ng lalaking pinagtaksilan ng Anak ng Tao! Mas maganda para sa parehong lalaki na hindi pa siya ipinanganak. 22 At habang sila'y kumakain, kinuha ni Jesus ang tinapay, nagpasalamat, at pinagputolputol, at ibinigay sa kanila, na sinasabi, "Kunin ninyo; ito ang katawan ko. 23 At kinuha niya ang saro, at nagpasalamat, at ibinigay sa kanila; at lahat sila ay uminom mula rito. 24 At sinabi niya sa kanila, "Ito ang aking dugo ng Bagong Tipan, na ibinubuhos para sa marami." 25 Tunay na sinasabi ko sa inyo, hindi ako iinom ng paglaki ng puno ng ubas hanggang sa araw na muli kong inumin ito sa kaharian ng Diyos. 26 At nang kanilang masabi ang himno ng papuri, ay lumabas sila sa Bundok ng mga Olibo. 27 At sinabi ni Jesus sa kanila, "Makakatisod kayong lahat laban sa akin; sapagkat nasusulat, "Sasaktan ko ang pastol, at ang mga tupa ay magkakalat." 28 Datapuwa't pagka ako'y bumangon, ako'y mauuna sa inyo sa Galilea. 29 Ngunit sinabi ni Pedro sa kaniya, "At kung silang lahat ay matisod laban sa inyo, hindi ko ginagawa. 30 At sinabi ni Jesus sa kanya, "Katotohanan sinasabi ko sa iyo, sa gabing ito, bago ang mga uwak nang dalawang beses, tatlong beses mo akong itatatwa. 31 Ngunit sinabi pa niya, "Kahit na kailangan kong mamatay na kasama ninyo, hindi ko kayo ipagkakaila. Pareho lang ang sinabi nilang lahat. 32 At sila'y nagsiparoon sa isang looban na tinatawag na Getsemani. At sinabi niya sa kanyang mga alagad, "Upo kayo rito hanggang sa ako ay nanalangin." 33 At isinama niya si Pedro, at si Santiago, at si Juan, at nagsimulang manginig at manginig, 34 at sinabi sa kanila, "Ang aking kaluluwa ay nalulungkot hanggang kamatayan; Manatili dito at magbantay! 35 At siya'y lumayo nang kaunti, at nagpatirapa sa lupa, at nanalangin na, kung maaari, ay lumipas ang oras sa kanya, 36 at sinabi, "Abba, ama ko, ang lahat ng bagay ay posible para sa iyo; kunin mo ang sarong ito sa akin; pero hindi ang gusto ko, kundi ang gusto mo! 37 At lumapit siya at nasumpungan siyang natutulog, at sinabi kay Pedro, "Simon, natutulog ka ba " Hindi ba kayo makapanood ng isang oras? 38 Magbantay kayo at manalangin upang huwag kayong mahulog sa tukso. Ang espiritu ay handa; pero mahina ang laman. 39 At siya'y muling yumaon at nanalangin at nagsalita ng gayon ding mga salita, 40 at muling lumapit at natagpuan silang natutulog muli; sapagkat ang kanilang mga mata ay puno ng tulog, at hindi nila alam kung ano ang isasagot sa kanya. 41 At dumating siya sa ikatlong pagkakataon at sinabi sa kanila, "Ah, matutulog ka ba ngayon at magpapahinga Sapat na ito; dumating na ang oras. Masdan, ang Anak ng Tao ay ipinapasa sa mga kamay ng mga makasalan. 42 Bumangon ka, tayo'y umalis. Narito, siya na nagtataksil sa akin ay malapit. 43 At nang siya'y nagsasalita pa, si Judas na isa sa labindalawa ay lumapit sa kaniya, at isang malaking kasama niya, na may mga tabak at may mga tungkod, ng mga punong saserdote at ng mga eskriba at ng matatanda. 44 At ang taksil ay gumawa ng tanda sa kanila, na nagsasabi, "Sino ang aking hahalikan, siya iyon; sinasakop ito at inaakay ito palayo nang ligtas. 45 At nang siya'y dumating, agad siyang lumapit sa kaniya at sinabi sa kaniya, "Rabbi at hinalikan siya. 46 Ngunit ipinatong nila ang kanilang mga kamay sa kanya at siya'y sinakop. 47 Ngunit isa sa mga nakatayo sa tabi ang nagbunot ng kanyang tabak at sinaktan ang alipin ng mataas na saserdote at pinutol ang isa sa kanyang mga tainga. 48 At sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Lumabas kayo na parang laban sa isang mamamatay tao na may mga espada at may mga tungkod upang mahuli ako. 49 Araw araw akong kasama ninyo sa pagtuturo sa

templo, at hindi ninyo ako inagaw sa akin. Ngunit kailangang matupad ang mga Banal na Kasulatan! 50 Pagkatapos ay iniwan nila siyang lahat at tumakas. 51 At may isang binata na sumunod sa kaniya, na nakasuot ng lino sa kaniyang hubad na balat; at siya'y kanilang sinunggaban. 52 Ngunit binitawan niya ang lino at tumakas na hubad. 53 At inilayo nila si Jesus sa mataas na saserdote; at ang lahat ng mga punong saserdote at matatanda at mga eskriba ay nagtipon. 54 Ngunit sinundan siya ni Pedro mula sa malayo patungo sa palasyo ng mataas na saserdote, at umupo sa tabi ng mga alipin at nagpainit sa tabi ng apoy. 55 Datapuwa't ang mga punong saserdote at ang buong Sanedrin ay muling naghanap ng patotoo kay Jesus, upang siya'y kanilang patayin, at walang nasumpungan. 56 Marami ang nagpatotoo ng bulaang saksi laban sa kaniya; Ngunit hindi sumang ayon ang kanilang patotoo. 57 At ang ilan ay tumayo at nagpatotoo ng bulaang laban sa kaniya, na nagsasabi, 58 Narinig namin siyang nagsabi, "Bubuwagin ko ang templong ito na ginawa ng mga kamay, at sa loob ng tatlong araw ay itatayo ko ang isa pang templo na hindi gawa ng mga kamay." 59 Ngunit ang kanilang patotoo ay hindi sumang ayon maging gayon. 60 At ang mataas na saserdote ay tumayo at tumayo sa gitna at tinanong si Jesus, na sinasabi, "Hindi ba ninyo sinasagot ang pinatotohohan ng mga ito laban sa inyo " 61 Ngunit siya ay tahimik, tahimik, at hindi sumagot. Pagkatapos ay tinanong siya muli ng mataas na saserdote at sinabi sa kanya, "Ikaw ba ang Cristo, ang Anak ng Pinagpala?" 62 Ngunit sinabi ni Jesus, "Ako nga; at makikita ninyo ang Anak ng Tao na nakaupo sa kanan ng kapangyarihan, at dumarating kasama ang mga ulap ng langit. 63 Pagkatapos ay pinunit ng mataas na saserdote ang kanyang mga damit at sinabi, "Bakit kailangan pa natin ng mga saksi 64 Narinig ninyo ang kalapastanganan. Ano sa tingin mo Ngunit lahat sila ay nagpahayag ng hatol sa kanya, na siya ay may kasalanan ng kamatayan. 65 Nang magkagayo'y nagsimulang maglaway sa kaniya ang ilan, at tinatakpan ang kaniyang mukha, at hinampas siya ng kanilang mga kamao, at sinabi sa kaniya, "Magpropesiya ka sa amin!" At sinampal siya ng mga alipin sa mukha. 66 At si Pedro ay nasa ibaba sa looban. Pagkatapos ay dumating ang isa sa mga alilang babae ng mataas na saserdote; 67 At nang makita niya si Pedro na nagpapainit, ay tumingin siya sa kanya at sinabi, "At ikaw ay kasama rin ni Jesus na taga Nazaret." 68 Ngunit itinanggi niya ito at sinabi, "Hindi ko alam, ni hindi ko nauunawaan ang sinasabi mo." At siya'y lumabas sa looban. 69 At nakita siya ng aliping babae at muling nagsimulang magsabi sa mga nakatayo sa tabi, "Isa ito sa kanila." 70 At muli siyang nagtanggi. At pagkaraan ng ilang sandali ay muling sinabi nila kay Pedro, na nakatayo sa tabi, "Katotohanan, ikaw ay isa sa kanila; sapagkat ikaw ay isang Galilean. 71 Ngunit nagsimula siyang sumpain ang kanyang sarili at magmura, "Hindi ko kilala ang taong kinakausap mo." 72 At pagdaka'y muling tumilaok ang mga ito. Pagkatapos ay naalala ni Pedro ang salitang sinabi ni Jesus sa kanya, "Sa harap ng mga uwak nang dalawang beses, tatlong beses mo akong ipagkakaila." At nagsimula siyang umiyak.

15

1 At kaagad na kinaumagahan ay nakipagsanggunian ang mga punong saserdote sa mga matanda at sa mga eskriba, at sa buong Sanedrin, at iginapos si Jesus, at siya'y inilayo, at ibinigay siya kay Pilato.

2 At tinanong siya ni Pilato, "Ikaw ba ang hari ng mga Judio " Ngunit sumagot ito at sinabi sa kanya, "Sabi mo."

3 At siya'y pinaratangan ng mga punong saserdote ng malupit.

4 Muli siyang tinanong ni Pilato, na sinasabi, "Hindi ka ba sumasagot " Tingnan mo kung gaano ka nila kahirap!

5 Ngunit hindi na sumagot si Jesus, kaya't namangha si Pilato.

6 At dati ay binibigyan niya sila ng isang bilanggo para sa kapistahan, na kanilang ninanais.

7 Ngayon, may isang nagngangalang Barabas, na nahuli kasama ng mga rebeldeng gumawa ng pagpatay sa himagsikan.

8 At ang bayan ay umahon at hiniling sa kaniya na gawin ang dati.

9 Ngunit sumagot si Pilato sa kanila, "Gusto ba ninyong palayain ko sa inyo ang hari ng mga Judio "

10 Sapagka't nalalaman niyang ipinasa siya ng mga punong saserdote dahil sa inggit

.11 Ngunit inudyukan ng mga punong saserdote ang mga tao na paalisin sila kay Barabas.

12 Ngunit sumagot muli si Pilato at sinabi sa kanila, "Ano ang gagawin ko sa tinawag ninyong Hari ng mga Judio

13 Pagkatapos ay sumigaw sila muli, "Ipako siya sa krus

14 At sinabi ni Pilato sa kanila, "Anong kasamaan ang ginawa niya " Ngunit lalo pa silang sumigaw: Ipako siya sa krus!

15 Ngunit naalaala ni Pilato na gawin ang kalooban ng mga tao, at pinalaya sa kanila si Barabas, at ipinahagupit si Jesus, at ipinasa siya upang ipako sa krus.

16 At dinala siya ng mga kawal sa kuta, ibig sabihin, ang bahay ng katarungan, at pinagsama sama ang buong pulutong,

17 at sinuot nila siya ng isang kulay ube, at tinalian ng isang koronang tinik, at isinuot sa kanya

, 18 at nagsimulang batiin siya, "Hail to you, Hari ng mga Judio."

19 At sinaktan nila siya sa ulo ng tambo, at nilawayan siya, at lumuhod at sumamba sa kaniya.

20 At nang siya'y kanilang panlalait, ay hinubad nila siya ng kulay ube, at isinuot ang kaniyang sariling damit, at

inilabas siya upang ipako sa krus,

21 At pinilit ang isang dumadaan, na nagngangalang Simon na taga Cirene, na nagmula sa bukid, na ama ni Alejandro at Rufo, na dalhin ang krus para sa kaniya.

22 At dinala nila siya sa dako ng Kalbaryo, na isinalin bilang dako ng bungo.

23 At binigyan nila siya ng mira na maiinom sa alak, nguni't hindi niya kinuha.

24 At siya'y kanilang ipinako sa krus. At kanilang hinati ang kaniyang mga damit, at naghagis ng mga salot upang makita kung sino ang makakakuha ng ano.

25 Ngayon ay mga ikatlong oras na siya ay kanilang ipinako sa krus.

26 At nasusulat sa itaas niya ang sinabi laban sa kaniya, na ang Hari ng mga Judio.

27 At ipinako nila sa krus na kasama niya ang dalawang mamamatay tao, isa sa kaniyang kanan at isa sa kaniyang kaliwa.

28 Pagkatapos ay natupad ang Kasulatan, na nagsasabing, "Siya ay nabibilang sa mga gumagawa ng masama."

29 At ang mga dumaan ay nilapastangan siya, at umiling, na nagsasabi, "Ha, kayong mga nagsisira sa templo at nagtatayo nito sa loob ng tatlong araw,

30 ngayon ay iligtas ninyo ang inyong sarili at bumaba mula sa krus."

31 Sa gayon ding paraan, siya ay kinutya ng mga punong saserdote sa kanilang sarili at sa mga eskriba, na nagsasabi, "Siya ay nakatulong sa iba, at hindi niya maililigtas ang kanyang sarili."

32 Si Cristo, ang Hari ng Israel, ngayon ay bumaba mula sa krus, upang tayo ay makakita at maniwala. At siya rin ay nilapastangan ng mga kasama niya sa krus.

33 At nang mga ikaanim na oras ay nagkaroon ng kadiliman sa buong lupain hanggang sa mga oras na ikasiyam.

34 At nang mga ikasiyam na oras ay sumigaw si Jesus nang malakas, na sinasabi, "Eli, Eli, lama asabtani "

35 At ang ilang nakatayo sa tabi nang marinig ito ay nagsabi, "Narito, tinatawag niya si Elias."

36 Nang magkagayo'y tumakbo ang isa sa kanila at pinuno ng suka ang isang espongha, at inilagay sa isang tambo, at diniligan ito, na sinasabi, "Tigilan mo, tingnan mo kung si Elias ay darating at ibaba siya."

37 Ngunit si Jesus ay sumigaw nang malakas at namatay.

38 At ang tabing sa templo ay napunit sa dalawa mula sa itaas hanggang sa ibaba.

39 At ang senturion, na nakatayo sa tapat niya at nakitang siya ay malapit nang mamatay, ay nagsabi, "Katotohanan, ang taong ito ay ang Anak ng Diyos."

40 At may mga babae ring nagmamasid mula sa malayo, kabilang dito sina Maria Magdalena, at Maria na ina nina Santiagong Musmos at Jose, at Salome,

41 na sumunod sa kanya noong siya ay nasa Galilea at naglingkod sa kanya, at marami pang iba na kasama niya sa pag akyat sa Jerusalem.

42 At nang kinagabihan, sapagka't araw bago ang Sabbath,

43 Dumating si Jose na taga Arimatea, isang marangal na konsehal, na naghihintay din sa kaharian ng Dios. Naglakas loob siyang pumasok kay Pilato at hiniling ang bangkay ni Jesus.

44 Ngunit namangha si Pilato na siya ay patay na, at tinawag ang senturion at tinanong siya kung matagal na siyang patay.

45 At nang siya'y magtanong sa senturion, ay ibinigay niya ang bangkay kay Jose.

46 At siya'y bumili ng isang lino, at hinubad, at binalot sa lino, at inilagay sa libingan na hiniwa sa bato, at iginulong ang isang bato sa harap ng pintuan ng libingan.

47 Ngunit nakita ni Maria Magdalena at ni Maria na ina ni Jose kung saan siya nakahiga.

16

1 At nang lumipas na ang Sabbath, si Maria Magdalena, at si Maria na ina ni Santiago, at si Salome ay bumili ng mga pampalasa, upang sila'y magsiparoon at siya'y pahid. 2 At sila'y nagsiparoon sa libingan nang unang araw ng sanglinggo, nang napakaaga, nang sumikat ang araw. 3 At sinabi nila sa kanilang sarili, "Sino ang maglululon ng bato mula sa pintuan ng libingan para sa amin " 4 At sila'y tumingin, at nakita na ang bato ay naiikot; kasi napakatangkad niya. 5 At sila'y pumasok sa libingan, at nakita nila ang isang binata na nakaupo sa kaniyang kanan, na may mahabang puting balabal at sila'y nangagtaka. 6 Ngunit sinabi niya sa kanila, "Huwag kayong matakot. Hinahanap mo si Jesus ng Nazaret, ang Napako sa Krus. Siya ay nabuhay na mag uli, wala siya rito. Masdan ang lugar kung saan nila siya inilagay! 7 Ngunit humayo kayo at sabihin sa kanyang mga alagad at kay Pedro na mauuna siya sa inyo sa Galilea. Doon mo siya makikita, gaya ng sinabi niya sa iyo. 8 At sila'y lumabas at tumakas mula sa libingan; sapagkat dumating siya nang nanginginig at natatakot. At wala silang sinabi sa sinuman; kasi natakot sila. 9 10 At siya'y yumaon at ipinahayag ito sa mga kasama niya, na nagdadalamhati at umiiyak. 11 At ang mga ito, nang marinig nila na siya'y buhay at nagpakita sa kaniya, ay hindi sila naniwala. 12 Pagkatapos ay inihayag niya ang kanyang sarili sa ilalim ng ibang anyo sa dalawa sa kanila sa daan, habang sila ay naglalakad sa lupain. 13 At sila rin ay yumaon at nagsabi sa iba. At hindi rin sila naniwala sa kanila. 14 Sa wakas, nang ang labing isa ay nakaupo sa hapag, inihayag niya ang kanyang sarili at pinagsabihan ang kanilang kawalang pananampalataya, at ang katigasan ng kanilang mga puso,

sapagkat hindi sila naniwala sa mga nakakita sa kanya at muling nabuhay. 15 At sinabi niya sa kanila, "Magsiparoon kayo sa buong sanglibutan at ipangaral ninyo ang mabuting balita sa lahat ng nilalang. 16 Siya na naniniwala at nabinyagan ay maliligtas; ngunit siya na hindi naniniwala ay mapapahamak. 17 Datapuwa't ang mga tanda na susunod sa mga sumasampalataya ay ang mga ito: sa aking pangalan ay magpapalayas sila ng masasamang espiritu, sila'y magsasalita ng mga bagong wika, 18 sila'y magpapalayas ng mga ahas, at kung sila'y uminom ng anomang nakamamatay, hindi sila sasaktan Ipatatong nila ang mga kamay sa maysakit, at mas magiging mabuti ito sa kanila. 19 At ang Panginoon, pagkaraan niyang magsalita sa kanila, ay itinaas sa langit at umupo sa kanan ng Dios. 20 Ngunit lumabas sila at nangaral sa lahat ng dako. At ang Panginoon ay nagtrabaho sa kanila, na nagpapatunay sa salita sa pamamagitan ng mga palatandaan na sumunod.

- Ebanghelyo ayon kay Lucas:

1 Pagkatapos na marami na ang nagsagawa upang magbigay ng salaysay tungkol sa mga kuwentong naganap sa atin,
2 gaya ng ipinamana sa atin, na nakakita sa kanila mula pa sa simula, at naging mga ministro ng salita,
3 Inisip ko rin na mabuti, matapos na masigasig na siyasatin ang lahat ng bagay mula sa simula, na ibigay ko ito sa iyo, aking marangal na Teofilo,
4 upang malaman ninyo ang tiyak na pundasyon ng doktrinang itinuro sa inyo.
5 Nang mga kaarawan ni Herodes na hari sa Judea, may isang saserdote na mula sa angkan ni Abias, na ang pangalan ay Zacarias at ang kaniyang asawa ay mula sa mga anak na babae ni Aaron, na ang pangalan ay Elizabeth.
6 Datapuwa't sila'y kapuwa nangaawa sa harap ng Dios, at lumakad na walang kapintasan sa lahat ng mga utos at mga palatuntunan ng Panginoon.
7 At wala silang anak, sapagkat si Elizabeth ay baog, at kapwa sila napakatanda.
8 At nangyari, samantalang siya'y nagsasagawa ng pagkasaserdote sa harap ng Dios, nang ito'y kaniyang orden,
9 na ayon sa kaugalian ng pagkasaserdote ay naakit siya upang magsunog ng kamangyan, at siya'y pumasok sa templo ng Panginoon.
10 At ang buong pulutong ng mga tao ay nasa labas, na nananalangin sa oras ng kamangyan.
11 At nagpakita sa kaniya ang isang anghel ng Panginoon, na nakatayo sa kanan sa dambana ng kamangyan.
12 At nang makita siya ni Zacarias, ay natakot siya, at isang takot ang sumapit sa kaniya.
13 Ngunit sinabi sa kanya ng anghel, "Huwag kang matakot, Zacarias, sapagkat ang iyong panalangin ay dininig, at ang iyong asawang si Elizabeth ay manganganak sa iyo ng isang anak na lalaki, na ang pangalan ay Juan."
14 At kayo'y magkakaroon ng kagalakan at kagalakan, at marami ang magagalak sa kaniyang pagsilang.
15 Sapagka't siya'y magiging dakila sa paningin ng Panginoon; Hindi siya iinom ng alak o malakas na inumin, at mapupuspos ng Banal na Espiritu mula sa sinapupunan ng kanyang ina.
16 At marami sa mga anak ni Israel ay ibabalik niya sa Dios na kanilang Panginoon.
17 At siya'y mauuna sa kaniya sa espiritu at kapangyarihan ni Elias, upang ibalik ang mga puso ng mga ama sa mga anak, at ang mga suwail sa karunungan ng matuwid, upang maghanda para sa Panginoon ng isang inihanda na bayan.
18 Sinabi ni Zacarias sa anghel, "Paano ko ito malalaman " Sapagkat ako'y matanda na, at ang aking asawa ay matanda na.
19 Sumagot ang anghel at sinabi sa kanya, "Ako si Gabriel, na nakatayo sa harap ng Diyos, at ako ay isinugo upang magsalita sa iyo, upang sabihin ko sa iyo ang mga bagay na ito."
20 At masdan, kayo ay mananahimik at hindi makapagsasalita hanggang sa araw na maganap ang mga bagay na ito, sapagkat hindi kayo naniwala sa aking mga salita, na matutupad sa kanilang panahon.
21 At hinintay ng bayan si Zacarias, at nangagtaka na siya'y nanatili nang napakatagal sa templo.
22 At nang siya'y lumabas, ay hindi siya makapagsalita sa kanila, at nalaman nila na siya'y nakakita ng pangitain sa templo. At siya beckoned sa kanila at nanatiling tahimik.
23 At nangyari, nang matapos ang panahon ng kaniyang ministeryo, ay umuwi siya sa kaniyang bahay.
24 At pagkatapos ng mga araw na ito ay naglihi at nagtago ang kanyang asawang si Elizabeth sa loob ng limang buwan, na nagsasabi,
25 "Ito ang ginawa sa akin ng Panginoon sa mga araw na tinitingnan niya ako, upang alisin niya sa akin ang aking kahihiyan sa mga tao.
26 At nang ikaanim na buwan ay isinugo ng Dios ang anghel na si Gabriel sa isang bayan sa Galilea, na tinatawag na Nazaret,
27 sa isang dalaga na matalik sa isang lalaking nagngangalang Jose, sa sangbahayan ni David, at ang pangalan ng dalaga ay Maria.
28 At pumasok sa kanya ang anghel at sinabi, "Hail to you, most favored one! Kasama ninyo ang Panginoon!

29 Ngunit natakot siya sa sinabi niya, at naisip sa sarili, "Ano ang pagbati na ito "

30 At sinabi sa kaniya ng anghel, "Huwag kang matakot, Maria, sapagkat nakasumpong ka ng pagsang ayon ng Diyos.

31 Narito, ikaw ay maglilihi at manganganak ng isang lalaki, at ang iyong pangalan ay Jesus.

32 Magiging dakila siya, at tatawaging anak ng Kataastaasan, at ibibigay sa kanya ng Panginoong Diyos ang trono ng kanyang amang si David,

33 at siya ang magiging hari sa sambahayan ni Jacob magpakailanman, at walang katapusan ang kanyang kaharian.

34 Nang magkagayo'y sinabi ni Maria sa anghel, "Paano mangyayari ito, yamang wala akong nakikilalang tao "

35 Sumagot ang anghel at sinabi sa kanya, "Ang Banal na Espiritu ay paparito sa iyo, at ang kapangyarihan ng Kataastaasan ay lililim sa iyo.

36 At narito, si Elizabeth, na inyong kamag anak, ay buntis din sa isang anak na lalaki na nasa kaniyang sariling edad, at ngayon ay naglalakad sa ikaanim na buwan, na sinasabing baog.

37 Sapagkat sa Diyos walang imposible.

38 At sinabi ni Maria, "Narito, ako ang aliping babae ng Panginoon, mangyari sa akin ang ayon sa iyong salita." At ang anghel ay umalis sa kanya.

39 Datapuwa't bumangon si Maria nang mga araw na yaon, at nagtungo sa mga bundok sa isang bayan sa Juda , 40 at nagtungo sa bahay ni Zacarias at binati si Elizabeth.

41 At nangyari, nang marinig ni Elizabeth ang pagbati ni Maria, na ang bata ay tumalon sa kaniyang sinapupunan. At si Elizabeth ay puspos ng Banal na Espiritu , 42 at sumigaw nang malakas, na sinasabi, "Mapalad ka sa mga babae, at pinagpala ang bunga ng iyong sinapupunan."

43 At paanong ang ina ng aking Panginoon ay lumalapit sa akin

44 Narito, nang marinig ko ang tinig ng inyong pagbati, ang bata ay lumukso sa kagalakan sa aking sinapupunan.

45 O pinagpala kayong mga naniwala! Sapagkat ang sinabi sa inyo ng Panginoon ay matutupad.

46 At sinabi ni Maria, "Ang aking kaluluwa ay nagdadakila sa Panginoon,

47 at ang aking espiritu ay nagagalak sa Diyos na aking Tagapagligtas;

48 Sapagka't nakita niya ang kababaang loob ng kaniyang lingkod. Masdan, mula ngayon lahat ng anak ng aking mga anak ay tatawagin akong mapalad.

49 Sapagka't siya'y gumawa ng mga dakilang bagay para sa akin, siya na makapangyarihan at ang pangalan ay banal.

50 At ang kaniyang awa ay nananatili magpakailanman kasama ng mga natatakot sa kaniya.

51 Ginagamit niya ang kapangyarihan sa pamamagitan ng kanyang bisig at ikinakalat ang mga taong mapagmataas sa kanilang puso.

52 Ibinabagsak niya ang mga makapangyarihan sa kanilang mga trono at itinaas ang mga maralita.

53 Pinupuno niya ng mga kalakal ang nagugutom, at iniwan ang mayayaman na walang laman.

54 Naaalala niya ang awa at tinutulungan ang kanyang lingkod na si Israel,

55 habang kinakausap niya ang ating mga ninuno, si Abraham at ang kanyang mga anak magpakailanman.

56 At si Maria ay nanatili sa kanya nang mga tatlong buwan, at pagkatapos ay umuwi siya.

57 At dumating ang kaniyang panahon na manganak si Elizabeth, at siya'y nanganak ng isang lalake.

58 At narinig ng kaniyang mga kapitbahay at mga kamag anak na ang Panginoon ay nagpakita ng malaking awa sa kaniya, at nagalak na kasama niya.

59 At nangyari, nang ikawalong araw, na sila'y nagsiparoon upang tuliin ang sanggol, at ipinangalan sa kaniyang amang si Zacarias.

60 Ngunit sumagot ang kanyang ina at sinabi, "Sa anumang paraan, kundi ang kanyang pangalan ay Juan."

61 At sinabi nila sa kaniya, "Walang sinuman sa iyong pamilya ang tinatawag na ganyan.

62 At sila'y nagsipagsabi sa kaniyang ama na gaya ng kaniyang ipatawag sa kaniya.

63 At humingi siya ng isang lamina at isinulat, "Ang pangalan niya ay Juan." At lahat sila ay namangha.

64 At kaagad na nabuksan ang kaniyang bibig at dila, at siya'y nagsalita at nagpuri sa Dios.

65 At ang takot ay sumapit sa lahat ng mga kapitbahay, at ang lahat ng kuwentong ito ay ipinaalam sa lahat ng bundok ng Judea.

66 At lahat ng nakarinig nito ay isinapuso, na sinasabi, "Ano sa palagay ninyo ang mangyayari sa Sanggol " Sapagkat ang kamay ng Panginoon ay sumasa kaniya.

67 At ang kaniyang amang si Zacarias ay napuspos ng Banal na Espiritu, at nagpropesiya, 68 "Purihin ang Panginoon, ang Dios ng Israel! Sapagka't kaniyang dinalaw at tinubos ang kaniyang bayan , 69 at naglagay para sa atin ng sungay ng kaligtasan sa bahay ng kaniyang lingkod na si David,

70 gaya ng kaniyang sinalita tungkol sa luma sa pamamagitan ng bibig ng kaniyang mga banal na propeta:

71 na iniligtas niya tayo sa ating mga kaaway at sa kamay ng lahat ng nangagpopoot sa atin,
 72 at nagpakita ng awa sa ating mga magulang, at inalaala ang kaniyang banal na tipan
 73 At sa sumpa na isinumpa niya sa ating amang si Abraham na ibibigay sa atin,
 74 na tayo, na tinubos mula sa kamay ng ating mga kaaway, ay naglingkod sa kanya nang walang takot sa lahat
 ng araw ng ating buhay
 , 75 sa kabanalan at katuwiran na kasiya siya.
 76 At kayo, maliliit na bata, ay tatawaging propeta ng Kataastaasan. Mauuna kayo sa Panginoon, upang
 maihanda ninyo ang kanyang daan,
 77 at bigyan ng kaalaman tungkol sa kaligtasan ang kanyang bayan sa kapatawaran ng kanilang mga kasalanan,
 78 sa pamamagitan ng magiliw na awa ng ating Diyos, na sa pamamagitan nito ay dinalaw tayo ng mga
 bumangon mula sa itaas,
 79 upang siya ay magpakita sa mga yaong nakaupo sa kadiliman at sa anino ng kamatayan, at inilalagay ang
 ating mga paa sa daan ng kapayapaan.
 80 At ang sanggol ay lumaki at naging malakas ang espiritu. At siya'y nasa ilang hanggang sa siya'y lumabas sa
 harap ng bayan ng Israel.

2

1 Ngayon ito ay nangyari na, nang panahong yaon, na isang utos ang lumabas mula kay Cesar Augusto,
 na ang buong sanglibutan ay dapat igalang.

2 At ang pagtatantyang ito ang pinakauna, at ginawa sa panahong si Cireneo ay gobernador sa Siria.

3 At ang bawa't tao ay nagsiparoon upang pahalagahan, bawa't isa'y sa kaniyang sariling bayan.

4 Nang magkagayo'y naglakbay din si Jose mula sa Galilea, mula sa bayan ng Nazaret, hanggang sa lupain ng
 Judea, hanggang sa bayan ni David, na tinatawag na Betlehem, sapagkat siya'y mula sa sangbahayan at angkan
 ni David,

5 upang siya'y pahalagahan kasama ni Maria, na kaniyang pinagkakatiwalaang asawa, na may anak.

6 At nang sila'y naroon na, dumating ang panahon na siya'y manganak.

7 At ipinanganak niya ang kaniyang panganay na anak na lalaki, at binalot siya ng mga lampin, at inilagay siya sa
 isang trangkaso, sapagka't wala silang ibang silid sa bahay tuluyan.

8 At may mga pastol sa parehong rehiyon sa parang sa tabi ng mga kawan, na nag aasikaso ng kanilang kawan
 sa gabi.

9 At narito, ang anghel ng Panginoon ay lumapit sa kanila, at ang ningning ng Panginoon ay lumiwanag sa
 palibot nila, at sila'y labis na natakot.

10 At sinabi sa kanila ng anghel, "Huwag kayong matakot. Masdan, ako ay naghahatid sa inyo ng mabuting
 balita ng labis na kagalakan, na darating sa lahat ng tao;

11 Sapagka't isang Tagapagligtas ang ipinanganak sa inyo ngayon, na siyang Cristo na Panginoon, sa bayan ni
 David.

12 At ito ang tanda: makikita mo ang bata na nakabalot ng mga damit na pangbabae at nakahiga sa sabsaban.

13 At kaagad na may kasamang anghel ang isang pulutong ng mga hukbo sa langit, na nagpupuri sa Dios, na
 nagsasabi,

14 Luwalhati sa Dios sa kataastaasan, kapayapaan sa lupa, at mabuting kalooban sa mga tao.

15 At nang lumayo ang mga anghel sa kanila patungo sa langit, sinabi ng mga pastol sa isa't isa, "Pumunta tayo
 ngayon sa Betlehem at tingnan ang kuwentong naganap, na ipinaalam sa atin ng Panginoon."

16 At sila'y nagsiparoon na nagmamadali, at nasumpungan nila si Maria at si Jose na nakahiga sa sabsaban, na
 ang bata ay nakahiga sa sabsaban.

17 At nang siya'y kanilang makita, ay kanilang ikinalat ang salitang sinabi sa kanila ng batang ito.

18 At ang lahat ng mga nauna rito ay nangagtaga sa mga salitang sinabi sa kanila ng mga pastol.

19 Ngunit tinupad ni Maria ang lahat ng salitang ito at pinakilos ang mga ito sa kanyang puso.

20 At ang mga pastol ay tumalikod, na pinupuri at pinupuri ang Diyos dahil sa lahat ng kanilang narinig at
 nakita, gaya ng sinabi sa kanila.

21 At nang lumipas ang walong araw, at ang bata ay kailangang tuluin, ang kaniyang pangalan ay tinawag na
 Jesus, gaya ng kaniyang tinawag ng anghel, bago siya ipinagilihi sa sinapupunan.

22 At nang matapos ang mga araw ng kanilang paglilinis ayon sa kautusan ni Moises, dinala nila siya sa
 Jerusalem upang iharap siya sa Panginoon,

23 gaya ng nasusulat sa kautusan ng Panginoon, "Ang bawa't lalaking panganay ay tawaging banal sa
 Panginoon,"

24 at upang maibigay nila ang hain, gaya ng sinasabi sa kautusan ng Panginoon. "Isang pares ng kalapating
 pagong o dalawang batang kalapati".

25 At narito, may isang lalaki sa Jerusalem na nagngangalang Simeon, at ang lalaking yaon din ay maawain at
 matuwid, naghihintay sa aliw ng Israel, at ang Banal na Espiritu ay sumasa kaniya.

26 At siya'y nakatanggap ng sagot mula sa Banal na Espiritu, na hindi niya dapat makita ang kamatayan, maliban kung siya'y unang nakakita sa Cristo ng Panginoon.

27 At siya'y pumasok sa templo sa udyok ng Espiritu. At nang dalhin ng mga magulang ang batang si Jesus sa templo upang gawin para sa kaniya ang ayon sa kaugalian ayon sa kautusan,

28 ay niyakap niya siya at pinuri ang Dios, na sinasabi,

29 Panginoon, ngayon ay yumaon ang iyong lingkod na payapa, gaya ng iyong sinabi

30 Sapagka't nakita ng aking mga mata ang inyong Tagapagligtas,

31 na inyong inihanda sa harap ng lahat ng mga bansa,

32 isang liwanag upang maliwanagan ang mga Gentil, at sa papuri ng inyong bayang Israel.

33 At ang kaniyang ama at ina ay namangha sa sinabi tungkol sa kaniya.

34 At pinagpala sila ni Simeon, at sinabi kay Maria na kaniyang ina, "Narito, ang taong ito ay nakatakda para sa pagbagsak at pagbangon ng marami sa Israel, at bilang tanda na sasalungatin,

35 at isang tabak ang tatagos sa inyong kaluluwa, upang ang mga kaisipan ng maraming puso ay mahayag.

36 At may isang propetisa, si Ana, na anak ni Phanuel, sa angkan ni Aser, na napakatanda na, at nanirahan sa piling ng kanyang asawa pitong taon matapos ang kanyang pagkadalaga

, 37 at ngayon ay isang balo na walumpu't apat na taon, na hindi kailanman nagmula sa templo, kundi naglingkod sa Diyos araw at gabi sa pamamagitan ng pag aayuno at panalangin.

38 Siya rin ay dumating sa oras ding iyon at pinuri ang Diyos, at nagsalita tungkol sa kanya sa lahat ng naghihintay sa pagtubos sa Jerusalem.

39 At nang kanilang matapos ang lahat ng bagay ayon sa kautusan ng Panginoon, ay nagsibalik sila sa Galilea, sa kanilang bayan ng Nazaret.

40 Ngunit ang bata ay lumaki at lumakas, puno ng karunungan, at ang biyaya ng Diyos ay sumasa kaniya. Ang labindalawang taong gulang na si Jesus sa templo

41 At ang kaniyang mga magulang ay nagsisiparoon sa Jerusalem taun taon para sa Pasko ng Pagkabuhay.

42 At nang siya'y labindalawang taong gulang, ay umahon sila sa Jerusalem ayon sa kaugalian ng kapistahan.

43 At nang matapos ang mga araw, at sila'y umuwi muli, ang batang si Jesus ay nanatili sa Jerusalem, at hindi ito nalalaman ng kaniyang mga magulang.

44 Ngunit inakala nilang kasama siya sa mga kasama, at dumating sila sa isang araw na paglalakbay at hinanap siya sa kanilang mga kamag anak at kakilala.

45 At nang hindi nila siya matagpuan, ay nagsiparoon silang muli sa Jerusalem at siya'y hinanap.

46 At nangyari, na pagkaraan ng tatlong araw ay natagpuan nila siyang nakaupo sa templo sa gitna ng mga guro, nakikinig sa kanila at nagtatanong sa kanila.

47 At ang lahat ng nakikinig sa kaniya ay nangagtaka sa kaniyang pagkaunawa at sa kaniyang mga sagot.

48 At nang siya'y kanilang makita, ay nangagtaka sila. At sinabi sa kanya ng kanyang ina, "Anak ko, bakit mo ginawa ito sa amin " Narito, hinanap ka namin ng iyong ama nang may sakit.

49 At sinabi niya sa kanila, "Ano ang hinanap ninyo sa akin Hindi ba ninyo alam na ako ay dapat na nasa mga bagay ng aking Ama?

50 At hindi nila naunawaan ang salitang sinabi niya sa kanila.

51 At siya'y bumaba na kasama nila, at dumating sa Nazaret, at nagpasakop sa kanila. At itinago ng kanyang ina ang lahat ng mga salitang ito sa kanyang puso.

52 At si Jesus ay lumaki sa karunungan, pangangatawan, at biyaya kasama ang Diyos at ang mga tao.

3

1 Nang ikalabing limang taon ng paghahari ni Tiberio Cesar, nang si Poncio Pilato ay gobernador ng Judea, at si Herodes ay prinsipe sa Galilea, at ang kaniyang kapatid na si Felipe ay prinsipe ng Ituraea, at sa dako ng Trachonitis at Lisanía ay prinsipe ng Abilene,

2 At nang si Anas at si Caifas ay mga mataas na saserdote, ang utos ng Dios ay dumating kay Juan na anak ni Zacarias. sa disyerto.

3 At siya'y naparoon sa buong lupain sa palibot ng Jordan at ipinangaral ang bautismo ng pagsisisi para sa kapatawaran ng mga kasalanan,

4 gaya ng nasusulat sa aklat ng mga salita ni Isaias na propeta, na nagsasabi, "May tinig ng isang mangangaral sa ilang, 'Ihanda mo ang daan ng Panginoon, at ituwid mo ang kanyang mga landas.'

5 Ang lahat ng libis ay itataas, at lahat ng bundok at burol ay ibaba at ang baluktot ay magiging tama, at ang hindi pantay ay magiging tuwid na daan.

6 At makikita ng lahat ng laman ang Tagapagligtas ng Diyos."

7 Pagkatapos ay sinabi ni Juan sa mga taong lalabas upang magpabinyag sa pamamagitan niya, "Kayong mga ulupong, sino ang nagpakita sa inyo na kayo ay makakatakas sa galit na darating "

8 Mag ingat ka, at gumawa ka ng matuwid na bunga ng pagsisisi, at huwag kang magpasiya na sabihin, 'Si Abraham ang ating ama.' Sapagkat sinasabi ko sa inyo, ang Diyos ay may kakayahang magtayo ng mga anak

para kay Abraham mula sa mga batong ito.

9 Ang palakol ay nailagay na sa ugat ng mga puno, at anumang punong kahoy na hindi nagbubunga ng mabuti ay puputulin at itatapon sa apoy.

10 At tinanong siya ng bayan, na sinasabi, "Ano ang gagawin namin "

11 Sumagot siya at sinabi sa kanila, "Ang sinumang may dalawang tunika, ay ibigay niya sa wala, at ang sinumang may pagkain, ay gawin niya."

12 Ang mga maniningil ng buwis ay dumating din upang mabinyagan, at sinabi sa kanya, "Guro, ano ang gagawin namin "

13 Sinabi niya sa kanila, "Huwag kayong humingi ng higit pa sa inireseta para sa inyo.

14 Pagkatapos ay tinanong din siya ng mga kawal, na sinasabi, "Ano ang gagawin namin " At sinabi niya sa kanila, "Huwag kayong gumawa ng karahasan o kawalang katarungan sa sinuman, at masiyahan kayo sa inyong sahod."

15 Ngunit nang ang mga tao ay puno ng pag asa, at ang lahat ay nag iisip sa kanilang puso tungkol kay Juan, kung siya man ay marahil ang Cristo,

16 Sumagot si Juan at sinabi sa kanilang lahat, "Binabautismo ko kayo sa tubig, ngunit may isang taong mas malakas kaysa sa akin, at hindi ako sapat upang alisin ang mga tali ng kanyang sapatos siya ay magbibinyag sa inyo sa pamamagitan ng Banal na Espiritu at sa apoy."

17 Nasa kaniyang kamay ang pala ng warp, at kaniyang iwawalis ang kaniyang giikan, at kaniyang titipunin ang trigo sa kaniyang kamalig, at kaniyang susunugin ang mga dawag ng apoy na hindi mapapatay.

18 At sa pamamagitan ng maraming iba pang mga bagay ay pinayuhan niya ang mga tao at ipinahayag ang kaligtasan sa kanila.

19 At si Herodes na apat na prinsipe, nang siya'y pasawayin niya dahil kay Herodias, na asawa ng kaniyang kapatid, at sa lahat ng kasamaang ginawa ni Herodes,

20 at ikinulong din niya si Juan.

21 At nangyari, nang ang buong bayan ay mabinyagan, at si Jesus ay nabinyagan din at nananalangin, na ang langit ay nabuksan,

22 at ang Banal na Espiritu ay bumaba sa kaniya na anyong katawan na parang kalapati, at isang tinig ang lumabas mula sa langit na nagsasabi, "Ikaw ang aking pinakamamahal na Anak, sa iyo ako lubos na nalulugod."

23 Asin si Jesus, kan siya'y nagsimula, mga tatlung taon na, asin sarong anak ni Jose, na anak ni Eli,

24 Na anak ni Mateo, na anak ni Levi, na anak ni Melchi, na anak ni Jannai, na anak ni Jose,

25 na anak ni Matthathias. siya ay anak ni Amos, siya ay anak ni Nahum, siya ay anak ni Ezli, siya ay anak ni Naggai,

26 siya ay anak ni Maat, siya ay anak ni Mattathias, siya ay anak ni Simeis, na anak ni Josix, na anak ni Joda,

27 na anak ni Johanan, na anak ni Reza. siya ay anak ni Zorobabel, siya ay anak ni Sealthiel, siya ay anak ni Neri,

28 siya ay anak ni Melchi, na anak ni Addi, na anak ni Kosam, na anak ni Elmadam, na anak ni Er,

29 na anak ni Jesus, na anak ni Elizer, na anak ni Jehorim. siya ay anak ni Matthat, na anak ni Levi,

30 na anak ni Simeon, na anak ni Juda, na anak ni Jose, na anak ni Jonam, na anak ni Eliacim,

31 na anak ni Melea, na anak ni Menna, na anak ni Mattatha, na anak ni Nathan.

32 Siya ay anak ni Jesse, na anak ni Obed, na anak ni Bgáz, na anak ni Salma, na anak ni Nachson,

33 Anak ni Amminadab, anak ni Admin, anak ni Arni, anak ni Hezron, anak ni Perez, siya ay anak ni Juda,

34 siya ay anak ni Jacob, siya ay anak ni Isaac, siya ay anak ni Abraham, siya ay anak ni Thara, siya ay anak ni Nahor,

35 siya ay anak ni Serug, na anak ni Regus, na anak ni Peleg, na anak ni Eber, na anak ni Sela.

36 Siya ay anak ni Kenan, siya ay anak ni Arpaksad, siya ay anak ni Sem, siya ay anak ni Noe, siya ay anak ni Lamec,

37 siya ay anak ni Metusala, siya ay anak ni Enoc, na anak ni Jared, na anak ni Mahalalel, na anak ni Kenan,

38 na anak ni Enos. siya ay anak ni Set, siya ay anak ni Adan, siya ay sa Diyos.

4

1 Ngunit si Jesus, na puno ng Banal na Espiritu, ay muling dumating mula sa Jordan at pinatnubayan ng Espiritu sa ilang, 2 at tinukso ng diyablo sa loob ng apatnapung araw. At siya'y hindi kumain ng anoman sa mga araw na yaon, at nang sila'y mangawakas, ay nagugutom siya. 3 At sinabi sa kaniya ng diyablo, "Kung ikaw ang Anak ng Diyos, sabihin mo sa batong ito, upang ito'y maging tinapay." 4 At sumagot si Jesus sa kanya, "Nasusulat, "Ang tao ay hindi mabubuhay sa tinapay lamang." 5 At dinala siya ng diyablo at ipinakita sa kaniya ang lahat ng kaharian ng buong sanglibutan sa isang sandali, 6 at sinabi sa kaniya, "Ang lahat ng kapangyarihang ito ay ibibigay ko sa iyo at sa kaluwalhatian nito; sapagkat ito ay ibinigay sa akin, at ibibigay ko ito sa kanino ko gusto. 7 Kaya kung nais mong sambahin ako, lahat ito ay magiging sa iyo. 8 Sumagot si Jesus sa kanya at sinabi, "Nasusulat, "Sasamba ka sa Panginoon mong Diyos at siya lamang ang maglilingkod sa kanya." 9 At dinala niya siya sa Jerusalem, at inilagay siya sa rurok ng templo, at sinabi sa

kaniya, "Kung ikaw ang Anak ng Dios, ihagis mo ang iyong sarili mula rito; 10 Sapagkat nasusulat, "luutos niya sa kanyang mga anghel ang tungkol sa inyo, upang ingatan kayo. 11 Dadalhin ka nila sa kanilang mga kamay, upang hindi mo matamaan ang iyong paa sa bato." 12 Sumagot si Jesus at sinabi sa kanya, "Sinasabi, 'Huwag mong tuksuhin ang Panginoon mong Dios.'" 13 At nang matapos ng diyablo ang lahat ng tukso, ay humiwalay siya sa kaniya sa loob ng ilang panahon. Magtrabaho sa Galilea. Sermon sa Nazaret 14 At si Jesus, sa kapangyarihan ng Espiritu, ay bumalik sa Galilea, at ang balita tungkol sa kaniya ay umalingawngaw sa buong palibot na dako. 15 At siya'y nagturo sa kanilang mga sinagoga, at pinuri ng lahat. 16 At siya'y naparoon sa Nazaret, na kaniyang pinalaki, at siya'y nagtungo sa sinagoga ayon sa kaniyang kaugalian sa araw ng Sabbath, at bumangon at nais na magbasa. 17 Nang magkagayo'y iniabot sa kaniya ang aklat ni propeta Isaias. At nang buksan niya ang aklat, natagpuan niya ang talata kung saan nasusulat: 18 "Ang Espiritu ng Panginoon ay sumasa akin, sapagkat pinahiran niya ako upang ipangaral ang ebanghelyo sa mga dukha sinugo niya ako upang mangaral sa mga bihag upang sila'y mapalaya, at sa mga bulag upang sila'y makakita, at sa mga inaapi upang sila'y maging malaya at malaya, 19 upang ipahayag ang taon ng pagsang ayon ng Panginoon." 20 At nang matapos niya ang aklat, ibinigay niya ito sa alipin at umupo. At ang lahat ng mga mata sa sinagoga ay nasa kaniya. 21 At nagsimula siyang magsabi sa kanila, "Ngayon ang salitang ito ng Kasulatan ay natupad sa inyong mga tainga." 22 At silang lahat ay nagpatotoo sa kaniya, at nangagtaka na ang mga salitang ito ng biyaya ay lumabas sa kaniyang bibig, na nagsasabi, "Hindi ba't ito ang anak ni Jose?" 23 At sinabi niya sa kanila, "Sasabihin ninyo sa akin ang kasabihang ito, 'Manggagamot, tulungan ninyo ang inyong sarili.' Sapagkat napakadakila ng mga bagay na narinig natin, na naganap sa Capernaum! Gawin mo rin ito dito sa iyong sinilangang lungsod. 24 At sinabi niya, "Katotohanan sinasabi ko sa inyo, walang propetang may halaga ng anuman sa sariling bayan. 25 Ngunit sa katotohanan sinasabi ko sa inyo, maraming balo sa Israel noong panahon ni Elias, nang ang langit ay sarado sa loob ng tatlong taon at anim na buwan, at nagkaroon ng malaking kasiyahan sa buong lupain, 26 at si Elias ay hindi isinugo sa sinuman sa kanila maliban sa Sarepta sa lupain ng mga Sidonio sa isang balo. 27 At maraming ketongin ang nasa Israel nang mga kaarawan ni Eliseo na propeta at walang nalinis sa kanila maliban kay Naeman mula sa Siria. 28 At ang lahat na nasa sinagoga ay napuspos ng galit nang marinig nila ito, 29 at sila'y bumangon at itinulak siya palabas ng bayan, at dinala siya sa gilid ng bundok na pinagtayuan ng kanilang bayan, kaya't siya'y kanilang ibinagsak. 30 Ngunit dumaan siya sa kanila. 31 At siya'y naparoon sa Capernaum, na bayan ng Galilea, at tinuruan sila sa araw ng Sabbath. 32 At sila ay namangha sa kanyang pagtuturo; sapagkat siya ay nangaral nang may awtoridad. 33 At may isang lalake sa sinagoga na inaari ng isang maruming espiritu; sigaw niya sa malakas na tinig, 34 "Tigilan mo, ano ang gusto mo sa amin, Jesus na taga Nazaret Dumating ka upang sirain kami. Alam ko kung sino ka: ang Banal ng Diyos. 35 At pinagsabihan siya ni Jesus, na sinasabi, "Tahimik ka at lumabas ka sa kanya." At siya'y itinapon ng masamang espiritu sa gitna nila, at pinalayas sa kaniya, at hindi siya ginawang masama. 36 At ang takot ay sumapit sa kanilang lahat, at sila'y nagsalita sa isa't isa, na nagsasabi, "Ano ang bagay na ito " Inuutusan niya ang mga maruming espiritu nang may awtoridad at kapangyarihan, at sila ay lumalabas. 37 At ang balita tungkol sa kaniya ay tumunog sa lahat ng dako ng karatig bayan. 38 At siya'y lumabas sa sinagoga at dumating sa bahay ni Simon. At ang biyenang ni Simon ay may mataas na lagnat, at sila'y nagmakaawa sa kaniya para sa kaniya. 39 At siya'y yumukod sa kaniya at iniutos ang lagnat, at iniwan siya nito. At agad siyang tumayo at pinaglingkuran sila. 40 At nang lumubog na ang araw, ay dinala sila sa kaniya ng lahat ng may sakit na may iba't ibang pagdurusa. At ipinatong niya ang kanyang mga kamay sa bawat isa sa kanila at pinagaling sila. 41 At ang masasamang espiritu ng marami ay lumabas, na sumisigaw, na nagsasabi, "Ikaw ang Anak ng Diyos!" At pinagbantaan niya sila, at ayaw silang hayaang magsalita; sapagkat alam nila na siya ang Cristo. 42 At nang sumapit ang araw, siya'y lumabas sa isang malungkot na dako; at hinanap siya ng mga tao, at sila'y lumapit sa kanya at siya'y mahigpit na hinawakan, upang hindi niya sila iwanan. 43 At sinabi niya sa kanila, "Kailangan ko ring ipangaral ang ebanghelyo ng kaharian ng Diyos sa ibang mga bayan; kasi ito ang pinadala sa akin. 44 At siya'y nangaral sa mga sinagoga ng Judea.

5

1 At nangyari, nang ang bayan ay nagsisiksikan sa kaniya upang pakinggan ang salita ng Dios, na siya'y nakatayo sa tabi ng Dagat ng Galilea,

2 at nakita ang dalawang barko na nakahiga sa tabi ng dagat, at ang mga mangingisda ay lumabas at naghuhugas ng kanilang mga lambat.

3 Nang magkagayo'y pumasok siya sa daong ng isang kay Simon, at nagmakaawa sa kaniya na kunin siya sa kaunting layo mula sa lupain. At siya'y umupo at nagturo sa mga tao sa labas ng barko.

4 At nang matapos siyang magsalita, sinabi niya kay Simon, "Umahon ka sa kaitaasan at ihagis mo ang iyong mga lambat, upang makapagmartsa ka."

5 Sumagot si Simon at sinabi sa kanya, "Guro, magdamag kaming nagtrabaho at wala kaming nahuli, ngunit sa iyong salita ay itatapon ko ang lambat."

6 At nang kanilang gawin ito, ay nahuli nila ang isang malaking pulutong ng mga isda, at ang kanilang mga

lambat ay nagsimulang masira.

7 At sila'y nagsipagsabi sa kanilang mga kasama na nasa kabilang barko na lumapit at tulungan sila. At sila'y nagsiparoon at pinuno ang dalawang barko na puno, kaya't sila'y lumubog.

8 Nang makita ito ni Simon Pedro, nagpatirapa siya sa paanan ni Jesus at sinabi, "Panginoon, lumabas ka sa akin." Ako ay isang makasalanang tao.

9 Sapagka't isang sindak ang sumapit sa kaniya, at lahat ng kasama niya sa paglalakbay na ito sa pangingsda na kanilang ginawa nang sama-sama;

10 Gayon din naman sina Santiago at Juan, na mga anak ni Zebedeo, na mga kasama ni Simon. At sinabi ni Jesus kay Simon, "Huwag kang matakot. kasi simula ngayon ay may mga lalaki ka nang hahabulin.

11 At kanilang pinamunuan ang mga daong sa lupain, at iniwan ang lahat at sumunod sa kaniya.

12 At nangyari, samantalang siya'y nasa isa sa mga bayan, narito, may isang lalaking puno ng ketong. Nang makita niya si Jesus, siya ay nagpatirapa at nagmakaawa sa kanya, na nagsasabi, "Panginoon, kung ibig mo, maaari mo akong linisin."

13 At iniunat niya ang kanyang kamay at hinawakan siya, na sinasabi, "Gagawin ko ito, malinis." At agad siyang iniwan ng ketong.

14 At iniutos niya sa kaniya na huwag sabihin kaninuman. Ngunit humayo ka at ipakita mo ang iyong sarili sa saserdote, at magsakripisyo ka para sa iyong paglilinis, gaya ng iniutos ni Moises, bilang patotoo sa kanila.

15 Datapuwa't ang balita tungkol sa kaniya ay lumaganap nang lalong malayo, at maraming tao ang nagtipon upang makinig at sa pamamagitan niya ay gumaling sa kanilang mga karamdaman.

16 Ngunit nakatakas siya sa ilang at nanalangin.

17 At nangyari, isang araw, na siya'y nagtuturo, at nangakaupo ang mga Fariseo at ang mga eskriba, na nanggaling sa lahat ng dako sa Galilea at Judea at mula sa Jerusalem. At ang kapangyarihan ng Panginoon ay nagsikap na pagalingin ang maysakit.

18 At narito, may mga lalaking nagdala ng isang lalaking nakahiga na may sakit na gota, at kanilang hinahangad na siya'y ipasok at ipahiga sa harap niya.

19 At nang hindi nila malaman kung paano siya ipasok sa harap ng mga tao, ay umakyat sila sa bubong at pinababa siya sa mga tile, na may higaan sa gitna nila sa harap ni Jesus.

20 At nang makita niya ang kanilang pananampalataya, sinabi niya sa kaniya, "Tao, ang iyong mga kasalanan ay pinatawad na.

21 At ang mga eskriba at mga Fariseo ay nagsimulang magsabi sa kanilang sarili, "Sino siya upang magsalita ng mga kalapastanganan " Sino ba naman ang makapagpapatawad ng mga kasalanan kundi ang Diyos lamang

22 Ngunit nang makita ni Jesus ang kanilang mga iniisip, sumagot siya at sinabi sa kanila, "Ano ang iniisip ninyo sa inyong mga puso

23 Alin ang mas madali, ang sabihing, "Ang iyong mga kasalanan ay pinatawad," o ang sabihing, "Bumangon ka at lumakad ka "

24 Ngunit upang malaman mo na ang Anak ng Tao ay may awtoridad na magpatawad ng mga kasalanan sa lupa, sinabi niya sa taong may sakit na gout, "Sinasabi ko sa iyo, bumangon ka, itaas mo ang iyong higaan, at umuwi ka."

25 At kaagad siyang bumangon sa harap ng kanilang mga mata, at itinaas ang higaan na kaniyang kinahiga, at umuwi at pinuri ang Dios.

26 At silang lahat ay nangagtaka, at nagpuri sa Dios, at napuspos ng takot, na nagsasabi, "Nakita namin ang mga kakaibang bagay ngayon."

27 Pagkatapos ay lumabas siya at nakita niya ang isang maniningil ng buwis na nagngangalang Levi na nakaupo sa toll, at sinabi sa kanya, "Sumunod ka sa akin."

28 At iniwan niya ang lahat, tumayo siya at sumunod sa kanya.

29 At naghandang si Levi ng isang malaking piging para sa kaniya sa kaniyang bahay at maraming maniningil ng buwis at ang iba ay nakaupo sa hapag na kasama niya.

30 At nagbulung bulungan ang mga Fariseo at ang kanilang mga eskriba at sinabi sa kanyang mga alagad, "Bakit kayo kumakain at umiinom kasama ang mga maniningil ng buwis at mga makasalanang "

31 At sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Ang malusog ay hindi nangangailangan ng manggagamot, kundi ang maysakit.

32 Ako'y naparito upang tawagin ang mga makasalanang sa pagsisisi, at hindi ang matuwid.

33 At sinabi nila sa kaniya, "Ang mga alagad ni Juan ay madalas na nag-aayuno at nagsasagawa ng kanilang mga panalangin, tulad ng ginagawa ng mga alagad ng mga Fariseo, ngunit ang iyong mga alagad ay kumakain at umiinom."

34 Ngunit sinabi ni Jesus sa kanila, "Hindi ninyo maaaring gawing mabilis ang mag-asawa habang kasama nila ang lalaking ikakasal."

35 Ngunit darating ang panahon na ang lalaking ikakasal ay kukunin sa kanila, at pagkatapos ay mag-aayuno sila

sa mga araw na iyon.

36 At sinabi niya sa kanila ang isang talinghaga, "Walang sinumang pumupunit ng isang trapo mula sa bagong damit at inaayos ito sa lumang damit, o pinupunit niya ang bagong damit, at ang trapo ng bago ay hindi akma sa luma.

37 At walang sinumang maglalagay ng batang alak sa mga lumang balat ng ubas, kung hindi, ang batang alak ay puputulin ang mga balat at mabubuhos, at ang mga balat ay masasawi.

38 Ngunit ang batang alak ay ibubuhos sa mga bagong balat ng ubas.

39 At walang sinumang umiinom ng luma ang gusto ng bago, sapagkat sinasabi niya, "Ang luma ay mas mutil."

6

1 At ito ay nangyari na, na sa isang araw ng Sabbath, na siya ay dumadaan sa isang taniman ng mais; at ang kanyang mga alagad ay humugot ng mga tainga ng mais at hinagod ng kanilang mga kamay at kinain. 2 At sinabi ng ilan sa mga Fariseo, "Bakit ninyo ginagawa ang hindi matuwid sa araw ng Sabbath?" 3 At sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Hindi ba ninyo nabasa ang ginawa ni David nang siya'y magutom at ang mga kasama niya 4 nang siya'y pumasok sa bahay ng Dios at kumuha ng tinapay na pangpakita, at kumain at magbigay din sa mga kasama niya; na walang pinayagang kumain kundi ang mga pari lamang?" 5 At sinabi niya sa kanila, "Ang Anak ng Tao ay Panginoon maging sa Sabbath." 6 Ngayon ito ay nangyari na, na sa isa pang Sabbath na siya ay pumasok sa sinagoga at nagturo. At may isang lalaking natuyo ang kanang kamay. 7 Ngunit naghintay ang mga eskriba at mga Fariseo kung siya rin ay magpapagaling sa araw ng Sabbath, upang sila ay makasumpong ng isang bagay laban sa kanya. 8 Ngunit narinig niya ang kanilang mga iniisip, at sinabi sa lalaking may tuyong kamay, "Bumangon ka at lumabas ka." At tumayo siya at humakbang kasama. 9 Pagkatapos ay sinabi ni Jesus sa kanila, "Itinatanong ko sa inyo, Tama ba ang gumawa ng mabuti o masama sa Araw ng Sabbath?" Upang pangalagaan o sirain ang buhay? 10 At tiningnan niya sila sa buong paligid at sinabi sa lalaki, "Lunat mo ang iyong kamay." At ginawa niya ito, at muling dinala sa kanya ang kanyang kamay. 11 Ngunit sila ay naging lubos na hangal, at magkasamang nag usap tungkol sa kanilang gagawin kay Jesus. 12 At ito ay nangyari na, na sa panahong siya ay papunta sa isang bundok upang manalangin; at nag overnight siya sa panalangin sa Diyos. 13 At nang dumating ang araw, ay tinawag niya ang kaniyang mga alagad at pumili ng labindalawa sa kanila, na tinawag din niyang mga apostol: 14 Si Simon, na kaniyang tinawag ding Pedro, at si Andres na kaniyang kapatid; Sina Santiago at Juan; Sina Felipe at Bartolome; 15 Mateo at Tomas; Si Santiago, anak ni Alfeo, at si Simon, ay tinatawag na Zelotes; 16 Si Judas na anak ni Santiago, at si Judas Iscariote, na pagkatapos ay nagtaksil sa kanya. 17 At siya'y bumaba na kasama nila at tumayo sa isang pantay na bukid. At sa palibot niya ay ang karamihan ng kaniyang mga alagad, at ang isang malaking pulutong ng mga tao mula sa buong lupain ng Judea, at mula sa Jerusalem, at mula sa baybayin ng Tiro at Sidon, 18 na nagsiparoon upang makinig sa kaniya, at upang sila'y gumaling sa kanilang mga sakit. at yaong mga pinalayas ng maruming espiritu ay gumaling. 19 At hinangad ng buong bayan na siya'y hawakan; sapagkat ang kapangyarihan ay lumabas sa kanya at pinagaling ang lahat. 20 At itinaas niya ang kaniyang mga mata sa ibabaw ng kaniyang mga alagad at sinabi, "Mapalad kayo mga dukha; sapagkat ang kaharian ng Diyos ay sa inyo. 21 Mapalad kayong mga nagugutom dito; kasi mabubusog ka. Mapalad kayo na umiiyak dito; kasi tatawa ka. 22 Mapalad kayo kapag kinapopootan kayo ng mga tao at itinaboy at pinagsasabihan kayo, at itinakwil ang inyong pangalan bilang masama alang alang sa Anak ng Tao. 23 Magsaya kayo sa araw na yaon at magalak; sapagkat masdan, ang inyong gantimpala ay malaki sa langit. Gayundin ang kanilang mga ama sa mga propeta. 24 Ngunit laban doon, aba kayong mga mayayaman! kasi nawalan ka na ng aliw. 25 Sa aba ninyong mga nasiyahan dito! kasi magugutom ka. Sa aba ninyong mga tumatawa dito! kasi iiyak ka ng iiyak. 26 Sa aba ninyo kung ang lahat ay nagsasalita ng mabuti tungkol sa inyo! Gayundin ang ginawa ng kanilang mga ama sa mga bulaang propeta. 27 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo na nakikinig, ibigin ninyo ang inyong mga kaaway; Gumawa ng mabuti sa mga napopoot sa inyo; 28 Pagpalain ninyo ang mga sumusumpa sa inyo; ipagdasal mo yung mga taong nakasakit sa iyo. 29 At sinomang sumampal sa iyo sa isang pisngi, ay maghandog din ng isa; at kung sino man ang kumuha ng iyong balabal, huwag mong ipagbawal sa kanya ang iyong balabal. 30 Sinumang humingi sa inyo, ibigay ninyo sa kaniya; at kung sino man ang kumuha ng kung ano ang sa iyo, huwag mo nang hilingin ulit. 31 At ayon sa nais ninyong gawin sa inyo ng mga tao, gawin din ninyo sa kanila. 32 At kung mahal mo ang mga nagmamahal sa iyo, ano ang pasasalamat mo Sapagkat ang mga makasalanan ay nagmamahal din sa kanilang mga kaibigan. 33 At kung gumagawa ka ng mabuti sa iyong mga benefactor, ano ang pasasalamat mo Sapagkat gayon din ang ginagawa ng mga makasalanan. 34 At kung ikaw ay nagpapautang sa mga taong inaasahan mong matatanggap, ano ang pasasalamat mo Sapagkat ang mga makasalanan ay nagpapautang din sa mga makasalanan, upang sila ay muling kumuha ng parehong. 35 Sa halip, ibigin ninyo ang inyong mga kaaway; gumawa ng mabuti at magpahiram sa lugar na wala kang inaasahang kapalit, at ang iyong gantimpala ay magiging malaki, at kayo ay magiging mga anak ng Kataas-taasang Diyos; kasi mabait siya sa mga walang utang na loob at masasama. 36 Maging maawain kayo, tulad ng inyong Ama na maawain. 37 At huwag kayong manghatol, at hindi kayo hahatulan. Huwag kang magkondena, hindi ka hahatulan. Patawarin mo, at ikaw ay

patatawarin. 38 Panalangin, at ito ay ibibigay sa inyo. Isang buong, pinipilit, nayanig, at umaapaw na sukat ang ilalagay sa iyong dibdib; sapagkat sa mismong sukat na iyong sinusukat, ikaw ay susukatin muli. 39 At sinabi rin niya sa kanila ang isang talinghaga: Maipapakita ba ng isang bulag ang daan patungo sa isang bulag Hindi ba't pareho silang babagsak sa hukay 40 Ang alagad ay hindi nakahihigit sa kaniyang panginoon; Kung perpekto ang alagad, katulad siya ng kanyang panginoon. 41 Datapuwa't bakit mo nakikita ang butil sa mata ng iyong kapatid, at hindi mo nakikilala ang kahoy sa iyong sariling mata 42 Paano mo masasabi sa iyong kapatid, 'Humawak ka pa, kapatid, kukunin ko ang butil sa iyong mata, at ikaw mismo ay hindi makakakita ng kahoy sa iyong sariling mata ' Ikaw na mapagkunwari, alisin mo muna ang sinag sa iyong mata at pagkatapos ay tiyakin na alisin mo ang pekas sa mata ng iyong kapatid. 43 Sapagka't walang mabuting punong kahoy na nagbubunga ng bulok, ni bulok na punong kahoy na nagbubunga ng mabuti. 44 Ang bawat punong kahoy ay nakikilala sa pamamagitan ng sariling bunga. Sapagkat ang isa ay hindi pumipili ng mga igos mula sa mga tinik, ni hindi sila pumipili ng mga ubas mula sa mga bakod. 45 Ang mabuting tao ay nagbubunga ng mabubuting bagay mula sa mabuting kayamanan ng kaniyang puso; at ang masamang tao ay naglalabas ng kasamaan mula sa masamang kayamanan ng kanyang puso. Sapagkat ang taong pusong puno, ang bibig ay umaapaw. 46 Ngunit bakit ninyo ako tinawag, Panginoon, Panginoon, at hindi ninyo ginagawa ang sinasabi ko sa inyo 47 Sinumang lumapit sa akin at marinig ang aking mga salita at gawin ang mga ito, ipapakita ko sa inyo kung sino siya. 48 Siya'y tulad ng isang taong nagtayo ng bahay, at naghukay ng malalim, at inilagtag ang pundasyon sa bato. Subalit nang bahain ang tubig, pinunit ng ilog ang bahay, at hindi ito mailipat; kasi maayos ang pagkakagawa nito. 49 Ngunit ang nakikinig at hindi gumagawa ay katulad ng isang taong nagtayo ng bahay sa lupa na walang pundasyon. at pinunit siya ng ilog, at agad itong bumagsak, at ang bahay ay nahulog nang labis.

7 1 At nang magsalita si Jesus sa mga tao, ay nagtungo siya sa Capernaum. 2 At ang alipin ng isang senturion, na kaniyang itinuring na karapat dapat, ay nagkasakit hanggang sa mamatay. 3 Ngunit nang marinig niya ang tungkol kay Jesus, ay isinugo niya sa kaniya ang mga matanda ng mga Judio at nagmakaawa sa kaniya na lumapit at pagalingin ang kaniyang lingkod. 4 Ngunit nang sila'y lumapit kay Jesus, masigasig silang nagmakaawa sa kanya at sinabing, "Siya ay karapat-dapat na ipakita mo ito sa kanya; 5 Sapagka't iniibig niya ang ating bayan, at itinayo niya ang sinagoga para sa atin. 6 Ngunit sumama si Jesus sa kanila. Ngunit nang hindi na siya malayo sa bahay, nagpadala ang senturion ng mga kaibigan sa kanya, na nagsasabi, "O, Panginoon, huwag kang magulo; Hindi ako karapat-dapat na kayo ay pumunta sa ilalim ng aking bubong; 7 Kaya't hindi ko itinuring ang aking sarili na karapat-dapat na lumapit sa inyo; kundi magsalita ka ng isang salita, at ang aking lingkod ay gagaling. 8 Sapagka't ako rin, ay isang tao na napapailalim sa awtoridad, at may mga kawal na nasa ilalim ko; At sinasabi ko sa isa, 'Umalis ka!' kaya siya ay aalis; at sa kabilang banda: Halika dito! kaya siya dumarating; at sa aking lingkod, "Gawin mo ito." kaya ginagawa niya ito. 9 Ngunit nang marinig ito ni Jesus, siya ay namangha sa kanya, at lumington at sinabi sa mga taong sumunod sa kanya, "Sinababi ko sa inyo, hindi ko natagpuan ang gayong pananampalataya sa buong Israel. 10 At nang muling umuwi ang mga sugo, ay nasumpungan nilang mabuti ang alipin. 11 At ito ay nangyari na, na siya ay nagtungo sa isang lunsod na tinatawag na Nain; at ang kanyang mga alagad ay sumama sa kanya at sa maraming tao. 12 At nang siya'y malapit sa pintuang bayan, narito, isang patay na lalaki ang isinagawa, na bugtong na anak ng kaniyang ina, at siya'y balo. at maraming tao mula sa bayan ang sumama sa kanya. 13 Asin kun an Kagurangnan nakakita sa saiya, siya naawa sa saiya, asin nagsabi sa saiya: "Huwag kang umiyak." 14 At siya'y lumapit at hinawakan ang kabaong, at ang mga nagdadala ay nakatayo. At sinabi niya, "Bata, sinasabi ko sa iyo, bumangon ka." 15 At ang patay ay tumayo at nagsimulang magsalita, at ibinigay niya ito sa kaniyang ina. 16 At isang takot ang sumapit sa kanilang lahat, at pinuri nila ang Diyos, na nagsasabi, "Isang dakilang propeta ang bumangon sa atin, at dinalaw ng Diyos ang kanyang bayan." 17 At ang pananalitang ito tungkol sa kaniya ay umalingawngaw sa buong lupain ng Judea, at sa lahat ng karatig bansa. 18 At sinabi ng kaniyang mga alagad kay Juan ang lahat ng mga bagay na ito. At tinawag ni Juan ang dalawa sa kanyang mga alagad sa kanya, 19 at isinugo sila sa Panginoon, at sinabi sa kanya, "Ikaw ba ang darating, o maghihintay pa kami ng isa pa " 20 At nang lumapit sa kaniya ang mga lalaking ito, ay sinabi nila, "Si Juan Bautista ang nagsugo sa amin sa inyo, na nagsasabi, 'Ikaw ba ang darating, o maghihintay pa kami ng iba ' 21 At nang oras na yaon ay pinagaling niya ang marami sa mga karamdaman at mga salot at masasamang espiritu, at binigyan ng pangitain ang maraming bulag na tao. 22 At sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Humayo kayo at sabihin ninyo kay Juan ang inyong nakita at narinig: ang bulag ay nakakakita, ang mga pilay ay naglalakad, ang mga ketongin ay nalilinis, ang mga bingi ay nakakarinig, ang mga patay ay bumangon, ang mga dukha ay ipinangangaral ng ebanghelyo 23 At mapalad ang hindi ako nasasaktan. 24 Ngunit nang wala na ang mga sugo ni Juan, nagsimulang magsalita si Jesus sa mga tao ni Juan, "Bakit kayo lumabas sa ilang upang makita Gusto mo bang makita ang tambo na nagalaw ng hangin? 25 O ano ang iyong lumabas upang makita Gusto mo bang makita ang isang lalaking nakasuot ng malambot na damit? Narito, yaong mga nagsusuot ng magagandang kasuotan at namumuhay nang pulently, sila ay nasa mga maharlikang hukuman. 26 O ano ang iyong lumabas upang makita Gusto mo bang makita ang isang propeta?

Oo, sinasabi ko sa inyo, Siya ay higit pa sa isang propeta. 27 Siya ang nasusulat, "Narito, isinugo ko ang aking sugo sa unahan mo, na maghahanda ng iyong daan sa harap mo." 28 Sinasabi ko sa inyo na sa mga isinilang sa babae ay walang mas dakila kay Juan; ngunit siya na pinakamaliit sa kaharian ng Diyos ay mas dakila kaysa sa kanya. 29 At ang buong bayan na nakikinig sa kaniya, at ang mga maniningil ng buwis, ay nakipagkasundo sa Dios at nabinyagan sa bautismo ni Juan. 30 Datapuwa't hinamak ng mga Fariseo at ng mga eskriba ang nilayon ng Dios para sa kanila, at hindi sila bininyagan niya. 31 Kanino ko ihahambing ang mga tao sa salinlahing ito, at kanino sila katulad 32 Sila'y tulad ng mga batang nakaupo sa palengke, na tumatawag sa isa't isa, na nagsasabi, "Kami ay naglaro para sa inyo, at hindi kayo sumayaw; Nagreklamo kami sa inyo, at hindi kayo umiyak. 33 Sapagka't si Juan Bautista ay dumating at hindi kumain ng tinapay o uminom ng alak; sinasabi mo, 'Siya ay nagmamay ari.' 34 Ang Anak ng Tao ay dumating, kumakain at umiinom; sinasabi mo, "Narito, ang tao ay isang manginginom ng alak at isang manginginom ng alak, ang maniningil ng buwis at isang makasalanan ay isang kaibigan." 35 At gayon ma'y ang karunungan ay pinatutunayan ng lahat ng kaniyang mga anak. 36 At nagmakaawa sa kaniya ang isa sa mga Fariseo na kumain kasama niya. At siya'y pumasok sa bahay ng Fariseo at umupo sa hapag. 37 At narito, may isang babae sa bayan na makasalanan. Nang marinig niya na nakaupo siya sa hapag sa bahay ng Fariseo, nagdala siya ng isang basong pamahid, 38 at tumayo sa paanan niya sa likod, at umiyak, at nagsimulang basain ng luha ang kanyang mga paa, at patuyuin ang mga ito ng buhok ng kanyang ulo, at hinalikan ang kanyang mga paa, at pinahiran ng pamahid. 39 Ngunit nang makita ito ng Fariseo na nag anyaya sa kanya, sinabi niya sa sarili, "Kung ang lalaking ito ay isang propeta, malalaman niya kung sino at anong uri ng babae ang kanyang hinahawakan sapagkat siya ay makasalanan. 40 Sumagot si Jesus at sinabi sa kanya, "Simon, may sasabihin ako sa iyo." At sinabi niya, "Guro, sabihin mo sa akin." 41 May isang nagpapautang na may dalawang may utang. Ang isa ay may utang na limang daang pilak groschen, ang isa ay limampung. 42 Ngunit yamang hindi na nila kailangang magbayad, ibinigay niya ito sa kanilang dalawa. Sabihin mo sa akin, sino sa kanila ang pinakamamahal sa kanya 43 Sumagot si Simon at sinabi, "Iginagalang ko ang taong pinakabigay niya. At sinabi niya sa kanya, "Tama ang hatol mo. 44 At bumaling siya sa babae at sinabi kay Simon, "Nakikita mo ba ang babaeng ito " Ako ay pumasok sa inyong bahay; hindi ninyo ako binigyan ng tubig para sa aking mga paa; pero nabasa nya ang mga paa ko ng luha at pinatuyo nya ng buhok ng ulo nya. 45 Hindi mo ako hinalikan; pero ang huli, pagkapasok ko, hindi tumigil sa paghalik sa aking mga paa. 46 Hindi mo pinahiran ng langis ang aking ulo; ngunit pinahiran niya ng ointment ang aking mga paa. 47 Kaya't sinasabi ko sa inyo, maraming kasalanan ang pinatawad sa kaniya, kaya't siya'y nagpakita sa akin ng labis na pagmamahal. ngunit siya na pinatawad ng kaunti ay nagmamahal ng kaunti. 48 At sinabi niya sa kaniya, "Ang iyong mga kasalanan ay pinatawad." 49 Nang magkagayo'y ang mga nakaupo sa hapag kasama nila ay nagsimulang magsabi sa kanilang sarili, "Sino ito na nagpapatawad maging ng mga kasalanan " 50 At sinabi niya sa babae, "Ang iyong pananampalataya ay nakatulong sa iyo; pumunta nang payapa!

8 1 At nangyari, na siya'y naglalakbay sa mga bayan at mga nayon, na nangangaral at nangangaral ng evangelio ng kaharian ng Dios, at ang labindalawa ay kasama niya, 2 At ang ilang babae na kaniyang pinagaling sa masasamang espiritu at mga sakit, sa makatuwid baga'y si Maria, na ang pangalan ay Magdalena, na mula sa kaniya'y pitong espiritu ang lumabas, 3 At si Juana, ang asawa ni Chusa, isa sa mga katiwala ni Herodes, at si Susana, at marami pang iba na nagbigay sa kanila ng kamay ng kanilang mga gamit. 4 At nang maraming tao ang magkakasama, at sila'y nagmamadali sa kaniya mula sa mga bayan, ay nagsalita siya sa isang talinghaga: 5 Isang manghahasik ang lumabas upang maghasik ng kaniyang binhi. At habang siya'y naghahasik, ang ilan ay nahulog sa tabi ng daan at tinapakan sa ilalim ng paa, at nilamon sila ng mga ibon sa himpapawid. 6 At ang ilan ay nahulog sa bato; at nang bumangon, natuyo, dahil wala itong katas. 7 At ang ilan ay nahulog sa gitna ng mga tinik; at ang mga tinik ay umakyat kasama nito at pinigil ito. 8 At ang ilang bagay ay nahulog sa mabuting lupain; at ito ay sumibol, at nagbunga ng isang daang beses. Nang sabihin niya ito, sumigaw siya, "Siya na may mga tainga upang marinig, ay makinig." 9 At tinanong siya ng kaniyang mga alagad kung ano ang talinghagang ito. 10 At sinabi niya, "Ibinigay sa inyo na malaman ang mga hiwaga ng kaharian ng Diyos, ngunit sa iba sa pamamagitan ng mga talinghaga, upang hindi nila ito makita bagaman nakikita pa nila ito, at hindi maunawaan kung naririnig pa nila ito." 11 Ngunit ang talinghaga ay ito: Ang binhi ay salita ng Diyos. 12 Datapuwa't yaong mga nasa tabi ng daan ay yaong mga nakikinig nito; Pagkatapos ay dumarating ang diyablo at kinukuha ang salita mula sa kanilang mga puso, upang hindi sila maniwala at maligtas. 13 Datapuwa't ang mga nasa bato ay ang mga ito: kapag narinig nila ito, ay tinatanggap nila ang salita nang may kagalakan. Ngunit wala silang ugat; sa isang panahon sila ay naniniwala, at sa oras ng pagsubok sila ay tumatalikod. 14 Datapuwa't ang mga nahulog sa gitna ng mga tinik ay yaong mga nakikinig nito, at nagsisisama sa mga alalahanin at kayamanan at mga kagalakan sa buhay, at napapaso at hindi nagbubunga. 15 Datapuwa't yaong mga nasa mabuting lupain ay nakikinig sa salita at iningatan ito sa isang mabuti at mabuting puso, at nagbubunga sa pagtitiis. 16 Walang sinumang nagsisindi ng kandila at tinatakpan ito ng sisidlan o inilalagay sa ilalim ng isang bangko; ngunit inilalagay niya ito sa isang lampara, upang ang sinumang pumasok ay makakita

ng liwanag. 17 Sapagka't walang anumang nakatago na hindi inihayag, ni walang anumang lihim na hindi ipinaalam at dumarating sa liwanag. 18 Kaya tingnan mo kung paano ka nakikinig. Sapagkat sa kanya na mayroon, sa kanya ay ibibigay; pero siya na wala, kahit ang inaakala niyang meron siya ay aalisin.

19 At ang kaniyang ina at mga kapatid ay nagtungo sa kaniya, at hindi makakalapit sa kaniya sa harap ng mga tao. 20 At sinabi sa kaniya, "Ang iyong ina at ang iyong mga kapatid ay nakatayo sa labas at nais kang makita." 21 Ngunit sumagot siya at sinabi sa kanila, "Ang aking ina at ang aking mga kapatid ay yaong mga nakikinig at gumagawa ng salita ng Diyos." 22 At nangyari sa araw ng isa na siya ay pumasok sa isang barko kasama ang kanyang mga disipulo; at sinabi niya sa kanila, "Tumawid tayo sa lawa." At sila'y nagsitulak mula sa lupain. 23 At habang nagmamaneho sila, nakatulog siya. At isang ipo ipo ang sumapit sa dagat, at napuno ng mga alon ang daong, at sila'y nasa malaking panganib. 24 Pagkatapos ay lumapit sila sa kanya at ginising siya, na sinasabi, "Guro, Guro, kami ay napapahamak!" Pagkatapos ay tumayo siya at pinagbantaan ang hangin at ang mga alon ng tubig; at ito ay tumigil, at naging katahimikan. 25 At sinabi niya sa kanila, "Nasaan ang inyong pananampalataya?" At sila ay natakot at namangha, at nagsabi sa kanilang sarili, "Sino ito?" Maging sa hangin at tubig ay iniutos niya, at sila'y sumusunod sa kaniya. 26 At sila'y nagpatuloy sa rehiyon ng mga Gerasenes, na nasa tapat ng Galilea. 27 At nang siya'y dumating sa pampang, ay nakilala niya ang isang lalake mula sa bayan, na may masasamang espiritu at sa mahabang panahon ay hindi nagsusuot ng damit, at hindi nanatili sa anomang bahay, kundi sa mga lungga ng libing. 28 Ngunit nang makita niya si Jesus, siya'y sumigaw at nagpatirapa sa harap niya, at sumigaw ng malakas, na sinasabi, "Ano ang gusto mo sa akin, Jesus, Anak ng Kataastaasan?" Nakikiusap ako sa iyo, ayaw mo akong pahirapan. 29 Sapagka't iniutos niya sa maruming espiritu na patayin mula sa tao. Sapagka't siya'y pinahirapan niya sa mahabang panahon, at siya'y iginapos ng mga tanikala at mga gapos at bihag, at binasag ang kaniyang mga gapos, at itinulak ng masamang espiritu sa ilang. 30 At tinanong siya ni Jesus at sinabi, "Ano ang iyong pangalan?" Sinabi niya: Legion. Sapagkat maraming masasamang espiritu ang pumasok sa kanya. 31 At sila'y nagmakaawa sa kaniya na huwag sabihin sa kanila na magtungo sa impiyerno. 32 Ngayon ay may isang malaking kawan ng mga baboy sa pastulan sa tabi ng bundok. At nagmakaawa sila sa kanya na payagan silang makapasok sa kanila. At pinayagan niya silang gawin ito. 33 Nang magkagayo'y lumabas ang masasamang espiritu mula sa lalaki at pumasok sa mga baboy. at ang kawan ay nagtapon mula sa dalisdis patungo sa lawa at nalunod. 34 Ngunit nang makita ng mga pastol ang nangyayari, tumakas sila at ipinahayag ito sa lunsod at sa mga nayon. 35 Kaya't sila'y lumabas upang tingnan ang nangyari, at lumapit kay Jesus, at nasumpungan ang lalaking lumabas mula sa masasamang espiritu, na nakaupo sa paanan ni Jesus, nakadamit at makatuwiran, at natakot. 36 At ipinahayag ito sa kanila ng mga nakakita nito, gaya ng pagpapagaling ng lalaking may ari ng demonyo. 37 At ang buong karamihan mula sa karatig lupain ng mga Geraseneo ay nagsumamo sa kaniya na umalis sa kanila; sapagkat isang matinding takot ang sumapit sa kanya. At humakbang siya sa barko at muling tumalikod. 38 At ang lalaking lumabas mula sa masasamang espiritu ay nagmakaawa sa kanya na makasama siya. Ngunit iniwan siya ni Jesus at sinabi, 39 Umuwi ka uli at sabihin mo kung gaano kalaki ang mga bagay na ginawa ng Diyos para sa iyo. At siya'y yumaon at ipinahayag sa buong bayan kung gaano kalaki ang mga bagay na ginawa ni Jesus para sa kanya. 40 At ito ay nangyari na, nang bumalik si Jesus, tinanggap siya ng mga tao nang may kagalakan; kasi lahat sila naghihintay sa kanya. 41 At narito, isang lalaking nagngangalang Jairo, na pinuno ng sinagoga, ang dumating, at nagpatirapa sa paanan ni Jesus, at nagmakaawa sa kaniya na pumasok sa kaniyang bahay; 42 Sapagka't siya'y may isang nag-iisang anak na babae, na mga labindalawang taong gulang, na nasa huling mga binti nito. At sa kanyang pagpunta, ang mga tao ay nagsisiksikan sa paligid niya. 43 At isang babae ang nagkaroon ng pagdaloy ng dugo ng labindalawang taon; hindi ito malunasan ng kahit sino. 44 Umahon siya mula sa likuran at hinawakan ang laylayan ng damit nito; at agad na dumaloy ang dugo niya. 45 At sinabi ni Jesus, "Sino ang humipo sa akin?" Ngunit nang ipagkaila nilang lahat, sinabi ni Pedro, "Guro, pinipilit at pinipilit kayo ng mga tao." 46 Ngunit sinabi ni Jesus, "May humipo sa akin; kasi naramdaman ko na isang kapangyarihan ang umalis sa akin." 47 Datapuwa't nang makita ng babae na hindi ito nakatago, siya'y lumapit na nanginginig at nagpatirapa sa harap niya, at ipinahayag sa buong bayan ang dahilan ng kaniyang paghawak sa kaniya, at kung paanong siya'y malapit nang gumaling. 48 At sinabi niya sa kaniya, "Anak ko, iniligtas ka ng iyong pananampalataya. Umalis ka nang payapa!" 49 Habang nagsasalita pa siya, lumapit ang isa sa mga alipin ng pinuno ng sinagoga at sinabi sa kanya, "Patay na ang iyong anak na babae wag mong guguluhin ang amo." 50 Ngunit nang marinig ito ni Jesus, sumagot siya sa kanya, "Huwag kang matakot Maniwala ka lang sa akin, ganyan siya gagaling!" 51 Pagpasok niya sa bahay, wala siyang pinapasok na kasama niya maliban kina Pedro, Juan, Santiago, at sa ama at ina ng bata. 52 Ngunit lahat sila ay umiyak at nagdalamhati dahil sa kanya. Ngunit sinabi niya, "Huwag kang umiyak." Hindi pa siya namatay, pero tulog na siya. 53 At sila'y nagtawanan sa kaniya, sapagka't nalalaman nilang mabuti na siya'y namatay. 54 Ngunit hinawakan niya ang kamay nito at sumigaw at sinabi, "Anak, bumangon ka!" 55 At ang kaniyang espiritu ay muling dumating, at siya'y kaagad na bumangon. At inutusan niya itong pakainin. 56 At ang kaniyang mga magulang ay nangagtaka. Ngunit inutusan niya sila na huwag sabihin sa sinuman ang nangyari.

1 At tinawag niya ang labindalawa, at binigyan sila ng awtoridad sa lahat ng masasamang espiritu, at upang sila'y makapagpagaling ng mga sakit, 2 at sila'y pinalabas upang ipangaral ang kaharian ng Dios at magpagaling. 3 At sinabi niya sa kanila, "Huwag kayong magdadala ng anoman sa daan, ni tungkod, ni supot, tinapay, o salapi, o magkakaroon ng dalawang balabal ang isa." 4 At kung kayo'y pumasok sa isang bahay, stay there hanggang sa maka move on ka. 5 At kung hindi nila kayo tanggapin, lumabas kayo sa iisang bayan at iling ang alabok sa inyong mga paa bilang patotoo laban sa kanila. 6 At sila'y lumabas at nagsipaglakbay sa mga nayon, na ipinangangaral ang evangelio, at nagpapagaling sa lahat ng dako. 7 At ang lahat ng nangyari ay dumating sa harap ni Herodes na apat na prinsipe; at siya ay naging hindi mapakali, dahil sinabi tungkol sa ilan, "Si Juan ay nagbangon mula sa mga patay; 8 Ngunit mula sa ilan, nagpakita si Elias; Ngunit sa ilan, isa sa mga sinaunang propeta ang bumangon. 9 At sinabi ni Herodes, "Juan, pinugutan ko siya ng ulo; Ngunit sino ito na naririnig ko ang mga bagay na ito? At ninanais na makita siya. Pagpapakain sa Limang Libo 10 At ang mga apostol ay muling lumapit at sinabi sa kaniya kung gaano kalaki ang mga bagay na kanilang ginawa. At kaniyang isinama siya, at umalis sa isang bayan na tinatawag na Bethsaida. 11 Nang malaman siya ng mga tao, sumunod sila sa kanya. At hinayaan niya silang lumapit sa kaniya, at sinabi sa kanila ang tungkol sa kaharian ng Dios, at pinagaling yaong mga nangangailangan nito. 12 Ngunit nagsimulang yumuko ang araw. Nang magkagayo'y lumapit sa kanya ang labindalawa at sinabi sa kanya, "Iwan mo ang mga tao sa iyo, upang sila ay makapunta sa mga nayon sa paligid at sa mga bukid, upang makasumpong sila ng matutuluyan at makakain; kasi nandito tayo sa ilang. 13 At sinabi niya sa kanila, "Bigyan ninyo sila ng makakain." Sinabi nila, "Wala kaming higit sa limang tinapay at dalawang isda; maliban kung tayo ay humayo at bumili ng pagkain para sa lahat ng taong ito; 14 Sapagka't may mga limang libong lalake. At sinabi niya sa kanyang mga alagad, "Hayaan silang umupo sa mga grupo ng limampu't limampu." 15 At ginawa nila ang gayon, at pinahiga silang lahat. 16 Pagkatapos ay kinuha niya ang limang tinapay at dalawang isda, at tumingala sa langit at nagpasalamat sa mga ito, pinagputolputol, at ibinigay sa mga alagad upang iharap sa mga tao. 17 At sila'y kumain at lahat ay nabusog; at ang natira sa kanila ng mga chunks ay dinampot, labindalawang basket. 18 At nangyari, nang siya'y mag isa na nananalangin, at ang kaniyang mga alagad lamang ang kasama niya, na siya'y nagtanong sa kanila, na sinasabi, "Sino ang sinasabi ng mga tao na ako " 19 Sumagot sila at sinabi, "Sinasabi nila na ikaw ay si Juan Bautista; ngunit ang ilan, kayo ay si Elias; datapuwa't ang ilan, na ang isa sa mga propeta noon ay nagbangon. 20 At sinabi niya sa kanila, "Ngunit sino ang sinasabi ninyong ako " Pagkatapos ay sumagot si Pedro at sinabi, "Ikaw ang Cristo ng Diyos." 21 At pinagsabihan niya sila, na iniutos sa kanila na huwag sabihin kaninuman, 22 na sinasabi, "Ang Anak ng Tao ay kailangang magdusa nang labis, at itakwil ng mga matanda, at ng mga punong saserdote, at ng mga eskriba, at papatayin, at muling babangon sa ikatlong araw." 23 Pagkatapos ay sinabi niya sa kanilang lahat, "Sinuman ang nais sumunod sa akin, ipagkait niya ang kanyang sarili at pasanin ang kanyang krus araw araw at sumunod sa akin." 24 Sapagka't ang sinomang nagnanais na ingatan ang kaniyang buhay ay mawawalan nito; Ngunit ang sinumang mawalan ng kanyang buhay alang alang sa akin ay tatanggap nito. 25 Sapagkat ano ang magiging pakinabang ng tao kung nakamit niya ang buong sanlibutan at nawala ang kanyang sarili o nagdusa ng pinsala sa kanyang sarili 26 Ngunit ang sinumang mahiya sa akin at sa aking mga salita, ang Anak ng Tao ay mapapahiya rin kapag siya ay dumating sa kanyang kaluwalhatian, at sa kanyang Ama, at sa mga banal na anghel. 27 Ngunit tunay kong sinasabi sa inyo, may ilan sa mga nakatayo rito na hindi makakatikim ng kamatayan hangga't hindi nila nakikita ang kaharian ng Diyos. 28 At pagkatapos ng mga salitang ito ay nangyari na, na isinama niya sa kaniyang sarili sina Pedro, Juan, at Santiago, at umakyat sa isang bundok upang manalangin. 29 At habang siya'y nananalangin, ang anyo ng kaniyang mukha ay nagbago, at ang kaniyang kasuotan ay naging maputi at maliwanag. 30 At narito, dalawang lalaki ang nagsalita sa kaniya, na sina Moises at Elias. 31 Nagpakita silang nagbagong anyo, at nagsalita tungkol sa kinalabasan na kanyang tutuparin sa Jerusalem. 32 Ngunit si Pedro at ang mga kasama niya ay puno ng tulog. Ngunit nang magising sila, nakita nila kung paano siya nagbagong anyo, at ang dalawang lalaki ay nakatayo sa tabi niya. 33 At nangyari, nang ang mga iyon ay umalis sa kanya, sinabi ni Pedro kay Jesus, "Guro, mabuti na kami ay narito." Gumawa tayo ng tatlong tabernakulo, isa para sa iyo, isa para kay Moises, at isa para kay Elias. At hindi niya alam ang sinasabi niya. 34 Habang sinasabi niya ito, isang ulap ang dumating at natabunan ito; at sila'y natakot nang takpan sila ng ulap. 35 At isang tinig ang lumabas mula sa ulap, na nagsasabi, "Ito ang aking piniling anak; maririnig ninyo ito! 36 At nang dumating ang tinig, ay nasumpungan nila si Jesus na nag iisa. At sila'y nanahimik at hindi sinabi kaninuman sa mga araw na iyon ang kanilang nakita. 37 At nangyari, nang kinabukasan pagkatapos niyaon, nang sila'y bumaba mula sa bundok, na maraming tao ang nagsiparoon upang salubungin sila. 38 At masdan, isang lalaki sa mga tao ang sumigaw at nagsabi, "Guro, nakikiusap ako sa iyo, alagaan mo ang aking anak; sapagkat siya ang aking bugtong na anak. 39 Masdan, isang espiritu ang umaagaw sa kanya kaya't siya'y biglang sumisigaw, at siya'y nagsisipagsipagsipag sa paroo't parito upang siya'y mag foam, at halos hindi siya iiwan kapag nilipol niya siya sa ganitong paraan. 40 At hiniling ko sa inyong mga alagad na siya'y palayasin, at hindi nila magawa. 41 Nang magkagayo'y sumagot si Jesus at sinabi, "O lahing walang pananampalataya at lihis,

hanggang kailan ako makakasama at magtitiis sa inyo Dalhin mo rito ang anak mo! 42 At nang siya'y lumapit sa kaniya, ay pinunit siya ng masamang espiritu at hinila siya palayo. Ngunit pinagsabihan ni Jesus ang maruming espiritu at pinagaling ang bata at ibinalik sa kanyang ama. 43 At silang lahat ay namangha sa dakilang kapangyarihan ng Diyos. At nang silang lahat ay namangha sa lahat ng kanyang ginawa, sinabi niya sa kanyang mga alagad, 44 "Pakinggan ninyo ang kasabihang ito: Ang Anak ng Tao ay kailangang ibigay sa mga kamay ng mga tao." 45 Ngunit hindi nila naunawaan ang salita, at ito ay nakatago sa kanila, kaya't hindi nila ito naunawaan. At natakot silang hingin sa kanya ang salitang ito. Laban sa ambisyon at kawalang pagpaparaya, 46 Ngunit ang pag iisip ay dumating sa kanila kung alin ang pinakadakila sa kanila. 47 Ngunit nang malaman ni Jesus ang kaisipan ng kanilang mga puso, kumuha siya ng isang bata at inilagay ito sa tabi niya, 48 at sinabi sa kanila, "Ang sinumang tumatanggap ng batang ito sa aking pangalan ay tumatanggap sa akin; At ang tumatanggap sa akin ay tumatanggap sa nagsugo sa akin. Sapagkat siya na pinakamaliit sa inyong lahat ay dakila. 49 Nang magkagayo'y sumagot si Juan at sinabi, "Guro, nakita namin ang isang nagpapalayas ng masasamang espiritu sa iyong pangalan; at nilabanan namin siya, sapagkat hindi siya sumusunod sa inyo kasama namin. 50 At sinabi sa kaniya ni Jesus, "Huwag mo siyang pagbawalan. Sapagkat siya na hindi laban sa iyo ay para sa iyo. 51 At nangyari, nang ang kabuuan ng panahon ay kunin siya rito, ay ibinaling niya ang kaniyang mukha upang dumiretso sa Jerusalem. 52 At siya'y nagsugo ng mga sugo sa unahan niya; at sila'y yumaon at dumating sa isang nayon ng mga Samaritano, na kanilang iniutos sa kaniya na manirahan. 53 At hindi nila siya tinanggap, sapagka't siya'y lumingon sa kaniyang mukha upang magtungo sa Jerusalem. 54 Nang makita ito ng kanyang mga alagad na sina Santiago at Juan, sinabi nila, "Panginoon, kung ibig mo, sasabihin namin na ang apoy ay bumabagsak mula sa langit at susunugin sila." 55 Ngunit tumalikod si Jesus at pinagbantaan sila. 56 Ang Anak ng Tao ay hindi naparito upang lipulin ang mga kaluluwa ng mga tao, kundi upang pangalagaan sila. 57 At sila'y nagtungo sa ibang nayon. 58 At sinabi sa kaniya ni Jesus, "Ang mga soro ay may mga hukay, at ang mga ibon sa himpapawid ay may mga pugad; ngunit ang Anak ng Tao ay wala kung saan siya nakahiga. 59 At sinabi niya sa isa, "Sumunod ka sa akin." Ngunit sinabi niya, "Pahintulutan mo akong mauna at ilibing ang aking ama." 60 Ngunit sinabi ni Jesus sa kanya, "Hayaan mong ilibing ng mga patay ang kanilang mga patay; kundi humayo ka at ipahayag ang kaharian ng Diyos. 61 At sinabi ng isa pa, "Panginoon, susundin kita; pero payagan mo muna akong mag leave sa mga nasa bahay ko. 62 Ngunit sinabi ni Jesus sa kanya, "Ang sinumang maglalagay ng kamay sa araro at tumingin sa likod ay hindi akma sa kaharian ng Diyos."

10

1 Nang magkagayo'y nagtalaga si Yahweh ng isa pang pitumpu at isinugo sila dalawa at dalawa sa harap niya sa lahat ng mga lunsod at lugar na nais niyang puntahan, 2 at sinabi sa kanila, "Ang ani ay sagana, ngunit ang mga manggagawa ay kakaunti. Hilingin sa Panginoon ng ani na magpadala ng mga manggagawa sa kanyang pag-ani. 3 Umalis ka; masdan, sinusugo ko kayo na parang mga kordero sa gitna ng mga lobo. 4 Huwag magdala ng bag, bag o sapatos, at huwag bumati sa sinumang nasa daan. 5 Pagpasok mo sa isang bahay, sabihin mo muna, 'Sumakanya nawa ang kapayapaan sa bahay na ito.' 6 At kung magkaroon ng anak ng kapayapaan, ang inyong kapayapaan ay mapapasa kaniya; pero kung hindi, babalik sa iyo ang kapayapaan mo. 7 Datapuwa't sa bahay ding yaon ay manatili kayo, kumain kayo at uminom ng ibinigay sa inyo; sapagkat ang manggagawa ay karapat dapat sa kanyang sahod. Huwag kayong magpupunta mula sa isang bahay patungo sa isa pa. 8 At kapag dumating ka sa isang lunsod at tinanggap ka nila, kainin mo ang inilagay sa harap mo, 9 at pagalingin mo ang mga maysakit na naroon, at sabihin mo sa kanila, 'Ang kaharian ng Diyos ay lumapit sa iyo.' 10 Datapuwa't kung ikaw ay dumating sa isang bayan na hindi ka nila tinatanggap, lumabas ka sa mga lansangan nito at sabihin, 11 Iwawasak namin sa iyo ang alabok na nakasabit sa aming mga paa mula sa iyong bayan ngunit alamin na ang kaharian ng Diyos ay malapit sa inyo. 12 Sinasabi ko sa inyo, ang Sodoma ay magiging mas mapagparaya sa araw na iyon bilang gayong lunsod. 13 Sa aba mo, Chorazin! Sa aba mo, Betsaida! Sapagkat kung nangyari ang gayong mga gawa kina Tiro at Sidon na nangyari sa inyo, matagal na sana silang nakaupo sa sakong at abo at nagsisi. 14 Ngunit mas matitiis ang Tiro at Sidon sa paghuhukom kaysa sa inyo. 15 At ikaw, Capernaum, ikaw ba ay itataas sa langit Ikaw ay itatapon pababa sa impiyerno. 16 Ang nakikinig sa inyo ay nakikinig sa akin; at siya na humahamak sa inyo ay humahamak sa akin; ngunit ang humahamak sa akin ay humahamak sa nagsugo sa akin. 17 At ang pitumpu ay muling dumating na may kagalakan, na nagsasabi, "Panginoon, ang masasamang espiritu ay nagpapasakop din sa amin sa iyong pangalan." 18 At sinabi niya sa kanila, "Nakita ko si Satanas na nahulog mula sa langit na parang kidlat. 19 Masdan, binigyan ko kayo ng awtoridad na tapakan ang mga ahas at alakdan, at sa lahat ng kapangyarihan ng kaaway; at walang makakasama sa iyo. 20 Ngunit huwag kayong magalak na ang mga espiritu ay nagpapasakop sa inyo. Ngunit magalak kayo na ang inyong mga pangalan ay nakasulat sa langit. 21 Nang oras na iyon ay nagalak si Jesus sa Banal na Espiritu at sinabi, "Pinupuri kita, Ama at Panginoon ng langit at lupa, na itinago mo ang mga bagay na ito sa mga matatalino at maingat, at inihayag mo ang mga ito sa mga sanggol. Oo, ama, kaya ito ay nakalulugod sa iyo. 22 Lahat ng bagay ay ipinasa sa akin ng aking Ama. At walang sinumang nakakaalam kung sino ang Anak, maliban sa Ama; ni kung sino ang Ama, sapagkat ang Anak lamang at kung kanino nais ng

Anak na magpahayag. 23 At siya'y bumaling sa kaniyang mga alagad sa isang espesyal na paraan, na sinasabi, "Mapalad ang mga mata na nakakakita ng inyong nakikita." 24 Sapagka't sinasabi ko sa inyo, maraming propeta at mga hari ang nagnanais na makita ang inyong nakikita, at hindi ninyo ito nakita, at narinig ang inyong naririnig, at hindi ninyo ito narinig. 25 At masdan, isang eskriba ang tumayo at tinukso siya at sinabi, "Guro, ano ang dapat kong gawin upang magmana ng buhay na walang hanggan." 26 At sinabi niya sa kaniya, "Ano ang nasusulat sa kautusan?" Paano ka ba magbasa? 27 Sumagot siya at sinabi, "Libigin mo ang Panginoon mong Dios ng buong puso mo, at ng buong kaluluwa mo, at ng buong lakas mo, at ng buong pag-iisip mo, at ng iyong kapwa na gaya ng iyong sarili." 28 Ngunit sinabi niya sa kanya, "Tama ang sagot mo; gawin mo yan, at mabubuhay ka." 29 Ngunit nais niyang bigyang katwiran ang kanyang sarili, at sinabi kay Jesus, "Sino ang aking kapwa?" 30 Nang magkagayo'y sumagot si Jesus at sinabi, "May isang lalaking bumaba mula sa Jerusalem patungong Jerico at nahulog sa mga kamay ng mga tulisan; Hinubad nila siya at binugbog at umalis at iniwan siyang nakahiga na half dead. 31 At nagkataon na ang isang saserdote ay bumababa sa daang yaon; at nang makita siya, dumaan siya. 32 Gayon din naman ang isang Levita; Pagdating niya sa lugar at nakita siya, dumaan siya. 33 At isang Samaritano ang naglakbay at dumating doon; 34 Siya'y lumapit sa kaniya, at binuhusan ng langis at alak ang kaniyang mga sugat, at binalot ang mga yaon, at itinaas siya sa kaniyang hayop, at dinala siya sa isang bahay tuluyan, at siya'y inalagaan. 35 Kinabukasan ay kumuha siya ng dalawang pirasong pilak at ibinigay sa tagapag-alaga ng bahay tuluyan, at sinabi sa kanya, "Alagaan mo siya, at kung may ipapakita ka pa, babayaran kita pagbalik ko." 36 Sino sa tatlong ito ang sa palagay mo ang sumunod sa tatlong ito sa isa na nahulog sa mga tulisan? 37 Sinabi niya, "Siya na nagpakita ng awa sa kanya." Pagkatapos ay sinabi ni Jesus sa kanya, "Humayo ka at gawin mo rin iyon." 38 At nangyari, na habang sila'y nagsisipagpatuloy, siya'y dumating sa isang nayon. May isang babaeng nagngangalang Marta na nagdala sa kanya sa kanyang bahay. 39 At siya'y may isang kapatid na babae, na ang pangalan ay Maria; umupo siya sa paanan ni Jesus at nakinig sa kanyang pananalita. 40 Ngunit si Marta ay nagpakasakit nang husto upang maglingkod sa kanya. At lumapit siya at sinabing, "Panginoon, hindi ba ninyo hinihiling na hayaan akong maglingkod nang mag-isa ang kapatid kong babae?" Sabihin sa kanya na aatakehin din niya ito! 41 Ngunit sumagot ang Panginoon at sinabi sa kanya, "Marta, Marta, marami kang pagkabalisa at problema. 42 Ngunit isang bagay ang kailangan. Pinili ni Maria ang mabuting bahagi; na hindi dapat alisin sa kanya.

11 1 At ito ay nangyari na, na siya ay nasa isang lugar na nananalangin. At nang siya'y tumigil, sinabi sa kanya ng isa sa kanyang mga alagad, "Panginoon, turuan mo kaming manalangin, gaya rin ng pagtuturo ni Juan sa kanyang mga alagad." 2 At sinabi niya sa kanila, "Kapag kayo ay nananalangin, sabihin ninyo, 'Ama namin na nasa langit!'" Nawa'y mapabanal ang iyong pangalan. Dumating nawa ang iyong kaharian. Ang iyong kalooban ay mangyari sa lupa gaya ng sa langit. 3 Bigyan mo kami ng aming pang-araw-araw na pagkain magpakailanman. 4 At patawarin mo kami sa aming mga kasalanan; kasi pinapatawad din namin lahat ng may utang sa amin. At huwag mo kaming akayin sa tukso, kundi iligtas mo kami sa kasamaan. 5 At sinabi niya sa kanila, "Sino sa inyo ang may kaibigan, at gustong pumunta sa kanya sa hatinggabi at sabihin sa kanya, 'Mahal kong kaibigan, pahiram mo ako ng tatlong tinapay?' 6 Sapagka't ang aking kaibigan ay lumapit sa akin sa paglalakbay, at wala sa akin ang aking inilagay sa harap niya. 7 At sasagot ang nasa loob, na nagsasabi, 'Huwag mo akong guguluhin.'" Naka-lock ang pinto, at kasama ko ang maliliit kong anak sa silid; Hindi ako makabangon at makapagbigay sa iyo. 8 Sinasabi ko sa inyo, at kung hindi siya bumangon at magbigay sa kanya, dahil kaibigan niya ito, babangon pa rin siya dahil sa kanyang walang habas na paggigiit at ibibigay sa kanya kung magkano ang kailangan niya. 9 At sinasabi ko rin sa inyo, Humingi kayo, at ibibigay sa inyo; maghanap, at kayo ay makakasumpong; kumatok, at ito ay bubuksan sa iyo. 10 Sapagka't ang humihingi ay tumatanggap; at siya na naghahanap, ay nakakasumpong; At kung sino man ang kumatok ay bubuksan. 11 Saan sa inyo humihingi ng isda ang anak sa kaniyang ama, sino ang maghahandog sa kaniya ng ahas para sa isda? 12 O, kung humingi siya ng itlog, sino ang nag-aalay sa kanya ng alakdan bilang kapalit? 13 Kung kayo na masasama ay may kakayahang magbigay ng mabubuting kaloob sa inyong mga anak, lalong ibibigay ng Ama sa langit ang Banal na Espiritu sa mga humihingi sa kanya! 14 At pinalayas niya ang isang masamang espiritu na pipi. At nangyari, nang lumabas ang espiritu, na ang lalaking pipi ay nagsalita. At ang mga tao ay namangha. 15 At sinabi ng ilan sa kanila, "Pinalayas niya ang masamang espiritu sa pamamagitan ni Beelzebub na kanilang pinuno." 16 Ngunit tinukso siya ng iba at humingi sa kanya ng tanda mula sa langit. 17 Ngunit alam niya ang kanilang mga iniisip at sinabi sa kanila, "Ang bawat kaharian, kapag ito ay nahahati laban sa sarili, ay nagiging walang tirahan, at ang isang bahay ay bumabagsak sa isa pa." 18 Ngunit kung si Satanas ay nahahati rin laban sa kaniyang sarili, paano tatayo ang kaniyang kaharian dahil sinasabi mo na pinalayas ko ang masamang espiritu sa pamamagitan ni Beelzebub. 19 Datapuwa't kung aking pinalalayas ang mga espiritu sa pamamagitan ni Beelzebub, kanino sila pinalalayas ng inyong mga anak? Kaya sila ang magiging mga hukom ninyo. 20 Ngunit kung ako'y nagpapalayas ng masamang espiritu sa pamamagitan ng mga daliri ng Diyos, ang kaharian ng Diyos ay dumating na sa inyo. 21 Kapag ang isang malakas na tao ay nagbabantay sa kanyang palasyo na

armado, ang kanyang sariling ay nananatiling payapa. 22 Ngunit kung ang isang mas malakas na tao ay sumalakay sa kanya at daig siya, inaalas niya ang kanyang baluti, na kanyang inaasahan, at ipinamamahagi ang pandarambong. 23 Siya na hindi kasama ko ay laban sa akin; at siya na hindi nagtitipon sa akin ay nagkalat. 24 Kapag ang maruming espiritu ay lumalabas sa tao, ito ay naglalakad sa mga tuyong lugar, naghahanap ng kapahingahan, at hindi ito nasumpungan ganito ang sabi niya, "Babalik ako sa aking bahay kung saan ako nanggaling." 25 At pagdating niya, ay nasumpungan niyang nawalis at napalamutihan. 26 Nang magkagayo'y yumaon siya at kumuha sa kaniyang sarili ng pitong espiritung mas masasama kaysa sa kaniyang sarili; at pagpasok nila, doon sila nananahan, at pagkatapos ay mas masahol pa sa iisang tao kaysa dati. 27 At nangyari, habang sinasabi niya ang mga bagay na ito, na ang isang babae sa mga tao ay nagtaas ng kaniyang tinig at nagsabi sa kaniya, "Mapalad ang katawang nagsilang sa iyo, at ang mga suso na iyong sinupsop." 28 At sinabi niya, "Oo, mapalad ang mga nakikinig at sumusunod sa salita ng Diyos. 29 Ngunit nagpatuloy ang mga tao. Pagkatapos ay nagsimula siya at sinabi, "Ang salinlahing ito ay isang masamang lahi; nagnanais siya ng isang tanda, at walang tanda ang ibinigay sa kanya maliban sa tanda ni Jonas. 30 Sapagka't kung paanong si Jonas ay naging tanda sa mga taga Ninive, gayon din naman ang magiging Anak ng tao sa salinlahing ito. 31 Ang reyna ng timog ay magpapakita sa Huling Paghuhukom kasama ng mga tao sa salinlahing ito, at hahatulan sila, sapagkat siya ay nagmula sa katapusan ng sanlibutan upang pakinggan ang karunungan ni Solomon. At masdan, may higit pa rito kaysa kay Solomon. 32 Ang mga tao sa Ninive ay tatayo sa paghuhukom kasama ng salinlahing ito at hahatulan ito; sapagkat nagsisi sila pagkatapos ng pangangaral ni Jonas. At masdan, may higit pa rito kaysa kay Jonas. 33 Walang nagsisindi ng kandila at inilalagay ito sa isang sulok, hindi man sa ilalim ng palumpong, kundi sa lampara, upang ang sinumang pumasok ay makakita ng liwanag. 34 Ang iyong mata ang ilawan ng katawan. Kaya kung ang inyong mata ay dalisay, ang inyong buong katawan ay magaan; pero kung masama ang mata mo, madilim din ang katawan mo. 35 Kaya't tiyakin ninyo na ang liwanag sa inyo ay hindi kadiliman. 36 Kung gayon, kung ang inyong katawan ay pawang liwanag, upang ito ay walang bahagi ng kadiliman, kung gayon ito ay magiging kasing liwanag ng kapag ang isang liwanag na may maliwanag na kidlat ay nagliliwanag sa iyo. Laban sa mga Fariseo at eskriba 37 Habang nagsasalita pa siya, hiniling sa kanya ng isang Fariseo na kumain siya ng pagkain sa tanghali. At pumasok siya at umupo sa mesa. 38 Nang makita ito ng Fariseo, namangha siya na hindi siya naghugas bago kumain. 39 At sinabi sa kaniya ng Panginoon, "Kayong mga Fariseo ay nagpapanatili ng mga saro at pinggan na malinis sa puso; pero ang loob mo ay puno ng nakawan at kasamaan. 40 Mga hangal, hindi ba't siya na lumikha ng labas ay lumikha rin ng loob 41 Ibigay ninyo bilang limos ang nasa loob, narito, at malinis ang lahat sa inyo. 42 Datapuwa't sa aba ninyong mga Fariseo, na ikapu ninyo ang mint at rue at ang lahat ng repolyo, at dumaan sa paghatol at sa pag-ibig ng Diyos! Ito ang dapat gawin at hindi ganyan. 43 Sa aba ninyong mga Fariseo, na mahilig kayong umupo sa pangunguna ng mga sinagoga at batiin sa palengke! 44 Sa aba ninyo, na kayo'y katulad ng mga nakatagong libingan na nilalakad ng mga tao, at hindi nila ito nalalaman 45 Nang magkagayo'y sumagot ang isa sa mga eskriba at sinabi sa kaniya, "Guro, hinahamak mo rin kami sa mga salitang ito. 46 Ngunit sinabi niya, "At sa aba rin ninyo mga eskriba sapagkat kayo ay nagpapabigat sa mga tao ng mga di matitiis na pasanin, at kayo mismo ay hindi humihipo sa kanila ng isang daliri. 47 Sa aba ninyo sapagkat kayo ay nagtatayo ng mga libingan para sa mga propeta; pero pinatay sila ng mga tatay mo. 48 Kaya't kayo'y nagpapatotoo at sumasang-ayon sa mga gawa ng inyong mga ama; sapagkat pinatay nila sila, at ikaw ay nagtatayo ng mga libingan para sa kanila. 49 Kaya't sinasabi ng karunungan ng Diyos: Magsusugo ako ng mga propeta at apostol sa kanila, at ang ilan sa kanila ay papatayin at uugaliin sila, 50 upang ang dugo na nabuhos mula pa sa pagkakatatag ng daigdig ay kailanganin mula sa salinlahing ito ng lahat ng mga propeta, 51 mula sa dugo ni Abel hanggang sa dugo ni Zacarias, na nasawi sa pagitan ng dambana at ng templo. Oo, sinasabi ko sa inyo, ito ay hihilingin sa henerasyong ito. 52 Sa aba ninyong mga eskriba! sapagkat inalis mo ang susi ng kaalaman. Hindi ka pumasok at nilaban ang mga gustong pumasok. 53 At nang siya'y lumabas doon, nagsimulang pilitin siya ng mga eskriba at mga Fariseo at siya'y imbestigahan ng iba't ibang tanong, 54 at hinihintay siya kung may mahahabol sila sa kanyang bibig.

12

1 Samantala ang mga tao ay tumakbo paakyat sa kanila, at ilang libo ang nagsama sama, kaya't sila ay yumuyurak sa isa't isa. Pagkatapos ay nagsimula siya at sinabi muna sa kanyang mga alagad, "Mag ingat kayo sa lebadura ng mga Fariseo, na pagpapaimbabaw." 2 Ngunit walang nakatago na hindi ihahayag, ni lihim na hindi malalaman. 3 Kaya nga, ang sinasabi ninyo sa kadiliman ay maririnig sa liwanag; kung ano ang sasabihin mo sa tenga mo sa mga silid ay ipagsisigawan sa mga bubong. 4 Ngunit sinasabi ko sa inyo, mga kaibigan, huwag matakot sa mga pumapatay sa katawan at walang magagawa pagkatapos. 5 Ngunit ipakikita ko sa inyo kung kanino kayo dapat matakot: Matakot kayo sa kaniya na, pagkatapos niyang patayin, ay may kapangyarihan ding magtapon sa impiyerno. Oo, sinasabi ko sa iyo, matakot ka sa kanya. 6 Hindi ba kayo nagbebenta ng limang maya sa halagang dalawang sentimo Gayunpaman, wala ni isa man sa kanila ang nakalimutan sa harap ng Diyos. 7 Ngunit ang mga buhok sa inyong ulo ay binibilang na lahat. Kaya nga huwag matakot; higit ka sa maraming maya. 8 Ngunit sinasabi ko sa inyo, ang sinumang

magpapahayag sa akin sa harap ng mga tao, ay ipapahayag din siya ng Anak ng Tao sa harap ng mga anghel ng Diyos. 9 Ngunit ang sinumang magtatatwa sa akin sa harap ng mga tao ay itatatwa sa harap ng mga anghel ng Diyos.

10 At ang sinumang magsalita ng isang salita laban sa Anak ng Tao ay patatawarin, ngunit ang sinumang lumalapastangan sa Banal na Espiritu ay hindi patatawarin. 11 Ngunit kung dadalhin nila kayo sa kanilang mga sinagoga, at sa harap ng mga awtoridad, at sa harap ng mga pinuno, huwag mag alala kung paano o sa kung ano ang iyong sasagutin o kung ano ang iyong sasabihin. 12 Sapagkat ituturo sa inyo ng Banal na Espiritu sa oras na yaon, ano po ang sasabihin. 13 At sinabi sa kaniya ng isa sa mga tao, "Guro, sabihin mo sa aking kapatid na siya ang sumasalo sa mana sa akin." 14 At sinabi niya sa kaniya, "Tao, sino ang nagpahatol sa akin o tagapagmana sa iyo 15 At sinabi niya sa kanila, "Mag ingat kayo, at mag ingat kayo sa lahat ng kasakiman kasi walang nabubuhay sa pagkakaroon ng maraming gamit. 16 At sinabi niya sa kanila ang isang talinghaga, na sinasabi, "May isang mayaman, ang bukid ay nagbuhat nang mabuti. 17 At siya'y nag isip sa kaniyang sarili at nagsabi, "Ano ang aking gagawin " Wala akong kung saan upang tipunin ang aking prutas. 18 At sinabi niya, "Ito ang gagawin ko: aking sisirain ang aking mga kamalig at magtatayo ng mas malalaking kamalig, at titipunin ko sa kanila ang lahat ng aking butil at aking mga ari arian, 19 at sasabihin ko sa aking kaluluwa, 'Mahal kong kaluluwa, mayroon kang malaking tindahan sa loob ng maraming taon; Ngayon ay mapayapa, kumain, uminom, at magsaya! 20 Ngunit sinabi ng Diyos sa kanya, "Ikaw na hangal Sa gabing ito ang inyong kaluluwa ay hihilingin sa inyo; At ano ang magiging paghahanda ninyo? 21 Ganoon din sa mga nag iimbak ng kayamanan para sa kanilang sarili at hindi mayaman para sa Diyos. 22 At sinabi niya sa kanyang mga alagad, "Kaya't sinasabi ko sa inyo, huwag kayong mag alala sa inyong buhay, kung ano ang inyong kakainin, ni ang inyong katawan, kung ano ang inyong isusuot. 23 Ang buhay ay higit pa sa pagkain, at ang katawan ay higit pa sa pananamit. 24 Tingnan ninyo ang mga uwak: hindi sila naghahasik, hindi sila nag aani, wala silang bodega o kamalig, gayon ma'y pinapakain sila ng Diyos. Mas marami ka pa sa mga ibon! 25 Sino sa inyo, kung siya'y nababalisa na, sino ang makapagdaragdag ng tagal ng kaniyang buhay 26 Kung hindi mo kayang gawin ang pinakamaliit na bagay, bakit mo inaalala ang iba 27 Tingnan ninyo ang mga liryo, kung paanong hindi sila umiikot o naghahahabi. Ngunit sinasabi ko sa inyo na si Solomon sa lahat ng kanyang kaluwalhatian ay hindi nakadamit na katulad ng sa kanila. 28 Kung bihisan ng Diyos ang damo na nasa bukid ngayon at itatapon sa hurno bukas, gaano pa kaya siya magdadamit sa inyo, kayong kakaunti ang pananampalataya! 29 Kaya nga, hindi rin kayo nagtatanong kung ano ang dapat ninyong kainin o kung ano ang dapat ninyong inumin, at huwag kayong magulo. 30 Ang lahat ng bagay na ito ay hinahanap ng mga bansa sa sanglibutan; pero alam na alam ng tatay mo na kailangan mo ito. 31 Datapuwa't hanapin ninyo ang kaniyang kaharian, at ang lahat ng mga bagay na ito ay idaragdag sa inyo. 32 Huwag kang matakot, munting kawan. Sapagkat mabuting kasiyahan ng inyong Ama na ibigay sa inyo ang kaharian. 33 Ibenta ang mayroon at magbigay ng limos. Gumawa kayo para sa inyong sarili ng mga bag na hindi nawawalan ng pag asa, isang kayamanan na hindi kailanman bumababa sa langit, kung saan walang magnanakaw na dumarating at ang mga langaw ay hindi kumakain. 34 Sapagka't kung nasaan ang inyong kayamanan, doon din ang inyong puso. 35 Magbigkis ang inyong mga balakang, at magsunog ang inyong mga kandila, 36 at maging katulad ng mga taong naghihintay sa kanilang Panginoon, kapag siya ay umalis sa kasalan, upang kapag siya ay dumating at kumatok, sila ay magbubukas kaagad sa kanya. 37 Mapalad ang mga alipin na nasumpungan ng panginoon na gising kapag siya ay dumating. Tunay na sinasabi ko sa inyo, Isuot niya ang kaniyang apron, at uupo sila sa hapag, at lalapit sa kanila at maglilingkod sa kanila. 38 At pagdating niya sa ikalawang pagpupuyat, at sa ikatlong pagpupuyat, at nasumpungan niya ito, mapalad ang mga lingkod na ito. 39 Ngunit alamin mo ito, kung alam ng isang kasambahay kung anong oras darating ang magnanakaw, hindi niya papasukin ang kanyang bahay. 40 Kaya't maging handa rin kayo. Sapagkat ang Anak ng Tao ay darating sa oras na hindi ninyo iniisip. 41 Ngunit sinabi ni Pedro sa kanya, "Panginoon, sinasabi mo ba ang talinghagang ito sa amin o sa lahat " 42 At sinabi ng Panginoon, "Sino ang tapat at maingat na katiwala na itinalaga ng Panginoon sa kanyang mga lingkod, upang ibigay niya sa kanila sa takdang panahon ang nararapat sa kanila " 43 Mapalad ang alipin na nasumpungan ng kanyang panginoon na gawin ito kapag siya ay dumating. 44 Tunay na sinasabi ko sa inyo, itatalaga niya siya sa lahat ng kanyang pag aari. 45 Ngunit kung ang parehong alipin ay magsasabi sa kanyang puso, 'Ang aking panginoon ay tartars na darating,' at nagsimulang humampas ng mga alipin at mga aliping babae, at kumain din at uminom at maglasing, 46 kung gayon ang panginoon ng alipin ding iyon ay darating sa araw na hindi niya ito nalalaman, at sa oras na hindi niya alam, at ipapaputol siya, at ibibigay sa kanya ang kanyang gantimpala kasama ng mga hindi mananampalataya. 47 Ngunit ang alipin na nakakaalam ng kalooban ng kanyang panginoon, ngunit walang inihanda o ginawa ayon sa kanyang kalooban, ay magdurusa ng maraming suntok. 48 Ngunit siya na hindi nakakaalam nito, at nakagawa ng kung ano ang nagkakahalaga ng suntok, ay magdurusa ng ilang mga suntok. Sapagkat sa kanya ay marami nang ibinigay, marami ang hahanapin sa kanya; at kung kanino marami ang iniutos, marami ang hihilingin sa kanya. 49 Ako'y naparito upang magsindi ng apoy sa lupa; ano ang mas gugustuhin ko kaysa sunugin! 50 Ngunit kailangan muna akong mabinyagan sa pamamagitan ng isang binyag, at gaano ako kabahala hanggang sa matapos ito! 51 Sa palagay mo ba'y naparito

ako upang magdala ng kapayapaan sa lupa Sinasabi ko: Hindi, ngunit hindi pagkakasundo. 52 Sapagka't mula ngayon ay magkakaroon ng lima sa isang bahay na magkasalungat, tatlo laban sa dalawa, at dalawa laban sa tatlo. 53 Magkakaroon ng ama laban sa anak na lalaki, at ang anak na lalaki laban sa ama, ang ina laban sa anak na babae, at ang anak na babae laban sa ina, ang biyenang laban sa manugang, at ang manugang na babae laban sa biyenang. 54 At sinabi niya sa mga tao, "Kapag nakakita kayo ng isang ulap na tumataas mula sa kanluran, agad ninyong sasabihin, 'May ulan na darating.' At kaya nangyayari ito. 55 At kapag nakita mo ang hanging timog na umiihip, sasabihin mo, 'Magiging mainit.' At kaya nangyayari ito. 56 Mga mapagpaimbabaw! Alam ninyo kung paano suriin ang anyo ng lupa at kalangitan; Pero paano mo hindi susubukan ang oras na ito? 57 At bakit hindi ninyo hinuhusgahan ang inyong sarili kung ano ang tama 58 Sapagka't kapag ikaw ay sumama sa iyong kaaway sa harap ng mahistrado, magsikap ka sa daan upang siya'y maalís, baka dalhin ka niya sa harap ng hukom, at ibigay ka ng hukom sa babaylan, at ibilanggo ka ng alipin. 59 Sinasabi ko sa iyo, hindi ka makakalabas doon hangga't hindi mo binabayaran ang pinakahuling farthing.

13

1 Ngayon, may ilan sa kanila nang panahong yaon na nagsabi sa kaniya tungkol sa mga taga Galilea, na ang dugo ay hinaluan ni Pilato ng kanilang hain.

2 At sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Sa palagay ba ninyo, ang mga taga Galileang ito ay mga makasalanang nang higit kaysa sa lahat ng iba pang mga taga Galilea, sapagkat sila ay nagdusa ng ganito "

3 Sinasabi ko sa inyo, hindi, ngunit kung hindi kayo magsisisi, lahat kayo ay masasawi sa parehong paraan.

4 O sa palagay mo, ang labing walo na pinagbagsakan ng tore ng Siloe at pinatay sila ay mas may kasalanan kaysa sa lahat ng ibang tao na nananahan sa Jerusalem

5 Sinasabi ko sa inyo, hindi, ngunit kung hindi kayo magsisisi, lahat kayo ay masasawi sa parehong paraan.

6 At sinabi niya sa kanila ang talinghagang ito: May isang lalaking may isang puno ng igos na nakatanim sa kaniyang ubasan at siya'y lumapit at naghanap ng bunga rito, at hindi niya ito nasumpungan.

7 Pagkatapos ay sinabi niya sa tagapagtanim ng ubas, "Narito, ako ay pumaparito taun taon sa loob ng tatlong taon, na naghahanap ng bunga sa puno ng igos na ito, at hindi ko ito natagpuan. Putulin mo siya! Ano ba ang hadlang niya sa bansa

8 Ngunit sumagot siya at sinabi sa kanya, "Panginoon, iwanan mo siya sa taong ito hanggang sa hukayin ko siya at patabain,

9 kung gusto pa rin niyang magbunga kung hindi, putulin mo siya."

10 At siya'y nagturo sa isang sinagoga sa araw ng Sabbath.

11 At narito, may isang babae na may espiritu ng karamdaman sa loob ng labing walong taon, at siya'y nabaluktot, at hindi makatayo.

12 Ngunit nang makita siya ni Jesus, tinawag niya ito sa kanya at sinabi sa kanya, "Babae, lumayo ka sa iyong karamdaman."

13 At ipinatong niya ang kaniyang mga kamay sa kaniya, at kaagad siyang tumayo at nagpuri sa Dios.

14 Nang magkagayo'y sumagot ang pinuno ng sinagoga, sapagkat nagalit siya na magpapagaling si Jesus sa araw ng Sabbath, at sinabi sa mga tao, "May anim na araw na kanilang gagawin magsiparoon kayo at magpagaling sa mga yaon, ngunit hindi sa araw ng Sabbath."

15 Nang magkagayo'y sumagot sa kaniya ang Panginoon at sinabi, "Mga mapagpaimbabaw Hindi ba't ang bawat isa sa inyo ay naglalabas ng kanyang baka o asno sa sabsaban tuwing Sabbath at nagdadala nito sa lugar ng pagdidilig

16 Kung gayon, hindi ba't ang isang ito, na anak ni Abraham, na pinagbigkis ni Satanas sa loob ng labing walong taon, ay dapat palayain sa gapos na ito sa araw ng Sabbath

17 At nang sabihin niya ito, ay napahiya ang lahat ng mga hindi nagkagusto sa kaniya. At ang buong bayan ay nagalak sa lahat ng maluwalhating gawa na ginawa niya.

18 At sinabi niya, "Kanino ang kaharian ng Diyos, at kanino ko ito ihahambing "

19 Ito ay tulad ng buto ng mustasa, na kinuha ng isang tao at itinapon sa kanyang halamanan, at ito ay lumago at naging puno, at ang mga ibon sa himpapawid ay nanirahan sa mga sanga nito.

20 At muli ay sinabi niya, "Kanino ko ihahambing ang kaharian ng Diyos

21 Ito ay tulad ng lebadura, na kinuha ng isang babae at hinaluan ng tatlong palumpong ng harina hanggang sa ito ay lubos na malebadura.

22 At siya'y dumaan sa mga bayan at mga nayon, na nagtuturo, at naglakbay sa Jerusalem.

23 At sinabi ng isa sa kaniya, "Panginoon, sa palagay mo ba ay kakaunti ang maliligtas " At sinabi niya sa kanila , 24 "Pagsikapan ninyong pumasok sa makipot na pintuan, sapagkat marami, sinasabi ko sa inyo, ang maghahangad kung paano pumasok, at hindi ninyo magagawa.

25 Mula noon, kapag ang panginoon ng bahay ay tumayo at isinara ang pinto, at nagsimula kang tumayo sa labas at kumatok sa pinto, na nagsasabi, 'Panginoon, buksan mo ang pinto para sa amin,' sasagot siya at

sasabihin sa iyo, 'Hindi ko alam kung saan ka nanggaling.'

26 Pagkatapos ay magsisimula kang magsabi, 'Kumain kami at uminom sa harap mo, at nagturo ka sa aming mga lansangan.'

27 At sasabihin niya sa inyo, 'Hindi ko alam kung saan kayo nanggaling lumayo kayo sa akin, kayong lahat na gumagawa ng masama.'

28 Magkakaroon ng pagtangis at pagngangalit ng mga ngipin kapag nakita mo sina Abraham, Isaac, Jacob, at lahat ng propeta sa kaharian ng Diyos, ngunit ikaw ay itataboy.

29 At darating mula sa Pasko ng Pagkabuhay at mula sa kanluran, mula sa hilaga at mula sa timog, na uupo sa hapag sa kaharian ng Dios.

30 At masdan, ang mga ito ay huli, ang mga ito ay magiging una, at ang mga ito ay una, ang mga ito ay magiging huli. Pagkapoot ni Herodes.

31 Nang oras na iyon ay may mga Pariseong dumating at sinabi sa kanya, "Umalis ka at umalis ka, dahil gusto kang patayin ni Herodes."

32 At sinabi niya sa kanila, "Magsiparoon kayo at sabihin sa soro na ito, 'Narito, ako ay nagpapalayas ng masasamang espiritu at nagpapagaling sa araw na ito at bukas, at sa ikatlong araw ako ay nasa aking patutunguhan.'

33 Ngunit ngayon at bukas at sa susunod na araw ay kailangan ko pa ring maglakad, sapagkat hindi tama para sa isang propeta na mapahamak sa labas ng Jerusalem.

34 Jerusalem, Jerusalem, ikaw na pumapatay sa mga propeta at nagbabato sa mga sinugo sa iyo, gaano kadalas ko gustong tipunin ang iyong mga anak, gaya ng pagtitipon ng isang manok sa kanyang pugad sa ilalim ng kanyang mga pakpak, at hindi mo ginawa

35 Narito, "ang inyong bahay ay iiwan sa inyo na walang tirahan." Sapagkat sinasabi ko sa inyo, hindi ninyo ako makikita hanggang sa dumating ang panahon na sasabihin ninyo, 'Mapalad ang pumaparito sa pangalan ng Panginoon.'

14

1 At nangyari, na siya'y pumaroon sa isang bahay ng isang pinuno ng mga Fariseo sa isang Sabbath upang kumain ng tinapay, at sila'y naghihintay sa kaniya. 2 At narito, may isang lalaking nauna sa kaniya na dropsy. 3 At sumagot si Jesus at sinabi sa mga eskriba at mga Fariseo, "Tama bang magpagaling sa araw ng Sabbath o hindi?" 4 Ngunit sila ay tahimik. At hinawakan niya ito at pinagaling at pinalaya. 5 At sinabi niya sa kanila, "Sino sa inyo na ang anak o baka ay nahuhulog sa balon, at sino ang hindi agad humihila sa kanya sa araw ng Sabbath?" 6 At hindi nila siya masagot. 7 At siya'y nagsalita ng isang talinghaga sa mga panauhin, nang makita niya kung paanong sila'y nagsisikap na umupo sa itaas, at sinabi sa kanila, 8 Kung kayo'y inimitahan ng isang tao sa kasalan, huwag kayong umupo sa ulo, baka ang isang pinoy na higit sa inyo ay anyayahan niya, 9 at pagkatapos ay dumating na nag anyaya sa inyo at sa kaniya, at sabihin mo sa sarili mo, 'Bigyan mo ng daan ito.' at kailangan mong pagkatapos ay umupo sa ibaba na may kahihyan. 10 Ngunit kapag ikaw ay ipinatawag, humayo ka at umupo, upang kapag dumating ang nag anyaya sa iyo, sasabihin niya sa iyo, 'Kaibigan, bumangon ka.' Pagkatapos ay magkakaroon ka ng karangalan sa harap ng mga nakaupo sa mesa kasama mo. 11 Sapagka't ang nagtatag sa kaniyang sarili ay magpapakumbaba; at siya na nagpapakumbaba ay itataas. 12 Sinabi rin niya sa nag imbita sa kanya, "Kung may hapunan ka o hapunan, huwag mong anyayahan ang iyong mga kaibigan, ni ang iyong mga kapatid, ni ang iyong mga kamag anak, ni ang mayayamang kapitbahay, baka sila ay muling mag imbita at gantimpalaan ka. 13 Ngunit kapag nagluluto ka ng pagkain, anyayahan mo ang mga dukha, ang pilay, ang pilay, ang bulag, 14 at pagpapalain ka, sapagkat wala silang hangaring bayaran ka. ngunit gagantimpalaan ka sa pagkabuhay na mag-uli ng mabubuti. 15 Nang marinig ito ng isang nakaupo sa hapag, sinabi niya sa kanya, "Mapalad ang kumakain ng tinapay sa kaharian ng Diyos." 16 At sinabi niya sa kaniya, "May isang lalaking naghahapunan nang malaki, at nag anyaya ng marami rito." 17 At isinugo niya ang kanyang lingkod sa oras ng Hapunan ng Panginoon upang sabihin sa mga inanyayahan, "Halika, sapagkat handa na ang lahat." 18 At silang lahat ay nagsimulang humingi ng tawad sa isa't isa. Sinabi sa kanya ng una, "Nakabili ako ng bukid, at kailangan kong lumabas at tingnan ito; Nakikiusap ako sa iyo, patawarin mo ako. 19 At sinabi ng isa, "Binili ko ang limang pamatok ng baka, at ngayon ay makikita ko sila; Nakikiusap ako sa iyo, patawarin mo ako. 20 At sinabi ng pangatlo, "Ako ay nag-asawa; Kaya nga hindi ako makapunta. 21 At ang alipin ay lumapit at muling sinabi ito sa kanyang panginoon. Nang magkagayo'y nagalit ang panginoon ng bahay, at sinabi sa kaniyang lingkod, "Lumabas ka kaagad sa mga lansangan at mga daanan ng bayan, at ipasok mo ang mga dukha, at ang mga pilay, at ang mga bulag, at ang pilay." 22 At sinabi ng alipin, "Panginoon, ang iniutos mo ay nangyari na; pero may puwang pa rin doon. 23 At sinabi ng panginoon sa alipin, "Lumabas ka sa mga lansangan at sa mga bakod, at pilitin mo silang pumasok, upang mapuno ang aking bahay." 24 Sapagka't sinasabi ko sa inyo, walang sinuman sa mga lalaking inimitahan ang makakatikim ng aking hapunan. 25 At maraming tao ang sumama sa

kanya; at lumingon siya at sinabi sa kanila, 26 "Kung ang sinuman ay lumapit sa akin at hindi napopoot sa kanyang ama, ina, asawa, mga anak, mga kapatid, at sa kanyang sariling buhay, hindi siya maaaring maging aking alagad." 27 At ang sinumang hindi magdadala ng kanyang krus at sumusunod sa akin ay hindi maaaring maging aking alagad. 28 Datapuwa't sino sa inyo ang nagnanais na magtayo ng isang tore, at hindi nauuna sa pag upo at pagbibilang ng halaga ng pagsasagawa nito 29 Kaya't kapag naitatag na niya ang pundasyon at hindi niya ito mailabas, ang lahat ng nakakakita nito ay hindi nagsisimulang kutiyain siya, 30 na nagsasabi, "Ang taong ito ay nagsimulang magtayo at hindi ito mailabas." 31 O sinong hari ang nais makipagdigma laban sa ibang hari, at hindi muna umupo at sumangguni kung kaya niyang salubungin ng sampung libo ang isa na sumalakay sa kaniya na may dalawang pung libo 32 Kung hindi, nagpapadala siya ng mensahe kapag malayo pa siya, humihingi ng kapayapaan. 33 Kaya ang bawat isa sa inyo na hindi nagtatakwil sa lahat ng mayroon siya ay hindi maaaring maging alagad ko. 34 Ang asin ay mabuting bagay; pero kung humina ang asin, ano ang ipapalasa nito 35 Walang silbi ang lupain o ang dumi, kundi ito ay itapon. Siya na may mga tainga na makarinig, makinig!

15

1 At lahat ng uri ng maniningil ng buwis at mga makasalanan ay lumapit sa kaniya upang pakinggan siya. 2 At nagbulung bulungan ang mga Fariseo at mga eskriba, na nagsasabi, "Ang taong ito ay tumatanggap ng mga makasalanan at kumakain kasama nila." 3 At isinaysay niya sa kanila ang talinghagang ito, na sinasabi, 4 Sino ang tao sa inyo na may isang daang tupa at kung mawala ang isa sa kanila, hindi niya iiwan ang siyamnapu't siyam sa ilang at hahanapin ang nawawala hanggang sa matagpuan niya ito 5 At pagkasumpong niya, ay inilalagay niya sa kaniyang balikat na may kagalakan. 6 At pag uwi niya, tinawag niya ang kanyang mga kaibigan at kapitbahay at sinasabi sa kanila, "Magsaya kayo sa akin; sapagkat natagpuan ko ang aking tupa na nawala. 7 Sinasabi ko sa inyo, kaya mas magiging masaya sa langit ang isang makasalanan na nagsisisi kaysa siyamnapu't siyam na mabubuting tao na hindi nangangailangan ng pagsisisi. 8 O sinong babae ang may sampung sentimo, kung mawala ang isa, na hindi nagsindi ng kandila, at nagwawalis ng bahay at nagsisiyasat nang masigasig hanggang sa siya'y matagpuan 9 At nang matagpuan niya siya, tinawag niya ang kanyang mga kaibigan at kapitbahay, na sinasabi, "Magsaya kayo sa akin; sapagkat natagpuan ko ang aking sentimo, na nawala sa akin. 10 Gayon din naman, sinasabi ko sa inyo, magkakaroon ng kagalakan sa harap ng mga anghel ng Diyos sa isang makasalanan na nagsisisi. 11 At sinabi niya, "Ang isang tao ay may dalawang anak na lalaki. 12 At sinabi ng nakababata sa kanila sa kaniyang ama, "Ibigay mo sa akin, ama, ang bahagi ng mga ari arian na pag aari ko." At ibinahagi niya ang property sa kanila. 13 At hindi nagtagal matapos na tipunin ng bunsong anak ang lahat ng bagay at nagtungo sa malayong lupain; at doon ay pinatay niya ang kanyang ari arian nang may pagkamagarbo. 14 Nang siya'y kumain ng lahat ng kaniyang sariling pagkain, nagkaroon ng malaking pagmamahal sa buong bayan, at siya'y nagsimulang magutom, 15 at yumaon at kumapit sa isang mamamayan ng iisang bansa. pinapunta niya ito sa kanyang bukid upang alagaan ang mga baboy. 16 At kaniyang ninais na punuin ang kaniyang tiyan ng mga ginugol na butil, na kinain ng mga baboy; at walang nagbigay sa kanya. 17 Pagkatapos ay nag isip siya sa sarili at sinabi, "Ilan ang mga upahang lalaki na mayroon ang aking ama, na may masaganang tinapay, at ako ay namamatay sa gutom! 18 Babangon ako at pupunta sa aking ama at sasabihin ko sa kanya, 'Ama, nagkasala ako sa langit at sa harap mo.' 19 Hindi na ako karapat-dapat na tawaging inyong anak; gawin mo akong isa sa mga day worker mo! 20 At siya'y bumangon at lumapit sa kaniyang ama. Ngunit nang malayo pa siya roon, nakita siya ng kanyang ama, at siya ay nagsisi, at tumakbo at nahulog sa kanyang leeg, at hinalikan siya. 21 At sinabi sa kaniya ng anak, "Ama, nagkasala ako sa langit at sa harap mo; mula ngayon hindi na ako karapat dapat na tawaging anak mo. 22 Ngunit sinabi ng ama sa kanyang mga lingkod, "Mabilis na ilabas ang pinakamagandang damit at isuo sa kanya, at bigyan siya ng pulseras sa kanyang kamay at sapatos sa kanyang mga paa, 23 at dalhin ang guya na aming pinataba at patayin ito. Kumain tayo at magsaya! 24 Sapagka't ang anak kong ito ay patay na at muling nabuhay; Nawala siya at natagpuan na. At nagsimula silang magsaya. 25 Ngunit ang nakatatandang anak ay nasa bukid. At nang siya'y lumapit sa bahay, ay narinig niya ang pag awit at ang sayawan, 26 at tinawag niya sa kaniya ang isa sa mga alipin, at tinanong kung ano iyon. 27 Ngunit sinabi niya sa kanya, "Dumating na ang iyong kapatid, at pinatay ng iyong ama ang pinataba na guya, sapagkat siya ay bumalik sa mabuting kalusugan." 28 Nang magkagayo'y nagalit siya at ayaw pumasok. Pagkatapos ay lumabas ang kanyang ama at nagmakaawa sa kanya. 29 Ngunit sumagot siya at sinabi sa Ama, "Narito, naglingkod ako sa inyo sa loob ng napakaraming taon, at hindi pa ako lumalabag sa inyong kautusan; at hindi mo ako binigyan ng kambing para maging masaya sa mga kaibigan ko. 30 Ngunit nang dumating ang anak ninyong ito, na nagsayang ng inyong kayamanan sa mga prostitute, pinatay ninyo ang pinataba na guya para sa kanya. 31 At sinabi niya sa kanya, "Anak ko, lagi kang kasama ko, at lahat ng sa akin ay sa iyo." 32 Datapuwa't kayo'y dapat na magalak at magsaya; sapagkat patay na itong kapatid mo at muling nabuhay, siya ay nawala at natagpuan.

- 1 At sinabi rin niya sa kanyang mga alagad, "May isang mayaman na may katiwala, at siya ay inakusahan sa harap niya na nag aaksaya ng kanyang mga kalakal sa kanya.
- 2 At siya'y nagsugo para sa kaniya, at sinabi sa kaniya, "Ano ang aking naririnig sa iyo " Isaalang-alang ang inyong sambahayan! kasi hindi ka na pwedeng maging katiwala mula ngayon.
- 3 Sinabi ng katiwala sa sarili, "Ano ang gagawin ko " Kinuha ng aking panginoon ang katungkulan sa akin; Hindi ako marunong maghukay, at nahihiya akong mamalimos.
- 4 Alam ko na rin ang gagawin ko, kaya't dadalhin nila ako sa kanilang mga bahay kapag ako ay inalis sa opisina.
- 5 At tinawag niya sa kaniya ang mga may utang ng kaniyang panginoon, bawat isa ay nag iisa, at sinabi sa una, "Magkano ang utang mo sa aking panginoon "
- 6 Sinabi niya, "Isang daang tonelada ng langis." At sinabi niya sa kanya, "Kunin mo ang iyong bayarin sa utang, umupo ka, at isulat mo ang limampung nagmamadali."
- 7 Pagkatapos ay sinabi niya sa isa, "Ngunit ikaw, magkano ang utang mo " Sinabi niya, "Isang daang palumpong ng trigo." At sinabi niya sa kanya, "Kunin mo ang iyong sulat at isulat mo ang walumpu."
- 8 At pinuri ng Panginoon ang di matuwid na katiwala na siya'y kumilos nang matalino, sapagkat ang mga anak ng sanglibutang ito ay mas matatalino sa kanilang sarili kaysa sa mga anak ng liwanag.
- 9 At sinasabi ko rin sa inyo, makipagkaibigan kayo sa di matuwid na kayamanan, upang kapag natapos na, ay matanggap nila kayo sa mga walang hanggang tabernakulo. 10
- Siya na tapat sa pinakamaliit ay tapat sa dakila, at siya na mali sa pinakamaliit ay mali rin sa dakila.
- 11 Kung hindi ka tapat sa di matuwid na kayamanan, sino ang magtitiwala sa iyo ng tunay na mabuti
- 12 At kung hindi kayo tapat sa dayuhan, sino ang magbibigay sa inyo ng kung ano ang sa amin
- 13 Walang aliping makapaglilingkod sa dalawang panginoon: alinman sa kapopootan niya ang isa at iibigin ang isa, o kakapit siya sa isa at hahamakin ang isa. Hindi ka maaaring maglingkod sa Diyos at sa kayamanan.
- 14 Narinig ng mga Fariseo ang lahat ng ito. Sila ay sakim sa pera at nilibak siya.
- 15 At sinabi niya sa kanila, "Kayo ang nagtatanghal ng matuwid sa harap ng mga tao, ngunit alam ng Diyos ang inyong mga puso, sapagkat ang anumang mataas sa mga tao ay karumal dumal sa paningin ng Diyos.
- 16 Ang kautusan at ang mga propeta ay umaabot kay Juan. Mula noon, ang ebanghelyo ng kaharian ng Diyos ay ipinangangaral, at ang lahat ay nagtutulak ng kanyang paraan patungo dito sa pamamagitan ng puwersa.
- 17 Ngunit mas madaling lumipas ang langit at lupa kaysa sa isang butil ng kautusan na mahulog.
- 18 Ang sinumang magdiborsyo sa kanyang asawa at mag asawa ng iba ay nangangalunya, at ang sinumang magdiborsyo sa kanyang asawa ay nangangalunya.
- 19 Ngayon, may isang mayamang lalaki na nagbihis ng kulay ube at mahalagang lino, at araw araw ay nabubuhay sa kaluwalhatian at kagalakan
- .20 Ngayon, may isang dukha na nagnangalang Lazaro, na nakahiga sa kanyang pintuan na puno ng mga sugat , 21 at nagnanais na masiyahan sa nahulog mula sa mesa ng mayaman, at dumating ang mga aso at nilamas ang kanyang mga sugat.
- 22 At nangyari, na ang dukha ay namatay, at dinala ng mga anghel sa sinapupunan ni Abraham. Ngunit namatay din ang mayaman at inilibing.
- 23 Nang makasama niya ang mga patay, itinaas niya ang kanyang mga mata sa kanyang paghihirap at nakita niya si Abraham mula sa malayo at si Lazaro sa kanyang sinapupunan.
- 24 At siya'y sumigaw at nagsabi, Ama Abraham, maawa ka sa akin, at isugo mo si Lazaro upang ibabad ang dulo ng kaniyang daliri sa tubig, at palamigin mo ang aking dila, sapagka't ako'y pinahihirapan sa apoy na ito.
- 25 Ngunit sinabi ni Abraham, "Tandaan mo, anak, na tinanggap mo ang iyong kabutihan sa iyong buhay, ngunit si Lazaro ay tumanggap ng masama ngayon siya ay naaaliw dito, at ikaw ay pinahihirapan."
- 26 At higit sa lahat ng mga bagay na ito ay may malaking bangin sa pagitan namin at ninyo, upang ang mga nais tumawid mula rito patungo sa inyo ay hindi makatawid at ni ang mga mula roon ay hindi makatawid sa amin.
- 27 Pagkatapos ay sinabi niya, "Ipinamamanhik ko sa iyo, ama, na ipadala siya sa bahay ng aking ama;
- 28 Sapagka't mayroon pa akong limang kapatid na lalaki, upang sila'y kaniyang babalaan, baka sila rin ay makarating sa dakong ito ng pagpapahirap.
- 29 Sinabi ni Abraham, "Nasa kanila si Moises at ang mga propeta pakinggan nila ang mga ito."
- 30 Ngunit sinabi niya, "Hindi, amang Abraham, ngunit kung ang isa sa mga patay ay pupunta sa kanila, sila ay magsisi."
- 31 Sinabi niya sa kanya, "Kung hindi nila diringgin si Moises at ang mga propeta, hindi sila maniniwala kung may bumangon mula sa mga patay.

- 1 At sinabi niya sa kanyang mga alagad, "Hindi maaaring dumating ang mga batong matitisod, kundi sa aba niya na sa pamamagitan niya'y dumarating ang mga ito." 2 Mas mabuti para sa kanya na magkaroon ng isang gilingang bato na nakabitin sa kanyang leeg at ihagis sa dagat, kaysa maging sanhi ng pagkatisod sa isa sa mga maliliit na ito. 3 Mag ingat ka Kung nagkasala ang iyong kapatid,

laitin siya; at kung magsisisi siya, patawarin mo siya. 4 At kung siya'y magkasala sa inyo nang pitong beses sa isang araw, at bumalik sa inyo nang pitong beses at magsabi, 'Pasensya na!' kaya siya ay inyong patatawarin. 5 At sinabi ng mga apostol sa Panginoon, "Dagdagan mo ang aming pananampalataya." 6 At sinabi ng Panginoon, "Kung ikaw ay may pananampalatayang parang buto ng mustasa, at sabihin mo sa puno ng mulberi na ito, 'Punitin mo ang iyong sarili at ilagay mo ang iyong sarili sa dagat.' kaya magiging masunurin siya sa iyo. 7 Sino sa inyo na may aliping mag aararo para sa kanya o magpapakain sa mga baka, pag uwi niya mula sa bukid, ang nagsasabi sa kanya, 'Halika kaagad at umupo sa hapag 8 Hindi ba't mas mabuti ang sinabi niya sa kanya, 'Ihanda mo ang kinakain ko sa hapunan, isuot mo ang iyong apron, at paglingkuran mo ako hanggang sa kumain ako at uminom; pagkatapos nun ay kakain ka rin at iinom 9 Nagpapasalamat din ba siya sa alipin dahil ginawa niya ang iniutos sa kanya? 10 Gayon din kayo! Kapag nagawa mo na ang lahat ng iniutos sa iyo, sabihin mo, 'Kami ay mga aliping walang silbi; Nagawa na natin ang obligadong gawin natin. 11 At nangyari, samantalang siya'y naglalakbay sa Jerusalem, na siya'y naglakbay sa pagitan ng Samaria at Galilea. 12 At nang siya'y dumating sa isang nayon, sampung ketongin ang sumalubong sa kanya, na nakatayo sa malayo, 13 at nagtaas ng kanilang tinig, na nagsasabi, "Jesus, mahal na Guro, maawa ka sa amin." 14 At nang makita niya sila, sinabi niya sa kanila, "Humayo kayo at ipakita ninyo ang inyong sarili sa mga saserdote." At nangyari, habang sila'y yumaon, na sila'y nalinis. 15 Ngunit ang isa sa kanila, nang makitang gumaling na siya, ay tumalikod at pinuri ang Diyos sa malakas na tinig, 16 at nagpatirapa sa paanan ni Jesus at nagpasalamat sa kanya. At iyon ay isang Samaritano. 17 Ngunit sumagot si Jesus at sinabi, "Hindi ba't sampu sa kanila ang nalinis " Pero nasaan na ang siyam 18 Wala bang ibang magsisisi at magbibigay ng kaluwalhatian sa Diyos kundi ang dayuhang ito 19 At sinabi niya sa kaniya, "Bumangon ka, yumaon ka; nakatulung sa iyo ang pananampalataya mo. 20 Pero nang tanungin siya ng mga Fariseo, "Kailan darating ang kaharian ng Diyos " Sumagot siya sa kanila at sinabing, "Ang kaharian ng Diyos ay hindi dumarating sa paraang makikita ng inyong mga mata; 21 Ni hindi nila sasabihin, 'Tingnan mo, narito!' O: Ayan! Sapagkat masdan, ang kaharian ng Diyos ay nasa gitna ninyo. 22 At sinabi niya sa mga alagad, "Darating ang panahon na nais ninyong makita ang isa sa mga araw ng Anak ng Tao, at hindi ninyo siya makikita. 23 At sasabihin nila sa iyo, "Tingnan mo Narito, narito! Huwag pumunta o sumunod. 24 Sapagkat kung paanong kumikislap ang kidlat mula sa langit sa itaas, at nagniningning sa lahat ng nasa ilalim ng langit, gayon din ang Anak ng Tao sa kanyang panahon. 25 Ngunit kailangan muna siyang magdusa nang labis, at itakwil ng salinlahing ito. 26 At kung paanong nangyari sa mga araw ni Noe, gayon din naman ang mangyayari sa mga araw ng Anak ng Tao: 27 sila'y kumain, sila'y uminom, sila'y nag asawa, sila'y nag asawa, sila'y nagsipagkasal, hanggang sa araw na pumasok si Noe sa daong, at dumating ang baha at nilipol silang lahat. 28 Sa gayon ding paraan, gaya ng nangyari sa mga kaarawan ni Lot: sila'y kumain, sila'y uminom, sila'y bumili, sila'y nagbili, sila'y nagtanim, sila'y nagtayo 29 Ngunit sa araw na lumabas si Lot sa Sodoma, umulan ng apoy at asupre mula sa langit at pinatay silang lahat. 30 Gayundin ang mangyayari sa araw na ang Anak ng Tao ay mahayag. 31 Sa araw ding iyon, ang sinumang nasa bubong at may mga gamit sa bahay ang kanyang mga gamit sa bahay, huwag siyang bumaba upang kunin ito. Sa parehong paraan, siya na nasa bukid, huwag siyang bumalik sa kung ano ang nasa likod niya. 32 Alalahanin ang asawa ni Lot. 33 Ang sinumang naghahangad na pangalagaan ang kaniyang kaluluwa ay mawawalan nito; at kung sino man ang mawawala sa kanya ay tutulungan siyang mabuhay. 34 Sinasabi ko sa inyo, sa gabing iyon ding iyon ay dalawa ang hihiga sa isang higaan; Ang isa ay tatanggapin, ang isa ay tatanggihan. 35 Ang dalawa ay magkasamang maggiling; Ang isa ay tatanggapin, ang isa ay tatanggihan. 36 Dalawa ang nasa bukid ang isa ay tatanggapin, ang isa ay aabandonahin. 37 At sila'y sumagot at nagsabi sa kaniya, "Panginoon, saan " At sinabi niya sa kanila, "Kung saan naroon ang bangkay, naroon ang mga buwitre."

18

1 At sinabi niya sa kanila ang isang talinghaga, na ang isa ay laging manalangin at huwag sumuko, 2 at sinabi, "May isang hukom sa isang lunsod na hindi natatakot sa Diyos, ni hindi siya natatakot sa sinumang tao.

3 Ngayon ay may isang balo sa iisang bayan na lumapit sa kanya at nagsabi, "Subukan mo ako ng katarungan sa harap ng aking kaaway."

4 At ayaw niya sa loob ng mahabang panahon. Gayunman, pagkatapos niyon, naisip niya sa sarili, "Kahit na hindi ako natatakot sa Diyos, ni hindi ako natatakot sa sinuman,

5 gayon pa man gagawin ko ang katarungan sa balo na ito, dahil binibigyan niya ako ng napakaraming problema, upang hindi siya dumating sa wakas at gumawa ng isang bagay sa akin."

6 Pagkatapos ay sinabi ng Panginoon, "Makinig kayo rito sa sinasabi ng di matuwid na hukom."

7 Hindi ba't bibigyan din ng Dios ng katarungan ang kaniyang mga hinirang na sumisigaw sa kaniya araw at gabi, at dapat ba siyang magpahaba sa kanila

8 Sinasabi ko sa inyo, malapit na niyang ibalik ang kanilang katarungan. Ngunit kapag dumating ang Anak ng Tao, sa palagay ba ninyo ay matatagpuan niya ang pananampalataya sa lupa?

9 At sinabi niya ang talinghagang ito sa ilan na nag aakalang matuwid at hinamak ang iba:

10 Dalawang tao ang umahon sa templo upang manalangin, ang isa ay isang Fariseo, ang isa ay maniningil ng buwis.

11 Tumayo ang Fariseo at nanalangin sa sarili, "Nagpapasalamat ako sa iyo, O Diyos, na hindi ako katulad ng ibang mga tao, mga tulisan, mga di matuwid, mga mangangalunya, o kahit na tulad ng maniningil ng buwis na ito.

12 Dalawang beses akong nag aayuno sa isang linggo at nagbibigay ng ikasampung bahagi ng lahat ng kinukuha ko.

13 At ang maniningil ng buwis ay nakatayo sa malayo, at ayaw itingala ang kanyang mga mata sa langit, kundi hinahampas ang kanyang dibdib at sinabi, "Diyos, maawa ka sa akin, isang makasalanan."

14 Sinasabi ko sa inyo, ang isang ito ay bumaba sa kaniyang bahay na matuwid, hindi iyon. Sapagkat siya na nagtataas ng kanyang sarili ay magpapakumbaba; at siya na nagpapakumbaba ay itataas.

15 Nagdala rin sila ng maliliit na bata sa kanya upang hawakan ang mga ito. Ngunit nang makita ito ng mga alagad, pinagsabihan nila sila.

16 Ngunit tinawag sila ni Jesus sa kanya at sinabi, "Hayaan ninyong lumapit sa akin ang mga bata, at huwag ninyo silang hadlangan, sapagkat gayon ang kaharian ng Diyos."

17 Tunay na sinasabi ko sa inyo, ang sinumang hindi tumatanggap ng kaharian ng Diyos na parang bata ay hindi papasok dito.

18 At tinanong siya ng isang pinuno, na sinasabi, "Mabuting Guro, ano ang dapat kong gawin upang magmana ng buhay na walang hanggan "

19 Pero sinabi ni Jesus sa kanya, "Bakit mo ako kinalulugdan " Walang sinuman ang mabuti kundi ang Diyos lamang.

20 Alam mo ang mga utos: "Huwag kang makikiapid; huwag kang papatay; Huwag kang magnakaw; hindi kayo magpapatotoo ng bulaang-katotohanan; igalang mo ang iyong ama at ang iyong ina."

21 At sinabi niya, "Iningatan ko ang lahat ng mga bagay na ito mula sa aking kabataan."

22 Nang marinig ito ni Jesus, sinabi niya sa kanya, "May kulang ka pa." Ibenta mo ang lahat ng mayroon ka at ibigay mo sa mga dukha, at magkakaroon ka ng kayamanan sa langit, at halika, sumunod ka sa akin.

23 Nang marinig niya ito, siya ay nalungkot, sapagkat siya ay napakayaman.

24 Ngunit tiningnan siya ni Jesus at sinabi, "Napakahirap para sa mayayaman na makapasok sa kaharian ng Diyos

25 Mas madali para sa isang kamelyo ang dumaan sa butas ng karayom kaysa sa isang mayaman na pumasok sa kaharian ng Diyos.

26 Pagkatapos ay sinabi ng mga nakarinig ng mga bagay na ito, "Sino nga ba ang maliligtas "

27 Ngunit sinabi niya, "Ang imposible sa mga tao ay posible sa Diyos."

28 Pagkatapos ay sinabi ni Pedro, "Narito, iniwan namin ang lahat at sumunod sa inyo.

29 At sinabi niya sa kanila, "Katotohanan sinasabi ko sa inyo, walang sinumang nag iiwan ng bahay, o asawa, o mga kapatid, o mga magulang, o mga anak, alang alang sa kaharian ng Diyos,

30 na hindi muling tumatanggap nito nang maraming beses sa panahong ito, at buhay na walang hanggan sa daigdig na darating.

72

31 At isinama niya ang labindalawa at sinabi sa kanila, "Narito, kami ay aakyat sa Jerusalem, at ang lahat ng isinulat ng mga propeta ng Anak ng Tao ay matatapos."

32 Sapagka't siya'y ibibigay sa mga Gentil, at siya'y lalaitin at lalapastanganin at lalawayan,

33 at siya'y kanilang hahampasin at papatayin, at sa ikatlong araw ay muling babangon.

34 Ngunit hindi nila ito naunawaan, at ang pananalita ay nakatago sa kanila, at hindi nila alam ang sinabi.

35 At nangyari, nang siya'y malapit sa Jerico, na may isang bulag na nakaupo sa tabi ng daan at namamalimos.

36 Ngunit nang marinig niya ang mga taong dumadaan, nagtanong siya kung ano ang mga ito.

37 Nang magkagayo'y ipinahayag nila sa kaniya na si Jesus na taga Nazaret ay dumadaan.

38 At siya'y sumigaw at nagsabi, "Jesus, Anak ni David, maawa ka sa akin."

39 Ngunit ang mga nagpunta sa harap ay nagbanta sa kanya na manahimik. Ngunit higit pa siyang sumigaw, "Anak ni David, maawa ka sa akin!"

40 Ngunit si Jesus ay nakatayo nang walang kibo at siya'y ipinagdadala sa kaniya. Nang ilapit nila siya sa kanya, tinanong niya ito,

41 at sinabi, "Ano ang gusto mong gawin ko para sa iyo?" Sinabi niya, "Panginoon, upang ako ay makakita muli."

42 At sinabi sa kaniya ni Jesus, "Tingnan mo." Nakatulong sa iyo ang iyong pananampalataya.

43 At kaagad siyang nakakita at sumunod sa kaniya, na pinupuri ang Dios. At ang lahat ng mga taong nakakita ng mga bagay na ito ay nagpuri sa Diyos.

1 At siya'y pumasok at dumaan sa Jerico. 2 At narito, may isang lalaking nagngangalang Zaqueo, na pinuno ng mga maniningil ng buwis, at mayaman. 3 At ninanais niyang makita si Jesus kung sino siya, at hindi niya magawa sa harap ng mga tao, sapagkat siya'y maliit sa personal. 4 At siya'y tumakbo nang maaga at umakyat sa isang puno ng mulberi, upang makita niya siya; kasi doon siya makalusot. 5 At nang dumating si Jesus sa lugar, tumingala siya at sinabi sa kaniya, "Zaqueo, bumaba ka kaagad kasi kailangan kong tumigil sa bahay mo sa araw araw. 6 At siya'y bumaba nang nagmamadali at tinanggap siya nang may kagalakan. 7 Nang makita nila ito, nagbulung bulungan silang lahat at nagsabi, "Siya ay dumating sa isang makasalan." 8 Lumapit si Zaqueo sa harap ni Yahweh at sinabi, "Narito, Panginoon, kalahati ng aking mga ari arian ay ibinibigay ko sa mga dukha, at kung may nalinlang ako, ibabalik ko ito nang apat na beses. 9 At sinabi sa kanya ni Jesus, "Ngayon ay dumating na ang kaligtasan sa bahay na ito, sapagkat siya rin ay anak ni Abraham." 10 Sapagka't ang Anak ng Tao ay naparito upang hanapin at iligtas ang nawala. 11 Habang nakikinig sila, nagkuwento rin siya ng isang talinghaga, dahil malapit siya sa Jerusalem, at inakala nila na ang kaharian ng Diyos ay ihahayag kaagad, 12 at sinabi, "Isang marangal na tao ang nagtungo sa malayong lupain, upang makamit niya ang kaharian at pagkatapos ay bumalik." 13 Nagsugo siya ng sampu sa kanyang mga lingkod, at binigyan sila ng sampung libra, at sinabi sa kanila, "Makipagkalakalan kayo sa kanila hanggang sa ako'y bumalik." 14 Ngunit ang kanyang mga mamamayan ay naging masama sa kanya, at nagpadala ng mga mensahe pagkatapos niya, na nagsasabi, "Ayaw naming siya ang mamahala sa amin." 15 At ito ay nangyari na, nang siya'y muling dumating, matapos niyang makuha ang kaharian, ay tinawag niya ang mga lingkod ding ibinigay niya ang salapi, upang malaman niya kung ano ang ipinagpalit ng bawat isa sa kanila. 16 Pagkatapos ay dumating ang una at nagsabi, "Panginoon, ang iyong libra ay kumita ng sampung libra." 17 At sinabi niya sa kaniya, "O, ikaw na aliping pisyoso, sapagkat ikaw ay naging tapat sa kaunti, ikaw ay magkakaroon ng kapangyarihan sa sampung bayan." 18 Lumapit ang pangalawa at sinabi, "Panginoon, ang iyong libra ay nagdala ng limang libra." 19 Sinabi rin niya sa kanya, "At ikaw ay magiging higit sa limang bayan." 20 At ang pangatlo ay lumapit din at nagsabi, "Panginoon, narito, narito ang iyong libra, na aking iningatan sa panyo; 21 Ako'y natakot sa iyo, sapagka't ikaw ay isang matigas na tao; Kinukuha mo ang hindi mo ibinaba at aanihin mo ang hindi mo naihasik. 22 Sinabi niya sa kanya, "Hahatulan kita mula sa iyong bibig, ikaw na masamang alipin. Alam mo ba na ako ay isang mahirap na tao, kunin mo ang hindi ko pa naibaba at aanihin mo ang hindi ko naihasik 23 Bakit hindi mo inilagay ang pera ko sa bill of exchange At kung ako ay dumating, sana ay hinihingi ko ito nang may interes. 24 At sinabi niya sa mga nakatayo sa tabi, "Kunin ninyo sa kaniya ang libra at ibigay ninyo sa may sampung libra." 25 At sinabi nila sa kaniya, "Panginoon, mayroon na siyang sampung libra." 26 Ngunit sinasabi ko sa inyo, sa mayroon, ito ay ibibigay; pero sa kanya na wala, kahit kung ano ang meron siya ay kukunin. 27 Ngunit ang mga kaaway ko na ayaw na ako ang mamahala sa kanila, dalhin sila rito at patayin sila sa harap ko. 28 At nang sabihin niya ito, ay humayo siya at naglakbay paakyat sa Jerusalem. 29 At nangyari, nang siya'y lumapit sa Betfage at Betania, at dumating sa bundok na tinatawag na Bundok ng mga Olibo, ay nagsugo siya ng dalawa 30 sa kanyang mga alagad, na nagsasabi, "Pumunta kayo sa dakong kabaligtaran." At kapag pumasok kayo, makikita ninyo ang isang batang asno na nakatali, na hindi pa nauupuan ng sinumang tao; Alisin ang tali nito at dalhin dito! 31 At kung may magtatanong sa iyo kung bakit mo ito tinatangal ang pagkakatali, sabihin mo, 'Kailangan siya ng Panginoon.' 32 At ang mga sinugo ay nagsiparoon at nasumpungan ito, gaya ng sinabi niya sa kanila. 33 At nang ihiwalay nila ang batang asno, sinabi sa kanila ng kanyang mga panginoon, "Bakit ninyo hinuhubad ang asno " 34 Ngunit sinabi nila, "Kailangan siya ng Panginoon." 35 At dinala nila ito kay Jesus, at itinapon ang kanilang mga damit sa batang asno, at isinakay si Jesus. 36 Kaya't nang siya'y yumaon, ay kanilang ikinalat ang kanilang mga kasuotan sa daan. 37 At nang malapit na siya sa dalisdis ng Bundok ng mga Olibo, nagsimulang purihin ng lahat ng pulutong ng kanyang mga alagad ang Diyos sa malakas na tinig dahil sa lahat ng ginawa na kanilang nakita, 38 at sinabi, "Mapalad ang paparito, ang hari, sa pangalan ng Panginoon." Kapayapaan nawa'y mapasa langit at kaluwalhatian sa kataastaasan! 39 At sinabi sa kaniya ng ilan sa mga Fariseo sa mga tao, "Guro, labanan mo ang iyong mga alagad." 40 Sumagot siya at sinabi sa kanila, "Sinasabi ko sa inyo, kung tahimik ang mga ito, ang mga bato ay magsisisigaw. 41 At nang siya'y lumapit, siya'y tumingin sa lunsod at umiyak dahil dito, 42 na nagsasabi, "Kung alam mo rin lamang sa panahong ito kung ano ang para sa iyong kapayapaan." Ngunit ngayon ito ay nakatago sa iyong mga mata. 43 Sapagka't darating sa inyo ang mga araw, na ang inyong mga kaaway ay magtataas ng pader sa palibot ninyo at ng inyong mga anak, at kayo'y kukubkubin at kayo'y matatakot sa lahat ng dako. 44 At kanilang igigiling kayo, at hindi mag iiwan ng isang bato sa ibabaw ng isa pa, sapagkat hindi ninyo nalalaman ang panahong kayo ay naghihirap. 45 At pumasok siya sa templo at nagsimulang paalisin ang mga nagtitinda, 46 at sinabi sa kanila, "Nasusulat, 'Ang aking bahay ay magiging bahay panalangin.'" pero ginawa mo itong lungga ng mga tulisan. 47 At araw araw siyang nagtuturo sa templo. Subalit ang mga punong saserdote at mga eskriba at ang pinakamarangal sa mga tao ay naghangad

na patayin siya, 48 at hindi nila natagpuan kung paano ito gagawin; sapagkat lahat ng tao ay kumapit sa kanya at narinig siya.

20

- 1 At nangyari, nang araw na siya'y nagtuturo sa mga tao sa templo at nangangaral ng evangelio, na ang mga punong saserdote at mga eskriba ay lumapit sa kaniya kasama ng mga matanda,
- 2 at sinabi sa kaniya, na sinasabi, "Sabihin mo sa amin, sa anong awtoridad mo ginagawa ito, o sino ang nagbigay sa iyo ng gayong kapamahalaan "
- 3 At sumagot siya at sinabi sa kanila, "Hihingi rin ako sa inyo ng salita sabihin ninyo sa akin,
- 4 Ang bautismo ni Juan, ito ba ay mula sa langit o mula sa mga tao?"
- 5 Ngunit pinag isipan nila ito sa kanilang sarili, na sinasabi, "Kung sasabihin natin mula sa langit, sasabihin niya, 'Bakit hindi ka naniwala sa kanya ' "
- 6 Ngunit kung sasabihin natin tungkol sa mga tao, babatuhin tayo ng buong bayan, sapagkat iginigiit nila na si Juan ay propeta.
- 7 At sila'y sumagot na hindi nila alam kung saan ito nanggaling.
- 8 At sinabi ni Jesus sa kanila, "Hindi ko sinasabi sa inyo kung sa anong awtoridad ko ginagawa ito.
- 9 At pinasimulan niyang sabihin sa mga tao ang talinghagang ito: Isang lalaki ang nagtanim ng ubasan at ipinaupa sa mga tagapagtanim ng ubas, at lumabas ng bayan sa mabuting panahon.
- 10 At sa kaniyang panahon ay nagsugo siya ng isang alipin sa mga tagapagtanim ng ubas, upang bigyan nila siya ng ilan sa bunga ng ubasan. Ngunit binugbog siya ng mga nagtatanim ng ubas at iniwan siyang walang laman.
- 11 At siya'y nagsugo ng ibang alipin, nguni't siya'y kanilang hinampas din, at siya'y kinutya, at iniwan siyang walang laman.
- 12 At siya'y nagsugo ng ikatlo, nguni't siya'y kanilang binugbog din na duguan at pinalayas.
- 13 Pagkatapos ay sinabi ng panginoon ng ubasan, "Ano ang gagawin ko " Isusugo ko ang aking mahal na Anak; sila ay mahiya ang layo mula dito.
- 14 Ngunit nang makita ng mga nagtatanim ng ubas ang anak, naisip nila sa kanilang sarili, na sinasabi, "Ito ang mana halika, patayin natin siya, upang ang mana ay maging sa atin."
- 15 At siya'y kanilang itinulak palabas ng ubasan at siya'y pinatay. Ano ang gagawin sa kanila ng panginoon ng ubasan?
- 16 Darating siya at papatayin ang mga tagapagtanim ng ubas na ito, at ibibigay ang kanyang ubasan sa iba. Nang marinig nila ito, sinabi nila, "Malayo sa inyo!"
- 17 Ngunit tiningnan niya sila at sinabi, "Ano nga ba ang nasusulat (Awit 118:22): "Ang batong itinakwil ng mga tagapagtayo ay naging batong panulok ".
- 18 Ang sinumang nahulog sa batong ito ay mawawasak, ngunit ang sinumang nahulog nito ay dudurog din.
- 19 At ang mga eskriba at mga punong saserdote ay naghangad na ipatong ang kanilang mga kamay sa kaniya nang oras na yaon, at natakot sa bayan, sapagkat naunawaan nila na sinabi niya ang talinghagang ito sa kanila.
- 20 At siya'y kanilang hinabol, at nagsugo ng mga lalake upang magpanggap na pious, upang siya'y mahuli nila sa kaniyang pananalita, upang siya'y kanilang maipasa sa awtoridad at sa awtoridad ng gobernador.
- 21 At tinanong nila siya, na sinasabi, "Guro, alam namin na ikaw ay nagsasalita at nagtuturo nang tapat, at hindi nirerespeto ang awtoridad ng sinuman, kundi nagtuturo ka ng daan ng Diyos nang tama."
- 22 Tama bang bigyan natin ng buwis si Cesar, o hindi
- 23 Ngunit nakita niya ang kanilang mga tuso at sinabi sa kanila,
- 24 Ipakita ninyo sa akin ang isang sentimo. Ano po ba ang picture at inscription niya Pero sabi nila, "Kay Cesar."
- 25 At sinabi niya sa kanila, "Ibigay ninyo kay Cesar ang mga bagay na kay Cesar, at sa Dios ang mga bagay na sa Dios."
- 26 At hindi nila siya napigilan sa salita sa harap ng bayan, at nangagtaka sa kaniyang sagot, at nanahimik.
- 27 Pagkatapos ay lumapit sa kanya ang ilan sa mga Saduceo, na naniniwalang walang pagkabuhay na mag uli, at nagtanong sa kanya,
- 28 na nagsasabi, "Guro, sumulat sa amin si Moises, "Kung ang isang kapatid na lalaki ay namatay na may asawa, at siya ay namatay na walang anak, hayaan ang kanyang kapatid na lalaki na kunin ang asawa at bubuhayin ang supling ng kanyang kapatid."
- 29 Ngayon ay may pitong magkakapatid. Ang una ay kumuha ng asawa at namatay na walang anak.
- 30 At kinuha sila ng pangalawa,
- 31 at ang pangatlo, silang lahat ay pito at walang naiwang anak at namatay.
- 32 Sa wakas, namatay din ang babae.
- 33 Ngayon, sa pagkabuhay na maguli, kaninong asawa ang kaniyang magiging kasama nila? Dahil lahat ng pito ay may kanya kanyang asawa.
- 34 At sinabi ni Jesus sa kanila, "Ang mga anak ng sanglibutang ito ay nag aasawa at nag aasawa;
- 35 Ngunit yaong mga karapat dapat na makamit ang sanlibutang iyon at ang pagkabuhay na mag uli mula sa

mga patay, ay hindi sila mag aasawa o magpapakasal.

36 Sapagka't hindi na sila maaaring mamatay pa, sapagkat sila ay tulad ng mga anghel, at mga anak ng Diyos, sapagkat sila ay mga anak ng pagkabuhay na maguli.

37 Ngunit ipinahiwatig din ni Moises na ang mga patay ay babangon sa palumpong, yamang siya ay tinatawag na Panginoong Diyos ni Abraham, Diyos ni Isaac, at Diyos ni Jacob.

38 Ngunit ang Diyos ay hindi Diyos ng mga patay, kundi ng mga buhay, sapagkat silang lahat ay nabubuhay sa kanya.

39 Nang magkagayo'y sumagot ang ilan sa mga eskriba at nagsabi, "Guro, tama ang sinabi mo."

40 At hindi na sila nangahas na magtanong pa sa kaniya.

41 At sinabi niya sa kanila, "Paano nila sinasabi na si Cristo ay anak ni David "

42 At siya mismo, si David, ay nagsabi sa aklat ng mga Awit (Awit 110:1), "Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon, 'Upo ka sa aking kanan,

43 hanggang sa gawin kong sandigan ng iyong mga paa ang iyong mga kaaway.'"

44 Kaya tinawag siya ni David na panginoon, kaya paano siya naging anak niya

45 Ngunit nang nakikinig ang buong bayan, sinabi niya sa kanyang mga alagad,

46 "Mag ingat kayo sa mga eskriba na gustong maglibot na nakasuot ng mahahabang damit, at masaya na binabati sa palengke, at mahilig umupo sa unahan ng mga sinagoga at sa mesa.

47 Nilalamon nila ang mga bahay ng mga balo at nag aalay ng mahahabang panalangin alang alang sa anyo.

Tatanggapin nila ang mas matinding paghatol.

21

1 At siya'y tumingala at nakita ang mga mayayaman na inilalagay ang kanilang mga hain sa kaban ng Dios.

2 At nakita rin niya ang isang dukha na balo na naglagay ng dalawang mite.

3 At sinabi niya, "Katotohanan sinasabi ko sa inyo, ang kawawang balo na ito ay naglagay ng higit pa sa lahat ng mga ito.

4 Sapagka't ang lahat ng mga ito ay nagsipaglagay ng kanilang kasaganaan para sa mga hain, nguni't kaniyang ipinasok ang lahat ng kaniyang ipinamuhay sa pamamagitan ng kaniyang kahirapan.

5 At nang sabihin ng ilan tungkol sa templo na ito ay pinalamutian ng mga mainam na bato at mga hiyas, ay sinabi niya,

6 Darating ang panahon na sa lahat ng nakikita mo ay walang maiiwan na bato sa isa pang hindi masira.

7 Ngunit tinanong nila siya, na sinasabi, "Guro, kailan ito mangyayari " at ano ang tanda kung kailan ito mangyayari

8 Ngunit sinabi niya, "Tiyakin ninyo, huwag kayong magpadaya. Sapagkat marami ang darating sa aking pangalan, na magsasabi, 'Ako nga,' at 'Dumating na ang panahon.' - Huwag sundin ang mga ito!

9 Ngunit kapag nakarinig kayo ng mga digmaan at paghihimagsik, huwag kayong matakot. Sapagkat ito ay dapat gawin muna; pero hindi pa naman agad ang katapusan.

10 Pagkatapos ay sinabi niya sa kanila, "Ang mga tao ay magsisibangon laban sa bansa, at ang kaharian laban sa kaharian

, 11 at magkakaroon ng malalakas na lindol, at salot at mamahaling panahon, at mga sindak at dakilang tanda mula sa langit.

12 Datapuwa't bago ang lahat ng ito ay ipapatong nila ang mga kamay sa inyo at uulitin kayo, at ibibigay nila kayo sa kanilang mga sinagoga at mga bilangguan, at magsisiparoon sa harap ng mga hari at mga prinsipe dahil sa aking pangalan.

13 Dahil dito ay magiging saksi kayo.

14 Kaya't isapuso ninyo na huwag kayong mag alala kung paano kayo mananagot para sa inyong sarili.

15 Sapagka't bibigyan ko kayo ng bibig at karunungan, na hindi kayang labanan o salungatin ng lahat ng inyong mga kalaban.

16 Ngunit ikaw ay ibibigay ng iyong mga magulang, kapatid, kamag anak, at kaibigan, at papatayin nila ang ilan sa inyo.

17 At kayo'y kapopootan ng lahat dahil sa aking pangalan.

18 At ni isang buhok sa iyong ulo ay hindi mawawala.

19 Kung magtitiyaga ka, makakamit mo ang iyong buhay.

20 Ngunit kapag nakita ninyo ang Jerusalem na nakubkob ng isang hukbo, alamin ninyo na dumating na ang kapahamakan nito.

21 Kung magkagayo'y ang nasa Judea ay tumakas sa mga bundok, at ang nasa bayan ay lumabas, at ang nasa bayan ay hindi dapat pumasok.

22 Sapagka't ito ang mga araw ng kagantihan, upang ang lahat ng nasusulat ay matupad.

23 Ngunit sa aba ng mga buntis at nagpapasuso sa mga araw na iyon! Sapagka't magkakaroon ng malaking

kapighatian sa lupa, at ng poot laban sa bayang ito,

24 At sila'y babagsak sa talim ng tabak, at dadalhin silang bihag sa lahat ng mga bansa, at ang Jerusalem ay yayapakan ng mga Gentil, hanggang sa matupad ang panahon ng mga Gentil.

25 At magkakaroon ng mga tanda sa araw, at sa buwan, at sa mga bituin, at sa lupa ang mga tao ay matatakot, at sila'y matatakot, sapagkat ang dagat at ang mga alon ng tubig ay magsisiungol,

26 at ang mga tao ay manghihina sa takot, at sa paghihintay sa mga bagay na darating sa buong lupa, sapagkat ang mga kapangyarihan ng langit ay yuyuyanig din.

27 At pagkatapos ay makikita nila ang Anak ng Tao na dumarating sa ulap na may kapangyarihan at dakilang kaluwalhatian.

28 Ngunit kapag ang mga bagay na ito ay nagsisimulang mangyari, tumingala kayo at itaas ang inyong mga ulo, sapagkat ang inyong pagtubos ay nalalapit na.

29 At sinabi niya sa kanila ang isang talinghaga: Tingnan ninyo ang puno ng igos at ang lahat ng punong kahoy:

30 Kung sila'y sumisibol ngayon at inyong nakikita, kayo mismo ang nakakaalam na malapit na ang tag init.

31 Kaya kayo rin, kapag nakita ninyong papalapit na ang lahat ng bagay na ito, ay nalalaman ninyo na ang kaharian ng Diyos ay malapit na.

32 Tunay na sinasabi ko sa inyo, ang salinlahing ito ay hindi lilipas hangga't hindi nangyayari ang lahat ng bagay.

33 Ang langit at ang lupa ay lilipas, ngunit ang aking mga salita ay hindi lilipas.

34 Ngunit mag ingat kayo na ang inyong mga puso ay hindi mabigat sa pagkain at pag inom at sa pag aalala sa pagkain, at ang araw na ito ay hindi mabilis na dumating sa inyo na parang patibong.

35 Sapagka't siya'y biglang darating sa lahat ng nananahan sa lupa.

36 Kaya't laging gising, na manalangin na kayo'y maging matatag upang tumakas sa lahat ng mga bagay na ito na malapit nang mangyari, at tumayo sa harap ng Anak ng Tao.

37 At siya'y nagtuturo sa templo sa araw, at sa gabi ay lumalabas siya at nananatili sa bundok na tinatawag na Bundok ng mga Olibo.

38 At ang buong bayan ay nagsiparoon nang maaga sa kaniya upang pakinggan siya sa templo.

22

1 At ang kapistahan ng tinapay na walang lebadura, na tinatawag na Pasko ng Pagkabuhay, ay malapit na. 2 At hinahangad ng mga punong saserdote at ng mga eskriba na patayin siya, sapagkat sila'y natakot sa bayan. 3 At si Satanas ay pumasok kay Judas na tinatawag na Iscariote, na bilang sa bilang ng labindalawa. 4 At siya'y yumaon at nagsalita sa mga punong saserdote at sa mga senturion, kung paano niya gustong iabot sa kanila. 5 At sila'y nagalak at nangakong bibigyan siya ng salapi. 6 At siya'y pumayag, at naghanap ng pagkakataon na iabot siya nang walang ingay. 7 Nang magkagayo'y dumating ang araw ng tinapay na walang lebadura, na kinailangang ihain ang kordero ng Pascal. 8 At sinugo niya sina Pedro at Juan, na sinasabi, "Yumaon ka, ihanda mo sa amin ang Kordero ng Paskua, upang kainin namin ito." 9 Ngunit sinabi nila sa kanya, "Saan mo nais na ihanda namin ito?" 10 Sinabi niya sa kanila, "Narito, pagpasok ninyo sa lunsod, makakasalubong ninyo ang isang lalaking may dalang isang pitsel ng tubig; Sumunod ka sa kanya sa bahay na kanyang papasok, 11 at sabihin mo sa panginoon ng bahay, 'Ang Guro ay nagpadala ng salita sa iyo, 'Saan ang silid kung saan maaari kong kainin ang kordero ng Paskal kasama ang aking mga disipulo?' 12 At ipapakita niya sa inyo ang isang malaking bulwagan na may mga unan; doon ito naghahanda. 13 Yumaon sila at nasumpungan nila ito ayon sa sinabi niya sa kanila, at inihanda ang Kordero ng Pascal. 14 At nang dumating ang oras, ay umupo siya, at ang mga apostol ay kasama niya. 15 At sinabi niya sa kanila, "Taimtim kong ninanais na kainin ang korderong paskual na ito sa inyo bago ako magdusa." 16 Sapagka't sinasabi ko sa inyo na hindi ko na kakainin pa ito hanggang sa matupad ito sa kaharian ng Diyos. 17 At kinuha niya ang saro, nagpasalamat, at sinabi, "Kunin ninyo ito at hatiin ninyo sa inyong sarili; 18 Sapagka't sinasabi ko sa inyo, mula ngayon ay hindi na ako iinom ng bunga ng ubas hanggang sa dumating ang kaharian ng Dios. 19 At kinuha niya ang tinapay, nagpasalamat, at pinagputolputol, at ibinigay sa kanila, na sinasabi, "Ito ang aking katawan, na ibinigay para sa inyo; gawin mo yan bilang pag alaala sa akin. 20 Kinuha rin niya ang saro pagkatapos kumain, na sinasabi, "Ang sarong ito ay ang bagong tipan sa aking dugo, na ibinubuhos para sa inyo." 21 Ngunit masdan, ang kamay ng aking taksil ay kasama ko sa ibabaw ng mga mesa. 22 Sapagkat ang Anak ng Tao ay humayo ayon sa ipinasiya; ngunit sa aba ng lalaking pinagtaksilan niya! 23 At sila'y nagsimulang magtanong sa kanilang sarili kung sino sa kanila ang gagawa nito. 24 Nagkaroon din ng away sa kanila, na ituturing na pinakadakila sa kanila. 25 At sinabi niya sa kanila, "Ang mga hari ng mga bansa ay namamahala, at ang kanilang mga makapangyarihan ay tinatawag na panginoon ng awa." 26 Ngunit hindi kayo. Datapuwa't ang pinakadakila sa inyo ay magiging gaya ng bunso, at ang pinakamarangal ay gaya ng alipin. 27 Sapagka't alin ang higit na dakila, ang nakaupo sa hapag o ang nagsisilbi Hindi ba't ang nakaupo sa hapag? Ngunit ako ay nasa inyo bilang isang alipin. 28 Ngunit kayo ang nagtiyaga sa akin sa aking mga pagsubok. 29 At ibibigay ko sa inyo ang kaharian, gaya ng iniutos sa akin ng aking Ama, 30 upang kayo'y kumain at uminom sa aking hapag sa aking kaharian, at maupo sa mga luklukan at hatulan ang labindalawang lipi ng Israel. 31 Simon, Simon, narito, kayo'y

ninanais ni Satanas, upang kayo'y kanyang pagsipilyohin na gaya ng trigo. 32 Ngunit ipinanalangin ko kayo na huwag magkulang ang inyong pananampalataya. At kapag kayo ay nagbalik loob, palakasin ang inyong mga kapatid. 33 At sinabi niya sa kanya, "Panginoon, handa akong sumama sa iyo sa bilanguan at sa kamatayan." 34 At sinabi niya, "Pedro, sinasabi ko sa iyo, ang kalooban ay hindi uwak ngayon hanggang sa tatlong beses mong ipagkaila na kilala mo ako." 35 At sinabi niya sa kanila, "Sa tuwing pinalabas ko kayo nang walang bag, walang bag, at walang sapatos, nagkulang ba kayo Sinabi nila: Huwag kailanman. 36 Pagkatapos ay sinabi niya sa kanila, "Ngunit ngayon, ang sinumang may pitaka, ay kunin niya ito, at gayon din ang supot, at ang sinumang walang hawak nito, ay ibenta ang kanyang balabal at bumili ng tabak." 37 Sapagkat sinasabi ko sa inyo, maging ang nasusulat ay kailangang maging ganap sa akin: "Siya ay nabibilang sa mga gumagawa ng masama." Sapagkat kung ano ang isinulat ko ay makukumpleto rin.

38 At sinabi nila, "Panginoon, narito, narito ang dalawang tabak. At sinabi niya sa kanila, "Sapat na." 39 At lumabas siya sa Bundok ng mga Olibo ayon sa kanyang kaugalian. At sumunod sa kaniya ang kaniyang mga alagad. 40 At nang siya'y dumating doon, sinabi niya sa kanila, "Manalangin kayo, upang hindi kayo mahulog sa tukso. 41 At pinunit niya ang kaniyang sarili ng isang batong itinaapon palayo sa kanila, at lumuhod, 42 na nananalangin, na sinasabi, "Ama, kung ibig mo, kunin mo ang sarong ito sa akin; pero hindi ang kalooban ko, kundi ang sa iyo ang mangyari. 43 At nagpakita sa kaniya ang isang anghel mula sa langit at pinalakas siya. 44 At ito ay nangyari na, na siya ay nakipaglaban sa kamatayan, at nanalangin nang mas mataimtim. Ngunit ang kanyang pawis ay naging tulad ng mga patak ng dugo, na bumabagsak sa lupa. 45 At siya'y bumangon mula sa panalangin, at lumapit sa kaniyang mga alagad, at nasumpungan silang natutulog na may kalungkutan, 46 at sinabi sa kanila, "Bakit kayo natutulog Bumangon ka at manalangin, upang hindi ka mahulog sa tukso. 47 Datapuwa't habang siya'y nagsasalita pa, dumating ang samahan; at ang isa sa labindalawa, ang nagngangalang Judas, ay nauna sa kanila at lumapit kay Jesus upang halikan siya. 48 At sinabi ni Jesus sa kaniya, "Judas, ipinagkanulo mo ba ang Anak ng Tao sa pamamagitan ng isang halik " 49 Ngunit nang makita ng mga nakapaligid sa kanya ang mangyayari, sinabi nila sa kanya, "Panginoon, sasaktan ba namin ng tabak " 50 At sinaktan ng isa sa kanila ang alipin ng mataas na saserdote at pinutol ang kanang tainga nito. 51 Ngunit sumagot si Jesus at sinabi, "Tigilan mo." At hinawakan niya ang kanyang tainga at pinagaling siya. 52 At sinabi ni Jesus sa mga punong saserdote at mga senturion ng templo at sa mga matanda na lumapit sa kanya, "Lumabas kayo na may mga espada at may mga tungkod na parang isang mamamatay tao. 53 Araw araw akong kasama ninyo sa templo, at hindi ninyo ako pinagbuhatan ng kamay. Ngunit ito ang iyong oras at ang kapangyarihan ng kadiliman. 54 Ngunit hinuli nila siya at pinamunuan at dinala sa bahay ng mataas na saserdote. Ngunit sumunod si Pedro mula sa malayo. 55 Kaya't nagsindi sila ng apoy sa gitna ng looban at magkasamang umupo. at si Pedro ay umupo sa kanila. 56 Nang magkagayo'y nakita siya ng isang aliping babae na nakaupo sa tabi ng apoy, at tiningnan siyang mabuti, na nagsasabi, "Ang lalaking ito ay kasama rin niya." 57 Itinanggi niya ito, na sinasabing, "Babae, hindi ko siya kilala." 58 At pagkaraan ng ilang sandali ay nakita siya ng isa pa at sinabi, "Isa ka rin sa kanila." Ngunit sinabi ni Pedro, "Tao, hindi ako." 59 At pagkaraan ng ilang sandali, pagkaraan ng isang oras, ay kinumpirma ito ng isa pa, na nagsasabi, "Tunay na ang taong ito ay sumasa kaniya; sapagkat siya ay isang Galilean. 60 Ngunit sinabi ni Pedro, "Tao, hindi ko alam ang sinasabi mo." At nang magsalita pa siya, tumunog ang uwak. 61 At ang Panginoon ay tumalikod at tumingin kay Pedro. At naalala ni Pedro ang salita ng Panginoon, gaya ng sinabi niya sa kanya, "Sa harap ng mga uwak ngayon, tatlong beses mo akong ipagkakaila." 62 At lumabas si Pedro at umiyak ng mapait. 63 Ngunit kinutya siya at binugbog ng mga lalaking humahawak kay Jesus, 64 tinakpan siya at tinanong, na sinasabi, "Propesiya, sino ang tumama sa inyo " 65 At marami pa silang sinabing mga kalapastanganan laban sa kaniya. 66 At nang dumating ang araw, nagtipon ang mga matanda sa bayan, ang mga punong saserdote at mga eskriba, at dinala siya sa harap ng kanilang kapulungan, 67 na nagsasabi, "Kung ikaw ang Cristo, sabihin mo sa amin." Ngunit sinabi niya sa kanila, "Kung sasabihin ko sa inyo, hindi kayo maniniwala; 68 Ngunit kung ako'y magtatanong, hindi kayo sasagot. 69 Ngunit mula ngayon ang Anak ng Tao ay uupo sa kanan ng kapangyarihan ng Diyos. 70 Pagkatapos ay sinabi nilang lahat, "Ikaw ba ang Anak ng Diyos " Sinabi niya sa kanila, "Ako ang magsabi nito." 71 Ngunit sinabi nila, "Bakit kailangan pa nating magpatotoo " Narinig na rin natin ito mula sa kanyang bibig.

23

1 At ang buong karamihan ay tumayo, at dinala nila siya sa harap ni Pilato, 2 at nagsimulang akusahan siya, na sinasabi, "Natagpuan namin ang lalaking ito na tumatalikod sa aming mga tao at nagbabawal ng buwis kay Cesar, at sinabing siya si Cristo, isang hari." 3 Ngunit tinanong siya ni Pilato at sinabi, "Ikaw ba ay hari ng mga Judio Sinagot siya nito at sinabing, "Sabi mo nga." 4 Sinabi ni Pilato sa mga punong saserdote at sa mga tao, "Wala akong makitang kasalanan sa taong ito. 5 Ngunit lalo pa silang naging impetuous at sinabi, "Pinupukaw niya ang mga tao sa pamamagitan ng pagtuturo pabalik balik sa buong lupain ng Judea, at nagsimula sa Galilea hanggang dito." 6 Nang marinig ito ni Pilato, tinanong niya kung taga Galilea ang lalaki. 7 At nang marinig niya na siya'y kabilang sa mga awtoridad ni Herodes, ay isinugo niya siya kay Herodes, na nasa Jerusalem din nang mga araw na yaon. 8 Datapuwa't nang makita ni Herodes si Jesus,

ay labis siyang natuwa; sapagkat gusto sana niyang makita siya noon pa; sapagkat narinig niya ang tungkol sa kanya, at umasa na makikita niya ang isang tanda mula sa kanya. 9 At siya'y nagtanong sa kaniya ng maraming bagay. Pero wala siyang sinagot sa kanya. 10 Ngunit ang mga punong saserdote at mga eskriba ay nakatayo sa tabi at pinaratangan siya nang mahigpit. 11 Ngunit siya'y hinamak at kinutya ni Herodes at ng kanyang mga lingkod, sinuot siya ng puting balabal, at pinabalik siya kay Pilato. 12 Nang araw na iyon ay naging magkaibigan sina Pilato at Herodes; Kasi bago pa sila magkaaway ng isa't isa. 13 Ngunit pinagsama sama ni Pilato ang mga punong saserdote at ang mga pinuno at ang mga tao, 14 at sinabi sa kanila, "Dinala ninyo ang taong ito sa akin na parang isang taong nagpapalayo sa mga tao; at masdan, sinuri ko siya sa harap ninyo, at wala akong nakita sa tao tungkol sa mga bagay na inyong ipinaparatang sa kanya; 15 Hindi rin ginawa ni Herodes, sapagkat pinabalik niya siya sa atin. At masdan, wala siyang ginawang karapat-dapat sa kamatayan. 16 Kaya't siya'y aking papagalitan at palalayain. 17 18 Nang magkagayo'y sumigaw ang buong pulutong at nagsabi, "Ilayo ninyo ang taong ito at palayain ninyo kami na si Barabas." 19 Siya ay itinapon sa bilangguan dahil sa isang kaguluhan na naganap sa lunsod at dahil sa pagpatay. 20 Nang magkagayo'y muling tinawag sila ni Pilato, sapagka't ibig niyang palayain si Jesus. 21 Ngunit sumigaw sila at nagsabi, "Ipako siya sa krus, ipako siya sa krus." 22 At sinabi niya sa kanila sa ikatlong pagkakataon, "Anong kasamaan ang ginawa ng taong ito " Wala akong matatagpuan sa kanya na karapat-dapat mamatay; kaya nga siya ay aking sasawayin at palalayain. 23 Ngunit sinalakay nila siya nang may matinding pagsigaw, na hinihingi na siya ay ipako sa krus. At ang kanilang mga hiyawan ay nakuha sa kamay. 24 At hinatulan ni Pilato na ang kanilang kahilingan ay naganap, 25 at pinakawalan ang naihagis sa bilangguan dahil sa sedisyon at pagpatay, na kanilang hiniling; ngunit ibinigay niya si Jesus sa kanilang kalooban. 26 At nang siya'y kanilang ilayo, ay kanilang inagaw ang isa sa kanila, si Simon na taga Cirene, na nagmumula sa bukid, at ipinatong ang krus sa kaniya, upang kaniyang pasawayin si Jesus. 27 At pagkatapos niya ay sumunod sa kaniya ang isang malaking pulutong ng mga tao at mga babae, na nagdadalamhati at umiiyak dahil sa kaniya. 28 Ngunit bumaling si Jesus sa kanila at sinabi, "Mga anak na babae ng Jerusalem, huwag kayong umiyak para sa akin, kundi umiyak kayo para sa inyong sarili at para sa inyong mga anak. 29 Sapagkat masdan, darating ang panahon na sasabihin, 'Mapalad ang mga baog, at ang mga katawang hindi pa nanganganak, at ang mga suso na hindi pa nagpapakain.' 30 Pagkatapos ay magsisimula silang magsabi sa mga bundok, 'Bumagsak ka sa amin.' At sa mga burol: Takpan mo kami! 31 Sapagka't kung ito'y mangyari sa berdeng kahoy, ano ang magiging tuyo 32 At mayroon ding iba, dalawang gumagawa ng masama, na inilabas, upang mawala sa kaniya. 33 At nang sila'y dumating sa dakong tinatawag na Dako ng Bungo, ay ipinako nila siya roon sa krus, at ang mga manggagawa ng masama na kasama niya, isa sa kanan at isa sa kaliwa. 34 Ngunit sinabi ni Jesus, "Ama, patawarin mo sila; dahil hindi nila alam ang ginagawa nila! At hinati hati nila ang kaniyang mga damit at naghagis ng mga salot para sa mga ito. 35 At ang bayan ay tumayo at nagbantay. Kinutya rin ng mga pinuno at sinabing, "Tinulungan niya ang iba; tulungan niya ang kanyang sarili, siya ang Cristo, ang pinili ng Diyos. 36 Tinuya rin siya ng mga kawal, at lumapit sa kanya at nagdala sa kanya ng suka, 37 na nagsasabi, "Kung ikaw ay hari ng mga Judio, ilitas mo ang iyong sarili." 38 At sa itaas din niya ay nakasulat ang, "Ito ang hari ng mga Judio." 39 Ngunit nilapastangan siya ng gumagawa ng masama ng isang bitayin, na nagsasabi, "Hindi ba't ikaw ang Cristo " Tulungan ang iyong sarili at kami! 40 Nang magkagayo'y sumagot ang isa at pinagsabihan siya, na sinasabi, "Hindi ka ba natatakot sa Diyos, na nasa gayon ding kaparusahan " 41 At tama tayo rito, sapagkat tinatanggap natin ang kahalagahan ng ating mga gawa; pero wala naman siyang ginawang mali. 42 At sinabi niya, "Jesus, alalahanin mo ako pagdating mo sa iyong kaharian." 43 At sinabi ni Jesus sa kanya, "Katotohanan sinasabi ko sa iyo, ngayon ay makakasama kita sa paraiso. 44 At mga oras na nang ikaanim at nagkaroon ng kadiliman sa buong lupain hanggang sa ikasiyam na oras, 45 at nawalan ng liwanag ang araw, at ang tabing ng templo ay napunit sa dalawa. 46 At sumigaw si Jesus nang malakas at sinabi, "Ama, ipinagkakaloob ko ang aking espiritu sa iyong mga kamay." At nang sabihin niya ito, siya ay namatay. 47 Ngunit nang makita ng senturion ang nangyayari, pinuri niya ang Diyos, na sinasabi, "Tiyak na ang taong ito ay isang matuwid na tao." 48 At ang buong bayan na naroon at nagmamasid, nang makita nila ang nangyayari, ay hinahampas ang kanilang mga suso at tumalikod. 49 At ang lahat niyang kakilala ay nakatayo sa malayo, at ang mga babae, yaong mga taga Galilea ay sumunod sa kaniya, at nakita ang lahat ng mga bagay na ito. 50 At masdan, may isang lalaking nangganggalang Jose, isang konsehal, na isang mabuti at mapagpakumbabang tao, 51 at hindi pumayag sa kanilang payo at pakikitungo. Siya ay mula sa Arimatea, isang lungsod ng mga Judio, isa na naghihintay sa kaharian ng Diyos. 52 Pinuntahan niya si Pilato at hiniling ang bangkay ni Jesus, 53 at hinubad, binalot ng lino, at inilagay sa libingang hiniwa, na hindi pa nailagay ng sinuman. 54 At araw noon ng paghahanda, at nagliwayway ang Sabbath. 55 At sumunod ang mga babaeng sumama sa kaniya mula sa Galilea, at tumingin sa libingan at kung paanong inilagay ang kaniyang katawan. 56 Ngunit tumalikod sila at naghanda ng mga pampalasa at ointment. At sa buong Sabbath ay nanahimik sila ayon sa kautusan.

1 Ngunit nang unang araw ng linggo, nang napakaaga, ay dumating sila sa libingan na dala dala ang mga pampalasa na kanilang inihanda. 2 Ngunit nasumpungan nila ang batong gumugulong sa libingan, 3 at pumasok, at hindi nila natagpuan ang bangkay ng Panginoong Jesus. 4 At nang sila'y mag alala tungkol dito, narito, dalawang lalaking may mga nagniningning na kasuotan ang lumapit sa kanila. 5 At sila'y nangatakot, at tinamaan ang kanilang mga mukha sa lupa. Pagkatapos ay sinabi nila sa kanila, "Bakit ninyo hinahanap ang buhay sa mga patay 6 Wala Siya rito; Siya ay nabuhay na mag-uli. Alalahanin mo kung paano niya sinabi sa iyo noong siya ay nasa Galilea pa, 7 na sinasabi, "Ang Anak ng Tao ay kailangang ibigay sa mga kamay ng mga makasalan, at ipako sa krus, at muling mabuhay sa ikatlong araw." 8 At naalaala nila ang kaniyang mga salita. 9 At sila'y muling bumaba mula sa libingan at ipinahayag ang lahat ng mga bagay na ito sa labing isang alagad at sa lahat ng iba pa. 10 At si Maria Magdalena, at si Juana, at si Maria na ina ni Santiago, at ang iba pang kasama nila, ang nagsabi ng mga bagay na ito sa mga apostol. 11 At ang mga salitang ito ay tila sa kanila ay parang mga engkanto, at hindi sila naniniwala sa mga ito. 12 Ngunit tumayo si Pedro at tumakbo patungo sa libingan at yumukod at nakita lamang ang mga tela na lino, at umalis na nagtataka kung ano ang nangyari. 13 At masdan, nang araw ding yaon ay nagtungo ang dalawa sa kanila sa isang dako na dalawang oras ang layo mula sa Jerusalem; ang pangalan ay Emmaus. 14 At sila'y nangagsalita sa isa't isa tungkol sa lahat ng mga kuwentong ito. 15 At nangyari, habang sila'y nag uusap at nag uusap sa isa't isa, na si Jesus mismo ay lumapit at lumakad na kasama nila. 16 Ngunit ang kanilang mga mata ay nakapikit kaya hindi nila siya nakilala. 17 At sinabi niya sa kanila, "Ano ang mga salitang ito na ginagawa ninyo sa inyong sarili sa daan " Doon sila tumigil nang malungkot. 18 At ang isa sa kanila, na ang pangalan ay Cleopas, ay sumagot at sinabi sa kaniya, "Ikaw ba ay nag iisa sa mga dayuhan sa Jerusalem, na hindi nakakaalam kung ano ang nangyari roon sa mga araw na ito " 19 At sinabi niya sa kanila, "Ano At sinabi nila sa kanya, "Yaong kay Jesus na taga Nazaret, na isang propeta, na makapangyarihan sa mga gawa at salita sa harap ng Diyos at ng buong bayan; 20 Bilang ipinasa siya ng ating mga punong saserdote at mga pinuno sa kaparusahan ng kamatayan at ipinako siya sa krus. 21 Ngunit umasa kami na siya ang tutubos sa Israel. At higit sa lahat ng ito, ngayon ang ikatlong araw na nangyari ang gayong mga bagay. 22 Kami ay natakot din sa ilang babae mula sa amin; 23 hindi pa natagpuan ang kanyang bangkay, lumapit at sabihin na sila ay nakakita ng isang pagpapakita ng mga anghel na nagsasabi na siya ay buhay. 24 At ang ilan sa amin ay nagtungo sa libingan at natagpuan ito gaya ng sinabi ng mga babae; ngunit hindi nila siya nakita. 25 At sinabi niya sa kanila, "O kayong mga hangal at matamlay ang puso, upang maniwala sa lahat ng sinabi ng mga propeta 26 Hindi ba't kinailangan ni Cristo na magdusa sa mga bagay na ito at pumasok sa kanyang kaluwalhatian

27 At siya'y nagsimula kay Moises at sa lahat ng mga propeta, at ipinaliwanag sa kanila sa lahat ng Kasulatan ang sinabi tungkol sa kaniya roon; 28 At sila'y lumapit sa dakong kanilang paroroonan. At nagkunwari siyang magpatuloy. 29 At pinilit nila siya, na sinasabi, "Manatili ka sa amin; sapagkat malapit nang dumating ang gabi, at ang araw ay nagguhit. At pumasok siya upang manatili sa kanila. 30 At nangyari, samantalang siya'y nakaupo sa hapag na kasama nila, na kinuha niya ang tinapay, nagpasalamat, pinagputolputol, at ibinigay sa kanila. 31 Nang magkagayo'y namula ang kanilang mga mata, at siya'y kanilang nakilala. At siya ay nawala mula sa kanila. 32 At sinabi nila sa isa't isa, "Hindi ba nag-alab ang aming puso nang kausapin niya kami sa daan, nang buksan niya sa amin ang mga Banal na Kasulatan?" 33 At sila'y bumangon nang oras na yaon, at bumalik sa Jerusalem, at nasumpungan ang labing isang nagtipon, at ang mga kasama nila, 34 na nagsasabi, "Ang Panginoon ay tunay na nagbangon, at nagpakita kay Simon." 35 At isinaysay nila sa kanila ang nangyari sa daan, at kung paanong siya'y nakilala nila nang siya'y magputol ng tinapay. 36 Habang pinag uusapan nila ito, si Jesus mismo ang tumayo sa gitna nila. 37 Ngunit sila ay natakot at natakot, sa pag aakalang nakakita sila ng espiritu. 38 At sinabi niya sa kanila, "Bakit kayo natatakot, at bakit ang mga kaisipang ito ay pumapasok sa inyong mga puso 39 Narito ang aking mga kamay at ang aking mga paa, ako mismo. Damhin mo ako at tingnan; sapagkat ang espiritu ay walang laman o buto, gaya ng nakikita ninyo na mayroon ako. 40 41 Ngunit nang hindi pa sila naniniwala sa kagalakan at sila ay namangha, sinabi niya sa kanila, "Mayroon ba kayong makakain dito " 42 At naglagay sila sa harap niya ng isang piraso ng pritong isda. 43 At kinuha niya ito at kumain sa harap nila. 44 At sinabi niya sa kanila, "Ito ang sinabi ko sa inyo noong ako'y kasama pa ninyo: lahat ng nasusulat tungkol sa akin sa kautusan ni Moises, sa mga propeta, at sa mga Awit ay kailangang matupad. 45 Pagkatapos ay binuksan niya sa kanila ang pagkaunawa na nauunawaan nila ang Kasulatan, 46 at sinabi sa kanila, "Ganito ang nasusulat, na si Cristo ay kailangang magdusa at magbangon mula sa mga patay sa ikatlong araw; 47 At ang pagsisisi ay kailangang ipangaral sa kanyang pangalan para sa kapatawaran ng mga kasalanan sa lahat ng bansa. Umakyat sa Jerusalem 48 at maging saksi sa lahat ng bagay. 49 At masdan, ipadadala ko sa inyo ang pangako ng aking Ama. Ngunit kayo ay mananatili sa lunsod hanggang sa kayo ay mabihisan ng kapangyarihan mula sa itaas. 50 At pinalabas niya sila hanggang sa Betania, at itinaas ang kaniyang mga kamay at pinagpala sila. 51 At nangyari, nang sila'y kanyang basbasan, ay umalis siya sa kanila. 52 Ngunit bumalik sila sa Jerusalem na may malaking kagalakan, 53 at lagi silang nasa templo, na pinupuri ang Diyos.

- Evangelium nach Johannes:

- 1 1 Im Anfang war das Wort, und das Wort war bei Gott, und Gott war das Wort.
2 Dasselbe war im Anfang bei Gott.
3 Alle Dinge sind durch dasselbe gemacht, und ohne dasselbe ist nichts gemacht, was gemacht ist.
4 In ihm war das Leben, und das Leben war das Licht der Menschen.
5 Und das Licht scheint in der Finsternis, und die Finsternis hat's nicht begriffen.
6 Es ward ein Mensch von Gott gesandt, der hieß Johannes.
7 Dieser kam zum Zeugnis, dass er von dem Licht zeugte, auf dass sie alle durch ihn glaubten.
8 Er war nicht das Licht, sondern dass er zeugte von dem Licht.
9 Das war das wahrhaftige Licht, welches alle Menschen erleuchtet, die in diese Welt kommen.
10 Es war in der Welt, und die Welt ist durch dasselbe gemacht; und die Welt kannte es nicht.
11 Er kam in sein Eigentum; und die Seinen nahmen ihn nicht auf.
12 Wie viele ihn aber aufnahmen, denen gab er Macht, Kinder Gottes zu werden, die an seinen Namen glauben;
13 welche nicht von dem Geblüt noch von dem Willen des Fleisches noch von dem Willen eines Mannes, sondern von Gott geboren sind.
14 Und das Wort ward Fleisch und wohnte unter uns, und wir sahen seine Herrlichkeit, eine Herrlichkeit als des eingeborenen Sohnes vom Vater, voller Gnade und Wahrheit.
15 Johannes zeugt von ihm, ruft und spricht: Dieser war es, von dem ich gesagt habe: Nach mir wird kommen, der vor mir gewesen ist; denn er war eher als ich.
16 Und von seiner Fülle haben wir alle genommen Gnade um Gnade.
17 Denn das Gesetz ist durch Moses gegeben; die Gnade und Wahrheit ist durch Jesum Christum geworden.
18 Niemand hat Gott je gesehen; der eingeborene Sohn, der in des Vaters Schoß ist, der hat es uns verkündigt.
19 Und dies ist das Zeugnis des Johannes, da die Juden sandten von Jerusalem Priester und Leviten, dass sie ihn fragten: Wer bist du?
20 Und er bekannte und leugnete nicht; und er bekannte: Ich bin nicht Christus.
21 Und sie fragten ihn: Was denn? Bist du Elia? Er sprach: Ich bin's nicht. Bist du der Prophet? Und er antwortete: Nein!
22 Da sprachen sie zu ihm: Was bist du denn? dass wir Antwort geben denen, die uns gesandt haben. Was sagst du von dir selbst?
23 Er sprach: Ich bin eine Stimme eines Predigers in der Wüste: Richtet den Weg des Herrn! wie der Prophet Jesaja gesagt hat.
24 Und die gesandt waren, die waren von den Pharisäern.
25 Und sie fragten ihn und sprachen zu ihm: Warum taufst du denn, so du nicht Christus bist noch Elia noch der Prophet?
26 Johannes antwortete ihnen und sprach: Ich taufe mit Wasser; aber er ist mitten unter euch getreten, den ihr nicht kennt.
27 Der ist's, der nach mir kommen wird, welcher vor mir gewesen ist, des ich nicht wert bin, dass ich seine Schuhriemen auflöse.
28 Dies geschah zu Bethabara jenseit des Jordans, wo Johannes taufte.
29 Des andern Tages sieht Johannes Jesum zu ihm kommen und spricht: Siehe, das ist Gottes Lamm, welches der Welt Sünde trägt!
30 Dieser ist's, von dem ich gesagt habe: Nach mir kommt ein Mann, welcher vor mir gewesen ist; denn er war eher denn ich.
31 Und ich kannte ihn nicht; sondern auf dass er offenbar würde in Israel, darum bin ich gekommen, zu taufen mit Wasser.
32 Und Johannes zeugte und sprach: Ich sah, dass der Geist herabfuhr wie eine Taube vom Himmel und blieb auf ihm.
33 Und ich kannte ihn nicht; aber der mich sandte, zu taufen mit Wasser, der sprach zu mir: Auf welchen du sehen wirst den Geist herabfahren und auf ihm bleiben, der ist's, der mit dem heiligen Geist tauft.
34 Und ich sah es und zeugte, dass dieser ist Gottes Sohn.
35 Des andern Tages stand abermals Johannes und zwei seiner Jünger.
36 Und als er Jesum sah wandeln, sprach er: Siehe, das ist Gottes Lamm!
37 Und die zwei Jünger hörten ihn reden und folgten Jesu nach.
38 Jesus aber wandte sich um und sah sie nachfolgen und sprach zu ihnen: Was suchet ihr? Sie aber sprachen zu ihm: Meister, wo bist du zur Herberge?
39 Er sprach zu ihnen: Kommt und sehet's! Sie kamen und sahen's und blieben den Tag bei ihm. Es war aber um

die zehnte Stunde.

40 Einer aus den zweien, die von Johannes hörten und Jesus nachfolgten, war Andreas, der Bruder des Simon Petrus.

41 Der findet am ersten seinen Bruder Simon und spricht zu ihm: Wir haben den Messias gefunden (welches ist verdolmetscht: der Gesalbte),

42 und führte ihn zu Jesu. Da ihn Jesus sah, sprach er: Du bist Simon, Jona's Sohn; du sollst Kephas (Fels) heißen.

43 Des andern Tages wollte Jesus wieder nach Galiläa ziehen und findet Philippus und spricht zu ihm: Folge mir nach!

44 Philippus aber war von Bethsaida, aus der Stadt des Andreas und Petrus.

45 Philippus findet Nathanael und spricht zu ihm: Wir haben den gefunden, von welchem Moses im Gesetz und die Propheten geschrieben haben, Jesum, Josephs Sohn von Nazareth.

46 Und Nathanael sprach zu ihm: Was kann von Nazareth Gutes kommen? Philippus spricht zu ihm: Komm und sieh es!

47 Jesus sah Nathanael zu sich kommen und spricht von ihm: Siehe, ein rechter Israeliter, in welchem kein Falsch ist.

48 Nathanael spricht zu ihm: Woher kennst du mich? Jesus antwortete und sprach zu ihm: Ehe denn dich Philippus rief, da du unter dem Feigenbaum warst, sah ich dich.

49 Nathanael antwortete und spricht zu ihm: Rabbi, du bist Gottes Sohn, du bist der König von Israel!

50 Jesus antwortete und sprach zu ihm: Du glaubst, weil ich dir gesagt habe, dass ich dich gesehen habe unter dem Feigenbaum; du wirst noch Größeres denn das sehen.

51 Und spricht zu ihm: Wahrlich, wahrlich ich sage euch: Von nun an werdet ihr den Himmel offen sehen und die Engel Gottes hinauf und herab fahren auf des Menschen Sohn.

2

1 Und am dritten Tag ward eine Hochzeit zu Kana in Galiläa; und die Mutter Jesu war da.

2 Jesus aber und seine Jünger wurden auch auf die Hochzeit geladen.

3 Und da es an Wein gebrach, spricht die Mutter Jesu zu ihm: Sie haben nicht Wein.

4 Jesus spricht zu ihr: Weib, was habe ich mit dir zu schaffen? Meine Stunde ist noch nicht gekommen.

5 Seine Mutter spricht zu den Dienern: Was er euch sagt, das tut.

6 Es waren aber allda sechs steinerne Wasserkrüge gesetzt nach der Weise der jüdischen Reinigung, und ging in je einen zwei oder drei Maß.

7 Jesus spricht zu ihnen: Füllet die Wasserkrüge mit Wasser! Und sie füllten sie bis obenan.

8 Und er spricht zu ihnen: Schöpfet nun und bringet's dem Speisemeister! Und sie brachten's.

9 Als aber der Speisemeister kostete den Wein, der Wasser gewesen war, und wusste nicht, woher er kam (die Diener aber wussten's, die das Wasser geschöpft hatten), ruft der Speisemeister den Bräutigam

10 und spricht zu ihm: Jedermann gibt zum ersten guten Wein, und wenn sie trunken geworden sind, alsdann den geringeren; du hast den guten Wein bisher behalten.

11 Das ist das erste Zeichen, das Jesus tat, geschehen zu Kana in Galiläa, und offenbarte seine Herrlichkeit. Und seine Jünger glaubten an ihn.

81

12 Darnach zog er hinab gen Kapernaum, er, seine Mutter, seine Brüder und seine Jünger; und sie blieben nicht lange daselbst.

13 Und der Juden Ostern war nahe, und Jesus zog hinauf gen Jerusalem.

14 Und er fand im Tempel sitzen, die da Ochsen, Schafe und Tauben feil hatten, und die Wechsler.

15 Und er machte eine Geißel aus Stricken und trieb sie alle zum Tempel hinaus samt den Schafen und Ochsen und verschüttete den Wechslern das Geld und stieß die Tische um

16 und sprach zu denen, die die Tauben feil hatten: tragt das von dannen und macht nicht meines Vaters Haus zum Kaufhause!

17 Seine Jünger aber gedachten daran, dass geschrieben steht: Der Eifer um dein Haus hat mich gefressen.

18 Da antworteten nun die Juden und sprachen zu ihm: Was zeigst du uns für ein Zeichen, dass du solches tun mögest?

19 Jesus antwortete und sprach zu ihnen: Brechet diesen Tempel, und am dritten Tage will ich ihn aufrichten.

20 Da sprachen die Juden: Dieser Tempel ist in sechsundvierzig Jahren erbaut; und du willst ihn in drei Tagen aufrichten?

21 (Er aber redete von dem Tempel seines Leibes.

22 Da er nun auferstanden war von den Toten, gedachten seine Jünger daran, dass er dies gesagt hatte, und glaubten der Schrift und der Rede, die Jesus gesagt hatte.)

23 Als er aber zu Jerusalem war am Osterfest, glaubten viele an seinen Namen, da sie die Zeichen sahen, die er tat.

24 Aber Jesus vertraute sich ihnen nicht; denn er kannte sie alle
25 und bedurfte nicht, dass jemand Zeugnis gäbe von einem Menschen; denn er wusste wohl, was im Menschen war.

3

- 1 Es war aber ein Mensch unter den Pharisäern mit Namen Nikodemus, ein Oberster unter den Juden.
2 Der kam zu Jesu bei der Nacht und sprach zu ihm: Meister, wir wissen, dass du bist ein Lehrer von Gott gekommen; denn niemand kann die Zeichen tun, die du tust, es sei denn Gott mit ihm.
3 Jesus antwortete und sprach zu ihm: Wahrlich, wahrlich, ich sage dir: Es sei denn, dass jemand von neuem geboren werde, so kann er das Reich Gottes nicht sehen.
4 Nikodemus spricht zu ihm: Wie kann ein Mensch geboren werden wenn er alt ist? Kann er auch wiederum in seiner Mutter Leib gehen und geboren werden?
5 Jesus antwortete: Wahrlich, wahrlich ich sage dir: Es sei denn dass jemand geboren werde aus Wasser und Geist, so kann er nicht in das Reich Gottes kommen.
6 Was vom Fleisch geboren wird, das ist Fleisch; und was vom Geist geboren wird, das ist Geist.
7 Lass dich's nicht wundern, dass ich dir gesagt habe: Ihr müsset von neuem geboren werden.
8 Der Wind bläst, wo er will, und du hörst sein Sausen wohl; aber du weißt nicht, woher er kommt und wohin er fährt. Also ist ein jeglicher, der aus dem Geist geboren ist.
9 Nikodemus antwortete und sprach zu ihm: Wie mag solches zugehen?
10 Jesus antwortete und sprach zu ihm: Bist du ein Meister in Israel und weißt das nicht?
11 Wahrlich, wahrlich ich sage dir: Wir reden, was wir wissen, und zeugen, was wir gesehen haben; und ihr nehmt unser Zeugnis nicht an.
12 Glaubet ihr nicht, wenn ich euch von irdischen Dingen sage, wie würdet ihr glauben, wenn ich euch von himmlischen Dingen sagen würde?
13 Und niemand fährt gen Himmel, denn der vom Himmel herniedergekommen ist, nämlich des Menschen Sohn, der im Himmel ist.
14 Und wie Mose in der Wüste eine Schlange erhöht hat, also muss des Menschen Sohn erhöht werden,
15 auf das alle, die an ihn glauben, nicht verloren werden, sondern das ewige Leben haben.
16 Also hat Gott die Welt geliebt, dass er seinen eingeborenen Sohn gab, auf dass alle, die an ihn glauben, nicht verloren werden, sondern das ewige Leben haben.
17 Denn Gott hat seinen Sohn nicht gesandt in die Welt, dass er die Welt richte, sondern dass die Welt durch ihn selig werde.
18 Wer an ihn glaubt, der wird nicht gerichtet; wer aber nicht glaubt, der ist schon gerichtet, denn er glaubt nicht an den Namen des eingeborenen Sohnes Gottes.
19 Das ist aber das Gericht, dass das Licht in die Welt gekommen ist, und die Menschen liebten die Finsternis mehr als das Licht; denn ihre Werke waren böse.
20 Wer arges tut, der hasst das Licht und kommt nicht an das Licht, auf dass seine Werke nicht gestraft werden.
21 Wer aber die Wahrheit tut, der kommt an das Licht, dass seine Werke offenbar werden; denn sie sind in Gott getan.
22 Danach kam Jesus und seine Jünger in das jüdische Land und hatte daselbst sein Wesen mit ihnen und taufte.
23 Johannes aber taufte auch noch zu Enon, nahe bei Salim, denn es war viel Wasser daselbst; und sie kamen dahin und ließen sich taufen.
24 Denn Johannes war noch nicht ins Gefängnis gelegt.
25 Da erhob sich eine Frage unter den Jüngern des Johannes mit den Juden über die Reinigung.
26 Und sie kamen zu Johannes und sprachen zu ihm: Meister, der bei dir war jenseit des Jordans, von dem du zeugtest, siehe, der tauft, und jedermann kommt zu ihm.
27 Johannes antwortete und sprach: Ein Mensch kann nichts nehmen, es werde ihm denn gegeben vom Himmel.
28 Ihr selbst seid meine Zeugen, dass ich gesagt habe, ich sei nicht Christus, sondern vor ihm her gesandt.
29 Wer die Braut hat, der ist der Bräutigam; der Freund aber des Bräutigams steht und hört ihm zu und freut sich hoch über des Bräutigams Stimme. Diese meine Freude ist nun erfüllt.
30 Er muss wachsen, ich aber muss abnehmen.
31 Der von obenher kommt, ist über alle. Wer von der Erde ist, der ist von der Erde und redet von der Erde. Der vom Himmel kommt, der ist über alle
32 und zeugt, was er gesehen und gehört hat; und sein Zeugnis nimmt niemand an.
33 Wer es aber annimmt, der besiegelt's, dass Gott wahrhaftig sei.
34 Denn welchen Gott gesandt hat, der redet Gottes Worte; denn Gott gibt den Geist nicht nach dem Maß.
35 Der Vater hat den Sohn lieb und hat ihm alles in seine Hand gegeben.

36 Wer an den Sohn glaubt, der hat das ewige Leben. Wer dem Sohn nicht glaubt, der wird das Leben nicht sehen, sondern der Zorn Gottes bleibt über ihm.

4

1 Da nun der Herr inward, dass vor die Pharisäer gekommen war, wie Jesus mehr Jünger machte und taufte denn Johannes

2 (wiewohl Jesus selber nicht taufte, sondern seine Jünger),

3 verließ er das Land Judäa und zog wieder nach Galiläa.

4 Er musste aber durch Samaria reisen.

5 Da kam er in eine Stadt Samarias, die heißt Sichar, nahe bei dem Feld, das Jakob seinem Sohn Joseph gab.

6 Es war aber daselbst Jakobs Brunnen. Da nun Jesus müde war von der Reise, setzte er sich also auf den Brunnen; und es war um die sechste Stunde.

7 Da kommt ein Weib aus Samaria, Wasser zu schöpfen. Jesus spricht zu ihr: Gib mir zu trinken!

8 (Denn seine Jünger waren in die Stadt gegangen, dass sie Speise kauften.)

9 Spricht nun das samaritanische Weib zu ihm: Wie bittest du von mir zu trinken, so du ein Jude bist, und ich ein samaritanisch Weib? (Denn die Juden haben keine Gemeinschaft mit den Samaritanern.)

10 Jesus antwortete und sprach zu ihr: Wenn du erkennst die Gabe Gottes und wer der ist, der zu dir sagt: „Gib mir zu trinken!“, du hättest ihn, und er gäbe dir lebendiges Wasser.

11 Spricht zu ihm das Weib: Herr, hast du doch nichts, womit du schöpfest, und der Brunnen ist tief; woher hast du denn lebendiges Wasser?

12 Bist du mehr denn unser Vater Jakob, der uns diesen Brunnen gegeben hat? Und er hat daraus getrunken und seine Kinder und sein Vieh.

13 Jesus antwortete und sprach zu ihr: Wer von diesem Wasser trinkt, den wir wieder dürsten;

14 wer aber von dem Wasser trinken wird, das ich ihm gebe, den wird ewiglich nicht dürsten; sondern das Wasser, das ich ihm geben werde, das wird in ihm ein Brunnen des Wassers werden, das in das ewige Leben quillt.

15 Spricht das Weib zu ihm: Herr, gib mir dieses Wasser, auf dass mich nicht dürste und ich nicht herkommen müsse, zu schöpfen!

16 Jesus spricht zu ihr: Gehe hin, rufe deinen Mann und komm her!

17 Das Weib antwortete und sprach zu ihm: Ich habe keinen Mann. Jesus spricht zu ihr: Du hast recht gesagt: Ich habe keinen Mann.

18 Fünf Männer hast du gehabt, und den du nun hast, der ist nicht dein Mann; da hast du recht gesagt.

19 Das Weib spricht zu ihm: Herr, ich sehe, dass du ein Prophet bist.

20 Unsre Väter haben auf diesem Berge angebetet, und ihr sagt, zu Jerusalem sei die Stätte, da man anbeten solle.

21 Jesus spricht zu ihr: Weib, glaube mir, es kommt die Zeit, dass ihr weder auf diesem Berge noch zu Jerusalem werdet den Vater anbeten.

22 Ihr wisset nicht, was ihr anbetet; wir wissen aber, was wir anbeten, denn das Heil kommt von den Juden.

23 Aber es kommt die Zeit und ist schon jetzt, dass die wahrhaftigen Anbeter werden den Vater anbeten im Geist und in der Wahrheit; denn der Vater will haben, die ihn also anbeten.

24 Gott ist Geist, und die ihn anbeten, die müssen ihn im Geist und in der Wahrheit anbeten.

25 Spricht das Weib zu ihm: Ich weiß, dass der Messias kommt, der da Christus heißt. Wenn derselbe kommen wird, so wird er's uns alles verkündigen.

26 Jesus spricht zu ihr: Ich bin's, der mit dir redet.

27 Und über dem kamen seine Jünger, und es nahm sie wunder, dass er mit dem Weib redete. Doch sprach niemand: Was fragst du? oder: Was redest du mit ihr?

28 Da ließ das Weib ihren Krug stehen und ging hin in die Stadt und spricht zu den Leuten:

29 Kommt, seht einen Menschen, der mir gesagt hat alles, was ich getan habe, ob er nicht Christus sei!

30 Da gingen sie aus der Stadt und kamen zu ihm.

31 Indes aber ermahnten ihn die Jünger und sprachen: Rabbi, iss!

32 Er aber sprach zu ihnen: Ich habe eine Speise zu essen, von der ihr nicht wisset.

33 Da sprachen die Jünger untereinander: Hat ihm jemand zu essen gebracht?

34 Jesus spricht zu ihnen: Meine Speise ist die, dass ich tue den Willen des, der mich gesandt hat, und vollende sein Werk.

35 Saget ihr nicht: Es sind noch vier Monate, so kommt die Ernte? Siehe, ich sage euch: Hebet eure Augen auf und sehet in das Feld; denn es ist schon weiß zur Ernte.

36 Und wer da schneidet, der empfängt Lohn und sammelt Frucht zum ewigen Leben, auf dass sich miteinander freuen, der da sät und der da schneidet.

37 Denn hier ist der Spruch wahr: Dieser sät, der andere schneidet.

38 Ich habe euch gesandt, zu schneiden, was ihr nicht gearbeitet habt; andere haben gearbeitet und ihr seid in ihre Arbeit gekommen.
 39 Es glaubten aber an ihn viele der Samariter aus der Stadt um des Weibes Rede willen, welches da zeugte: Er hat mir gesagt alles, was ich getan habe.
 40 Als nun die Samariter zu ihm kamen, baten sie ihn, dass er bei ihnen bliebe; und er blieb zwei Tage da.
 41 Und viel mehr glaubten um seines Wortes willen
 42 und sprachen zum Weibe: Wir glauben nun hinfort nicht um deiner Rede willen; wir haben selber gehört und erkannt, dass dieser ist wahrlich Christus, der Welt Heiland.
 43 Aber nach zwei Tagen zog er aus von dannen und zog nach Galiläa.
 44 Denn er selber, Jesus, zeugte, dass ein Prophet daheim nichts gilt.
 45 Da er nun nach Galiläa kam, nahmen ihn die Galiläer auf, die gesehen hatten alles, was er zu Jerusalem auf dem Fest getan hatte; denn sie waren auch zum Fest gekommen.
 46 Und Jesus kam abermals gen Kana in Galiläa, da er das Wasser hatte zu Wein gemacht.
 47 Und es war ein Königischer, des Sohn lag krank zu Kapernaum. Dieser hörte, dass Jesus kam aus Judäa nach Galiläa, und ging hin zu ihm und bat ihn, dass er hinabkäme und hülfe seinem Sohn; denn er war todkrank.
 48 Und Jesus sprach zu ihm: Wenn ihr nicht Zeichen und Wunder seht, so glaubet ihr nicht.
 49 Der Königische sprach zu ihm: Herr, komm hinab, ehe denn mein Kind stirbt!
 50 Jesus spricht zu ihm: Gehe hin, dein Sohn lebt! der Mensch glaubte dem Wort, das Jesus zu ihm sagte, und ging hin.
 51 Und indem er hinabging, begegneten ihm seine Knechte, verkündigten ihm und sprachen: Dein Kind lebt.
 52 Da forschte er von ihnen die Stunde, in welcher es besser mit ihm geworden war. Und sie sprachen zu ihm: Gestern um die siebente Stunde verließ ihn das Fieber.
 53 Da merkte der Vater, dass es um die Stunde wäre, in welcher Jesus zu ihm gesagt hatte: Dein Sohn lebt. Und er glaubte mit seinem ganzen Hause.
 54 Das ist nun das andere Zeichen, das Jesus tat, da er aus Judäa nach Galiläa kam.

5

1 Darnach war ein Fest der Juden, und Jesus zog hinauf gen Jerusalem.
 2 Es ist aber zu Jerusalem bei dem Schaftor ein Teich, der heißt auf hebräisch Bethesda und hat fünf Hallen,
 3 in welchem lagen viele Kranke, Blinde, Lahme, Verdorrte, die warteten, wann sich das Wasser bewegte.
 4 (Denn ein Engel fuhr herab zu seiner Zeit in den Teich und bewegte das Wasser.) Welcher nun zuerst, nachdem das Wasser bewegt war, hineinstieg, der ward gesund, mit welcherlei Seuche er behaftet war.
 5 Es war aber ein Mensch daselbst, achtunddreißig Jahre lang krank gelegen.
 6 Da Jesus ihn sah liegen und vernahm, dass er so lange gelegen hatte, spricht er zu ihm: Willst du gesund werden?
 7 Der Kranke antwortete ihm: Herr, ich habe keinen Menschen, wenn das Wasser sich bewegt, der mich in den Teich lasse; und wenn ich komme, so steigt ein anderer vor mir hinein.
 8 Jesus spricht zu ihm: Stehe auf, nimm dein Bett und gehe hin!
 9 Und alsbald ward der Mensch gesund und nahm sein Bett und ging hin. Es war aber desselben Tages der Sabbat.
 10 Da sprachen die Juden zu dem, der geheilt worden war: Es ist heute Sabbat; es ziemt dir nicht, das Bett zu tragen.
 11 Er antwortete ihnen: Der mich gesund machte, der sprach zu mir: „Nimm dein Bett und gehe hin!“
 12 Da fragten sie ihn: Wer ist der Mensch, der zu dir gesagt hat: „Nimm dein Bett und gehe hin!“?
 13 Der aber geheilt worden war, wusste nicht, wer es war; denn Jesus war gewichen, da so viel Volks an dem Ort war.
 14 Darnach fand ihn Jesus im Tempel und sprach zu ihm: Siehe zu, du bist gesund geworden; sündige hinfort nicht mehr, dass dir nicht etwas Ärgeres widerfahre.
 15 Der Mensch ging hin und verkündete es den Juden, es sei Jesus, der ihn gesund gemacht habe.
 16 Darum verfolgten die Juden Jesum und suchten ihn zu töten, dass er solches getan hatte am Sabbat.
 17 Jesus aber antwortete Ihnen: Mein Vater wirkt bisher, und ich wirke auch.
 18 Darum trachteten ihm die Juden viel mehr nach, dass sie ihn töteten, dass er nicht allein den Sabbat brach, sondern sagte auch, Gott sei sein Vater, und machte sich selbst Gott gleich.
 19 Da antwortete Jesus und sprach zu ihnen: Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Der Sohn kann nichts von sich selber tun, sondern was er sieht den Vater tun; denn was dieser tut, das tut gleicherweise auch der Sohn.
 20 Der Vater aber hat den Sohn lieb und zeigt ihm alles, was er tut, und wird ihm noch größere Werke zeigen, dass ihr euch verwundern werdet.
 21 Denn wie der Vater die Toten auferweckt und macht sie lebendig, also auch der Sohn macht lebendig,

welche er will.

22 Denn der Vater richtet niemand; sondern alles Gericht hat er dem Sohn gegeben,
23 auf dass sie alle den Sohn ehren, wie sie den Vater ehren. Wer den Sohn nicht ehrt, der ehrt den Vater nicht, der ihn gesandt hat.

24 Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Wer mein Wort hört und glaubt dem, der mich gesandt hat, der hat das ewige Leben und kommt nicht in das Gericht, sondern er ist vom Tode zum Leben hindurchgedrungen.

25 Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Es kommt die Stunde und ist schon jetzt, dass die Toten werden die Stimme des Sohnes Gottes hören; und die sie hören werden, die werden leben.

26 Denn wie der Vater hat das Leben in ihm selber, also hat er dem Sohn gegeben, das Leben zu haben in ihm selber,

27 und hat ihm Macht gegeben, auch das Gericht zu halten, darum dass er des Menschen Sohn ist.

28 Verwundert euch des nicht, denn es kommt die Stunde, in welcher alle, die in den Gräbern sind, werden seine Stimme hören,

29 und werden hervorgehen, die da Gutes getan haben, zur Auferstehung des Lebens, die aber Übles getan haben, zur Auferstehung des Gerichts.

30 Ich kann nichts von mir selber tun. Wie ich höre, so richte ich, und mein Gericht ist recht; denn ich suche nicht meinen Willen, sondern des Vaters Willen, der mich gesandt hat.

31 So ich von mir selbst zeuge, so ist mein Zeugnis nicht wahr.

32 Ein anderer ist's, der von mir zeugt; und ich weiß, dass das Zeugnis wahr ist, das er von mir zeugt.

33 Ihr schicktet zu Johannes, und er zeugte von der Wahrheit.

34 Ich aber nehme nicht Zeugnis von Menschen; sondern solches sage ich, auf dass ihr selig werdet.

35 Er war ein brennend und scheinend Licht; ihr aber wolltet eine kleine Weile fröhlich sein in seinem Lichte.

36 Ich aber habe ein größeres Zeugnis; denn des Johannes Zeugnis; denn die Werke, die mir der Vater gegeben hat, dass ich sie vollende, eben diese Werke, die ich tue, zeugen von mir, dass mich der Vater gesandt habe.

37 Und der Vater, der mich gesandt hat, derselbe hat von mir gezeugt. Ihr habt nie weder seine Stimme gehört noch seine Gestalt gesehen,

38 und sein Wort habt ihr nicht in euch wohnend; denn ihr glaubt dem nicht, den er gesandt hat.

39 Suchet in der Schrift; denn ihr meint, ihr habet das ewige Leben darin; und sie ist's, die von mir zeuget;

40 und ihr wollt nicht zu mir kommen, dass ihr das Leben haben möchtet.

41 Ich nehme nicht Ehre von Menschen;

42 aber ich kenne euch, dass ihr nicht Gottes Liebe in euch habt.

43 Ich bin gekommen in meines Vaters Namen, und ihr nehmet mich nicht an. So ein anderer wird in seinem eigenen Namen kommen, den werdet ihr annehmen.

44 Wie könnet ihr glauben, die ihr Ehre voneinander nehmet? und die Ehre, die von Gott allein ist, suchet ihr nicht.

45 Ihr sollt nicht meinen, dass ich euch vor dem Vater verklagen werde; es ist einer, der euch verklagt, der Mose, auf welchen ihr hofft.

46 Wenn ihr Mose glaubtet, so glaubtet ihr auch mir; denn er hat von mir geschrieben.

47 So ihr aber seinen Schriften nicht glaubt, wie werdet ihr meinen Worten glauben?

6

1 Darnach fuhr Jesus weg über das Meer an der Stadt Tiberias in Galiläa.

2 Und es zog ihm viel Volks nach, darum dass sie die Zeichen sahen, die er an den Kranken tat.

3 Jesus aber ging hinauf auf einen Berg und setzte sich daselbst mit seinen Jüngern.

4 Es war aber nahe Ostern, der Juden Fest.

5 Da hob Jesus seine Augen auf und sieht, dass viel Volks zu ihm kommt, und spricht zu Philippus: Wo kaufen wir Brot, dass diese essen?

6 (Das sagte er aber, ihn zu versuchen; denn er wusste wohl, was er tun wollte.)

7 Philippus antwortete ihm: Für zweihundert Groschen Brot ist nicht genug unter sie, dass ein jeglicher unter ihnen ein wenig nehme.

8 Spricht zu ihm einer seiner Jünger, Andreas, der Bruder des Simon Petrus:

9 Es ist ein Knabe hier, der hat fünf Gerstenbrote und zwei Fische; aber was ist das unter so viele?

10 Jesus aber sprach: Schaffet, dass sich das Volk lagert. Es war aber viel Gras an dem Ort. Da lagerten sich bei fünftausend Mann.

11 Jesus aber nahm die Brote, dankte und gab sie den Jüngern, die Jünger aber denen, die sich gelagert hatten; desgleichen auch von den Fischen, wieviel sie wollten.

12 Da sie aber satt waren, sprach er zu seinen Jüngern: Sammelt die übrigen Brocken, dass nichts umkommt.

13 Da sammelten sie und füllten zwölf Körbe mit Brocken von den fünf Gerstenbrotten, die übrig blieben denen,

die gespeist worden.

14 Da nun die Menschen das Zeichen sahen, das Jesus tat, sprachen sie: Das ist wahrlich der Prophet, der in die Welt kommen soll.

15 Da Jesus nun merkte, dass sie kommen würden und ihn haschen, dass sie ihn zum König machten, entwich er abermals auf den Berg, er selbst allein.

16 Am Abend aber gingen die Jünger hinab an das Meer

17 und traten in das Schiff und kamen über das Meer gen Kapernaum. Und es war schon finster geworden, und Jesus war nicht zu ihnen gekommen.

18 Und das Meer erhob sich von einem großen Winde.

19 Da sie nun gerudert hatten bei fünfundzwanzig oder dreißig Feld Wegs, sahen sie Jesum auf dem Meere dahergehen und nahe zum Schiff kommen; und sie fürchteten sich.

20 Er aber sprach zu ihnen: Ich bin's; fürchtet euch nicht!

21 Da wollten sie ihn in das Schiff nehmen; und alsbald war das Schiff am Lande, da sie hin fuhren.

22 Des anderen Tages sah das Volk, das diesseit des Meeres stand, dass kein anderes Schiff daselbst war denn das eine, darin seine Jünger getreten waren, und dass Jesus nicht mit seinen Jüngern in das Schiff getreten war, sondern allein seine Jünger waren weggefahren.

23 Es kamen aber andere Schiffe von Tiberias nahe zur Stätte, da sie das Brot gegessen hatten durch des Herrn Danksagung.

24 Da nun das Volk sah, dass Jesus nicht da war noch seine Jünger, traten sie auch in Schiffe und kamen gen Kapernaum und suchten Jesum.

25 Und da sie ihn fanden jenseit des Meeres, sprachen sie zu ihm: Rabbi, wann bist du hergekommen?

26 Jesus antwortete ihnen und sprach: Wahrlich, wahrlich ich sage euch: Ihr sucht mich nicht darum, dass ihr Zeichen gesehen habt, sondern dass ihr von dem Brot gegessen habt und seid satt geworden.

27 Wirkt Speise, nicht, die vergänglich ist, sondern die da bleibt in das ewige Leben, welche euch des Menschen Sohn geben wird; denn den hat Gott der Vater versiegelt.

28 Da sprachen sie zu ihm: Was sollen wir tun, dass wir Gottes Werke wirken?

29 Jesus antwortete und sprach zu ihnen: Das ist Gottes Werk, dass ihr an den glaubt, den er gesandt hat.

30 Da sprachen sie zu ihm: Was tust du denn für ein Zeichen, auf dass wir sehen und glauben dir? Was wirkst du?

31 Unsre Väter haben Manna gegessen in der Wüste, wie geschrieben steht: „Er gab ihnen Brot vom Himmel zu essen.“

32 Da sprach Jesus zu ihnen: Wahrlich, wahrlich ich sage euch: Mose hat euch nicht das Brot vom Himmel gegeben, sondern mein Vater gibt euch das rechte Brot vom Himmel.

33 Denn dies ist das Brot Gottes, das vom Himmel kommt und gibt der Welt das Leben.

34 Da sprachen sie zu ihm: Herr, gib uns allewege solch Brot.

35 Jesus aber sprach zu ihnen: Ich bin das Brot des Lebens. Wer zu mir kommt, den wird nicht hungern; und wer an mich glaubt, den wird nimmermehr dürsten.

36 Aber ich habe es euch gesagt, dass ihr mich gesehen habt, und glaubet doch nicht.

37 Alles, was mir mein Vater gibt, das kommt zu mir; und wer zu mir kommt, den werde ich nicht hinausstoßen.

38 Denn ich bin vom Himmel gekommen, nicht dass ich meinen Willen tue, sondern den Willen des, der mich gesandt hat.

39 Das ist aber der Wille des Vaters, der mich gesandt hat, dass ich nichts verliere von allem, was er mir gegeben hat, sondern dass ich's auferwecke am Jüngsten Tage.

40 Denn das ist der Wille des, der mich gesandt hat, dass, wer den Sohn sieht und glaubt an ihn, habe das ewige Leben; und ich werde ihn auferwecken am Jüngsten Tage.

41 Da murrten die Juden darüber, dass er sagte: Ich bin das Brot, das vom Himmel gekommen ist,

42 und sprachen: Ist dieser nicht Jesus, Josephs Sohn, des Vater und Mutter wir kennen? Wie spricht er denn: Ich bin vom Himmel gekommen?

43 Jesus antwortete und sprach zu ihnen: Murret nicht untereinander.

44 Es kann niemand zu mir kommen, es sei denn, dass ihn ziehe der Vater, der mich gesandt hat; und ich werde ihn auferwecken am Jüngsten Tage.

45 Es steht geschrieben in den Propheten: „Sie werden alle von Gott gelehrt sein.“ Wer es nun hört vom Vater und lernt es, der kommt zu mir.

46 Nicht dass jemand den Vater habe gesehen, außer dem, der vom Vater ist; der hat den Vater gesehen.

47 Wahrlich, wahrlich ich sage euch: Wer an mich glaubt, der hat das ewige Leben.

48 Ich bin das Brot des Lebens.

49 Eure Väter haben Manna gegessen in der Wüste und sind gestorben.

50 Dies ist das Brot, das vom Himmel kommt, auf dass, wer davon isst, nicht sterbe.

51 Ich bin das lebendige Brot, vom Himmel gekommen. Wer von diesem Brot essen wird, der wird leben in Ewigkeit. Und das Brot, dass ich geben werde, ist mein Fleisch, welches ich geben werde für das Leben der Welt.

52 Da zankten die Juden untereinander und sprachen: Wie kann dieser uns sein Fleisch zu essen geben?

53 Jesus sprach zu ihnen: Wahrlich, wahrlich ich sage euch: Werdet ihr nicht essen das Fleisch des Menschensohnes und trinken sein Blut, so habt ihr kein Leben in euch.

54 Wer mein Fleisch isset und trinket mein Blut, der hat das ewige Leben, und ich werde ihn am Jüngsten Tage auferwecken.

55 Denn mein Fleisch ist die rechte Speise, und mein Blut ist der rechte Trank.

56 Wer mein Fleisch isset und trinket mein Blut, der bleibt in mir und ich in ihm.

57 Wie mich gesandt hat der lebendige Vater und ich lebe um des Vaters willen, also, wer mich isset, der wird auch leben um meinetwillen.

58 Dies ist das Brot, das vom Himmel gekommen ist; nicht, wie eure Väter haben Manna gegessen und sind gestorben: wer dies Brot isset, der wird leben in Ewigkeit.

59 Solches sagte er in der Schule, da er lehrte zu Kapernaum.

60 Viele nun seine Jünger, die das hörten, sprachen: Das ist eine harte Rede; wer kann sie hören?

61 Da Jesus aber bei sich selbst merkte, dass seine Jünger darüber murrten, sprach er zu ihnen: Ärgert euch das?

62 Wie, wenn ihr denn sehen werdet des Menschen Sohn auffahren dahin, da er zuvor war?

63 Der Geist ist's, der da lebendig macht; das Fleisch ist nichts nütze. Die Worte, die ich rede, die sind Geist und sind Leben.

64 Aber es sind etliche unter euch, die glauben nicht. (Denn Jesus wusste von Anfang wohl, welche nicht glaubend waren und welcher ihn verraten würde.)

65 Und er sprach: Darum habe ich euch gesagt: Niemand kann zu mir kommen, es sei ihm denn von meinem Vater gegeben.

66 Von dem an gingen seiner Jünger viele hinter sich und wandelten hinfort nicht mehr mit ihm.

67 Da sprach Jesus zu den Zwölfen: Wollt ihr auch weggehen?

68 Da antwortete ihm Simon Petrus: Herr, wohin sollen wir gehen? Du hast Worte des ewigen Lebens;

69 und wir haben geglaubt und erkannt, dass du bist Christus, der Sohn des lebendigen Gottes.

70 Jesus antwortete ihnen: Habe ich nicht euch zwölf erwählt? und – euer einer ist ein Teufel!

71 Er redete aber von dem Judas, Simons Sohn, Ischariot; der verriet ihn hernach, und war der Zwölfe einer.

7

1 Darnach zog Jesus umher in Galiläa; denn er wollte nicht in Judäa umherziehen, darum dass ihm die Juden nach dem Leben stellten.

2 Es war aber nahe der Juden Fest, die Laubhütten.

3 Da sprachen seine Brüder zu ihm: Mache dich auf von dannen und gehe nach Judäa, auf dass auch deine Jünger sehen, die Werke die du tust.

4 Niemand tut etwas im Verborgenen und will doch frei offenbar sein. Tust du solches, so offenbare dich vor der Welt.

5 Denn auch seine Brüder glaubten nicht an ihn.

6 Da spricht Jesus zu ihnen: Meine Zeit ist noch nicht hier; eure Zeit aber ist allewege.

7 Die Welt kann euch nicht hassen; mich aber hasst sie, denn ich zeuge von ihr, dass ihre Werke böse sind.

8 Gehet ihr hinauf auf dieses Fest; ich will noch nicht hinaufgehen auf dieses Fest, den meine Zeit ist noch nicht erfüllt.

9 Da er aber das zu ihnen gesagt, blieb er in Galiläa.

10 Als aber seine Brüder waren hinaufgegangen, da ging er auch hinauf zu dem Fest, nicht offenbar, sondern wie heimlich.

11 Da suchten ihn die Juden am Fest und sprachen: Wo ist der?

12 Und es war ein großes Gemurmel unter dem Volk. Etliche sprachen: Er ist fromm; die andern aber sprachen: Nein, er verführt das Volk.

13 Niemand aber redete frei von ihm um der Furcht willen vor den Juden.

14 Aber mitten im Fest ging Jesus hinauf in den Tempel und lehrte.

15 Und die Juden verwunderten sich und sprachen: Wie kann dieser die Schrift, so er sie doch nicht gelernt hat?

16 Jesus antwortete ihnen und sprach: Meine Lehre ist nicht mein, sondern des, der mich gesandt hat.

17 So jemand will des Willen tun, der wird innewerden, ob diese Lehre von Gott sei, oder ob ich von mir selbst rede.

18 Wer von sich selbst redet, der sucht seine eigene Ehre; wer aber sucht die Ehre des, der ihn gesandt hat, der

ist wahrhaftig, und ist keine Ungerechtigkeit an ihm.

19 Hat euch nicht Mose das Gesetz gegeben? und niemand unter euch tut das Gesetz. Warum sucht ihr mich zu töten?

20 Das Volk antwortete und sprach: Du hast den Teufel; wer versucht dich zu töten?

21 Jesus antwortete und sprach: Ein einziges Werk habe ich getan, und es wundert euch alle.

22 Mose hat euch darum gegeben die Beschneidung, nicht dass sie von Mose kommt, sondern von den Vätern, und ihr beschneidet den Menschen am Sabbat.

23 So ein Mensch die Beschneidung annimmt am Sabbat, auf dass nicht das Gesetz Moses gebrochen werde, zürnet ihr denn über mich, dass ich den ganzen Menschen habe am Sabbat gesund gemacht?

24 Richtet nicht nach dem Ansehen, sondern richtet ein rechtes Gericht.

25 Da sprachen etliche aus Jerusalem: Ist das nicht der, den sie suchten zu töten?

26 Und siehe zu, er redet frei, und sie sagen nichts. Erkennen unsre Obersten nun gewiss, dass er gewiss Christus sei?

27 Doch wir wissen, woher dieser ist; wenn aber Christus kommen wird, so wird niemand wissen, woher er ist.

28 Da rief Jesus im Tempel und sprach: Ja, ihr kennet mich und wisset, woher ich bin; und von mir selbst bin ich nicht gekommen, sondern es ist ein Wahrhaftiger, der mich gesandt hat, welchen ihr nicht kennet.

29 Ich kenne ihn aber; denn ich bin von ihm, und er hat mich gesandt.

30 Da suchten sie ihn zu greifen; aber niemand legte die Hand an ihn, denn seine Stunde war noch nicht gekommen.

31 Aber viele vom Volk glaubten an ihn und sprachen: Wenn Christus kommen wird, wird er auch mehr Zeichen tun, denn dieser tut?

32 Und es kam vor die Pharisäer, dass das Volk solches von ihm murmelte. Da sandten die Pharisäer und Hohenpriester Knechte aus, das sie ihn griffen.

33 Da sprach Jesus zu ihnen: Ich bin noch eine kleine Zeit bei euch, und dann gehe ich hin zu dem, der mich gesandt hat.

34 Ihr werdet mich suchen, und nicht finden; und wo ich bin, könnet ihr nicht hin kommen.

35 Da sprachen die Juden untereinander: Wo soll dieser hin gehen, dass wir ihn nicht finden sollen? Will er zu den Zerstreuten unter den Griechen gehen und die Griechen lehren?

36 Was ist das für eine Rede, dass er sagte: „Ihr werdet mich suchen, und nicht finden; und wo ich bin, da könnet ihr nicht hin kommen“?

37 Aber am letzten Tage des Festes, der am herrlichsten war, trat Jesus auf, rief und sprach: Wen da dürstet, der komme zu mir und trinke!

38 Wer an mich glaubt, wie die Schrift sagt, von des Leibe werden Ströme des lebendigen Wassers fließen.

39 Das sagte er aber von dem Geist, welchen empfangen sollten, die an ihn glaubten; denn der Heilige Geist war noch nicht da, denn Jesus war noch nicht verklärt.

40 Viele nun vom Volk, die diese Rede hörten, sprachen: Dieser ist wahrlich der Prophet.

41 Andere sprachen: Er ist Christus. Etliche aber sprachen: Soll Christus aus Galiläa kommen?

42 Spricht nicht die Schrift: von dem Samen Davids und aus dem Flecken Bethlehem, da David war, soll Christus kommen?

88

43 Also ward eine Zwietracht unter dem Volk über ihn.

44 Es wollten aber etliche ihn greifen; aber niemand legte die Hand an ihn.

45 Die Knechte kamen zu den Hohenpriestern und Pharisäern; und sie sprachen zu ihnen: Warum habt ihr ihn nicht gebracht?

46 Die Knechte antworteten: Es hat nie ein Mensch also geredet wie dieser Mensch.

47 Da antworteten ihnen die Pharisäer: Seid ihr auch verführt?

48 Glaubst auch irgendein Oberster oder Pharisäer an ihn?

49 sondern das Volk, das nichts vom Gesetz weiß, ist verflucht.

50 Spricht zu ihnen Nikodemus, der bei der Nacht zu ihm kam, welcher einer unter ihnen war:

51 Richtet unser Gesetz auch einen Menschen, ehe man ihn verhört und erkennt, was er tut?

52 Sie antworteten und sprachen zu ihm: Bist du auch ein Galiläer? Forste und siehe, aus Galiläa steht kein Prophet auf.

53 Und ein jегlicher ging also heim.

8

1 Jesus aber ging an den Ölberg.

2 Und frühmorgens kam er wieder in den Tempel, und alles Volk kam zu ihm; und er setzte sich und lehrte sie.

3 Aber die Schriftgelehrten und Pharisäer brachten eine Frau zu ihm, im Ehebruch ergriffen, und stellten sie in die Mitte

4 und sprachen zu ihm: Meister, diese Frau ist ergriffen auf frischer Tat im Ehebruch.
5 Mose aber hat uns im Gesetz geboten, solche zu steinigen. Was sagst du?
6 Das sprachen sie aber, ihn zu versuchen, auf daß sie eine Sache wider ihn hätten. Aber Jesus bückte sich nieder und schrieb mit dem Finger auf die Erde.
7 Als sie nun anhielten, ihn zu fragen, richtete er sich auf und sprach zu ihnen: Wer unter euch ohne Sünde ist, der werfe den ersten Stein auf sie.
8 Und bückte sich wieder nieder und schrieb auf die Erde.
9 Da sie aber das hörten, gingen sie hinaus, einer nach dem andern, von den Ältesten an; und Jesus ward allein gelassen und die Frau in der Mitte stehend.
10 Jesus aber richtete sich auf und sprach zu ihr: Weib, wo sind sie, deine Verkläger? Hat dich niemand verdammt?
11 Sie aber sprach: Herr, niemand. Jesus aber sprach: So verdamme ich dich auch nicht; gehe hin und sündige hinfort nicht mehr.
12 Da redete Jesus abermals zu ihnen und sprach: Ich bin das Licht der Welt. Wer mir nachfolgt, der wird nicht wandeln in der Finsternis, sondern wird das Licht des Lebens haben.
13 Da sprachen die Pharisäer zu ihm: Du zeugst von dir selbst; dein Zeugnis ist nicht wahr.
14 Jesus antwortete und sprach zu ihnen: Auch wenn ich von mir selbst zeuge, so ist mein Zeugnis wahr; denn ich weiß, woher ich gekommen bin und wohin ich gehe; ihr aber wisset nicht, woher ich komme und wohin ich gehe.
15 Ihr richtet nach dem Fleisch, ich richte niemand.
16 Wenn ich aber richte, so ist mein Gericht recht; denn ich bin nicht allein, sondern ich und der mich gesandt hat.
17 Auch steht in eurem Gesetz geschrieben, daß zweier Menschen Zeugnis wahr sei.
18 Ich bin's, der ich von mir selbst zeuge; und der Vater, der mich gesandt hat, zeugt auch von mir.
19 Da sprachen sie zu ihm: Wo ist dein Vater? Jesus antwortete: Ihr kennet weder mich noch meinen Vater; wenn ihr mich kenntet, so kenntet ihr auch meinen Vater.
20 Diese Worte redete Jesus an dem Gotteskasten, da er lehrte im Tempel; und niemand griff ihn, denn seine Stunde war noch nicht gekommen.
21 Da sprach Jesus abermals zu ihnen: Ich gehe hinweg, und ihr werdet mich suchen und in eurer Sünde sterben. Wo ich hingehe, da könnt ihr nicht hinkommen.
22 Da sprachen die Juden: Will er sich denn selbst töten, daß er spricht: Wohin ich gehe, da könnt ihr nicht hinkommen?
23 Und er sprach zu ihnen: Ihr seid von unten her, ich bin von oben her; ihr seid von dieser Welt, ich bin nicht von dieser Welt.
24 Darum habe ich euch gesagt, daß ihr sterben werdet in euren Sünden; denn wenn ihr nicht glaubet, daß ich es bin, so werdet ihr sterben in euren Sünden.
25 Da sprachen sie zu ihm: Wer bist du denn? Und Jesus sprach zu ihnen: Was rede ich noch mit euch!
26 Ich habe viel über euch zu reden und zu richten. Aber der mich gesandt hat, ist wahrhaftig, und was ich von ihm gehört habe, das rede ich zu der Welt.
27 Sie verstanden aber nicht, daß er ihnen von dem Vater sagte.
28 Da sprach Jesus zu ihnen: Wenn ihr des Menschen Sohn erhöhen werdet, dann werdet ihr erkennen, daß ich es bin und nichts von mir selber tue, sondern, wie mich der Vater gelehrt hat, so rede ich.
29 Und der mich gesandt hat, ist mit mir. Der Vater läßt mich nicht allein; denn ich tue allezeit, was ihm gefällt.
30 Da er solches redete, glaubten viele an ihn.
31 Da sprach nun Jesus zu den Juden, die an ihn glaubten: Wenn ihr bleiben werdet an meiner Rede, so seid ihr in Wahrheit meine Jünger
32 und werdet die Wahrheit erkennen, und die Wahrheit wird euch frei machen.
33 Da antworteten sie ihm: Wir sind Abrahams Kinder und sind niemals jemandes Knechte gewesen. Wie sprichst du denn: Ihr sollt frei werden?
34 Jesus antwortete ihnen: Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Wer Sünde tut, der ist der Sünde Knecht.
35 Der Knecht aber bleibt nicht ewiglich im Hause; der Sohn bleibt ewiglich.
36 Wenn euch nun der Sohn frei macht, so seid ihr recht frei.
37 Ich weiß wohl, daß ihr Abrahams Kinder seid; aber ihr sucht mich zu töten, denn mein Wort findet bei euch keinen Raum.
38 Ich rede, was ich von meinem Vater gesehen habe; und ihr tut, was ihr von eurem Vater gehört habt.
39 Sie antworteten und sprachen zu ihm: Abraham ist unser Vater. Spricht Jesus zu ihnen: Wenn ihr Abrahams Kinder wäret, so tätet ihr Abrahams Werke.
40 Nun aber sucht ihr mich zu töten, einen solchen Menschen, der ich euch die Wahrheit gesagt habe, die ich

von Gott gehört habe. Das hat Abraham nicht getan.

41 Ihr tut eures Vaters Werke. Da sprachen sie zu ihm: Wir sind nicht unehelich geboren; wir haben einen Vater, Gott.

42 Jesus sprach zu ihnen: Wäre Gott euer Vater, so liebte ich mich; denn ich bin ausgegangen und komme von Gott; denn ich bin nicht von mir selber gekommen, sondern er hat mich gesandt.

43 Warum versteht ihr denn meine Sprache nicht? Weil ihr mein Wort nicht könnt hören!

44 Ihr habt den Teufel zum Vater, und nach eures Vaters Gelüste wollt ihr tun. Der ist ein Mörder von Anfang und steht nicht in der Wahrheit; denn die Wahrheit ist nicht in ihm. Wenn er die Lüge redet, so redet er von seinem Eignen; denn er ist ein Lügner und der Vater der Lüge.

45 Ich aber, weil ich die Wahrheit sage, so glaubet ihr mir nicht.

46 Welcher unter euch kann mich einer Sünde zeihen? Wenn ich aber die Wahrheit sage, warum glaubet ihr mir nicht?

47 Wer von Gott ist, der hört Gottes Wort; darum höret ihr nicht, denn ihr seid nicht von Gott.

48 Da antworteten die Juden und sprachen zu ihm: Sagen wir nicht recht, daß du ein Samariter bist und hast einen bösen Geist?

49 Jesus antwortete: Ich habe keinen bösen Geist, sondern ich ehre meinen Vater, und ihr verunehrt mich.

50 Ich suche nicht meine Ehre; es ist aber einer, der sie sucht und richtet.

51 Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: So jemand mein Wort wird halten, der wird den Tod nicht sehen ewiglich.

52 Da sprachen die Juden zu ihm: Nun erkennen wir, daß du einen bösen Geist hast. Abraham ist gestorben und die Propheten, und du sprichst: So jemand mein Wort hält, der wird den Tod nicht schmecken ewiglich.

53 Bist du mehr als unser Vater Abraham, welcher gestorben ist? Und die Propheten sind gestorben. Was machst du aus dir selbst?

54 Jesus antwortete: Wenn ich mich selber ehre, so ist meine Ehre nichts. Es ist aber mein Vater, der mich ehrt, von welchem ihr sprecht: Er ist unser Gott,

55 und kennet ihn nicht; ich aber kenne ihn. Und wenn ich wollte sagen: Ich kenne ihn nicht, - so würde ich ein Lügner, gleichwie ihr seid. Aber ich kenne ihn und halte sein Wort.

56 Abraham, euer Vater, ward froh, daß er meinen Tag sehen sollte, und er sah ihn und freute sich.

57 Da sprachen die Juden zu ihm: Du bist noch nicht fünfzig Jahre alt und hast Abraham gesehen?

58 Jesus sprach zu ihnen: Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Ehe denn Abraham ward, bin ich.

59 Da hoben sie Steine auf, daß sie auf ihn würfen. Aber Jesus verbarg sich und ging zum Tempel hinaus.

9

1 Und Jesus ging vorüber und sah einen, der blind geboren war.

2 Und seine Jünger fragten ihn und sprachen: Meister, wer hat gesündigt, dieser oder seine Eltern, daß er ist blind geboren?

3 Jesus antwortete: Es hat weder dieser gesündigt, noch seine Eltern, sondern es sollen die Werke Gottes offenbar werden an ihm.

4 Ich muß wirken die Werke des, der mich gesandt hat, solange es Tag ist; es kommt die Nacht, da niemand wirken kann.

5 Dieweil ich bin in der Welt, bin ich das Licht der Welt⁹⁰

6 Da er solches gesagt, spie er auf die Erde und machte einen Brei aus dem Speichel und legte den Brei auf des Blinden Augen

7 und sprach zu ihm: Gehe hin zu dem Teich Siloah, das ist verdolmetscht: gesandt, und wasche dich! Da ging er hin und wusch sich und kam sehend.

8 Die Nachbarn und die ihn zuvor gesehen hatten, daß er ein Bettler war, sprachen: Ist dieser nicht, der dasaß und bettelte?

9 Etliche sprachen: Er ist's, etliche aber: Nein, aber er ist ihm ähnlich. Er selbst aber sprach: Ich bin's.

10 Da sprachen sie zu ihm: Wie sind deine Augen aufgetan?

11 Er antwortete: Der Mensch, der Jesus heißt, machte einen Brei und legte ihn auf meine Augen und sprach: Gehe hin zu dem Teich Siloah und wasche dich! Ich ging hin und wusch mich und ward sehend.

12 Da sprachen sie zu ihm: Wo ist er? Er sprach: Ich weiß nicht.

13 Da führten sie ihn, der zuvor blind war, zu den Pharisäern.

14 Es war aber Sabbat an dem Tage, da Jesus den Brei machte und seine Augen öffnete.

15 Da fragten sie ihn abermals, auch die Pharisäer, wie er wäre sehend geworden. Er aber sprach zu ihnen: Einen Brei legte er mir auf die Augen, und ich wusch mich und bin nun sehend.

16 Da sprachen etliche der Pharisäer: Dieser Mensch ist nicht von Gott, weil er den Sabbat nicht hält. Die andern aber sprachen: Wie kann ein sündiger Mensch solche Zeichen tun? Und es ward eine Zwietracht unter ihnen.

17 Sie sprachen wieder zu dem Blinden: Was sagst du von ihm, daß er hat deine Augen aufgetan? Er aber

sprach: Er ist ein Prophet.

18 Die Juden glaubten nicht von ihm, daß er blind gewesen und sehend geworden wäre, bis daß sie riefen die Eltern des, der sehend geworden war,

19 fragten sie und sprachen: Ist das euer Sohn, von welchem ihr sagt, er sei blind geboren? Wie ist er denn nun sehend?

20 Seine Eltern antworteten ihnen und sprachen: Wir wissen, daß dieser unser Sohn ist und daß er blind geboren ist.

21 Wie er aber nun sehend ist, wissen wir nicht; oder wer ihm hat seine Augen aufgetan, wissen wir auch nicht. Er ist alt genug, fragt ihn, laßt ihn selbst für sich reden.

22 Solches sagten seine Eltern, denn sie fürchteten sich vor den Juden. Denn die Juden hatten sich schon geeinigt: wenn jemand ihn als den Christus bekennte, der sollte in den Bann getan werden.

23 Darum sprachen seine Eltern: Er ist alt genug, fraget ihn.

24 Da riefen sie zum andern Mal den Menschen, der blind gewesen war, und sprachen zu ihm: Gib Gott die Ehre! Wir wissen, daß dieser Mensch ein Sünder ist.

25 Er antwortete: Ist er ein Sünder? Das weiß ich nicht; eines aber weiß ich: daß ich blind war und bin nun sehend.

26 Da sprachen sie zu ihm: Was tat er dir? Wie tat er deine Augen auf?

27 Er antwortete ihnen: Ich habe es euch schon gesagt, und ihr habt's nicht gehört! Was wollt ihr's abermals hören? Wollt ihr auch seine Jünger werden?

28 Da schmähten sie ihn und sprachen: Du bist sein Jünger; wir aber sind des Mose Jünger.

29 Wir wissen, daß Gott mit Mose geredet hat; woher aber dieser ist, wissen wir nicht.

30 Der Mensch antwortete und sprach zu ihnen: Das ist ein wunderbarlich Ding, daß ihr nicht wisset, woher er ist, und er hat meine Augen aufgetan.

31 Wir wissen, daß Gott die Sünder nicht hört; sondern wenn jemand gottesfürchtig ist und tut seinen Willen, den hört er.

32 Vom Anbeginn der Welt hat man nicht gehört, daß jemand einem Blindgeborenen die Augen aufgetan habe.

33 Wäre dieser nicht von Gott, er könnte nichts tun.

34 Sie antworteten und sprachen zu ihm: Du bist ganz in Sünden geboren und lehrst uns? Und stießen ihn hinaus.

35 Es kam vor Jesus, daß sie ihn ausgestoßen hatten. Und da er ihn fand, sprach er zu ihm: Glaubst du an des Menschen Sohn?

36 Er antwortete und sprach: Herr, wer ist's? auf daß ich an ihn glaube.

37 Jesus sprach zu ihm: Du hast ihn gesehen, und der mit dir redet, der ist's.

38 Er aber sprach: Herr, ich glaube, und fiel vor ihm nieder.

39 Und Jesus sprach: Ich bin zum Gericht in diese Welt gekommen, auf daß, die da nicht sehen, sehend werden, und die da sehen, blind werden.

40 Solches hörten etliche der Pharisäer, die bei ihm waren, und sprachen zu ihm: Sind wir denn auch blind?

41 Jesus sprach zu ihnen: Wäret ihr blind, so hättet ihr keine Sünde; nun ihr aber sprecht: Wir sind sehend, bleibt eure Sünde.

91

10 1 Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Wer nicht zur Tür hineingeht in den Schafstall, sondern steigt anderswo hinein, der ist ein Dieb und Räuber.

2 Der aber zur Tür hineingeht, der ist der Hirte der Schafe.

3 Dem tut der Türhüter auf, und die Schafe hören seine Stimme; und er ruft seine Schafe mit Namen und führt sie aus.

4 Und wenn er alle die Seinen hat hinausgelassen, geht er vor ihnen hin, und die Schafe folgen ihm nach; denn sie kennen seine Stimme.

5 Einem Fremden aber folgen sie nicht nach, sondern fliehen vor ihm; denn sie kennen der Fremden Stimme nicht.

6 Diesen Spruch sagte Jesus zu ihnen; sie verstanden aber nicht, was es war, das er zu ihnen sagte.

7 Da sprach Jesus wieder zu ihnen: Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Ich bin die Tür zu den Schafen.

8 Alle, die vor mir gekommen sind, die sind Diebe und Räuber; aber die Schafe haben ihnen nicht gehorcht.

9 Ich bin die Tür; wenn jemand durch mich eingeht, der wird gerettet werden und wird ein- und ausgehen und Weide finden.

10 Ein Dieb kommt nur, daß er stehle, würge und umbringe. Ich bin gekommen, daß sie das Leben und volle Genüge haben sollen.

11 Ich bin der gute Hirte. Der gute Hirte läßt sein Leben für die Schafe.

12 Der Mietling aber, der nicht Hirte ist, des die Schafe nicht eigen sind, sieht den Wolf kommen und verläßt

die Schafe und flieht; und der Wolf erhascht und zerstreut die Schafe.
13 Der Mietling flieht; denn er ist ein Mietling und achtet der Schafe nicht.
14 Ich bin der gute Hirte und kenne die Meinen und bin bekannt den Meinen,
15 wie mich mein Vater kennt und ich kenne den Vater. Und ich lasse mein Leben für die Schafe.
16 Und ich habe noch andere Schafe, die sind nicht aus diesem Stalle; und auch diese muß ich herführen, und sie werden meine Stimme hören, und wird eine Herde und ein Hirte werden.
17 Darum liebt mich mein Vater, weil ich mein Leben lasse, auf daß ich's wieder nehme.
18 Niemand nimmt es von mir, sondern ich lasse es von mir selber. Ich habe Macht, es zu lassen, und habe Macht, es wiederzunehmen. Solch Gebot habe ich empfangen von meinem Vater.
19 Da ward abermals eine Zwietracht unter den Juden über diese Worte.
20 Viele unter ihnen sprachen: Er hat einen bösen Geist und ist unsinnig; was höret ihr ihm zu?
21 Die andern sprachen: Das sind nicht Worte eines Besessenen; kann ein böser Geist auch der Blinden Augen aufthun?
22 Es ward aber Tempelweihe zu Jerusalem und war Winter.
23 Und Jesus wandelte im Tempel in der Halle Salomos.
24 Da umringten ihn die Juden und sprachen zu ihm: Wie lange hältst du unsre Seele im Ungewissen? Bist du der Christus, so sage es frei heraus.
25 Jesus antwortete ihnen: Ich habe es euch gesagt, und ihr glaubet nicht. Die Werke, die ich tue in meines Vaters Namen, die zeugen von mir.
26 Aber ihr glaubet nicht, denn ihr seid nicht von meinen Schafen.
27 Meine Schafe hören meine Stimme, und ich kenne sie, und sie folgen mir,
28 und ich gebe ihnen das ewige Leben, und sie werden nimmermehr umkommen, und niemand wird sie aus meiner Hand reißen.
29 Der Vater, der mir sie gegeben hat, ist größer als alles, und niemand kann sie aus meines Vaters Hand reißen.
30 Ich und der Vater sind eins.
31 Da hoben die Juden abermals Steine auf, daß sie ihn steinigten.
32 Jesus antwortete ihnen: Viele gute Werke habe ich euch erzeugt von meinem Vater; um welches Werk unter ihnen steinigt ihr mich?
33 Die Juden antworteten ihm: Um eines guten Werkes willen steinigen wir dich nicht, sondern um der Gotteslästerung willen und weil du als ein Mensch dich selber zu Gott machst.
34 Jesus antwortete ihnen: Steht nicht geschrieben in eurem Gesetz (Psalm 82,6): «Ich habe gesagt: Ihr seid Götter»?
35 Wenn er Götter die nennt, zu welchen das Wort Gottes geschah – und die Schrift kann doch nicht gebrochen werden –,
36 wie sprecht ihr denn zu dem, den der Vater geheiligt und in die Welt gesandt hat: Du lästerst Gott, - weil ich sagte: Ich bin Gottes Sohn?
37 Tue ich nicht die Werke meines Vaters, so glaubet mir nicht;
38 tue ich sie aber, so glaubet doch – wollt ihr mir nicht glauben – den Werken, damit ihr zur Erkenntnis kommt und in ihr bleibt, daß der Vater in mir ist und ich in ihm.
39 Da suchten sie abermals ihn zu greifen. Aber er entging ihnen aus ihren Händen
40 und zog hin wieder jenseits des Jordan an den Ort, da Johannes zuvor getauft hatte, und blieb allda.
41 Und viele kamen zu ihm und sprachen: Johannes tat kein Zeichen; aber alles, was Johannes von diesem gesagt hat, das ist wahr.
42 Und glaubten allda viele an ihn.

11

1 Es lag aber einer krank mit Namen Lazarus aus Bethanien, dem Dorfe Marias und ihrer Schwester Martha.
2 Maria aber war es, die den Herrn gesalbt hat mit Salbe und seine Füße getrocknet mit ihrem Haar. Deren Bruder Lazarus war krank.
3 Da sandten seine Schwestern zu ihm und ließen ihm sagen: Herr, siehe, den du lieb hast, der liegt krank.
4 Da Jesus das hörte, sprach er: Diese Krankheit ist nicht zum Tode, sondern zur Verherrlichung Gottes, daß der Sohn Gottes dadurch verherrlicht werde.
5 Jesus aber hatte Martha lieb und ihre Schwester und Lazarus.
6 Als er nun hörte, daß er krank war, blieb er noch zwei Tage an dem Ort, da er war;
7 danach aber spricht er zu seinen Jüngern: Laßt uns wieder nach Judäa ziehen!
8 Seine Jünger sprachen zu ihm: Meister, vor kurzem erst wollten die Juden dich steinigen, und du willst wieder dahin ziehen?

9 Jesus antwortete: Sind nicht des Tages zwölf Stunden? Wer des Tages wandelt, der stößt sich nicht; denn er sieht das Licht dieser Welt.

10 Wer aber des Nachts wandelt, der stößt sich; denn es ist kein Licht in ihm.

11 Solches sagte er, und danach spricht er zu ihnen: Lazarus, unser Freund, schläft; aber ich gehe hin, daß ich ihn aufwecke.

12 Da sprachen seine Jünger: Herr, schläft er, so wird's besser mit ihm.

13 Jesus aber sprach von seinem Tode; sie meinten aber, er rede vom leiblichen Schlaf.

14 Da sagte es ihnen Jesus frei heraus: Lazarus ist gestorben;

15 und ich bin froh um euretwillen, daß ich nicht dagewesen bin, auf daß ihr glaubet. Aber lasset uns zu ihm ziehen!

16 Da sprach Thomas, der genannt ist Zwilling, zu den Jüngern: Laßt uns mitziehen, daß wir mit ihm sterben!

17 Da kam Jesus und fand ihn schon vier Tage im Grabe liegen.

18 Bethanien aber war nahe bei Jerusalem, bei einer halben Stunde.

19 Und viele Juden waren zu Martha und Maria gekommen, sie zu trösten über ihren Bruder.

20 Als Martha nun hörte, daß Jesus kommt, ging sie ihm entgegen; Maria aber blieb daheim sitzen.

21 Da sprach Martha zu Jesus: Herr, wärest du hier gewesen, mein Bruder wäre nicht gestorben.

22 Aber auch jetzt noch weiß ich, daß, was du bittest von Gott, das wird dir Gott geben.

23 Jesus spricht zu ihr: Dein Bruder wird auferstehen.

24 Martha spricht zu ihm: Ich weiß wohl, daß er auferstehen wird in der Auferstehung am Jüngsten Tage.

25 Jesus spricht zu ihr: Ich bin die Auferstehung und das Leben. Wer an mich glaubt, der wird leben, ob er gleich stirbt;

26 und wer da lebet und glaubet an mich, der wird nimmermehr sterben. Glaubst du das?

27 Sie spricht zu ihm: Herr, ja; ich glaube, daß du bist der Christus, der Sohn Gottes, der in die Welt gekommen ist.

28 Und da sie das gesagt hatte, ging sie hin und rief ihre Schwester Maria heimlich und sprach: Der Meister ist da und ruft dich.

29 Dieselbe, als sie das hörte, stand sie eilends auf und kam zu ihm.

30 Jesus aber war noch nicht in das Dorf gekommen, sondern war noch an dem Ort, da ihm Martha entgegengekommen war.

31 Die Juden, die bei ihr im Hause waren und sie trösteten, da sie sahen, daß Maria eilends aufstand und hinausging, folgten sie ihr nach und dachten: Sie geht hin zum Grabe, daß sie daselbst weine.

32 Als nun Maria dahin kam, wo Jesus war, und ihn sah, fiel sie zu seinen Füßen und sprach zu ihm: Herr, wärest du hier gewesen, mein Bruder wäre nicht gestorben.

33 Als Jesus sie sah weinen und die Juden auch weinen, die mit ihr kamen, ergrimmte er im Geist und ward betrübt in sich selbst

34 und sprach: Wo habt ihr ihn hingelegt? Sie sprachen zu ihm: Herr, komm und sieh es!

35 Und Jesus gingen die Augen über.

36 Da sprachen die Juden: Siehe, wie hat er ihn so lieb gehabt!

37 Etliche aber unter ihnen sprachen: Konnte, der dem Blinden die Augen aufgetan hat, nicht schaffen, daß auch dieser nicht stirbt?

38 Da ergrimmte Jesus abermals in sich selbst und kam zum Grabe. Es war aber eine Höhle, und ein Stein davor gelegt.

39 Jesus sprach: Hebt den Stein weg! Spricht zu ihm Martha, die Schwester des Verstorbenen: Herr, er stinkt schon; denn er hat vier Tage gelegen.

40 Jesus spricht zu ihr: Habe ich dir nicht gesagt: wenn du glaubtest, so würdest du die Herrlichkeit Gottes sehen?

41 Da hoben sie den Stein weg. Jesus aber hob seine Augen empor und sprach: Vater, ich danke dir, daß du mich erhört hast.

42 Ich wußte wohl, daß du mich allezeit hörst; aber um des Volks willen, das umhersteht, habe ich geredet, damit sie glauben, daß du mich gesandt hast.

43 Da er das gesagt hatte, rief er mit lauter Stimme: Lazarus, komm heraus!

44 Und der Verstorbene kam heraus, gebunden mit Grabtüchern an Füßen und Händen und sein Angesicht verhüllt mit einem Schweißtuch. Jesus spricht zu ihnen: Löset die Binden und lasset ihn gehen!

45 Viele nun von den Juden, die zu Maria gekommen waren und sahen, was Jesus tat, glaubten an ihn.

46 Etliche aber von ihnen gingen hin zu den Pharisäern und sagten ihnen, was Jesus getan hatte.

47 Da versammelten die Hohenpriester und die Pharisäer den Rat und sprachen: Was tun wir? Dieser Mensch tut viele Zeichen.

48 Lassen wir ihn so, dann werden sie alle an ihn glauben, und es werden die Römer kommen und nehmen uns

Land und Leute.

49 Einer aber unter ihnen, Kaiphas, der desselben Jahres Hoherpriester war, sprach zu ihnen: Ihr wisset nichts;
50 ihr bedenket auch nicht: Es ist euch besser, ein Mensch sterbe für das Volk, als daß das ganze Volk verderbe.
51 Solches aber redete er nicht von sich selbst, sondern, weil er desselben Jahres Hoherpriester war, weissagte er. Denn Jesus sollte sterben für das Volk,
52 und nicht für das Volk allein, sondern damit er auch die Kinder Gottes, die zerstreut waren, zusammenbrächte.
53 Von dem Tage an war es für sie beschlossen, daß sie ihn töteten.
54 Jesus aber wandelte nicht mehr öffentlich unter den Juden, sondern ging von dannen in eine Gegend nahe bei der Wüste, in eine Stadt, genannt Ephraim, und blieb daselbst mit seinen Jüngern.
55 Es war aber nahe das Ostern der Juden; und es gingen aus der Gegend viele hinauf nach Jerusalem vor Ostern, daß sie sich reinigten.
56 Da standen sie und fragten nach Jesus und redeten miteinander im Tempel: Was dünkt euch? Wird er wohl kommen auf das Fest?
57 Es hatten aber die Hohenpriester und Pharisäer ein Gebot ausgehen lassen: wenn jemand wüßte, wo er wäre, solle er's anzeigen, damit sie ihn greifen könnten.

12

1 Sechs Tage vor Ostern kam Jesus nach Bethanien, wo Lazarus war, welchen Jesus auferweckt hatte von den Toten.

2 Daselbst machten sie ihm ein Mahl, und Martha diente; Lazarus aber war deren einer, die mit ihm zu Tische lagen.

3 Da nahm Maria ein Pfund Salbe von unverfälschter, köstlicher Narde und salbte die Füße Jesu und trocknete mit ihrem Haar seine Füße; das Haus aber ward voll vom Geruch der Salbe.

4 Da sprach seiner Jünger einer, Judas Ischarioth, der ihn hernach verriet:

5 Warum ist diese Salbe nicht verkauft um dreihundert Silbergroschen und den Armen gegeben?

6 Das sagte er aber nicht, weil er nach den Armen fragte, sondern er war ein Dieb und hatte den Beutel und nahm an sich, was gegeben ward.

7 Da sprach Jesus: Laß sie mit Frieden! Mag es gelten für den Tag meines Begräbnisses.

8 Denn Arme habt ihr allezeit bei euch; mich aber habt ihr nicht allezeit.

9 Da erfuhr viel Volks der Juden, daß er daselbst war, und kamen nicht allein um Jesu willen, sondern damit sie auch Lazarus sähen, welchen er von den Toten erweckt hatte.

10 Aber die Hohenpriester beschlossen, daß sie auch Lazarus töteten;

11 denn um seinetwillen gingen viele Juden hin und glaubten an Jesus.

12 Des andern Tages, da viel Volks, das aufs Fest gekommen war, hörte, daß Jesus käme nach Jerusalem,

13 nahmen sie Palmenzweige und gingen hinaus ihm entgegen und schrien: Hosianna! Gelobt sei, der da kommt in dem Namen des Herrn, der König von Israel!

14 Jesus aber fand ein Eselsfüllen und ritt darauf; wie denn geschrieben steht :

15 «Fürchte dich nicht, du Tochter Zion! Siehe, dein König kommt, reitend auf einem Eselsfüllen.»

16 Solches aber verstanden seine Jünger zuerst nicht; aber als Jesus verherrlicht ward, da dachten sie daran, daß solches von ihm geschrieben war und man solches ihm getan hatte.

17 Das Volk aber, das mit ihm war, als er Lazarus aus dem Grabe rief und von den Toten auferweckte, rühmte die Tat.

18 Darum ging ihm auch das Volk entgegen, da sie hörten, er hätte solches Zeichen getan.

19 Die Pharisäer aber sprachen untereinander: Ihr sehet, daß ihr nichts ausrichtet; siehe, alle Welt läuft ihm nach!

20 Es waren aber etliche Griechen unter denen, die hinaufgekommen waren, daß sie anbeteten auf dem Fest.

21 Die traten zu Philippus, der von Bethsaida aus Galiläa war, baten ihn und sprachen: Herr, wir wollten Jesus gerne sehen.

22 Philippus kommt und sagt's Andreas, und Philippus und Andreas sagten's Jesus weiter.

23 Jesus aber antwortete ihnen und sprach: Die Zeit ist gekommen, daß des Menschen Sohn verherrlicht werde.

24 Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Wenn das Weizenkorn nicht in die Erde fällt und erstirbt, so bleibt's allein; wenn es aber erstirbt, so bringt es viel Frucht.

25 Wer sein Leben lieb hat, der wird's verlieren; und wer sein Leben auf dieser Welt hasset, der wird's erhalten zum ewigen Leben.

26 Wer mir dienen will, der folge mir nach; und wo ich bin, da soll mein Diener auch sein. Und wer mir dienen wird, den wird mein Vater ehren.

27 Jetzt ist meine Seele betrübt. Und was soll ich sagen? Vater, hilf mir aus dieser Stunde? Nein, darum bin ich

in diese Stunde gekommen.

28 Vater, verherrliche deinen Namen! Da kam eine Stimme vom Himmel: Ich habe ihn verherrlicht und will ihn abermals verherrlichen.

29 Da sprach das Volk, das dabeistand und zuhörte: Es donnerte. Die andern sprachen: Es redete ein Engel mit ihm.

30 Jesus antwortete und sprach: Diese Stimme ist nicht um meinetwillen geschehen, sondern um euretwillen.

31 Jetzt geht das Gericht über die Welt; nun wird der Fürst dieser Welt ausgestoßen werden.

32 Und ich, wenn ich erhöht werde von der Erde, so will ich sie alle zu mir ziehen.

33 Das sagte er aber, zu zeigen, welches Todes er sterben würde.

34 Da antwortete ihm das Volk: Wir haben gehört im Gesetz, daß der Christus ewiglich bleibe; und wie sagst du denn: Des Menschen Sohn muß erhöht werden? Wer ist dieser Menschensohn?

35 Da sprach Jesus zu ihnen: Es ist das Licht noch eine kleine Zeit bei euch. Wandelt, solange ihr das Licht habt, damit euch die Finsternis nicht überfalle. Wer in der Finsternis wandelt, der weiß nicht, wo er hingeht.

36 Glaubet an das Licht, solange ihr's habt, auf daß ihr des Lichtes Kinder werdet. Solches redete Jesus und ging weg und verbarg sich vor ihnen.

37 Und ob er wohl solche Zeichen vor ihnen getan hatte, glaubten sie doch nicht an ihn;

38 auf daß erfüllt würde der Spruch des Propheten Jesaja, den er sagte: «Herr, wer glaubt unserm Predigen? Und wem ist der Arm des Herrn offenbart?»

39 Darum konnten sie nicht glauben, denn Jesaja sagte abermals :

40 «Er hat ihre Augen verblindet und ihr Herz verstockt, daß sie mit den Augen nicht sehen noch mit dem Herzen vernehmen und sich bekehren, und ich ihnen helfe.»

41 Solches sagte Jesaja, da er seine Herrlichkeit sah, und redete von ihm.

42 Doch auch der Obersten glaubten viele an ihn; aber um der Pharisäer willen bekannten sie es nicht, auf daß sie nicht in den Bann getan würden.

43 Denn sie hatten lieber die Ehre bei den Menschen als die Ehre bei Gott.

44 Jesus aber rief und sprach: Wer an mich glaubt, der glaubt nicht an mich, sondern an den, der mich gesandt hat.

45 Und wer mich sieht, der sieht den, der mich gesandt hat.

46 Ich bin gekommen in die Welt ein Licht, damit, wer an mich glaubt, nicht in der Finsternis bleibe.

47 Und wer meine Worte hört und bewahrt sie nicht, den werde ich nicht richten; denn ich bin nicht gekommen, daß ich die Welt richte, sondern daß ich die Welt rette.

48 Wer mich verachtet und nimmt meine Worte nicht auf, der hat schon seinen Richter: Das Wort, welches ich geredet habe, das wird ihn richten am Jüngsten Tage.

49 Denn ich habe nicht von mir selber geredet; sondern der Vater, der mich gesandt hat, der hat mir ein Gebot gegeben, was ich sagen und reden soll.

50 Und ich weiß: sein Gebot ist das ewige Leben. Darum, was ich rede, das rede ich so, wie mir der Vater gesagt hat.

13

1 Vor dem Osterfest aber erkannte Jesus, daß seine Stunde gekommen war, daß er aus dieser Welt ginge zum Vater; und wie er hatte geliebt die Seinen, die in der Welt waren, so liebte er sie bis ans Ende.

2 Und bei dem Abendessen, da schon der Teufel hatte dem Judas, Simons Sohn, dem Ischarioth, ins Herz gegeben, daß er ihn verriete,

3 und Jesus wußte, daß ihm der Vater hatte alles in seine Hände gegeben und daß er von Gott gekommen war und zu Gott ging:

4 stand er vom Abendmahl auf, legte seine Kleider ab und nahm einen Schurz und umgürtete sich.

5 Danach goß er Wasser in ein Becken, hob an, den Jüngern die Füße zu waschen, und trocknete sie mit dem Schurz, mit dem er umgürtet war.

6 Da kam er zu Simon Petrus; der sprach zu ihm: Herr, solltest du mir meine Füße waschen?

7 Jesus antwortete und sprach zu ihm: Was ich tue, das weißt du jetzt nicht; du wirst es aber hernach erfahren.

8 Da sprach Petrus zu ihm: Nimmermehr sollst du mir die Füße waschen! Jesus antwortete ihm: Werde ich dich nicht waschen, so hast du kein Teil an mir.

9 Spricht zu ihm Simon Petrus: Herr, nicht die Füße allein, sondern auch die Hände und das Haupt!

10 Spricht Jesus zu ihm: Wer gewaschen ist, der bedarf nichts als noch die Füße waschen; denn er ist ganz rein. Und ihr seid rein, aber nicht alle.

11 Denn er wußte seinen Verräter wohl; darum sprach er: Ihr seid nicht alle rein.

12 Da er nun ihre Füße gewaschen hatte, nahm er seine Kleider und setzte sich wieder nieder und sprach abermals zu ihnen: Wisset ihr, was ich euch getan habe?

13 Ihr heißet mich Meister und Herr und saget recht daran, denn ich bin's auch.
 14 Wenn nun ich, euer Herr und Meister, euch die Füße gewaschen habe, so sollt ihr auch euch untereinander die Füße waschen.
 15 Ein Beispiel habe ich euch gegeben, daß ihr tut, wie ich euch getan habe.
 16 Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Der Knecht ist nicht größer als sein Herr, noch der Apostel größer als der, der ihn gesandt hat.
 17 Wenn ihr solches wisset, selig seid ihr, wenn ihr's tut.
 18 Nicht rede ich von euch allen; ich weiß, welche ich erwählt habe. Aber es muß die Schrift erfüllt werden (Psalm 41,10): «Der mein Brot isset, der tritt mich mit Füßen.»
 19 Jetzt sage ich's euch, ehe denn es geschieht, damit, wenn es geschehen ist, ihr glaubet, daß ich es bin.
 20 Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Wer aufnimmt, wenn ich jemand senden werde, der nimmt mich auf; wer aber mich aufnimmt, der nimmt den auf, der mich gesandt hat.
 21 Da Jesus solches gesagt hatte, ward er betrübt im Geist und bezeugte und sprach: Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Einer unter euch wird mich verraten.
 22 Da sahen sich die Jünger untereinander an, und ward ihnen bange, von welchem er redete.
 23 Es war aber einer unter seinen Jüngern, welchen Jesus lieb hatte, der lag bei Tische an der Brust Jesu.
 24 Dem winkte Simon Petrus und sprach zu ihm: Sag, wer ist's, von dem er redet!
 25 Der lehnte sich an die Brust Jesu und sprach zu ihm: Herr, wer ist's?
 26 Jesus antwortete: Der ist's, dem ich den Bissen eintauche und gebe. Und er tauchte den Bissen ein, nahm ihn und gab ihn dem Judas, des Simon Ischarioth Sohn.
 27 Und nach dem Bissen fuhr der Satan in ihn. Da sprach Jesus zu ihm: Was du tust, das tue bald!
 28 Es wußte aber niemand am Tische, wozu er's ihm sagte.
 29 Etliche meinten, weil Judas den Beutel hatte, Jesus spräche zu ihm: Kaufe, was uns not ist zum Fest, oder daß er den Armen etwas gäbe.
 30 Da er nun den Bissen genommen hatte, ging er alsbald hinaus. Und es war Nacht.
 31 Da Judas aber hinausgegangen war, spricht Jesus: Nun ist des Menschen Sohn verherrlicht, und Gott ist verherrlicht in ihm.
 32 Ist Gott verherrlicht in ihm, so wird ihn Gott auch verherrlichen in sich und wird ihn alsbald verherrlichen.
 33 Liebe Kinder, ich bin noch eine kleine Weile bei euch. Ihr werdet mich suchen; und wie ich zu den Juden sagte: Wo ich hingehge, da könnt ihr nicht hinkommen, so sage ich jetzt auch euch.
 34 Ein neu Gebot gebe ich euch, daß ihr euch untereinander liebet, wie ich euch geliebt habe, damit auch ihr einander lieb habet.
 35 Daran wird jedermann erkennen, daß ihr meine Jünger seid, so ihr Liebe untereinander habt.
 36 Spricht Simon Petrus zu ihm: Herr, wo gehst du hin? Jesus antwortete ihm: Wo ich hingehge, kannst du mir diesmal nicht folgen; aber du wirst mir nachmals folgen.
 37 Petrus spricht zu ihm: Herr, warum kann ich dir diesmal nicht folgen? Ich will mein Leben für dich lassen.
 38 Jesus antwortete ihm: Solltest du dein Leben für mich lassen? Wahrlich, wahrlich, ich sage dir: Der Hahn wird nicht krähen, bis du mich dreimal habest verleugnet.

96

14

1 Euer Herz erschrecke nicht! Glaubet an Gott und glaubet an mich!
 2 In meines Vaters Hause sind viele Wohnungen. Wenn's nicht so wäre, würde ich dann zu euch gesagt haben: Ich gehe hin, euch die Stätte zu bereiten?
 3 Und wenn ich hingehge, euch die Stätte zu bereiten, so will ich wieder kommen und euch zu mir nehmen, damit ihr seid, wo ich bin.
 4 Und wo ich hingehge, - den Weg wisset ihr.
 5 Spricht zu ihm Thomas: Herr, wir wissen nicht, wo du hingehst; und wie können wir den Weg wissen?
 6 Jesus spricht zu ihm: Ich bin der Weg und die Wahrheit und das Leben; niemand kommt zum Vater denn durch mich.
 7 Wenn ihr mich kenntet, so kenntet ihr auch meinen Vater. Und von nun an kenntet ihr ihn und habt ihn gesehen.
 8 Spricht zu ihm Philippus: Herr, zeige uns den Vater, so ist's uns genug.
 9 Jesus spricht zu ihm: So lange bin ich bei euch, und du kennst mich nicht, Philippus? Wer mich sieht, der sieht den Vater! Wie sprichst du denn: Zeige uns den Vater?
 10 Glaubst du nicht, daß ich im Vater und der Vater in mir ist? Die Worte, die ich zu euch rede, die rede ich nicht von mir selbst. Der Vater aber, der in mir wohnt, der tut seine Werke.
 11 Glaubet mir, daß ich im Vater und der Vater in mir ist; wo nicht, so glaubet mir doch um der Werke willen.
 12 Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Wer an mich glaubt, der wird die Werke auch tun, die ich tue, und wird größere als diese tun, denn ich gehe zum Vater.

13 Und was ihr bitten werdet in meinem Namen, das will ich tun, auf daß der Vater verherrlicht werde in dem Sohne.

14 Was ihr mich bitten werdet in meinem Namen, das will ich tun.

15 Liebet ihr mich, so werdet ihr meine Gebote halten.

16 Und ich will den Vater bitten, und er wird euch einen andern Tröster geben, daß er bei euch sei ewiglich:

17 den Geist der Wahrheit, welchen die Welt nicht kann empfangen, denn sie sieht ihn nicht und kennt ihn nicht. Ihr aber kennet ihn, denn er bleibt bei euch und wird in euch sein.

18 Ich will euch nicht als Waisen zurücklassen; ich komme zu euch.

19 Es ist noch um ein kleines, dann wird mich die Welt nicht mehr sehen. Ihr aber sollt mich sehen, denn ich lebe, und ihr sollt auch leben.

20 An demselben Tage werdet ihr erkennen, daß ich in meinem Vater bin und ihr in mir und ich in euch.

21 Wer meine Gebote hat und hält sie, der ist's, der mich liebt. Wer mich aber liebt, der wird von meinem Vater geliebt werden, und ich werde ihn lieben und mich ihm offenbaren.

22 Spricht zu ihm Judas, nicht der Ischarioth: Herr, was ist's, daß du dich uns willst offenbaren und nicht der Welt?

23 Jesus antwortete und sprach zu ihm: Wer mich liebt, der wird mein Wort halten; und mein Vater wird ihn lieben, und wir werden zu ihm kommen und Wohnung bei ihm machen.

24 Wer aber mich nicht liebt, der hält meine Worte nicht. Und das Wort, das ihr höret, ist nicht mein, sondern des Vaters, der mich gesandt hat.

25 Solches habe ich zu euch geredet, während ich bei euch gewesen bin.

26 Aber der Tröster, der heilige Geist, welchen mein Vater senden wird in meinem Namen, der wird euch alles lehren und euch erinnern alles des, was ich euch gesagt habe. Der Friede Christi

27 Den Frieden lasse ich euch, meinen Frieden gebe ich euch. Nicht gebe ich euch, wie die Welt gibt. Euer Herz erschrecke nicht und fürchte sich nicht.

28 Ihr habt gehört, daß ich euch gesagt habe: Ich gehe hin und komme wieder zu euch. Hättet ihr mich lieb, so würdet ihr euch freuen, daß ich zum Vater gehe, denn der Vater ist größer als ich.

29 Und nun habe ich's euch gesagt, ehe es geschieht, auf daß ihr glaubet, wenn es nun geschehen wird.

30 Ich werde nicht mehr viel mit euch reden, denn es kommt der Fürst der Welt. Er hat keine Macht über mich,

31 aber die Welt soll erkennen, daß ich den Vater liebe und tue, wie mir der Vater geboten hat. Stehet auf und lasset uns von hinnen gehen.

15

1 Ich bin der rechte Weinstock, und mein Vater der Weingärtner.

2 Eine jegliche Rebe an mir, die nicht Frucht bringt, wird er wegnehmen; und eine jegliche, die da Frucht bringt, wird er reinigen, daß sie mehr Frucht bringe.

3 Ihr seid schon rein um des Wortes willen, das ich zu euch geredet habe.

4 Bleibet in mir und ich in euch. Gleichwie die Rebe kann keine Frucht bringen von sich selber, sie bleibe denn am Weinstock, so auch ihr nicht, ihr bleibet denn in mir.

5 Ich bin der Weinstock, ihr seid die Reben. Wer in mir bleibt und ich in ihm, der bringt viel Frucht; denn ohne mich könnt ihr nichts tun.

97

6 Wer nicht in mir bleibt, der wird weggeworfen wie eine Rebe und verdorrt, und man sammelt sie und wirft sie ins Feuer, und müssen brennen.

7 Wenn ihr in mir bleibet und meine Worte in euch bleiben, werdet ihr bitten, was ihr wollt, und es wird euch widerfahren.

8 Darin wird mein Vater verherrlicht, daß ihr viel Frucht bringet und werdet meine Jünger.

9 Gleichwie mich mein Vater liebt, so liebe ich euch auch. Bleibet in meiner Liebe!

10 Wenn ihr meine Gebote haltet, so bleibet ihr in meiner Liebe, gleichwie ich meines Vaters Gebote halte und bleibe in seiner Liebe.

11 Solches rede ich zu euch, damit meine Freude in euch bleibe und eure Freude vollkommen werde.

12 Das ist mein Gebot, daß ihr euch untereinander liebet, gleichwie ich euch liebe.

13 Niemand hat größere Liebe denn die, daß er sein Leben läßt für seine Freunde.

14 Ihr seid meine Freunde, wenn ihr tut, was ich euch gebiete.

15 Ich sage hinfort nicht, daß ihr Knechte seid; denn ein Knecht weiß nicht, was sein Herr tut. Euch aber habe ich gesagt, daß ihr Freunde seid; denn alles, was ich habe von meinem Vater gehört, habe ich euch kundgetan.

16 Ihr habt mich nicht erwählt, sondern ich habe euch erwählt und gesetzt, daß ihr hingehet und Frucht bringet und eure Frucht bleibe, damit, wenn ihr den Vater bittet in meinem Namen, er's euch gebe.

17 Das gebiete ich euch, daß ihr euch untereinander liebet.

18 Wenn euch die Welt hasset, so wisset, daß sie mich vor euch gehaßt hat.

19 Wäret ihr von der Welt, so hätte die Welt das Ihre lieb. Weil ihr aber nicht von der Welt seid, sondern ich

euch aus der Welt erwählt habe, darum hasset euch die Welt.

20 Gedenket an mein Wort, das ich euch gesagt habe: Der Knecht ist nicht größer als sein Herr. Haben sie mich verfolgt, so werden sie euch auch verfolgen; haben sie mein Wort gehalten, so werden sie eures auch halten.

21 Aber das alles werden sie euch tun um meines Namens willen; denn sie kennen den nicht, der mich gesandt hat.

22 Wenn ich nicht gekommen wäre und hätte es ihnen gesagt, so hätten sie keine Sünde; nun aber können sie nichts vorwenden, ihre Sünde zu entschuldigen.

23 Wer mich hasset, der hasset auch meinen Vater.

24 Hätte ich nicht die Werke getan unter ihnen, die kein anderer getan hat, so hätten sie keine Sünde. Nun aber haben sie es gesehen und hassen doch beide, mich und meinen Vater.

25 Doch muß erfüllt werden der Spruch, in ihrem Gesetz geschrieben (Psalm 69,5): «Sie hassen mich ohne Ursache.»

26 Wenn aber der Tröster kommen wird, welchen ich euch senden werde vom Vater, der Geist der Wahrheit, der vom Vater ausgeht, der wird zeugen von mir.

27 Und auch ihr werdet meine Zeugen sein, denn ihr seid von Anfang bei mir gewesen.

16

1 Solches habe ich zu euch geredet, damit ihr nicht Ärgernis nehmt.

2 Sie werden euch in den Bann tun. Ja, es kommt die Stunde, daß wer euch tötet, wird meinen, er tue Gott einen Dienst damit.

3 Und solches werden sie darum tun, weil sie weder meinen Vater noch mich erkennen.

4 Aber solches habe ich zu euch geredet, damit, wenn die Stunde kommen wird, ihr daran gedenket, daß ich's euch gesagt habe. Solches aber habe ich euch von Anfang nicht gesagt, denn ich war bei euch.

5 Nun aber gehe ich hin zu dem, der mich gesandt hat; und niemand unter euch fragt mich: Wo gehst du hin?

6 Sondern weil ich solches zu euch geredet habe, ist euer Herz voll Trauerns geworden.

7 Aber ich sage euch die Wahrheit: es ist euch gut, daß ich hingehe. Denn wenn ich nicht hingehe, so kommt der Tröster nicht zu euch. Wenn ich aber gehe, will ich ihn zu euch senden.

8 Und wenn derselbe kommt, wird er der Welt die Augen auftun über die Sünde und über die Gerechtigkeit und über das Gericht;

9 über die Sünde: daß sie nicht glauben an mich;

10 über die Gerechtigkeit: daß ich zum Vater gehe und ihr mich hinfort nicht sehet;

11 über das Gericht: daß der Fürst dieser Welt gerichtet ist.

12 Ich habe euch noch viel zu sagen; aber ihr könnt es jetzt nicht tragen.

13 Wenn aber jener, der Geist der Wahrheit, kommen wird, der wird euch in alle Wahrheit leiten. Denn er wird nicht aus sich selber reden; sondern was er hören wird, das wird er reden, und was zukünftig ist, wird er euch verkündigen.

14 Derselbe wird mich verherrlichen; denn von dem Meinen wird er's nehmen und euch verkündigen.

15 Alles, was der Vater hat, das ist mein. Darum habe ich gesagt: Er wird's von dem Meinen nehmen und euch verkündigen.

16 Über ein kleines, dann werdet ihr mich nicht sehen; und abermals über ein kleines, dann werdet ihr mich sehen.

17 Da sprachen etliche unter seinen Jüngern untereinander: Was ist das, was er sagt zu uns: Über ein kleines, dann werdet ihr mich nicht sehen; und abermals über ein kleines, dann werdet ihr mich sehen; und: Ich gehe zum Vater?

18 Da sprachen sie: Was ist das, was er sagt: Über ein kleines? Wir wissen nicht, was er redet.

19 Da merkte Jesus, daß sie ihn fragen wollten, und sprach zu ihnen: Darüber fraget ihr untereinander, daß ich gesagt habe: Über ein kleines, dann werdet ihr mich nicht sehen; und abermals über ein kleines, dann werdet ihr mich sehen.

20 Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Ihr werdet weinen und heulen, aber die Welt wird sich freuen; ihr werdet traurig sein, doch eure Traurigkeit soll in Freude verkehrt werden.

21 Ein Weib, wenn sie gebiert, so hat sie Traurigkeit, denn ihre Stunde ist gekommen. Wenn sie aber das Kind geboren hat, denkt sie nicht mehr an die Angst um der Freude willen, daß ein Mensch zur Welt geboren ist.

22 Und auch ihr habt nun Traurigkeit; aber ich will euch wiedersehen, und euer Herz soll sich freuen, und eure Freude soll niemand von euch nehmen.

23 Und an demselben Tage werdet ihr mich nichts fragen. Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Wenn ihr den Vater etwas bitten werdet, so wird er's euch geben in meinem Namen.

24 Bisher habt ihr nichts gebeten in meinem Namen. Bittet, so werdet ihr nehmen, daß eure Freude vollkommen sei.

25 Solches habe ich zu euch in Sprüchen und Bildern geredet. Es kommt aber die Zeit, daß ich nicht mehr in

Bildern mit euch reden werde, sondern euch frei heraus verkündigen von meinem Vater.

26 An demselben Tage werdet ihr bitten in meinem Namen. Und ich sage euch nicht, daß ich den Vater für euch bitten will;

27 denn er selbst, der Vater, hat euch lieb, weil ihr mich liebet und glaubet, daß ich von Gott ausgegangen bin.

28 Ich bin vom Vater ausgegangen und gekommen in die Welt; wiederum verlasse ich die Welt und gehe zum Vater.

29 Sprechen zu ihm seine Jünger: Siehe, nun redest du frei heraus und nicht mehr in Bildern.

30 Nun wissen wir, daß du alle Dinge weißt und bedarfst nicht, daß dich jemand frage; darum glauben wir, daß du von Gott ausgegangen bist.

31 Jesus antwortete ihnen: Jetzt glaubet ihr?

32 Siehe, es kommt die Stunde und ist schon gekommen, daß ihr zerstreut werdet, ein jeglicher in das Seine, und mich allein lasset. Aber ich bin nicht allein, denn der Vater ist bei mir.

33 Solches habe ich mit euch geredet, daß ihr in mir Frieden habet. In der Welt habt ihr Angst; aber seid getrost, ich habe die Welt überwunden.

17

1 Solches redete Jesus und hob seine Augen auf gen Himmel und sprach: Vater, die Stunde ist da: verherrliche deinen Sohn, auf daß dich der Sohn verherrliche,

2 wie du ihm Macht gegeben hast über alles Fleisch, damit er das ewige Leben gebe allen, die du ihm gegeben hast.

3 Das ist aber das ewige Leben, daß sie dich, der du allein wahrer Gott bist, und den du gesandt hast, Jesus Christus, erkennen.

4 Ich habe dich verherrlicht auf Erden und vollendet das Werk, das du mir gegeben hast, daß ich es tun sollte.

5 Und nun verherrliche mich du, Vater, bei dir selbst mit der Klarheit, die ich bei dir hatte, ehe die Welt war.

6 Ich habe deinen Namen offenbart den Menschen, die du mir von der Welt gegeben hast. Sie waren dein, und du hast sie mir gegeben, und sie haben dein Wort behalten.

7 Nun wissen sie, daß alles, was du mir gegeben hast, sei von dir.

8 Denn die Worte, die du mir gegeben hast, habe ich ihnen gegeben; und sie haben's angenommen und erkannt wahrhaftig, daß ich von dir ausgegangen bin, und glauben, daß du mich gesandt hast.

9 Ich bitte für sie und bitte nicht für die Welt, sondern für die, die du mir gegeben hast; denn sie sind dein.

10 Und alles, was mein ist, das ist dein, und was dein ist, das ist mein; und ich bin in ihnen verherrlicht.

11 Und ich bin nicht mehr in der Welt; sie aber sind in der Welt, und ich komme zu dir. Heiliger Vater, erhalte sie in deinem Namen, den du mir gegeben hast, daß sie eins seien gleichwie wir.

12 Solange ich bei ihnen war, erhielt ich sie in deinem Namen, den du mir gegeben hast, und habe sie bewahrt, und ist keiner von ihnen verloren außer dem Sohn des Verderbens, auf daß die Schrift erfüllt würde.

13 Nun aber komme ich zu dir und rede solches in der Welt, auf daß sie in sich haben meine Freude vollkommen.

14 Ich habe ihnen gegeben dein Wort, und die Welt haßte sie; denn sie sind nicht von der Welt, wie denn auch ich nicht von der Welt bin.

15 Ich bitte nicht, daß du sie von der Welt nimmest, sondern daß du sie bewahrest vor dem Bösen.

16 Sie sind nicht von der Welt, gleichwie ich auch nicht von der Welt bin.

17 Heilige sie in der Wahrheit; dein Wort ist die Wahrheit.

18 Gleichwie du mich gesandt hast in die Welt, so sende ich sie auch in die Welt.

19 Ich heilige mich selbst für sie, auf daß auch sie geheiligt seien in der Wahrheit.

20 Ich bitte aber nicht allein für sie, sondern auch für die, die durch ihr Wort an mich glauben werden,

21 auf daß sie alle eins seien, gleichwie du, Vater, in mir und ich in dir; daß auch sie in uns seien, damit die Welt glaube, du habest mich gesandt.

22 Und ich habe ihnen gegeben die Herrlichkeit, die du mir gegeben hast, daß sie eins seien, gleichwie wir eins sind,

23 ich in ihnen und du in mir, auf daß sie vollkommen eins seien und die Welt erkenne, daß du mich gesandt hast und liebst sie, gleichwie du mich liebst.

24 Vater, ich will, daß, wo ich bin, auch die bei mir seien, die du mir gegeben hast, auf daß sie meine Herrlichkeit sehen, die du mir gegeben hast; denn du hast mich geliebt, ehe denn die Welt gegründet ward.

25 Gerechter Vater, die Welt kennt dich nicht; ich aber kenne dich, und diese haben erkannt, daß du mich gesandt hast.

26 Und ich habe ihnen deinen Namen kundgetan und will ihn kundtun, damit die Liebe, mit der du mich liebst, sei in ihnen und ich in ihnen.

1 Da Jesus solches geredet hatte, ging er hinaus mit seinen Jüngern über den Bach Kidron; da war ein Garten, darein ging Jesus und seine Jünger.

2 Judas aber, der ihn verriet, wußte den Ort auch, denn Jesus versammelte sich oft daselbst mit seinen Jüngern.

3 Da nun Judas zu sich genommen hatte die Schar der Kriegsknechte und die Diener der Hohenpriester und Pharisäer, kommt er dahin mit Fackeln, Lampen und mit Waffen.

4 Da nun Jesus wußte alles, was ihm begegnen sollte, ging er hinaus und sprach zu ihnen: Wen sucht ihr?

5 Sie antworteten ihm: Jesus von Nazareth. Er spricht zu ihnen: Ich bin's! Judas aber, der ihn verriet, stand auch bei ihnen.

6 Als nun Jesus zu ihnen sprach: Ich bin's! wichen sie zurück und fielen zu Boden.

7 Da fragte er sie abermals: Wen sucht ihr? Sie aber sprachen: Jesus von Nazareth.

8 Jesus antwortete: Ich habe es euch gesagt, daß ich's bin. Suchet ihr denn mich, so lasset diese gehen!

9 auf daß das Wort erfüllt würde, welches er gesagt hatte: Ich habe derer keinen verloren, die du mir gegeben hast.

10 Da hatte Simon Petrus ein Schwert und zog es heraus und schlug nach des Hohenpriesters Knecht und hieb ihm sein rechtes Ohr ab. Und der Knecht hieß Malchus.

11 Da sprach Jesus zu Petrus: Stecke dein Schwert in die Scheide! Soll ich den Kelch nicht trinken, den mir mein Vater gegeben hat?

12 Die Schar aber und der Oberhauptmann und die Diener der Juden nahmen Jesus und banden ihn

13 und führten ihn zuerst zu Hannas; der war der Schwiegervater des Kaiphas, welcher des Jahres Hoherpriester war.

14 Es war aber Kaiphas, der den Juden geraten hatte, es wäre gut, daß ein Mensch stürbe für das Volk.

15 Simon Petrus aber folgte Jesus nach und ein anderer Jünger. Dieser Jünger war dem Hohenpriester bekannt und ging mit Jesus hinein in des Hohenpriesters Palast.

16 Petrus aber stand draußen vor der Tür. Da ging der andere Jünger, der dem Hohenpriester bekannt war, hinaus und redete mit der Türhüterin und führte Petrus hinein.

17 Da sprach die Magd, die Türhüterin, zu Petrus: Bist du nicht auch einer von den Jüngern dieses Menschen? Er sprach: Ich bin's nicht.

18 Es standen aber die Knechte und Diener und hatten ein Kohlenfeuer gemacht, denn es war kalt, und wärmten sich. Petrus aber stand bei ihnen und wärmte sich.

19 Aber der Hohepriester fragte Jesus über seine Jünger und über seine Lehre.

20 Jesus antwortete ihm: Ich habe frei öffentlich geredet vor der Welt. Ich habe allezeit gelehrt in der Synagoge und in dem Tempel, wo alle Juden zusammenkommen, und habe nichts im Verborgenen geredet.

21 Was fragst du mich? Frage die, die gehört haben, was ich zu ihnen geredet habe. Siehe, diese wissen, was ich gesagt habe.

22 Als er aber solches redete, gab der Diener einer, der dabeistand, Jesus einen Backenstreich und sprach: Antwortest du so dem Hohenpriester?

23 Jesus antwortete: Habe ich übel geredet, so beweise, daß es böse sei; habe ich aber recht geredet, was schlägst du mich?

100

24 Und Hannas sandte ihn gebunden zu dem Hohenpriester Kaiphas.

25 Simon Petrus aber stand und wärmte sich. Da sprachen sie zu ihm: Bist du nicht seiner Jünger einer? Er leugnete aber und sprach: Ich bin's nicht.

26 Spricht einer von des Hohenpriesters Knechten, ein Verwandter des, dem Petrus das Ohr abgehauen hatte: Sah ich dich nicht im Garten bei ihm?

27 Da leugnete Petrus abermals, und alsbald krächte der Hahn.

28 Da führten sie Jesus von Kaiphas vor das Richthaus. Und es war frühe; und sie gingen nicht in das Richthaus, damit sie nicht unrein würden, sondern Ostern essen könnten.

29 Da ging Pilatus zu ihnen heraus und sprach: Was bringet ihr für Klage wider diesen Menschen?

30 Sie antworteten und sprachen zu ihm: Wäre dieser nicht ein Übeltäter, wir hätten dir ihn nicht überantwortet.

31 Da sprach Pilatus zu ihnen: So nehmet ihr ihn hin und richtet ihn nach eurem Gesetz. Da sprachen die Juden zu ihm: Wir dürfen niemand töten, -

32 auf daß erfüllt würde das Wort Jesu, das er sagte, um zu zeigen, welches Todes er sterben würde.

33 Da ging Pilatus wieder hinein ins Richthaus und rief Jesus und sprach zu ihm: Bist du der Juden König?

34 Jesus antwortete: Redest du das von dir selbst, oder haben's dir andere von mir gesagt?

35 Pilatus antwortete: Bin ich ein Jude? Dein Volk und die Hohenpriester haben dich mir überantwortet. Was hast du getan?

36 Jesus antwortete: Mein Reich ist nicht von dieser Welt. Wäre mein Reich von dieser Welt, meine Diener

würden darum kämpfen, daß ich den Juden nicht überantwortet würde; aber nun ist mein Reich nicht von dieser Welt.

37 Da sprach Pilatus zu ihm: So bist du dennoch ein König? Jesus antwortete: Du sagst es, ich bin ein König. Ich bin dazu geboren und in die Welt gekommen, daß ich für die Wahrheit zeugen soll. Wer aus der Wahrheit ist, der höret meine Stimme.

38 Spricht Pilatus zu ihm: Was ist Wahrheit? Und da er das gesagt, ging er wieder hinaus zu den Juden und spricht zu ihnen: Ich finde keine Schuld an ihm.

39 Ihr habt aber eine Gewohnheit, daß ich euch einen Gefangenen zum Osterfest losgebe; wollt ihr nun, daß ich euch der Juden König losgebe?

40 Da schrien sie wieder und sprachen: Nicht diesen, sondern Barabbas! Barabbas aber war ein Räuber.

19

1 Da nahm Pilatus Jesus und ließ ihn geißeln.

2 Und die Kriegsknechte flochten eine Krone von Dornen und setzten sie auf sein Haupt und legten ihm ein Purpurkleid an,

3 traten zu ihm und sprachen: Sei gegrüßt, lieber Judenkönig! und gaben ihm Backenstreiche.

4 Da ging Pilatus wieder heraus und sprach zu ihnen: Sehet, ich führe ihn heraus zu euch, damit ihr erkennt, daß ich keine Schuld an ihm finde.

5 Da ging Jesus heraus und trug eine Dornenkrone und ein Purpurkleid. Und Pilatus spricht zu ihnen: Sehet, welch ein Mensch!

6 Da ihn die Hohenpriester und die Diener sahen, schrien sie und sprachen: Kreuzige! kreuzige! Pilatus spricht zu ihnen: Nehmt ihr ihn hin und kreuzigt ihn, denn ich finde keine Schuld an ihm.

7 Die Juden antworteten ihm: Wir haben ein Gesetz, und nach dem Gesetz muß er sterben, denn er hat sich selbst zu Gottes Sohn gemacht.

8 Da Pilatus das Wort hörte, fürchtete er sich noch mehr

9 und ging wieder hinein in das Richthaus und spricht zu Jesus: Woher bist du? Aber Jesus gab ihm keine Antwort.

10 Da sprach Pilatus zu ihm: Redest du nicht mit mir? Weißt du nicht, daß ich Macht habe, dich loszugeben, und Macht habe, dich zu kreuzigen?

11 Jesus antwortete: Du hättest keine Macht über mich, wenn sie dir nicht wäre von oben her gegeben. Darum: der mich dir überantwortet hat, der hat größere Sünde.

12 Von da an trachtete Pilatus, wie er ihn losließe. Die Juden aber schrien und sprachen: Läßt du diesen los, so bist du des Kaisers Freund nicht; denn wer sich zum König macht, der ist wider den Kaiser.

13 Da Pilatus das Wort hörte, führte er Jesus heraus und setzte sich auf den Richterstuhl an der Stätte, die da heißt Steinpflaster, auf hebräisch Gabbatha.

14 Es war aber der Rüsttag auf Ostern um die sechste Stunde. Und er spricht zu den Juden: Sehet, das ist euer König!

15 Sie schrien aber: Weg, weg mit dem! Kreuzige ihn! Spricht Pilatus zu ihnen: Soll ich euren König kreuzigen? Die Hohenpriester antworteten: Wir haben keinen König denn den Kaiser.

16 Da überantwortete er ihnen Jesus, daß er gekreuzigt würde. Kreuzigung und Tod Sie nahmen ihn aber,

17 und er trug sein Kreuz und ging hinaus zur Stätte, die da heißt Schädelstätte, welche heißt auf hebräisch Golgatha.

18 Allda kreuzigten sie ihn und mit ihm zwei andere zu beiden Seiten, Jesus aber mitten inne.

19 Pilatus aber schrieb eine Überschrift und setzte sie auf das Kreuz; und war geschrieben: Jesus von Nazareth, der Juden König.

20 Diese Überschrift lasen viele Juden, denn die Stätte, da Jesus gekreuzigt ward, war nahe bei der Stadt. Und es war geschrieben in hebräischer, lateinischer und griechischer Sprache.

21 Da sprachen die Hohenpriester der Juden zu Pilatus: Schreibe nicht: Der Juden König, sondern daß er gesagt habe: Ich bin der Juden König.

22 Pilatus antwortete: Was ich geschrieben habe, das habe ich geschrieben.

23 Die Kriegsknechte aber, da sie Jesus gekreuzigt hatten, nahmen sie seine Kleider und machten vier Teile, einem jeglichen Kriegsknecht einen Teil, dazu auch den Rock. Der Rock aber war ungenäht, von obenan gewebt durch und durch.

24 Da sprachen sie untereinander: Lasset uns den nicht zerteilen, sondern darum lösen, wes er sein soll, - auf daß erfüllt würde die Schrift (Psalm 22,19): «Sie haben meine Kleider unter sich geteilt und haben über meinen Rock das Los geworfen.» Solches taten die Kriegsknechte.

25 Es stand aber bei dem Kreuze Jesu seine Mutter und seiner Mutter Schwester, Maria, des Kleopas Frau, und Maria Magdalena.

26 Da nun Jesus seine Mutter sah und den Jünger dabeistehen, den er lieb hatte, spricht er zu seiner Mutter:

Weib, siehe, das ist dein Sohn!

27 Danach spricht er zu dem Jünger: Siehe, das ist deine Mutter! Und von der Stunde an nahm sie der Jünger zu sich.

28 Danach, da Jesus wußte, daß schon alles vollbracht war, auf daß die Schrift erfüllt würde, spricht er: Mich dürstet!

29 Da stand ein Gefäß voll Essig. Sie aber füllten einen Schwamm mit Essig und steckten ihn auf einen Ysop und hielten es ihm dar zum Munde.

30 Da nun Jesus den Essig genommen hatte, sprach er: Es ist vollbracht! und neigte das Haupt und verschied.

31 Die Juden aber, weil es Rüsttag war, damit nicht die Leichname am Kreuze blieben den Sabbat über, denn es war ein großer Sabbat, baten sie den Pilatus, daß ihnen die Beine gebrochen und sie abgenommen würden.

32 Da kamen die Kriegsknechte und brachen dem ersten die Beine und dem andern, der mit ihm gekreuzigt war.

33 Als sie aber zu Jesus kamen und sahen, daß er schon gestorben war, brachen sie ihm die Beine nicht;

34 sondern der Kriegsknechte einer öffnete seine Seite mit einem Speer, und alsbald ging Blut und Wasser heraus.

35 Und der das gesehen hat, der hat es bezeugt, und sein Zeugnis ist wahr, und er weiß, daß er die Wahrheit sagt, damit auch ihr glaubet.

36 Denn solches ist geschehen, daß die Schrift erfüllt würde: «Ihr sollt ihm kein Bein zerbrechen.»

37 Und abermals spricht die Schrift: «Sie werden sehen auf den, in welchen sie gestochen haben.»

38 Danach bat den Pilatus Joseph von Arimathia, der ein Jünger Jesu war, doch heimlich aus Furcht vor den Juden, daß er den Leichnam Jesu dürfte abnehmen. Und Pilatus erlaubte es. Da kam er und nahm den Leichnam Jesu herab.

39 Es kam aber auch Nikodemus, der vormals bei der Nacht zu Jesus gekommen war, und brachte Myrrhe und Aloe untereinander gemengt, bei hundert Pfunden.

40 Da nahmen sie den Leichnam Jesu und banden ihn in leinene Tücher mit den Spezereien, wie die Juden pflegen zu begraben.

41 Es war aber an der Stätte, da er gekreuzigt ward, ein Garten und im Garten ein neues Grab, in welches niemand je gelegt war.

42 Dahin legten sie Jesus um des Rüsttages willen der Juden, weil das Grab nahe war.

20

1 An dem ersten Tage der Woche kommt Maria Magdalena frühe, da es noch finster war, zum Grabe und sieht, daß der Stein vom Grabe hinweg war.

2 Da läuft sie und kommt zu Simon Petrus und zu dem andern Jünger, welchen Jesus lieb hatte, und spricht zu ihnen: Sie haben den Herrn weggenommen aus dem Grabe, und wir wissen nicht, wo sie ihn hingelegt haben.

3 Da ging Petrus und der andere Jünger hinaus und kamen zum Grabe.

4 Es liefen aber die zwei miteinander, und der andere Jünger lief voraus, schneller als Petrus, und kam zuerst zum Grabe,

5 schaut hinein und sieht die leinenen Binden gelegt; er ging aber nicht hinein.

6 Da kam Simon Petrus ihm nach und ging hinein in das Grab und sieht die Binden gelegt

7 und das Schweiß Tuch, das Jesus um das Haupt gebunden war, nicht zu den Binden gelegt, sondern beiseits, zusammengewickelt, an einen besonderen Ort.

8 Da ging auch der andere Jünger hinein, der zuerst zum Grabe gekommen war, und sah und glaubte.

9 Denn sie verstanden die Schrift noch nicht, daß er von den Toten auferstehen müßte.

10 Da gingen die Jünger wieder heim.

11 Maria aber stand vor dem Grabe und weinte draußen. Als sie nun weinte, schaute sie in das Grab

12 und sieht zwei Engel in weißen Kleidern sitzen, einen zu den Häupten und den andern zu den Füßen, da sie den Leichnam Jesu hingelegt hatten.

13 Und dieselben sprachen zu ihr: Weib, was weinst du? Sie spricht zu ihnen: Sie haben meinen Herrn weggenommen, und ich weiß nicht, wo sie ihn hingelegt haben.

14 Und als sie das sagte, wandte sie sich zurück und sieht Jesus stehen und weiß nicht, daß es Jesus ist.

15 Spricht Jesus zu ihr: Weib, was weinst du? Wen suchest du? Sie meint, es sei der Gärtner, und spricht zu ihm: Herr, hast du ihn weggetragen, so sage mir, wo hast du ihn hingelegt, so will ich ihn holen.

16 Spricht Jesus zu ihr: Maria! Da wandte sie sich um und spricht zu ihm auf hebräisch: Rabbuni! das heißt: Meister!

17 Spricht Jesus zu ihr: Rühre mich nicht an! denn ich bin noch nicht aufgefahen zum Vater. Gehe aber hin zu meinen Brüdern und sage ihnen: Ich fahre auf zu meinem Vater und zu eurem Vater, zu meinem Gott und zu eurem Gott.

18 Maria Magdalena kommt und verkündigt den Jüngern: Ich habe den Herrn gesehen, und solches hat er zu mir gesagt.

19 Am Abend aber desselben ersten Tages der Woche, da die Jünger versammelt und die Türen verschlossen waren aus Furcht vor den Juden, kam Jesus und trat mitten ein und spricht zu ihnen: Friede sei mit euch!

20 Und als er das gesagt hatte, zeigte er ihnen die Hände und seine Seite. Da wurden die Jünger froh, daß sie den Herrn sahen.

21 Da sprach Jesus abermals zu ihnen: Friede sei mit euch! Gleichwie mich der Vater gesandt hat, so sende ich euch.

22 Und da er das gesagt hatte, blies er sie an und spricht zu ihnen: Nehmet hin den heiligen Geist!

23 Welchen ihr die Sünden erlasset, denen sind sie erlassen; und welchen ihr sie behaltet, denen sind sie behalten.

24 Thomas aber, der Zwölfe einer, der da heißt Zwillig, war nicht bei ihnen, als Jesus kam.

25 Da sagten die andern Jünger zu ihm: Wir haben den Herrn gesehen. Er aber sprach zu ihnen: Wenn ich nicht in seinen Händen sehe die Nägelmale und lege meinen Finger in die Nägelmale und lege meine Hand in seine Seite, kann ich's nicht glauben.

26 Und über acht Tage waren abermals seine Jünger drinnen und Thomas mit ihnen. Kommt Jesus, da die Türen verschlossen waren, und tritt mitten ein und spricht: Friede sei mit euch!

27 Danach spricht er zu Thomas: Reiche deinen Finger her und siehe meine Hände und reiche deine Hand her und lege sie in meine Seite und sei nicht ungläubig, sondern gläubig!

28 Thomas antwortete und sprach zu ihm: Mein Herr und mein Gott!

29 Spricht Jesus zu ihm: Weil du mich gesehen hast, Thomas, so glaubst du. Selig sind, die nicht sehen und doch glauben!

30 Noch viele andere Zeichen tat Jesus vor den Jüngern, die nicht geschrieben sind in diesem Buch.

31 Diese aber sind geschrieben, daß ihr glaubet, Jesus sei der Christus, der Sohn Gottes, und daß ihr durch den Glauben das Leben habet in seinem Namen.

21

1 Danach offenbarte sich Jesus abermals den Jüngern am See Tiberias. Er offenbarte sich aber so:

2 Es waren beieinander Simon Petrus und Thomas, der da heißt Zwillig, und Nathanael von Kana in Galiläa und die Söhne des Zebedäus und andere zwei seiner Jünger.

3 Spricht Simon Petrus zu ihnen: Ich will fischen gehen. Sie sprechen zu ihm: So wollen wir mit dir gehen. Sie gingen hinaus und traten in das Schiff, und in derselben Nacht fingen sie nichts.

4 Als es aber schon Morgen wurde, stand Jesus am Ufer, aber die Jünger wußten nicht, daß es Jesus war.

5 Spricht Jesus zu ihnen: Kinder, habt ihr nichts zu essen? Sie antworteten ihm: Nein.

6 Er aber sprach zu ihnen: Werfet das Netz zur Rechten des Schiffs, so werdet ihr finden. Da warfen sie und konnten's nicht mehr ziehen vor der Menge der Fische.

7 Da spricht der Jünger, welchen Jesus lieb hatte, zu Petrus: Es ist der Herr! Da Simon Petrus hörte, daß es der Herr war, gürtete er den Rock um, denn er war nackt, und warf sich ins Meer.

8 Die andern Jünger aber kamen mit dem Schiff, denn sie waren nicht ferne vom Lande, sondern bei zweihundert Ellen, und zogen das Netz mit den Fischen. ¹⁰³

9 Als sie nun ausstiegen auf das Land, sahen sie Kohlen gelegt und Fische darauf und Brot.

10 Spricht Jesus zu ihnen: Bringet her von den Fischen, die ihr jetzt gefangen habt!

11 Simon Petrus stieg hinein und zog das Netz auf das Land voll großer Fische, hundertdreiundfünfzig. Und wiewohl ihrer so viel waren, zerriß doch das Netz nicht.

12 Spricht Jesus zu ihnen: Kommt und haltet das Mahl! Niemand aber unter den Jüngern wagte, ihn zu fragen: Wer bist du? Denn sie wußten, daß es der Herr war.

13 Da kommt Jesus und nimmt das Brot und gibt's ihnen, desgleichen auch die Fische.

14 Das ist nun das dritte Mal, daß Jesus offenbart ward den Jüngern, nachdem er von den Toten auferstanden war.

15 Als sie nun das Mahl gehalten hatten, spricht Jesus zu Simon Petrus: Simon, des Johannes Sohn, hast du mich lieber, als mich diese haben? Er spricht zu ihm: Ja, Herr, du weißt, daß ich dich lieb habe. Spricht Jesus zu ihm: Weide meine Lämmer!

16 Spricht er zum zweiten Mal zu ihm: Simon, des Johannes Sohn, hast du mich lieb? Er spricht zu ihm: Ja, Herr, du weißt, daß ich dich lieb habe. Spricht Jesus zu ihm: Weide meine Schafe!

17 Spricht er zum dritten Mal zu ihm: Simon, des Johannes Sohn, hast du mich lieb? Petrus ward traurig, daß er zum dritten Mal zu ihm sagte: Hast du mich lieb? und sprach zu ihm: Herr, du weißt alle Dinge, du weißt, daß ich dich lieb habe. Spricht Jesus zu ihm: Weide meine Schafe!

18 Wahrlich, wahrlich, ich sage dir: Als du jünger warst, gürtetest du dich selbst und wandeltest, wo du hin wolltest; wenn du aber alt wirst, wirst du deine Hände ausstrecken, und ein anderer wird dich gürtend und

führen, wo du nicht hin willst.

19 Das sagte er aber, zu zeigen, mit welchem Tode er Gott preisen würde. Und als er das gesagt, spricht er zu ihm: Folge mir nach!

20 Petrus aber wandte sich um und sah den Jünger folgen, welchen Jesus lieb hatte, der auch an seiner Brust beim Abendessen gelegen hatte und gesagt: Herr, wer ist's, der dich verrät?

21 Da Petrus diesen sah, spricht er zu Jesus: Herr, was wird aber mit diesem?

22 Jesus spricht zu ihm: Wenn ich will, daß er bleibe, bis ich komme, was geht es dich an? Folge du mir nach!

23 Da ging die Rede aus unter den Brüdern: Dieser Jünger stirbt nicht. Aber Jesus sprach nicht zu ihm: Er stirbt nicht, sondern: Wenn ich will, daß er bleibe, bis ich komme, was geht es dich an?

24 Dies ist der Jünger, der von diesen Dingen zeugt und dies geschrieben hat, und wir wissen, daß sein Zeugnis wahrhaftig ist.

25 Es sind auch viele andere Dinge, die Jesus getan hat. Wenn sie aber sollten eins nach dem andern geschrieben werden, achte ich, die Welt würde die Bücher nicht fassen, die zu schreiben wären.